

د پوهنې وزارت

تاریخ

یوولسم ټولگی

تاریخ - یوولسم ټولگی

Ketabton.com

د چاپ کال: ۱۳۹۸ هـ. ش

ملي سرود

دا عزت د هر افغان دی	دا وطن افغانستان دی
هر بچی یې قهرمان دی	کور د سولې کور د تورې
د بلوڅو د ازبکو	دا وطن د ټولو کور دی
د ترکمنو د تاجکو	د پښتون او هزاره وو
پامیریان، نورستانیان	ورسره عرب، گوجر دي
هم ایماق، هم پشه بان	براهوي دي، قزلباش دي
لکه لمر پر شنه آسمان	دا هیواد به تل ځلېږي
لکه زړه وي جاویدان	په سینه کې د آسیا به
وایوالله اکبر وایوالله اکبر	نوم د حق مودی رهبر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د پوهنې وزارت

تاریخ

یوولسم ټولگی

د چاپ کال: ۱۳۹۸ هـ. ش

د کتاب ځانګړتیاوې

مضمون: تاریخ

مؤلفین: د تعلیمي نصاب د تاریخ دیپارتمنت د درسي کتابونو مؤلفین

ادیت کوونکي: د پښتو ژبې د ادیت دیپارتمنت غړي

ټولګی: یوولسم

د متن ژبه: پښتو

انکشاف ورکوونکي: د تعلیمي نصاب د پراختیا او درسي کتابونو د تألیف لوی ریاست

خپروونکي: د پوهنې وزارت د اړیکو او عامه پوهاوي ریاست

د چاپ کال: ۱۳۹۸ هجري شمسي

برېښنالیک پته: curriculum@moe.gov.af

د درسي کتابونو د چاپ، وېش او پلورلو حق د افغانستان اسلامي جمهوریت د پوهنې وزارت سره محفوظ دی. په بازار کې یې پلورل او پېرودل منع دي. له سرغړوونکو سره قانوني چلند کېږي.

د پوهنې د وزیر پیغام

اقرأ باسم ربك

د لوی او ښوونکي خدای ﷻ شکر په ځای کوو، چې موږ ته یې ژوند رابښلی، او د لوست او لیک له نعمت څخه یې برخمن کړي یو، او د الله تعالی پر وروستي پیغمبر محمد مصطفی ﷺ چې الهي لومړنی پیغام ورته (لوستل) و، درود وایو.

څرنگه چې ټولو ته ښکاره ده ۱۳۹۷ هجري لمريز کال د پوهنې د کال په نامه ونومول شو، له دې امله به د گران هېواد ښوونیز نظام، د ژورو بدلونونو شاهد وي. ښوونکی، زده کوونکی، کتاب، ښوونځی، اداره او د والدينو شوراگانې د هېواد د پوهنیز نظام شپږگوني بنسټیز عناصر بلل کيږي، چې د هېواد د ښوونې او روزنې په پراختیا او پرمختیا کې مهم رول لري. په داسې مهم وخت کې د افغانستان د پوهنې وزارت د مشرتابه مقام، د هېواد په ښوونیز نظام کې د ودې او پراختیا په لور بنسټیزو بدلونونو ته ژمن دی.

له همدې امله د ښوونیز نصاب اصلاح او پراختیا، د پوهنې وزارت له مهمو لومړیتوبونو څخه دي. همدارنگه په ښوونځیو، مدرسو او ټولو دولتي او خصوصي ښوونیزو تاسیساتو کې، د درسي کتابونو محتوا، کیفیت او توزیع ته پاملرنه د پوهنې وزارت د چارو په سر کې ځای لري. موږ په دې باور یو، چې د باکیفیته درسي کتابونو له شتون پرته، د ښوونې او روزنې اساسي اهدافو ته رسېدلی نشو.

پورتنیو موخو ته د رسېدو او د اغېزناک ښوونیز نظام د رامنځته کولو لپاره، د راتلونکي نسل د روزونکو په توگه، د هېواد له ټولو زړه سواندو ښوونکو، استادانو او مسلکي مدیرانو څخه په درناوي هیله کوم، چې د هېواد بچیانو ته دې د درسي کتابونو په تدریس، او د محتوا په لېږدولو کې، هیڅ ډول هڅه او هاند ونه سپموي، او د یوه فعال او په دیني، ملي او انتقادي تفکر سمبال نسل په روزنه کې، زیار او کوښښ وکړي. هره ورځ د ژمنې په نوي کولو او د مسؤلیت په درک سره، په دې نیت لوست پیل کړي، چې د نن ورځې گران زده کوونکي به سبا د یوه پرمختللي افغانستان معماران، او د ټولنې متمدن او گټور اوسېدونکي وي.

همدا راز له خوږو زده کوونکو څخه، چې د هېواد ارزښتناکه پانگه ده، غوښتنه لرم، څو له هر فرصت څخه گټه پورته کړي، او د زده کړې په پروسه کې د څیرکو او فعالو گپونوالو په توگه، او ښوونکو ته په درناوي سره، له تدریس څخه ښه او اغېزناکه استفاده وکړي.

په پای کې د ښوونې او روزنې له ټولو پوهانو او د ښوونیز نصاب له مسلکي همکارانو څخه، چې د دې کتاب په لیکلو او چمتو کولو کې یې نه سترې کېدونکې هلې ځلې کړې دي، مننه کوم، او د لوی خدای ﷻ له دربار څخه دوی ته په دې سپیڅلې او انسان جوړوونکې هڅې کې بریا غواړم. د معیاري او پرمختللي ښوونیز نظام او د داسې ودان افغانستان په هیله چې وگړي یې خپلواک، پوه او سوکاله وي.

د پوهنې وزیر

دکتور محمد میرویس بلخي

د مطالبو لړ ليک

مخونه	عنوانونه
۴-۳	دافغانستان عمومي وضعه د اسلام د ظهور په درشل کې
۸-۵	افغانستان ته د اسلام راتگ او خپرېدل
۱۲-۹	افغانستان د امويانو په دوره کې
۱۴-۱۳	له امويانو څخه عباسيانو ته د واک انتقال
۱۸-۱۵	افغانستان د عباسيانو په دوره کې
۲۰-۱۹	د عربي مسلمانانو او افغانستان د خلکو خپلمنځي اغيزې
۲۸-۲۳	طاهريان او صفاريان
۳۴-۲۹	سامانيان
۴۲-۳۵	غزنويان او سلجوقيان
۴۸-۴۳	غوريان او خوارزم شاهيان
۵۲-۴۹	مغول او ال کرت
۵۶-۵۳	تيمورگورکاني او د ده ځايناستي
۶۰-۵۷	د مغولو او تيموريانو په دوره کې اقتصاد او فرهنگ
۶۴-۶۳	د کندهار له پاڅونه مخکې د افغانستان وضع
۶۶-۶۵	بابريان او افغانستان
۶۸-۶۷	افغانستان او صفويان
۷۲-۶۹	د حاجي ميرويس نيکه تر مشرۍ لاندې د کندهار پاڅون
۷۶-۷۳	په ايران کې د هوتکي دولت را منځته کېدل
۷۸-۷۷	د هوتکيانو په دوره کې اقتصاد او فرهنگ
۸۴-۸۱	په هند کې افغاني پاچاهان

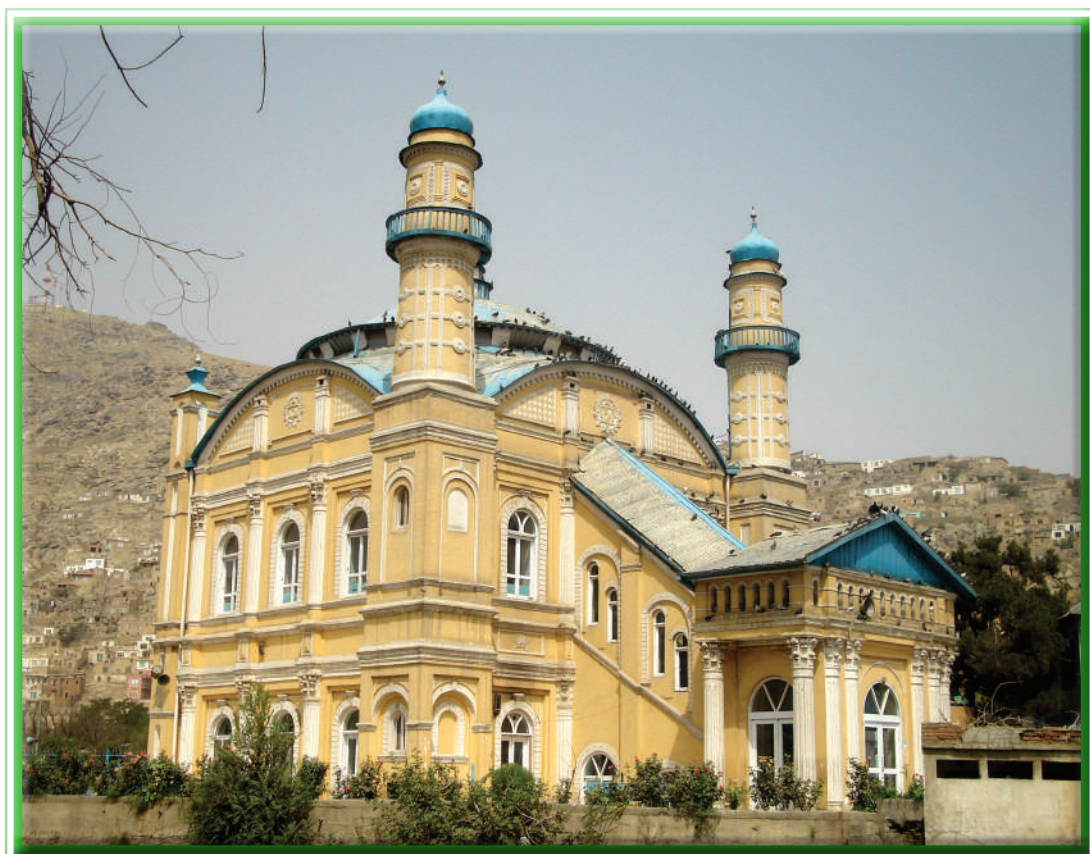
د مطالبو لړ ليک

مخونه	عنوانونه
۸۵-۸۶	لوديان او سوريان
۸۹-۹۰	ايران په منځنيو پېړيو کې
۹۱-۹۴	ايران په نويو پېړيو کې
۹۵-۹۶	هند په منځنيو پېړيو کې
۹۷-۱۰۰	هند په نويو پېړيو کې
۱۰۱-۱۰۴	د هند په بابري دوره کې علم، فرهنگ او هنر
۱۰۵-۱۰۸	چين په منځنيو پېړيو کې
۱۰۹-۱۱۰	چين په نويو پېړيو کې
۱۰۹-۱۱۰	د چين اقتصادي، فرهنگي او هنري وضع
۱۱۱-۱۱۲	اروپا په منځنيو پېړيو کې
۱۲۱-۱۲۶	صليبي جگړې
۱۲۷-۱۳۲	د اروپا سياسي اوضاع د رنسانس په عصر کې
۱۳۳-۱۳۴	په نويو پېړيو کې د اروپا علمي او فکري بدلونونه
۱۳۵-۱۳۸	په نويو پېړيو کې داروپا سياسي بدلونونه
۱۳۹-۱۴۰	د انگلستان صنعتي انقلاب
۱۴۱-۱۴۳	د عثماني دولت را منځته کېدل
۱۴۴-۱۴۵	د امريکا د متحده ايالاتو د خپلواکۍ انقلاب
۱۴۶-۱۴۷	د امريکا د متحده ايالاتو د پر مختک د لوړتيا لارې چارې

لومړی څپرکی

افغانستان او اسلام

تېر کال په لسم ټولګي کې د اسلام له تاريخ سره آشنا شوی. په دې څپرکي کې به په منځنيو او نويو پېړيو کې د افغانستان له تاريخ سره په لنډه توګه بلدتيا ترلاسه کړئ.

د شاه دو شمشيره (عليه الرحمه) جومات

د دې څپرکي موخې

هيله کېږي چې زده‌کونکي به د دې څپرکي په پای کې لاندې پوهنيزې، مهارتي او ذهني موخو ته ورسېږي:

- د اسلام د ظهور په درشل کې به د افغانستان له عمومي وضعې، افغانستان ته د اسلام د سپېڅلي دين راتگ او خپرېدل، افغانستان د امويانو په دوره کې، له امويانو څخه عباسيانو ته د واک انتقال، افغانستان د عباسيانو په دوره کې او د مسلمانانو او د افغانستان د خلکو په دوه اړخيزو اغيزو خبر شي.

- په افغانستان کې به د مسلمانانو د بري لاملونه او همدارنگه د ځينو اميرانو پر وړاندې د افغانستان د خلکو د پاڅونونو دلايل وپيژني.

- د تاريخي نقشو او اطلسونو څخه به کار واخېستلای شي.

- د اسلامي او تاريخي هويت او د پوهې د لاسته راوړلو سره به مينه پيدا کړي.

افغانستان او اسلام د افغانستان عمومي وضع د اسلام د ظهور په درشل کې

په دې لوست کې به د اسلام د ظهور په وخت کې د افغانستان د وضعې او حالت له څرنگوالي او هغو لاملونو سره په لنډه توګه بلدتیا ومومئ چې اسلام ته زموږ د هېوادوالو د لیوالتیا سبب ګرځیدلی وو.

د اسلام د ظهور په وخت کې د افغانستان شرایط پایداره نه وو او سیاسي، اقتصادي او ټولنیز ټینګښت یې نه درلود چې په لنډه توګه به د ځینو برخو په تشریح پیل وکړو:

۱- سیاسي وضع

د شپږمې میلادي پېړۍ په دویمې نیمایي کې هغه وخت چې د یفتلیانو دولت مخ په خور روان شو، د ایراني ساسانیانو او د ماوراءالنهر د ترکانو لاسوهنه په ترتیب سره د افغانستان شمال لوېدیځ، شمال او شمال ختیځ ته وغځیدله او تسلط یې وموند. پاتې هېواد په ملوک الطوایفي حکومتونو ووېشل شو او ډیر سیمه ییز حکومتونه رامنځته شول. د بیلګې په توګه په غور کې د سوریانو کورنۍ، په بامیانو کې د شېرانو، په کابل کې د رتیلانو او په غزني او ګردیز کې د لویکیانو سیمه ییز حکومتونه په پښو ودربدل.

۲- اقتصادي او ټولنیزه وضع

د اسلام د ظهور څخه پخوا افغانستان د سوداګریزو مالونو د وړلو او راوړلو لاره وه. د ورېښمو مشهوره لاره له دې سیمې څخه تېره شوې وه او سوداګریز کاروانونه به له چین او هند څخه ایران، عراق، ترکیې، لویدیځو هېوادونو او ختیځ روم ته رسیدل، همدارنګه د کرنیزو ځمکو، پریمانه اوبو، مساعدي هوا او انساني قوې شتون د اقتصادي وضعې د پرمختګ لپاره ښه زمینه برابره کړې وه. خو د اسلام د ظهور په مهال د یوه سیاسي او اداري مرکزیت د نشتوالی له کبله شرایط د ویجاړۍ لوري ته مخه کړه، چې کله به یوه سیمه او کله به بله سیمه د يرغل او چور لاندې راتله.

له بلې خوا، د ټولنې زیاتره وګړي په کرنې، مالدارۍ او کسبګرۍ بوخت وو، د خپلو عایداتو یوه برخه به یې د عبادت ځایونو ساتونکو ته ورکوله او دغه کړنلاره د دوی د زیاتې بیوزلۍ سبب کېده. همدارنګه د وخت په تېرېدو سره د ځینو بزګرو ځمکې د لویو ځمکوالو لاسته ورغلې، یوې ډلې ته د شتمنۍ لاسته ورتلل او د بلې ډلې بیوزلي د دې لامل شو چې سخته مالي او اقتصادي نا انډولۍ رامنځته شي.

۳- پوهنیزه، ادبي او دیني وضع

دین چې د یوې ټولنې د یووالي پیاوړی لامل شمېرل کېږي، په افغانستان کې یې د اسلام د پیدایښت په درشل کې د ټولنې د خلکو په باور کې خپل حیثیت له لاسه ورکړ او په خپله د بې اتفاقي سبب وګرځید. څرنگه چې د هېواد لوېدیځه برخه چې د ساسانیانو تر سیاسي، ادبي او دیني نفوذ لاندې وه، نو زردشتي دین ډیر پلویان درلودل خو په مرکزي سیمو، زابلستان، د کابل سیند وادي (ګندهارا)، د ارغنداب وادي د هندوکش د غرونو تر لړیو او د هېواد تر شماله او همدارنګه د سند تر خنډو پورې بودايي او برهمني دینونه دود وو. لمر لمانځنې او بت لمانځنې هم د هېواد په شاوخوا کې پیروان درلودل.

د یادو شوو دینونو څخه هر یو د ځانګړو عبادت ځایونو او اړوندو ادارو لرونکي وو. چې په دې کې زیاتره ساتونکو او راهبانو کار کولو او مزدوري یې اخیستله.

د هېواد د جغرافیوي موقعیت له مخې چې د جګو غرونو د سلسلو په واسطه په ډېرو درو ویشل شوی و هره دره د ځانګړې ژبې او لهجې لرونکې وه.

څرگندونې

۱- یفتلي یا هپتالي په چيني ژبه کې (بي- تي- لي- دو)، په يوناني او رومي ژبو کې (افتهاليت)، په پهلوي، عربي او فارسي کې (هيطل يا هيفتال يا هياطله) او په هندي او سانسکريټ کې (شوته هونه) بلل شوې ده.

۲- ماوراءالنهر د امو سند په شمال کې پراخه سيمه ده چې د نوموړي سند او سير دريا تر منځ پرته ده. د بخارا، سمرقند، خوقند، خجند او نور مهم ښارونه په دې سيمه کې موقعيت درلود او اوس د ازبکستان د هېواد په قلمرو کې شامل دی.

لکه څرنگه چې د اسلام د ظهور په وخت کې ډېرې ژبې لکه پښتو، دري، تخاري، سانسکريت او... د هېواد په بېلابېلو برخو کې دود وې.

د (۲۱- ۴۰ ق / ۶۴۲- ۶۶۱ م) کلونو ترمنځ د افغانستان خلکو رياضي، نجوم او طب ته لاس رسي درلود او د يوناني او ساماني دوديزو علومو او هندي فلسفې سره هم بلد وو.

له ټولنيز پلوه هم د مشرې او رعيت طبقو شتوالی او د وینې او نژاد په اصالت باندې باور خلک له ستونزو سره مخ کړي وو. د کورنۍ جوړښت او بنسټ پياوړې پايه نه درلوده او ښځې له خپلو انساني حقوقو څخه محرومې وې.

شرایط همداسې وو چې د اسلام دين غږ زموږ هېواد ته راوړسېد. هغه دين چې ټول يې د يوه خدای جلّ له لورې، يووالي، خپلواکۍ، عدالت، ورورولۍ او برابري ته را ويلل.

د اسلام دين د مجاهدينو او دعوتگرو لومړنۍ ډله د دويم خليفه په زمانه (۲۲ ق / ۶۴۳ م) کې زموږ د هېواد پولو ته ورسېده او د اسلام د سپيڅلي دين د خپراوي لامل شوه.

په ټولگي کې فعاليت

زده‌کوونکي دې په څلورو ډلو ووېشل شي او هره ډله دې د لاندنيو څلورو موضوعاتو په هکله بحث وکړي او له خبرو اترو وروسته، د موضوعاتو پايلې دې د ډلې يو غړی له نورو سره شريکې کړي.

- د اسلام د ظهور په درشل کې د افغانستان سياسي وضع،
- د اسلام د ظهور په درشل کې د افغانستان ټولنيزه وضع،
- د اسلام د ظهور په درشل کې د افغانستان اقتصادي وضع،
- د اسلام د ظهور په درشل کې د افغانستان پوهنيزه وضع.

پوښتنې

۱. د دينونو زياتوالی د ټولنې په يووالي کې څه اغېزه کوله؟ څرگندونې پرې وکړئ.
۲. د اسلام د پيدايښت په وخت کې زموږ د هېواد خلکو په کومو ژبو خبرې کولې، ايا تراوسه هم په هماغو ژبو خبرې کېږي؟

له ټولگي څخه د باندې فعاليت

ستاسو په نظر هغه دلايل کوم وو چې زموږ خلکو د اسلام دين سره نژدېوالی وښود؟ يو مطلب برابر کړئ او مخکې له راتلونکي لوست څخه يې په ټولگي کې وړاندې کړئ.

افغانستان ته د اسلام راتگ او خپرېدل

په دې لوست کې به افغانستان ته د اسلام له راتگ او خپرېدو سره بلد شئ. او همدارنگه هغه لاملونه به هم وپيژنئ چې د هېواد په بېلابېلو برخو کې د دې اسماني دين د نفوذ لامل وگرځېدل.

(۱۵۰۰) کاله مخکې افغانستان ته د اسلام راتگ د پام وړ او د تاريخ مهمه پېښه بلل کېږي. افغانستان ته د اسلام راتگ او پايښت، دغه هېواد له يوې دورې څخه يوې بلې تاريخي دورې ته بوتلو او پرته له ځينو لرغونو عناصرو لکه ژبه او ځينې دودونه چې په هر وخت کې وو په خپل حالت پاتې شول، نور د هېواد ټول کلتوري، اقتصادي او ټولنيز جوړښتونه له بنسټيزو بدلونونو سره مخ شول او يا په بله وينا، اسلام زموږ هېواد ته نوی روح او هويت وېخېه نو اسلام په افغانستان کې څنگه خپور شو؟

د اسلام خپرېدل

هغه گړنديتوب او ثبات چې د مسلمانانو له فتوحاتو سره همغاړی و، د نړۍ په تاريخ کې ساری نه لري، نو له دې کبله پر ځای به وي چې دغه کار يوه الهي معجزه ويولو؛ ځکه د دې بريدونو او فتوحاتو رښتینی لامل او اصلي محرک هغه اسماني پيغامونه او لارښوونې وې چې د نوي دين په قالب کې د حضرت محمد ﷺ له خوا مسلمانانو ته ورسول شول.

په (۱۲ ق) کال کې د مثنی تر قوماندې لاندې چې د حارث زوی و د لومړي ځل لپاره د جزيره العرب په ختيځو سيمو باندې يرغل وکړ چې په پايله کې مسلمانانو د فرات سيند په لويديځه څنډه کې د حيره ښار لاندې کړ. له دې فتحې سره مسلمانانو ته د بين النهرين د فتحې کلې لاسته ورغله.

وروسته له دې مسلمانانو د يوې لسيزې په درشل کې د ساساني ايران د نيولو کار بشپړ کړ او په ځانگړې توگه د نهاوند جگړه (نهاوند د همدان په سويل او د اوسني ايران مرکز ته نژدې يو ښار دی). په (۲۱ ق) کال کې مسلمانانو د ساساني ايران لښکرې او دولت په بشپړه توگه له منځه يوړ چې مسلمانانو دغه سوبه د فتح الفتوح په نامه ونوموله.

نوپه دې توگه هغه حایل چې د خراسان او عربو مسلمانانو ترمنځ و، له منځه لاړ او اسلامي مجاهدينو خپل ځانونه د دې سيمې پولو ته ورسول او د خليفه فرمان ته سترگې په لار پاتې شول.

دغه فرمان په (۲۲ هـ. ق.) کال کې د حضرت عمر رضي الله عنه له لورې صادر شو، مسلمانانو د احنف بن قيس تر مشرۍ لاندې حرکت وکړ او د اوسني ايران په سويل ختيځ کې د طبس د نيولو وروسته يې د هرات لور ته مخه کړه او دغه ښار يې په زور ونيوه. هغه بدلونونه چې د خلافت په مرکز کې د حضرت عثمان رضي الله عنه د ځايناستۍ په سر رامنځته شول، زموږ په هېواد کې يې د مسلمانانو پرمختګ لږ څه وځنډاوه خو دا ځل د مسلمانانو خليفه، (عبدالله بن عامر بن کرز) د ختيځو سيمو د فتحه کولو مشر وټاکه او نوموړي په دې برخه کې ډيرې هڅې وکړې.

يوه څرګندونه

وايي کله چې د لومړي ځل لپاره د عربو او ايرانيانو لښکرې سره مخ شوې دواړو لورو د جګړو له پيل څخه مخ ګرز اوه. په دې موده کې د دواړو لورو استازو په تګ او راتګ کې وو. د دې مذاکراتو له ډلې څخه، په يوه غونډه کې رستم د مسلمانانو له استازي څخه د دوی د موخې په هکله پوښتنه وکړه.

ځواب يې ورکړ:

زموږ موخه، د اسلام خپرېدل دي، چې تر ټولو مهم ارکان يې د خدای جل جلاله په يووالي او د اسلام د پيغمبر صلی الله علیه و آله په نبوت شهادت او همدارنګه د قرآن کریم قبول دي.

رستم پوښتنه وکړه: نور څه؟

هغه سړي وويل: د خدای جل جلاله بندګانو ته دعوت ورکول چې د بندګانو له عبادت څخه د خدای جل جلاله د عبادت په لور وګرځي.

رستم پوښتنه وکړه: نور څه؟

د مسلمانانو استازي وويل:

او بل دا چې ټول خلک د آدم او حوا اولاده او ټول له يوه مور او پلار څخه پيدا دي.

عبدالله هغه ښارونه چې له اسلام څخه يې مخ اړولی و، بېرته تسليم کړل او په ځانګړې توګه د نيشاپور له فتحې وروسته په (۳۰ ق) کال کې د نوموړي لاره د افغانستان د بېلابېلو ښارونو لوري ته خلاصه شوه. زموږ د هېواد مهم ښارونه لکه هرات، فارياب، جوزجان، تخار او بلخ د مسلمانانو لاسته ورغلل. د نوموړي تره (عبدالرحمن بن سمره) هم د افغانستان د سويلي سيمو د فتحې کار په غاړه

واخيست او سيستان چې په هغه وخت کې غزني، زمين داور او کندهار پکې شامل وو ونيول او له هغه ځايه د کابل په لور وخوځېد.

په کابل کې مسلمانان له ډېرو ستونزو او کړاوونو سره مخ شول او کابلينانو د اسلام د لښکرو په وړاندې سخت مقاومت وکړ خو په پای کې يې ماتې وخوړه.

د پام وړ خبره دا ده چې له دې لښکرليزې سره يوځای، يو زيات شمېر عربانو په قبيلوي توگه مهاجرتونه وکړل او زموږ د هېواد په هغو سيمو کې مېشته شول چې له جزيره العرب سره يې ورته والي درلود. سره له دې لومړنيو فتوحاتو، زموږ د هېواد په ځينو برخو کې د مسلمانانو په وړاندې مخالفتونه له منځه ولاړل نشول او په ځانگړې توگه د ځينو بنی اميه و قبيلې د پلويانو چلند د خلکو د ځورېدو او نارامۍ لامل وگرځېد او پاڅونونه يې وزيږول، او په پای کې د يوه پاڅون په ترڅ کې چې د ابو مسلم خراساني تر مشرۍ لاندې ترسره شو خلافت د امويانو څخه يوې بلې نرمې عربي ډلې يعنې عباسيانو ته چې ځان يې د پيغمبر ﷺ له کورنۍ او د هغه سياسي نظام وارث باله چې د هغه په واسطه جوړ شوی و، وليږدېده.

د مسلمانانو د برياليتوب دلايل

۱- په پاک خدای ﷻ، د قيامت په ورځ، د اسلام په پيغمبر ﷺ او قرآن کریم باندې پياوړی ايمان د مجاهدينو د برياليتوب تر ټولو مهم دليل گڼل کېږي، ځکه دې عقيدې دوی ته ډيره لوړه روحیه ورکوله او دوی يې لا زيات فعاليت او خوځښت ته هڅول.

جهاد، شهادت او جنت له معنوي پلوه تر ټولو هغه اساسي ارزښتونه وو چې د دې سبب شول ترڅو مسلمانان په نه تصور کېدونکې توگه له خپل ځانه مېړانه، نه ستړي کېدل او جرئت وښيي.

۲- د مسلمانانو پياوړې نظامي مشرۍ او له اغيزمنو جگړه ييزو تکتیکونو څخه گټه اخيستنې او همدارنگه د مجاهدينو ترمنځ د جگړې د مشر د امر منلو روحیه.

۳- سربيره پر دې، مادي انگيزې هم بايد له ياده ونه باسو. ځکه د اسلام د قوانينو سره سم د غنيمتونو يو پر پنځمه برخه اسلامي دولت او څلور پر پنځمه برخه د مجاهدينو حق گڼل کېده.

۴- زموږ د هېواد د خلکو له خوا د اسلام عدالت غوښتنې او مساواتو د شعارونو بدرگه کول، ځکه زموږ خلک د اشرافي نظامونو له شتون څخه ناراضه او تر پزې رسيدلي وو.

۵- د عربو په مقابل لوري کې اداري ضعف او د تیت او پرکې ادارې او مذهبي وضعې شتون په ځانگړې توگه زموږ د هېواد د خلکو ترمنځ، مسلمانو عربو ته دا زمینه برابره کړه، ترڅو گټه ترې واخلي، ځکه چې په دې وخت کې په افغانستان کې پیاوړی واحد حکومت او یو دین شتون نه درلود چې خلک سره راټول کړي.

۶- د واحدې نظامي مشرۍ نشتوالی او د اسلامي لښکرو پر وړاندې ګډه وډه دفاع د اسلامي مجاهدینو د بریالیتوب بل دلیل شمېرل کېږي.

۷- په اسلامي لارښوونو او تمدن کې د ژوند د بشپړ پروگرام شتون او په سیمه کې د پخوانیو حاکمو ادیانو د ټولنیز په زړه پورې او پراخه پروگرام نشتوالی.

د پورتنیو څوگونو دلایلو او ځینې نورو لاملونو له مخې، اسلامي لښکرې وتوانیدې چې افغانستان یا د هغه وخت خراسان تر خپلې ولکې لاندې راولي.

پوښتنې

۱. ستاسو په نظر کوم دلیل یا دلیلونه وو چې اسلامي مجاهدینو د ختیځ لور ته لښکرکشي وکړه؟ لاندې تش ځایونه په خپلو کتابچو کې ډک کړئ
۲. په کال هجري مسلمانانو د لومړي ځل لپاره د تر مشرۍ لاندې په ایران برید وکړ او په ترڅ کې یې مهم ښار د مسلمانانو تر ولکې لاندې راغی.
۳. اسلامي لښکرې د کوم خلیفه په وخت کې خراسان یا افغانستان ته ورسیدې؟
۴. ستاسو په نظر عربي مسلمانانو ولې له جزیره العرب څخه زموږ سیمو ته کډوال شول؟
۵. د مسلمانانو د خلیفه حضرت فرمان په کال کې د خراسان پر لور د مجاهدینو د پرمختګ په هکله صادر شو.

له ټولګي څخه د باندې فعالیت

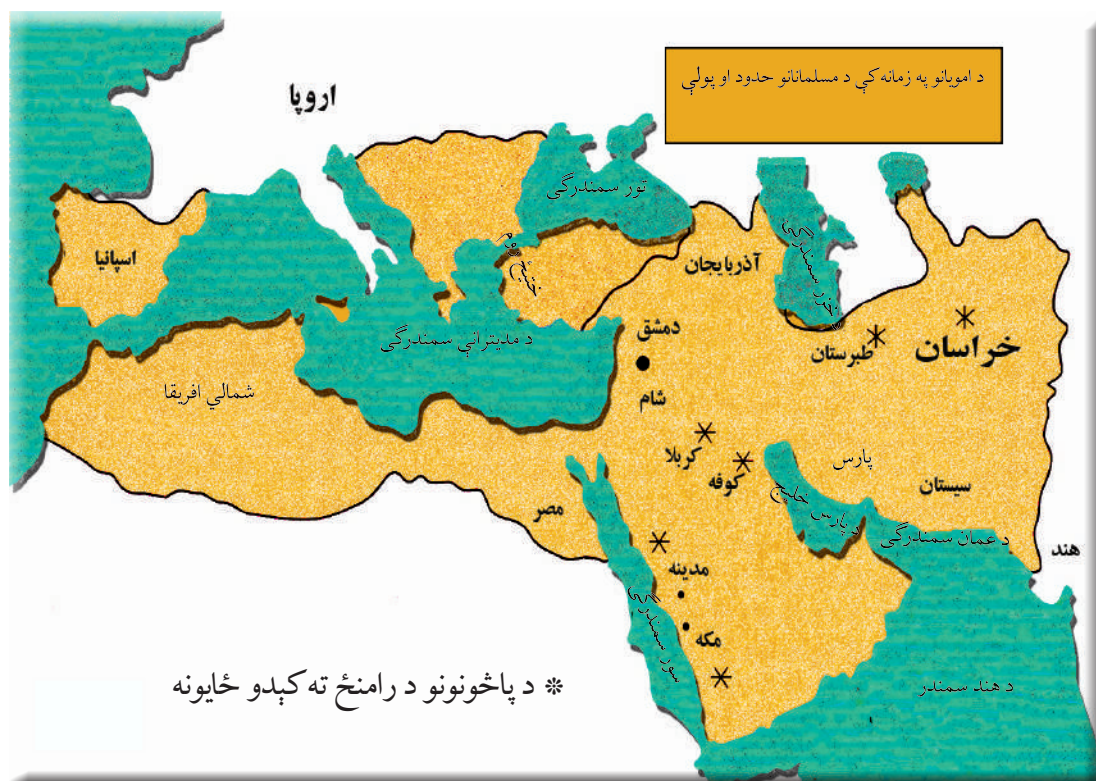

زده کوونکي دې په افغانستان کې د اسلامي مجاهدینو د بریالیتوب د لاملونو په هکله یوه مقاله ولیکي.

افغانستان د امویانو په دوره کې

په دې لوست کې به د امویانو د ادارې سیستم له څرنگوالي او په هغه وخت کې د افغانستان د اقتصادي او سیاسي وضعې په اړه معلومات ترلاسه کړو.

امویانو په ۴۱ ق / ۶۶۱ م. کال کې اسلامي خلافت ترلاسه کړ. دوی ۹۰ کاله په اسلامي نړۍ واکمني وکړه او کابو د افغانستان په ډیرو سیمو واکمن شول. دوی چې د قبیلوي نظام بنسټ تر یوه حده ساتلی و د فتحه شوو سیمو د ساتلو لپاره یې د قوم د متنفذو خلکو څخه کار اخیسته چې نوموړي مشران به د ډېر واک خاوندان وو.

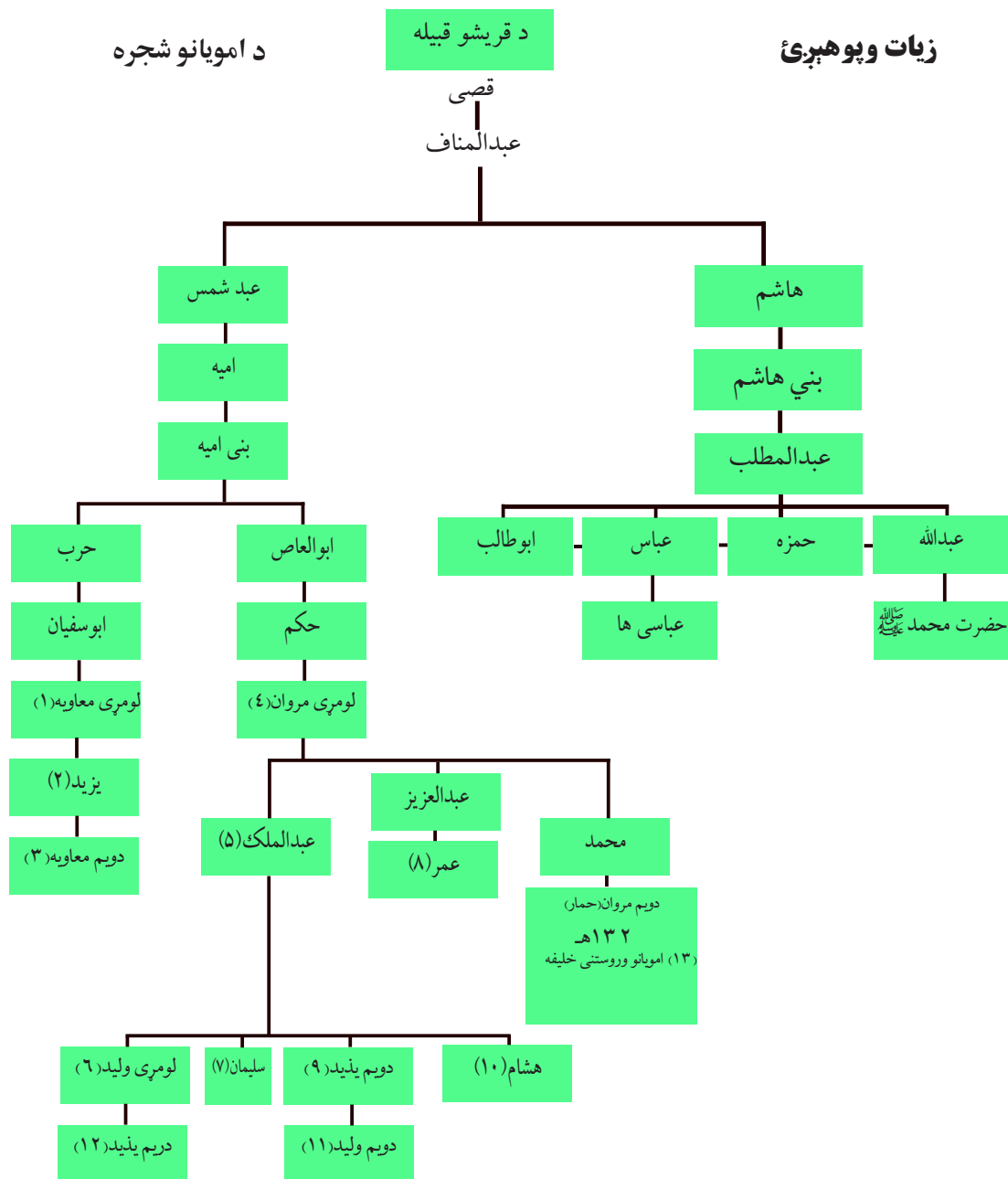

د امویانو په دوره کې زموږ هېواد د ورېښمو د لارې، پراخه کرنیزو ځمکو، بهیدونکو سیندونو، مساعدې هوا او انساني قوې په لرلو سره د ښه اقتصادي وضعیت لرونکی و. خو د امویانو د

دربار د مصارفو زیاتوالي چې د مالیاتو له لارې تامینیدل، نه یوازې دا چې د کسبگرو او بزگرانو د نارامۍ لامل وگرځېدل بلکې د ډېرو ځمکو لرونکي هم ناراضه شول، ځکه چې د ټولنې د لوړې طبقې سیاسي حقوق هم محدود شول او د بزگرانو د ورځنیو مالیاتو زیاتوالي د سیمه ییزو اشرافو د عوایدو د کمښت لامل وگرځېدل. په دې توګه د اموي دولت د واکمنۍ په مهال د خراسان کلني مالیات څلوېښت میلیونه درهمو ته ورسیدل.

د عربو په منځ کې هم د اموي دولت له سیاست څخه نارضايتي زیاتې شوې. د قریشو یوه بله څانګه عباسیان وو چې له امویانو سره به یې سیالي کوله، د عباسیانو پلویان ورځ په ورځ زیاتېدل. ځکه چې دوی به خلکو ته وعدې ورکولې چې د بریالیتوب په صورت کې به د مالیاتو اندازه او بېګاري کارونه راکم کړي. سیمه ییزو ځمکوالو ته به یې هم وعده ورکوله چې د دوی سیاسي حقوق به په پام کې نیسي او دوی ته به د دولت په ادارې کې برخه ورکوي.

په دې ترتیب د امویانو او عباسیانو ترمنځ مخالفت زیات شو، څرنګه چې په خراسان کې د اسد بن عبدالله ۱۱۴ - ۱۱۷ ق / ۷۳۵ - ۷۳۸ م. په دورې کې د عباسیانو د پلویانو له ډلې څخه څو پټ کسان ونیول شول، لاس او پښې یې پرې او غوڅې شوې. د امویانو بل والي نصر بن سیار هم په خراسان کې د عباسیانو پلویان په سخته توګه وڅارل. خو هېڅوک ونه توانېدل چې په زور او شکنجه د خلکو د نارضايتي مخه ونیسي او د هرې ورځې په تېرېدو سره د خلکو نارضايتي زیاتېدله.

د ولسي پاڅونونو لاملونه

د بني اميه د خلافت په دوره کې نارضايتي زموږ په هېواد کې زياته شوه. دوی حاکم، قاضي او امام د عربي توکمه خلکو څخه ټاکل. دولتي مهمې دندې په عربي توکمه خلکو پورې اړه لرلې. سياسي مخالفين په سختۍ سره ځپل کېدل. اسلامي ساده دربار په مجلل دربار بدل شو. د دربار او لښکر د لگښتونو زياتوالی چې د ماليې له لارې به اخيستل کېده او همدارنگه بېگار اجباري کارونه د دې لامل وگرځېدل چې د خلکو د بېوزلۍ کچه لوړه او په پای کې د زياتې نارضايتۍ لامل وگرځي.

زموږ خلکو د ځينو متعصبو له خوا د بې عدالتۍ او له توپيره ډک چلند ته په کتو سره، په داسې حال کې چې په اسلام يې ټينگ ايمان درلود او د هغه په پراختيا کې يې قرباني ورکړې وې خو د نوموړو کسانو د تسلط پر وړاندې يې پاڅون وکړ، لکه د ابومسلم خراساني پاڅون.

په ټولگي کې فعاليت

زده‌کوونکي دې په دوو ډلو ووېشل شي او هره ډله دې له لاندې موضوعگانو څخه يوه وټاکي، خبری اتری دې پرې وکړي او بيا دې يو تن په لنډه توگه د خپلې ډلې معلومات نوروته وړاندې کړي.

- د امويانو په دوره کې زموږ د هېواد سياسي وضعيت،
- د امويانو په دوره کې زموږ د هېواد اقتصادي وضعيت،

سوچ وکړئ او ځواب ورکړئ

- ۱- د امويانو په دوره کې د مالياتو او بيگاري د زياتوالي لاملونه څه وو؟ په لنډه توگه يې واضح کړئ.
- ۲- د عربو په وړاندې د افغانستان د خلکو د پاڅون اساسي علتونه په گوته کړئ.
- ۳- بيگار او حشريو تر بله څه توپير لري؟ په دې هکله څرگندونې وکړئ.
- ۴- اموي واليانو اسد او نصر په خراسان کې د خپلو سياسي مخالفينو سره څه وکړل؟

له ټولگي څخه دباندي فعاليت

ستاسوپه آند د افغانستان د هغو ولسي پاڅونونو لاملونه چې د عباسيانو په گټه تر سره کېدل څه وو؟

په دې هکله يو مطلب برابر کړئ او له اجازې وروسته يې د ښوونځي په دېوالي جريدې کې وڅړوئ.

له امويانو څخه عباسيانو ته د واک ليرېد

په دې لوست کې به زده کړو چې واک څه ډول له امويانو څخه عباسيانو ته وليرېدیده او په دې برخه کې د ابومسلم خراساني او د غوري مشرانو ونډه څه وه؟

ابو مسلم خراساني او د واک په ليرېد کې د هغه ونډه

عبدالرحمن چې په ابو مسلم ملقب و، د ماشومتوب د دورې نوم يې (بهزادان) او د پلار نوم يې بن داد هرمزد و. نوموړی په ۱۰۰ ق / ۷۲۱ م. کې د سفيدنج (يا سپيد دژ چې د جوزجان د انبار له مضافاتو څخه دی) په کلي کې زېږېدلی دی. په لومړي سر کې يې تحصيل ته مخه کړه او عربي ژبه يې زده کړه. د ژوند په ترڅو شپو کې يې غم او په خوږو کې يې خوشي نه ښکاره کوله. په ۱۹ کلنۍ کې يې د سياست ډگر ته و دانگل. د سليم عقل، د هېواد پالنې احساس او پياوړی عزم په لرلو سره ډېر په بېره د ولسي فعاليتونو په سرلاري او مخکښ بدل شو. نوموړي په ۲۳ کلنۍ کې کوفې ته سفر وکړ، په مکه کې يې له ابراهيم عباسي سره وليدل او د بني عباس له پټ گوند سره يې اړيکې ټينگې کړې. څه وخت چې هېواد ته راستون شو، د علوي سيدانو يحيي بن زيد له شهادته وروسته يې په خراسان کې د امويانو په وړاندې د پاڅون مشري په غاړه واخيسته. د پاڅون په لومړيو ورځو کې ډېرې ډلې له ده سره يو ځای شوې، تر هغه پورې چې د (۱۲۶ ق / ۷۴۷ م) کال په کوچني اختر کې د سفيدنج په کلي کې يې د امويانو بيرغ کوز او د عباسيانو تور بيرغ يې پورته کړ.

د ابو مسلم د دعوت په پايله کې هم د خراسان په خلکو کې او هم د عباسيانو په ملاتړو عربو کې د عباسيانو پلويان زيات شول او په بېره سره د هرات، بادغيس، تالقان، سرخس، مرو، طوس، غور، نيشاپور، بلخ، تخارستان او د نورو سيمو زيات شمېر خلک د نوموړي مرستې ته حاضر شول. پياده او سپاره خلک به له ابومسلم سره يو ځای کېدل.

د خراسان والي نصر بن سيار چې له ابومسلم سره يې مقابله کوله ونه توانېد چې د پاڅون کوونکو په وړاندې ټينگ شي. د ابومسلم په واسطه د مروې له نيولو وروسته نصر نيشاپور ته شاتگ وکړ. د ابومسلم ځواکونو د سيار لښکر و څاره او ماتې يې ورکړه.

د امويانو امير مروان حمار ډېره هڅه وکړه چې دا پاڅون وځپي. د دې لپاره نوموړي نورې لښکرې برابرې کړې او ابراهيم عباسي يې هم وواژه. خو پاڅون کوونکو څو ځله د مروان ځواکونو ته په عراق کې سختې ماتې ورکړې او د امويانو وروستی د خلافت مرکز دمشق يې ترې ونيو او په (۱۳۲ ق / ۷۴۹ م) کال يې د کوفې د ښار په جامع جومات کې ابوالعباس سفاح خليفه اعلان کړ، مروان د مصر په لور و تښتيد او هلته ووژل شو.

په دې ترتيب عباسيان د امويانو پر ځای واک ته ورسېدل. خو د خلکو او پاڅون کوونکو د ژوند ښه

کولو لپاره یې کوم گام پورته نه کړ او خپلو وعدوته یې شا کړه. ابومسلم د خراسان والي وټاکل شو خو عباسي مشرانو ابومسلم او نورو پاڅون کوونکو ته په ښه سترگه نه کتل نو ځکه یې د له منځه وړلو لپاره لاسونه بله وهل. ترڅو په (۱۳۴ ق/ ۷۵۵ م) کال کې ابوجعفر منصور، ابومسلم په ټگۍ د خلافت مرکز ته وغوښت او مړېې کړ. د ابومسلم وژنې خلک بیا وخوځول، څرنگه چې پاڅون کوونکو په لومړي سر کې د ((سنباد)) بیا د استاد ((سیس)) او وروسته د ((مقنع)) په مشرۍ پاڅونونه پیل کړل.

امیر فولاد او امیر کروړ

امیر فولاد د ملک شنسپ بن څرنگ له اولادې څخه و، شنسپ د افغانستان په مرکز کې د غور له مشرانو څخه و چې د غور د غرونو په شاوخوا کې یې واکمني درلوده. څه وخت چې نوموړي واورېدل چې د افغانستان خلکو د امویانو په وړاندې پاڅون کړی، ده هم پاڅون وکړ او په عباسي گوند کې یې د ابومسلم خراساني سره یوځای د خلکو په راغونډولو پیل وکړ. امیر کروړ د امیر فولاد زوی و. په کال (۱۲۹ ق/ ۷۶۰ م) کې په غور کې امیر شو. نوموړی و توانېده چې د غور په شاوخوا کې د واکمنۍ لمنه و غوروي ځکه چې دی یو هوډمن، زړه ور او مېړنی سړی و او دخپل پلار په څېر نوموړي د ابومسلم خراساني سره یوځای د عباسي گوند سره په مرسته کې فعاله ونډه واخیسته. همدارنگه نوموړی یو زړه ور هوډمن او پوخ شاعر و چې لومړنی پښتو شعر ده ویلی دی.

په ټولگي کې فعالیت

زده کوونکي دې په دریو ډلو ووېشل شي او عباسیانو ته د واک د رسېدو په برخه کې دې د لاندې شخصیتونو په اړه له یو بل سره خبرې اترې وکړي، د خبرو اترو پایله دې د ډلې د یوه غړي له خوا نورو ته وړاندې کړي. (ابومسلم خراساني، امیر فولاد غوري او امیر کروړ غوري).

پوښتنې

- ۱- عباسي خلیفه ولې ابومسلم وواژه؟
- ۲- ستاسو په اند، هغه خوځښتونه چې د ابومسلم خراساني له وژنې را منځته شول، څه ځانګړتیا وې یې لرلې؟
- ۳- له امویانو څخه عباسیانو ته واک څه ډول انتقال شو، په لنډه توګه یې شرحه کړئ.

له ټولگي څخه د باندې فعالیت

ستاسو په اند، ابومسلم ولې ابوالعباس سفاح واک ته ورساوه او خپله یې د خلافت واګې تر لاسه نه کړې؟

افغانستان د عباسيانو په دوره کې

په دې لوست کې به د عباسيانو په دورې کې د هېواد په سياسي، اقتصادي او فرهنگي وضع وپوهېږو، په دې برخې کې به د طاهر فوشنجي او د برمکي کورنۍ په ونډه پوه شئ.

عباسيان د اسلام د پيغمبر د اکا (تره) عباس له اولادې څخه دي او د قريشو د بني هاشمو له قبيلې څخه شمېرل کيږي، د دويمې هجري پېړۍ په وروستيو کې د سياست ډگر ته راووتل او څه وخت چې د خراسان له نا آرامې وضعې څخه خبر شول، په (۱۰۶هـ / ۷۲۲م) کې يې خپل مبلغان او دعوت کوونکي دې سيمې ته ولېږل.

د افغانستان خلکو د دوی د موخو څخه ملاتړ وکړ او د وينې په بيه يې د امويانو په ځای عباسيان په (۱۲۸هـ / ۷۴۹م) واک ته ورسول. د عباسيانو دوره (۵۲۳) کاله اوږده شوه او په پای کې د مغولو له خوا په (۶۲۸هـ / ۱۲۴۹م) کې د دوی خلافت ړنگ شو.

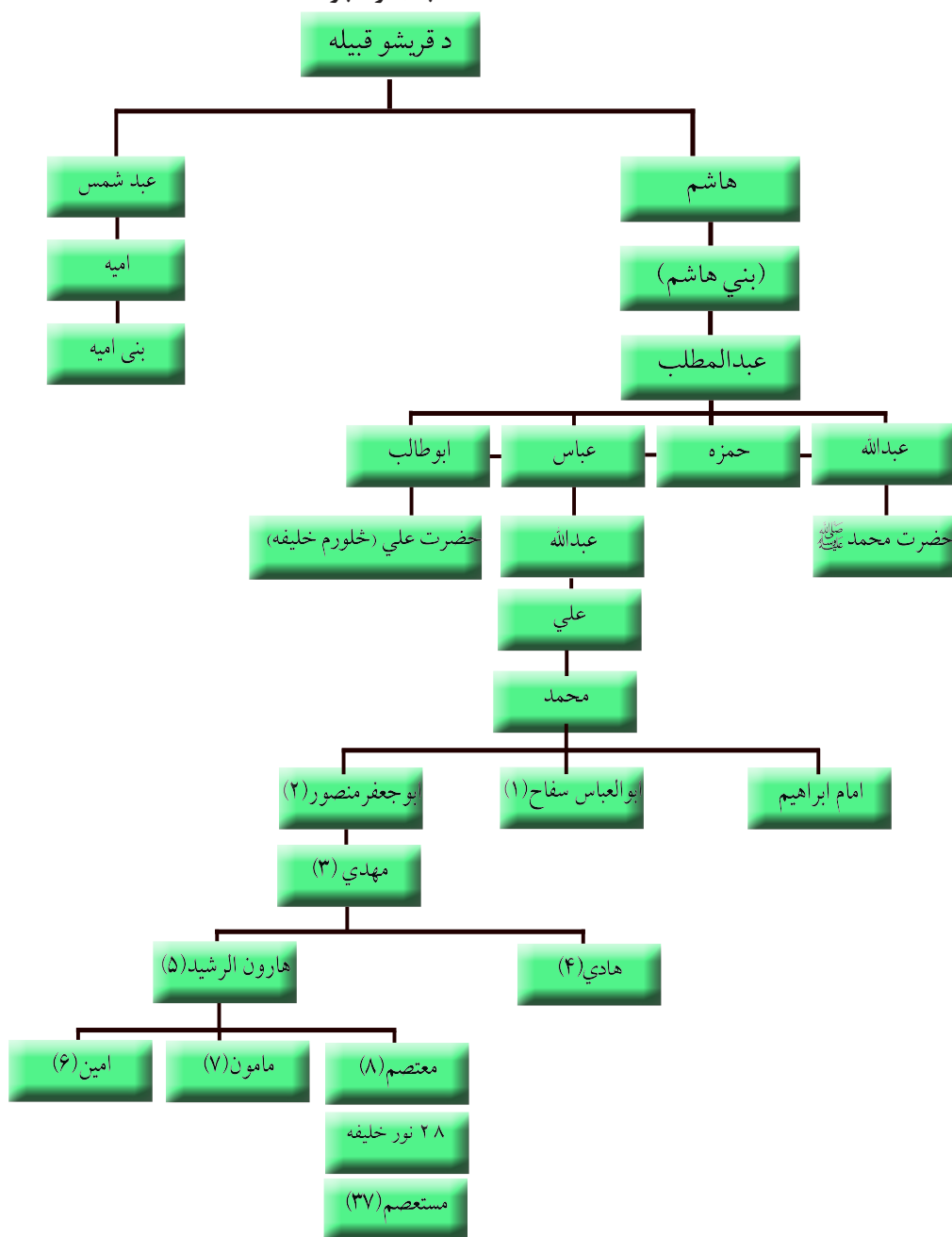
د عباسيانو په دوره کې د افغانستان ماليات کابو له څلوېښتو ميليونو درهمو څخه اويا ميليونو درهمو ته لوړ شول، په همدې دليل په افغانستان کې د بزگرانو ډېر يا ځونونه د عباسيانو د مالياتي زورزياتيو په وړاندې رامنځته شول. او په ځانگړې توگه د هېواد د شمال او لوېديځو ولايتونو خلکو ډېر کلونه مبارزه وکړه ترڅو له تر لږه يې ځانونه د دوی له درانه باره وژغورل.

عباسيانو نه شواي کولی د افغانستان د خلکو له سياسي او اقتصادي پاڅونونو سره په يوازيتوب برلاسي ترلاسه کړي، نوله دې امله چې په دې برخه کې برلاسي ترلاسه کړې د سيمه ييزو اشرافو او مشرانو مرسته يې ځانته را جلب کړه او د گډوگټو ترسيوري لاندې يې خپل تسلط ته دوام ورکړ.

په دې دوره کې په افغانستان کې کرنې او د اوبو لگولو سيستم قانوني بڼه ځانته غوره کړه. له هريرود او د هلمند له سيند څخه نوي کانالونه او ويالې وغزيدې. په بلخ کې له (۷۰) زياتې د اوبو ژرندې او په سيستان کې بادي ژرندې جوړې شوې. په بلخ کې د غلو دانو له ډلې څخه غنم او وربشې کرل کېدې.

په بادغيسات او غور کې مالدارۍ او کرنې پرمختګ وکړ. تالقان او مرغاب د پشمي منسوجاتو د توليد مهم مرکزونه شمېرل کېدل او بلخ د سوداګرۍ عمده مرکز و. د ورېښمو صنعت او کسب هم زموږ د هېواد په ځينو برخو کې دود و. په غور کې او سپنه او مس استخراج کېدل. د غور وسلو په ګاونډيو هېوادونو کې ډېر شهرت درلود. په تخارستان کې سرب او نور فلزونه، د هېواد په شمالي نورو ولايتونو کې اوسپنه، سپين زر او سره زر استخراج کېدل او همدارنګه د پنجشېر سپين زر مشهور و.

د عباسيانو شجره

د عباسيانو وروستي خليفه

د فرهنگ او ادب له پلوه هم د هغه وخت افغانستان د داسې ځلېدونکو شخصیتونو لرونکی و چې د ادبي او پوهنیزو آثارو په پنځولو سره یې خپل نومونه زموږ د هېواد په تاریخ کې تلپاتې کړل. د بېلګې په توګه د موسی بن شاکر خراساني زامن هریو محمد، احمد او حسن او همدا رنگه ابو معشر جعفر بن محمد بلخي په ریاضیاتو کې لوی لاس درلود، بشار بن بدر تخارستاني شاعر او ابو زید احمد بن سهل بلخي ادیب، فیلسوف او جغرافیه پوه وو.

سوچ وکړئ او ځواب ورکړئ!

د عباسیانو په وړاندې د افغانستان د خلکو د پاڅون دلایل توضیح کړئ.

برمکیان

برمکیان په اصل کې د برمک په نامه د یوه شخص د زامنو له ډلې څخه دي. برمک د بلخ د نوبهار د زردشتي اورتون (آتشکده) راهب یا موبد و. د دې کورنۍ لومړنی مشهور شخص د برمک زوی خالد و چې د اموي وروستنی خلیفه مروان حمار په چوپړ کې و. نوموړي وروسته د عباسي ابوجعفر منصور د وزیر او سلاکار په توګه هم دنده ترسره کوله. له خالد څخه وروسته یحیی د ده زوی د دې کورنۍ پوه او متنفذ شخص ګڼل کېږي. نوموړی د مهدي له خوا د هارون الرشید د پالنې او روزنې لپاره وګمارل شو. نوموړي د هارون الرشید په زمانه کې د عباسي خلافت ټولې چارې په غاړه لرلې او له دوو زامنو سره یې د دوی لپاره کار کاوه.

څه موده وروسته هارون الرشید په دوی بدګمانه شو او په (۱۸۷ هـ / ۸۰۳ م) کې یې د خلیفه د امر سره سم د یحیی زوی جعفر مړ او پخپله دی یې د کورنۍ له نورو غړو سره په بند محکوم کړل. او د برمکیانو ټول مالونه یې هم ضبط کړل.

طاهر فوشنجي (طاهر ذوالیمینین)

طاهر بن حسین فوشنجي په (۱۵۹ هـ / ۷۷۶ م) کې په فوشنج یا د هرات په اوسني زنده جان کې وزېږېده. طاهر د ځوانۍ له پیل څخه په سیاسي او ټولنیزو فعالیتونو کې ګډون کاوه. نوموړی هوډمن

سړی و. د دوو عباسي وروڼو مامون او امين د اختلاف په برخه کې ده د مامون الرشيد چې د بادغیسی مور څخه زېږېدلې و ملاتړ وکړ او په (۱۹۵ق / ۸۱۱ م) کې يې امين الرشيد وواژه. څه وخت چې مامون الرشيد خلافت ته ورسېده. طاهر د ده له پلوه د خراسان والي وټاکل شو. طاهر په (۲۰۷ ق / ۸۲۲ م) کال کې د جمعې په ورځ همدلته د خطبې په مهال د خليفه نوم د خطبې څخه لرې کړ او د خپلواکۍ اعلان يې وکړ. خو په سبا ورځ په نامعلوم ډول ووژل شو. له ده وروسته د ده اولادونو په افغانستان کې د پنځوسو کلونو په مودې واکمني درلوده.

په ټولگي کې فعاليت

زده‌کونکي دې په درېو ډلو ووېشل شي، هره ډله دې بيا له لاندې موضوعگانو څخه يوه موضوع وټاکي له خبرو اترو وروسته دې د ټولگي يو تن بيا د خپلې ډلې نظريات او معلومات نورو غړو ته وپراندي کړي.

- د عباسيانو په دوره کې د افغانستان سياسي وضعيت.
- د عباسيانو په دوره کې د افغانستان اقتصادي وضعيت.
- د عباسيانو په دوره کې د افغانستان پوهنيز وضعيت.

پوښتنې

- ۱- عباسيانو څه وخت او څه ډول خپل سياسي فعاليتونه په افغانستان کې پيل کړل؟
- ۲- طاهر څوک و او څه ډول واکمني ته ورسيد؟
- ۳- برمکيان د کوم ځای وو او په څه ډول يې د عباسيانو دربار ته يې لار ومونده؟
- ۴- ستاسو په اند ولې هارون الرشيد په برمکيانو بدگمانه شو؟

له ټولگي څخه دباندي فعاليت

په افغانستان کې د امويانو او عباسيانو کره وړه، ورته والی او توپيرونه په لنډ ډول سره پرته کړئ.

د عرب مسلمانانو او د افغانستان د خلکو پریوېل اغیزې

په دې لوست کې به زده کړو چې اسلام په څه ډول زموږ خلکو ته اسلامي هویت ورکړ، یووالی یې وروباښه او د پوهې دروازې یې ورته خلاصې کړې او په بدل کې زموږ د هېواد خلکو او پوهانو د اسلام د پرمختګ په لاره کې څه قربانۍ ورکړې او اسلامي نړۍ ته یې څه پوهنیز او فرهنګي خدمتونه وکړل؟

د اسلام د سپیڅلي دین په راتګ او خپرېدو سره، زموږ د هېواد تاریخ یو نوي پړاو ته ورننوت؛ ځکه اسلام مونږ ته نوی اسلامي هویت ویاښه او دغه اسلامي هویت زموږ د خلکو د یووالي سبب شو او ټول قومونه او قبیلې د یوه دین او عقیدې خاوندان شول. همدارنګه د اسلام دین د پوهې د لاسته راوړلو په لاره کې خنډونه او د پوهې انحصار له منځه یووړ نو په دې دلیل پوهې او زده کړې پراختیا وموندله.

همدا چې زموږ خلکو په لومړۍ هجري پېړۍ کې اسلام ومانه د عربی ژبې په زده کړه او دیني علومو لکه قران شریف، حدیث، او فقه په تحصیل کې یې لوی لوی بریالیتوبونه تر لاسه کړل او تر درېیمې پېړۍ پورې یې ډېر مشهور پوهان لکه نعمان بن ثابت چې امام اعظم ابو حنیفه رحمه الله شهرت لري، امام احمد بن حنبل مروزي، ابو داود سجستاني (سیستاني) او داسې نور تر درېیمې هجري پېړۍ پورې راښکاره شول چې د اسلام د دین لپاره یې د قدر وړ خدمتونه وکړل.

همدارنګه په دې دورې کې سیستاني عالمانو او پوهانو له دې سیمې نه سر پورته کړ او د پوهې په بېلابېلو څانګو کې یې تالیفات رامنځ ته کړل. په دې ځای کې د ځینو هغو لیکوالانو یادونه اړینه بولو چې د دویمې هجري پېړۍ له نیمایي څخه یې د کتابونو په لیکلو پیل وکړ:

ابو زید بلخي ادیب او جغرافیه پوه، ابو مشعر بلخي ریاضی پوه، محمد بن موسی د هندسې عالم بشار بن برد، تخارستاني شاعر او ابو نصر فارابی (چې د لرغوني نړۍ د طب، جغرافې، فلسفې، نجوم او ادبیاتو تر ټولو لویو عالمانو له ډلې څخه شمېرل کېږي) څخه عبارت دي. د دوی له آثارو څخه ځنې په اتلسمه او نولسمه پېړۍ کې په اروپا کې د نړۍ ژوندیو ژبو وژباړل او بیا خپاره شول.

زموږ خلکو د خپلو پیاوړو کورنیو او خلکو په واسطه د افغانستان تهذیب د خپلو ژباړونکو په وسیلې عربي ټولنې ته او د اسلام تمدن یې نړۍ ته وړاندې کړ. د برمکیانو کورنۍ په دویمې هجري پېړۍ کې د طب په برخې کې د (منکه) کتاب، د نجوم او فلکیاتو په برخه کې د (سند هند) کتاب او د سند باد کیسه عربي ته وژباړله.

همدارنگه زموږ خلکو د اسلام د پراختيا او خپرېدو په لاره کې ډېرې قربانۍ ورکړې او اسلام يې د هېواد تر ختيځو پولو يعنې هند پورې خپور کړ.

په دې ترتيب د عربي مسلمانانو او زموږ د هېوادوالو ترمنځ اغېزې دوه اړخيزې وې. اسلام زموږ خلکو ته نوی اسلامي هويت ورکړ، يووالی يې وروياښه د پوهې دروازې يې زموږ پرمخ پرانيستې. په بدل کې د افغانستان خلکو هم د علمي او فرهنگي خدمتونو او همدارنگه د وينې په بيه يې د اسلامي تمدن او د اسلام د خپرېدو په لاره کې فعاله ونډه واخيسته او په ځانگړې توگه پوهانو او عالمانو په دې برخه کې ارزښتناکه ونډه درلوده.

په ټولگي کې فعاليت

زده‌کوونکي دې په دوو ډلو وویشل شي، يوه ډله دې د عربي مسلمانانو اغېزې زموږ په هېواد والو او دويمه ډله دې زموږ د هېوادوالو اغېزې په عربي ټولنه او اسلامي نړۍ کې تر خبرو اترو لاندې ونيسي او د خبرو اترو پايلې دې له دوی څخه يو تن بيا نورو ټولگيوالو ته وړاندې کړي.

پوښتنې

- ۱- د عربي مسلمانانو او د افغانستان د خلکو تر منځ گډې اغېزې څه ډول وې؟ په دې هکله څرگندونې وکړئ.
- ۲- زموږ د هېواد پوهانو او عالمانو اسلامي نړۍ ته کوم خدمتونه کړي دي؟ په لنډه توگه يې بيان کړئ.
- ۳- ستاسو په اند د بلخ برمکي ډلې د اسلام په تمدن کې کوم مقام درلود؟ په دې هکله څرگندونې وکړئ.

له ټولگي څخه دباندي فعاليت

افغانستان ته د اسلام تر ټولو مهم خدمت په هکله يوه مقاله وليکئ او تر راتلونکي لوست مخکې يې وړاندې کړئ.

دويم څپرکی

په افغانستان کې د اسلام له راتلو وروسته خپلواک حکومتونه

په دې څپرکي کې به د هغو حکومتونو سره پېژندگلوي تر لاسه کړئ چې افغانستان ته د اسلام له راتگ څخه وروسته جوړ شول.

په بلخ ولايت کې د حضرت علي (کرم الله وجهه) روضه

د هرات ستر جامع جومات

د خپرکي موخي

۱. د اسلام څخه وروسته له سيمه ييزو واکمنو کورنيو او د هغوی د حکومتونو د رامنځته کېدلو له لاملونو سره د زده کوونکو بلدول؛
۲. له درېيمې نه تر اوومې هجري پيرۍ پورې د هېواد د خپلواکۍ غوښتونکو څېرو سره د زده کوونکو بلدول؛
۳. په هېواد کې د سيمه ييزو حکومتونو يو له بل سره د اړيکو او د بغداد د خلافت سره د هغوی اړيکو په څرنگوالي د زده کوونکو بلدول؛
۴. زموږ په هېواد باندې د تيموريانو او مغولو د يرغلونو د علتونو او انگيزو څيرل او همدارنگه د هغو په پايلو باندې د زده کوونکو پوهيدل؛
۵. له درېيمې نه تر لسمې هجري پيرۍ پورې زموږ د هېواد له عمومي اقتصادي او فرهنگي وضعې سره د زده کوونکو بلدول؛
۶. زده کوونکي دې د تاريخي نقشو او اطلسونو څخه کار واخيستلای شي؛
۷. په ياده شوې دورې کې د هېواد له تاريخي او فرهنگي څېرو، عالمانو او پوهانو سره د زده کوونکو بلدتيا.

طاهريان او صفاريان

ايا پوهېړئ چې له اسلام څخه وروسته د خپلواکۍ هڅه لومړۍ طاهر فوشنچي تر سره کړه او وروسته د طاهر د نیمه خپلواک دولت د منځته راتلو څخه صفاريانو د عباسي خلافت څخه د خپلواکۍ اخیستلو په لاره کې د پام وړ کارونه کړي؟

د طاهريانو دولت

زموږ د هېواد په تاريخ کې د طاهريانو او صفاريانو هغه دوه دولتونه و چې له عباسيانو سره يې مخالفت کاوه. که هر څومره طاهريان د حکومت تر پايه په نیمه خپلواکه توگه پاتې شول خو صفاريانو د دوی په پرتله خپلواکه سياست غوره کړ او په همدې علت د عباسي خلفاو سره په شخړو کې ښکېل شول. د ملي فرهنگي هڅو له پلوه هم صفاريان د ملي فرهنگي ملاتړ لرونکو څخه شمېرل کېږي. په دې لوست کې به له پورته مطالبو سربېره د دې دوو کورنيو د هغه وخت له ډېرو نورو سياسي، اقتصادي او فرهنگي موضوعاتو څخه خبر شئ.

طاهریان

د دغې کورنۍ نوم د حسین د زوی طاهر له نوم څخه اخیستل شوی چې اصلاً د پوشنگ یا فوشنج (د هرات زنده جان) اوسېدونکي دي او د هرات له لرغونو کورنیو څخه شمېرل کېږي. د طاهر نیکه (مصعب) په عباسي نهضت کې ګډون وکړ نو څه وخت چې عباسیانو بری وموند، د پوشنگ د ښار مشري یې ده ته وسپارله.

له دې وروسته دا مقام د دوی په کورنۍ کې پاتې شو او طاهر هم د ځوانۍ په پیل کې دا دنده لرله. طاهر د دوو وروڼو هر یو امین او مامون د اختلاف په مسئله کې د عباسي مامون پلوي وکړه او د امین له وژلو څخه یې وروسته د مامون خلافت ته زمینه برابره کړه. که څه هم طاهر وروسته له دې د عباسي خلافت په لوړو مقامونو کې دندې ترسره کړې، خو تل به دا سوچ ورسره و چې د مامون د ورور (امین) د وژلو په مسئلې کې خلیفه راته په غوسه نه شي نو په همدې دلیل یې نه غوښتل چې په بغداد کې زیات پاتې شي. او له بله پلوه په (۲۰۴ ق) کال کې له خراسان څخه بغداد ته د مامون په راتلو سره، نوموړي باید دغه سیمه یوه تکړه کس ته سپارلې وای، ترڅو د عباسي خلافت پر وړاندې احتمالي پاڅونونه وځپي او د مامون الرشید په نظر طاهر ورکس و. نو له دې امله خراسان ته د طاهر د راتلو دلایل په لاندې توګه وړاندې کولای شو:

۱- د خراسان سیمه د طاهر په څېر د یوه پیاوړي او تکړه سړي په شتون کې د عباسي خلافت ضد پاڅونونو څخه خوندي پاتې کېدله.

۲- طاهر چې د مامون د ورور (امین) او په عباسي خلافت کې د امین د نورو پلویانو په وژلو یې په بغداد کې ځانته د اوسېدو ځای نه لیده، نو دایې ښه وګڼله چې له بغداد څخه لیرې وي.

۳- طاهر د خراسان د مشرۍ په منلو سره، د مامون د ملاتړۍ عوض ترلاسه کاوه.

نو په دې ترتیب طاهر په (۲۰۷ ق / ۸۲۲ اکتوبر) کال د ذالقعدې په میاشت کې د مامون څخه د خراسان حکومت د مشرۍ فرمان ترلاسه کړ. په دې هکله ویل کېږي: چې عباسي خلیفه په پټه سره د طاهر د کړو وړو د څارلو لپاره یو څوک ګمارلی وو. او هغه وخت چې نوموړي له عباسي خلافت څخه د خپلواکۍ نیت څرګند کړ، د ده کار یې یو طرفه کړ او له پښو یې وغورځاوه.

برسېره پردې چې د لمانځه له خطبې یې د مامون نوم ایسته کړ په هغو سکو کې هم د عباسي خلیفه نوم نه لیدل کېږي چې د (۲۰۶ ق) کال څخه را پاتې دي. او دا د حسین د زوی (طاهر) مینه دخپلې سیمې د خپلواکۍ په باره کې ښيي.

د طاهر زامن

د بغداد له دربار سره د طاهر د زامنو اړیکې د طاهر په پرتله ښې وې، د طاهر له مړینې سره جوخت د ده زامنو هر یوه عبدالله او طلحه په عراق او خراسان کې ښه منصوبونه ترلاسه کړل. له دې وروسته داسې رپوټ نه دی اورېدل شوی چې له خپلواکۍ سره د طاهر د اولادونو مینه وښيي.

له طاهر وروسته د طاهریانو د حکومت ترټولو لویه سیاسي ځانګړتیا د بغداد د عباسي خلافت څخه ملاتړ او مرسته شمېرل کېږي. او دوی د عباسي خلفاوو د خدمت لپاره ملاوې تړلې وې او په دې توګه د عباسیانو او طاهریانو ترمنځ اړیکو دوام وموند.

هغه پاڅونونه به چې قصداً د عباسي خلافت پر وړاندې د خوارجو یا علویانو له خوا ترسره کېدل د طاهریانو له خوا به خپل کېدل.

په افغانستان باندې د طاهر زامنو (۵۵) کاله واکمني وکړه خو دغه واک بیا صفاریانو په سیستان کې له طاهریانو څخه تر لاسه کړ چې وروسته بیا په افغانستان کې د دوی د واک او حکومت پر اړخیا د طاهریانو دولت د له منځه وړلو لامل وګرځېده او د دې کورنۍ وروستی سړی محمد بن طاهر په نوموړی (۲۵۹ ق) کال کې د یعقوب لیث صفاري له خوا ونیول شو او د نوموړي ساه په زندان کې وختله.

طاهري مشران

طاهر بن حسین (۲۰۶ - ۲۰۷ ق)

طلحه بن طاهر (۲۰۷ - ۲۱۳ ق)

عبدالله بن طاهر (۲۱۳ - ۲۳۰ ق)

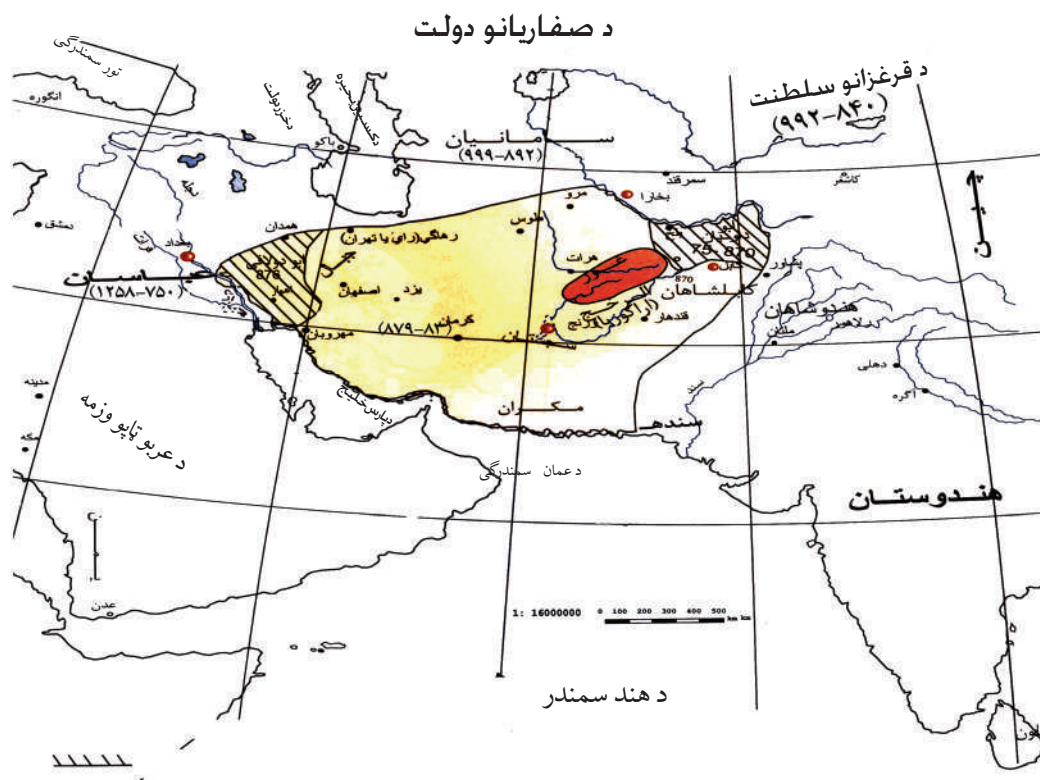
طاهر بن عبدالله (۲۳۰ - ۲۴۸ ق)

محمد بن طاهر (۲۴۸ - ۲۵۹ ق)

صفاریان

یعقوب د صفاري حکومت بنسټګر او د ده درې وروڼه هریو عمرو، علي او طاهر د لیث زامن وو. پلار یې په سیستان کې د صفاری یا ټټاری په کسب بوخت و. او په همدې دلیل دوی د صفاریانو (ټټارانو) په نوم مشهور شول.

سیستان د دریمې هجري پېړۍ په لومړۍ نیمایي کې د بېلابېلو ټولنیزو ډلو د رامنځته کېدو شاهد و. پرته له خوارجو چې افراطي ډله شمېرل کېده بله ټولنیزه ډله، عیاران نومېدله چې د ټولنې د ټیټې او بیوزلو خلکو په منځ کې د ډېر نفوذ لرونکې شوه او یعقوب چې پخپله هم د ټولنې د ټیټې طبقې څخه و په ځوانۍ کې له دې ډلې سره یو ځای شو او د خپلې وړتیا او لیاقت په مټ ډیر ژر د دې ډلې د افسرۍ او مشرۍ درجې ته ورسېد، د سیستان خلکو د (۲۴۷ ق کال د / ۸۶۱ م) ورسره بیعت وکړ، له هغه

وروسته یعقوب لیث صفاري زموږ د هېواد د ډېرو سېمو په نیولو پیل وکړ. یوله هغو علتونو څخه چې په سیستان کې یې د یعقوب بریالیتوب ته مرستندوی واقع شو هغه د ده له لښکرو سره دگنې شمېر خوار جو یوځای کېدل وو چې ده د هغوی په ملگرتوب ټول سیستان چې مهم ښارونه یې بۇست او کندهار وو ونيول، دغه راز د کرمان، هرات او کابل ښارو ته یې هم ونيول او په دې خاطر چې مخالفان له ده سره یوځای شول نو له دې امله د ده تر ولکې لاندې سیمو کې ښه امن رامنځته شو. نوموړي په (۲۴۹ ق ۸۷۲ م) کال کې د طاهري حکومت مرکز نیشاپور ونيو خو ونه توانېده چې د ایران په شمال کې طبرستان هم تر ولکې لاندې راولي.

د یعقوب او عباسي خليفه اړیکې

په خلافت کې د انقلاب او بیلابیلو پاڅونونو له امله د خلافت د واکمنۍ په سیمو کې او همدارنگه د عباسي دربار په د ننه کې د ترکانو نفوذ، د عباسي خلفاوو ځواک کمزوری کړی و؛ نو ځکه یعقوب لیث صفاري د اسلامي قلمرو ځینې سیمې تر خپلې ولکې لاندې راوستې او خلیفه د ده امارت له منلو پرته بله لاره نه لیده. یعقوب لیث صفاري هم چې د عباسي خلیفه له دې دریځ څخه خبر و، د خپل حکومت د نفوذ د سیمې د پراختیا په خاطر له خلیفه سره له درنښته ډک چلند کاوه. او ځینې وخت به یې ډالۍ هم

ورلېرلې. لکه چې يو ځل يې ډېرې قيمتي ډالۍ د پنځوسو په شمېر د سرو اوسپنو زرو بتان چې له کابل څخه لاسته ورغلي وو، خليفه معتمد عباسي ته ولېرل او معتمد هم د خپل ورور (موفق) په واسطه د بلخ، تخارستان، سند او سيستان د حکومت فرمان ورولېره. خو وروسته له دې، يعقوب په (۲۶۲ هـ / ۸۶۷ م) کال هغه وخت چې غوښتل يې خپله واکمني د عباسي خلافت تر لمنې ورسوي او د بغداد د ادارې غوښتونکي شو نو له عباسي خليفه سره په جگړې کې ښکېل شو. او په پايله کې د خليفه د ورور (موفق) د چل په واسطه چې د دجلې اوبه يې په صفاري لښکرو ورخوښې کړې او هغوی يې له ډېرې سختې ماتې سره مخ کړل له دې وروسته عباسي خليفه د صفاريانو دمخالفيو يعنې سامانيانو د ملاتړ سياست ځانته غوره کړ.

د صفاريانو د حکومت پای

يعقوب ليث صفاري د عباسي خليفه له خوا د ماتې نه څه موده وروسته، په (۲۶۵ ق / ۸۷۹ م) کال کې مړ شو، له هغه وروسته د ده ورور عمرو د واکمنۍ ډگر ته راووت. که هرڅو د عمرو او د بغداد د حکومت اړيکې په لومړي سر کې څه نا څه ښې وې او هغه قيمتي ډالۍ د خليفه لپاره ورولېرلې خو دغه اړيکې تر ډېرې مودې پاتې نه شوې دا ځکه چې عباسي خلافت په اصل کې له صفاريانو سره د زړه مينه نه لرله او د نوموړي د اطاعت په هکله يې شک درلود. ځکه په (۲۷۱ ق / ۸۸۴ م) کال کې د بغداد خليفه د خراسان حاجيان ځانته وروغوښتل او د هغوی تر مخ يې دغه اعلان وکړ چې عمرو ليث صفاري مې له ټولو مقامونو او منصبونو څخه لېرې کړی دی. دغه مسئله له يوه پلوه د صفاريانو په سيمې کې پاڅونونه رامنځته کړل او له بل پلوه د صفاريانو کمزورۍ ته يې لاره اواره کړه. په دې ترڅ کې، په ماورالنهر کې د سامانيانو واک چې د بغداد د عباسي خلافت له ملاتړ څخه هم برخمن وو، د عمرو ليث صفاري وېره يې لارښاته کړه. نو له دې امله يې د هغوی د مقابلې لپاره ترتيبات ونيول او په (۲۸۷ ق / ۹۰۰ م) کال کې د دوی په وړاندې جگړې ته ووت. خو بلخ ته نژدې د اسماعيل ساماني د لښکرو له خوا يې ماته وخوړه. امير اسماعيل ساماني نوموړی بغداد ته د خليفه معتمد حضور ته ولېره هلته زنداني شو او په (۲۸۹ ق) کال کې ووژل شو.

له دې وروسته د صفاريانو پاتې خلکويوه پېرۍ په سيستان کې واکمني وکړه او د دوی وروستی مشر د خلف ابن احمد په نامه په (۳۴۴ - ۳۹۹ ق / ۹۵۵ - ۱۰۰۸ م) کال کې د سلطان محمود غزنوي له خوا ووژل شو.

د طاهريانو او صفاريانو په دوره کې اقتصاد او فرهنگ

په هغه وخت کې زموږ د خلکو د اقتصاد اصلي بنسټ کرنې تشکيل لاه. او د کرنې کار ته پاملرنه د طاهري مشرانو، په تېره بيا د طاهر د زوی عبدالله له مهمو او مثبتو اقداماتو څخه و. ځکه ده برسېره پردې چې د کښتونو د له منځه وړلو په برخه کې به يې د خپلو عسکرو مخه نيوله، د

کرکيلې د ښه والي لپاره يې ځينې ارزښتناک کارونه هم ترسره کړل. عبدالله بن طاهر د اوبو لگولو سيستم د جوړولو په برخه کې د ټولو په سر کې يادولای شو. زموږ د هېواد مشهور تاريخ ليکونکي عبدالحی بن ضحاک گردېزي د رپورټ له مخې، نوموړي د خراسان ټول فقها راغونډ کړل او له هغوی څخه يې وغوښتل چې د اوبو لگولو په برخه کې شرعي موازين وضع کړي او دوی د (کاريز کتاب) يا (کتاب القنی) په نامه يو کتاب وليکه. دغه موضوع زموږ په هېواد کې د ډېرو کارپوزنو او همدارنگه د پرمختللي اقتصاد ښودونکي دی. دغه ذکر شوي کارپوزونه زياتره د پرديو د يرغلونو په پايله کې ړنگ شول.

همدارنگه د عبدالله بن طاهر په توصیو او سپارښتنو د ښارونو کارگرانو (کارپوهانو) ته د کرنې په هکله سپارښتنه شوې ده. طلحه بن طاهر هم د کرنې په وده کې د خپل ورور د سياست پلوي و. په پايله کې په اقتصادي برخه کې د پام وړ ښه والی راغی. بېلابېلې مېوې او غلې کېدلې، همدا رنگه د هرات انګورو، با دامو او پستې، د سيستان خرما، د بست زعفران او د بلخ او مروې انارو ډير شهرت درلود او زموږ هېواد ته يې ښه شتمني برابره کړه. خو صفاريانو د پاچاهۍ ډېر وخت په جگړو او همدارنگه د سيمو او ايالتونو د لاسته راوړلو په برخه کې تېر شو د هېواد د اقتصاد لپاره يې روښانه پروګرام نه درلود خو په فرهنگي برخه کې د ملي ادبياتو مينه وال و، او دا يې غوره گڼله چې پارسي ژبه بايد د عربي ژبې او ادبياتو ځای ونيسي.

ويل کېږي چې يعقوب ليث صفاري د پيغامونو مدير مسؤل محمد بن وصيف سگزي څخه وغوښتل چې د عربي ژبې په ځای په پارسي ژبه شعر وليکي. نوموړي د يعقوب په ستاينه کې يوه پارسي قصيده وليکله. خو طاهريانو عربي ژبه ومنله، د طاهريو زوی طلحه پخپله د عربي ژبې د نحوې عالم و. د طاهري امر او له ډلې څخه يو څو نور هم د پوهانو او ادیبانو د ملاتړ په برخه کې مشهور وو.

په ټولگي کې فعاليت

زده‌کونکي دې د الف او ب په دوو ډلو کې د طاهريانو فرهنگي او اقتصادي خدمتونه وشمېري.

پوښتنې

- ۱- خپل اصلي سيمې ته د طاهر د راگرځېدو مهم دليل څه دی؟
- ۲- ايا د عباسي خليفه په وړاندې د طاهر سياست د ده د اولادونو له خوا وپالل شو؟
- ۳- د يعقوب ليث صفاري د کار په پيل کې، د ده د شهرت علت څه و؟
- ۴- د طاهريانو په دوره کې کرنې او زراعت ولې وده وکړه؟

له ټولگي څخه دباندي فعاليت

زده‌کونکي دې د خپل هېواد تاريخ او فرهنگ ته د طاهر او يعقوب د خدمتونو په هکله يو لنډ مطلب چمتو او په راتلونکي لوست کې دې خپلو ټولگيوالو ته وړاندې کړي.

سامانيان

په دې لوست کې به د سامانيانو د واکمنۍ کورنۍ سره آشنا شئ هغه چې د بغداد د عباسي خلفا وو د سياست په ملاتړ يې په افغانستان او د هغه د اوسنيو گاونډيو هېوادونو په ساحه کې يو پياوړی او پراخ حکومت رامنځته کړ او په دې به هم وپوهېږئ چې د دوی د واکمنۍ په مهال ولې زموږ هېواد له علمي او فرهنگي غوړېدا سره مخ شو؟

سامانيان د ختيځو اصلي کورنيو له ډلې څخه دي چې رېښه يې له اسلام څخه مخکې وختونو ته رسېږي. دوی د عباسي خلفاوو په پلوی خپل سياسي موقعيت د افغانستان، ايران او مرکزي آسيا په اسلامي ختيځ کې ټينگ کړ. سره له دې چې سامانيانو له خلفاوو سره ښې اړيکې لرلې خو بيا يې هم ماليات او خراجونه بغداد ته نه لېږل. د دوی د حکومت شکل ((امارت استکفا استيلا)) (معنا دا چې خليفه د عزل او نصب، د مالياتو اخيستل، د ځايناستي ټاکلو او ... کې به لاسوهنه نه کوي) پېژندل شوی دی. د سامانيانو دوره د اسلامي فرهنگ او تمدن د غوړېدنې دوره بللی شو. په ځانگړې توگه عقلي علومو د دوی په دوره کې ډېره وده وکړه.

سامانيان

سامانيان د سامان خدات په نامه د يوه سړي له نوم څخه اخيستل شوي دي. زموږ د هېواد د مشهور تاريخ ليکونکي عبدالحی گردېزي په وينا سامان خدات له مغان يا زردشتي روحانيونو څخه شمېرل کېږي او د ماوراءالنهر په ځنډو کې يې استوگنه کړې ده.

د سامان خدات پلرونه له اسلام څخه د مخه د ماوراءالنهر له مشرانو څخه وو. او له اسلام څخه وروسته هم په ماوراءالنهر کې د رسوخ او نفوذ خاوندان وو. سامان خدات د اموي هشام بن عبدالملک په زمانې کې مسلمان شو او د اسد بن عبدالله په نامه د خراسان د اموي حاکم تر ملاتړ لاندې راغی. نوموړي وروسته د ابو مسلم خراساني په نهضت کې برخه واخيسته او د ابومسلم له ملگرو څخه شو. چې په عباسي دولت کې يې هم د ښه نوم ازانگې پورته شوې.

د دويمې هجري (اتمې ميلادي) پېړۍ په پای کې هغه اختلاف چې د هارون الرشيد د زمانو تر منځ د ځايناستۍ په مسئله کې رامنځته شو، مامون الرشيد سره په مروه کې خلکو بيعت وکړ مامون الرشيد له ځينو بانفوذه کورنيو لکه طاهريانو او سامانيانو څخه د مرستې غوښتنه وکړه او د دوی د مرستې په بدله کې يې بيا وروسته ډېر مهم حکومتي مقامونه دوی ته وسپارل. له همدې وخته وروسته د عباسيانو او سامانيانو تر منځ اړيکې سره نژدې شوې او څه وخت چې مامون الرشيد له مروې څخه بغداد ته لاړ نو د عباسي خلافت په ختيځ کې يې د څلورو مهمو ښارونو مشري د سامان څلورو زامنو ته وسپارله: نوح بن اسدته يې سمرقند، احمد بن اسد ته يې فرغانه، يحيى بن اسدته تاشکند او الياس ته يې هرات وسپاره.

د صفاريانو په را څرگندېدو سره چې د بغداد له خلافت سره يې چندان ښې اړيکې نه لرلې. د بغداد د خلفاوو او سامانيانو اړيکې يوې نوې مرحلې ته د اخلې شوې او د بغداد خلافت چې د مخالفينو د شتون له امله يې د سامانيانو ملاتړ ته اړتيا لرله، هڅه يې کوله چې د دوی حکومت ته په غاړې اېښودو سره، سامانيانو ته سياسي مشروعيت ورکړي. سامانيانو هم چې دې ډول تائيد ته اړتيا لرله نو د خلافت په تائيد سره يې د عامو خلکو په ذهنونو کې ډېر ښه ځای ونيو.

د ساماني لړۍ لومړی بنسټگر، اسماعيل

د ساماني لړۍ بنسټگر اسماعيل بن احمد بن سامان خدات دی. نوموړی په (۲۳۴ ق، ۸۴۸ م) کال په فرغانه کې وزېږېد. امير اسماعيل په پوره ډول، په ماوراءالنهر کې هغه وخت واکمني ترلاسه کړه چې د ده ورور (نصر) په (۲۷۹ ق، ۸۹۲ م) کال کې مړ شو خو د ده شهرت او اعتبار هغه وخت

د بخارا په ښار کې د امير اسماعيل ساماني قبر

زيات شو چې صفاريانو ته يې په جگړه کې ماتې ورکړه او عمرو بن ليث صفاري يې ونيوه. دغه پېښه د (۲۸۷ ق / ۹۰۰ ميلادي کال د اپريل ۱۹م) کې د ربيع الاول په ۱۵ ق رامنځته شوه. وروسته له دې پېښې يې عباسي خليفه معتضد ته د حکومت فرمان ولېږه، ځکه چې د صفاريانو (د خلافت له اوامرو څخه د سرغړوونکو) په ماتې سره سامانيانو په عباسي خلافت کې ډېر محبوبيت ترلاسه کړ. امير اسماعيل ساماني د عباسي خلافت د ملاتړ په لاره کې د نورو مخالفانوسره هم جگړې وکړې لکه د طبرستان له علوي ساداتو سره يې جگړه وکړه او د هغوی مشر محمد بن زيد علوي يې وواژه، طبرستان او ری (اوسنی تهران) او لږ وروسته يې زنجان او قزوین هم ونيول او په دې ترتيب يې د خپلو فتوحاتو لمنه له افغانستان څخه واپوله او د اوسني ايران ترلویدیځو څنډو ورسېد. د امير اسماعيل ساماني په وخت کې، د ساماني دولت پلازمېنې يعنې د بخارا ښار ښه پرمختگ وکړ او په ختيځ کې د اسلامي ښارونو په يو مهم مرکز بدل شو. امير اسماعيل کابو له اتو کلونو امارت وروسته، په (۲۹۵ ق، ۹۰۷ م) کال مړ شو.

د امير اسماعيل زوى د ځايناستى

د امير اسماعيل زوى دويم احمد د ده ځايناستى شو. د ده د واکمنۍ په دورې کې چې پنځه نيم کاله اوږده شوه، د ساماني دولت عسکرو په سيستان کې د صفاريانو د پاتې شوو او همدارنگه په ماوراءالنهر کې يې له ترکانو سره نښتې وشوې. په دې نښتو کې ساماني دولت برى وگاټه خو احمد ساماني ډېر ژر په (۳۰۰ق - / ۹۱۴ م) کې د خپلو مريو له خوا ووژل شو. وروسته له ده څخه د نوموړي زوى (نصر) واکمنۍ ته ورسېد. که هر څو د نوموړي د پاچاهۍ پيل په هغو ولايتونو کې چې د ساماني دولت تر ولکې لاندې وو، له شخړو سره لاس اوگريوان و خو نوموړي د خپل عالم او تکړه وزير (ابوعبدالله جيهاني) او د لښکرو د وفادار مشر (حمويه بن علي) په مرسته بېرته خپل هېواد ته امنيت او ثبات راوست. په اصل کې د نصر د پاچاهۍ دوره (۳۰۱ نه تر ۳۳۱ ق / ۹۱۴ نه تر ۹۴۲ م) کلونو کې د ساماني لړۍ د حکومت د دېدې د اوج دوره وه.

د نصر له مړينې وروسته ساماني حکومت تر (۳۹۵ ق / ۱۰۰۵ م) کال پورې پاتې شو اوپه دې موده کې اوه تنه ساماني مشران واکمنۍ ته ورسېدل. خو د ساماني دولت ځورتيا هغه مهال پيل شوه چې زيات واک سيمه ييزو مشرانو ته په لاس ورغى. له دې مشرانو څخه يو هم الپ تگين نومېده چې په لومړيو کې د ترک غلامانو څخه و. نوموړي په غزنه کې په (۳۵۱ ق / ۹۶۲ م) کال کې د ترک مريو په ملاتړ د غزنويانو د نوي حکومت بنسټ کېښود. ساماني حکومت او دولت يو سلو دوه کاله او شپږ مياشتې اوږد شو.

د سامانيانو په دورې کې اقتصاد او فرهنگ

د سامانيانو دوره چې د ختيځې نړۍ په تاريخ کې د اسلامي رنسانس په توگه تعبير شوې د اقتصاد له پلوه په ځانگړې توگه زموږ د هېواد له روښانه دورو څخه شمېرل کېږي. د اقتصاد او صنعت په برخه کې د پرمختگ دوه عمده لاملونه يې په لاندې توگه بيانولای شو:

لومړى د درنو مالياتو او باجونو نشتوالى او دويم لازم کورنى ثبات او همدارنگه بهرنۍ سوله. د پورته دوه عواملو په ترڅ کې ښه اقتصادي وده رامنځته شوه. د خلکو اقتصادي وړتيا لوړه، قصرونه، باغونه او ظرفيه صنايع را منځته شول. د خلکو توليداتو وده وکړه ترهغه ځايه چې په يوه کال کې د سامانيانو لخوا د ټول هېواد نه څلوېښت مېليونه درهم راټولېدل.

په هغو کشفیاتو کې چې بيا وروسته د پولنډ او سکانډيناوي هېوادونو په څنډو کې ترسره شوي، د

سامانيانو د وخت نقره يي سکې لاسته راغلې او دا خبره څرگندوي چې د ساماني دولت او ختيځي اروپا تر منځ د سوداگريزو توکو راکړه ورکړه کيدله.

له بزگرانو څخه د ساماني دولت د ملاتړ په سيوري کې کرنې او زراعت هم ښه وده وکړه. او په ځانگړې توگه په گڼ مېشتو سيمو لکه بادغيس، هرات، پوښنگ د سيستان ځينو برخو او بېست کې د مېوو، غلو او نباتاتو بيلابيل ډولونه پيدا کېدل. د څارويو په ځانگړې توگه د آسانو او اوشانو د ساتنې مرکزونه په تخارستان او بلخ کې موجود وو او په هرات او بېست کې وربښم هم توليديدل.

که څه هم د سامانيانو سيمې ته د ترکانو راتگ او بيا لوړو حکومتي او سياسي مقامونو ته د دوي لاس رسي، دغه پروسه څه نا څه زيانمنه کړه خو داسې رېوت نه دی لاسته راغلی چې اقتصادي وضعه يې له خطر سره مخ کړې وي.

د فرهنگ او تمدن په برخه کې مهم يون رامنځته شو؛ ځکه د سامانيانو په لاس د يوه پياوړي نظام د بنسټ اېښودو سره، فرهنگ او تمدن وده وکړه او د استعدادونو د راڅرگندېدو لپاره مناسب چاپېريال رامنځته شو. په ځانگړې توگه د نظم او نثر په برخه کې ډېر لوی بدلون رامنځته شو.

د سامانيانو په دورې کې د پوهنو د پراختيا مهم علت، د عقيدې آزادي او همدارنگه د ساماني مشرانو حوصله او نرمي وه. په دې دورې کې له تعصبه ډکه فضا موجوده نه وه. د بېلا بېلو فکري او ديني کړنلارو او همدارنگه د نظر او فکر د خاوندانو لپاره يو ډاډمن چاپېريال موجود و. ساماني مشرانو هڅه کوله چې له ځان پالنې او عقيدتي استبداد څخه ځان وژغوري. او همدا کار د بېلا بېلو فکرونو د راڅرگندېدو لامل شو. محمدخوارزمي او ابو ريحان البيروني په ترتيب سره په خپلو کتابونو (مفاتيح العلوم) او (آثارالباقية) کې د هغه وخت د بېلا بېلو فکري او عقيدتي څانگو او ډلو څخه خبر راکوي او په (زين الاخبار) کې د عبدالحی گرډېزي په وينا، د سامانيانو د پوه وزير ابو عبدالله جيحاني په امر د ساماني دربار د کړنلارو ټاکلو او همدارنگه د هېواد د ادارې لپاره، د هغه وخت د نړۍ د ټولو دربارونو کړنلارې يې له تعصبه راټولې کړې او د دوی له منځ څخه د هغو هېوادونو قوانين غوره کړي چې پرمختللي انساني بڼه ولري. نوموړي وروسته امر وکړ چې د دربار او دېوان ټول غړي نوموړو کړنلارو عملي کولو ته غاړه کېږدي. نوله دې کبله ډېر پوهان او د فکر خاوندان وهڅېدل تر څو خپلې پوهې او فکرونه ټولنې ته وړاندې کړي.

په دې ترتيب د اسلام د تمدن طلايي دوره وځلېده او لوی اسلامي فيلسوف ابونصر محمد بن محمد فارابي، د ختيځو سيمو د حکيمانو خاتم شيخ الرئيس ابو علي حسين بن عبدالله بن سينا، لوي متفکر

رياضي پوه او تکړه ستوری پېژندونکی ابوریحان محمد بن احمد خوارزمي، د دري پارسي شاعرانو لوی استاد جعفر بن محمد رودکي، شاعر، استاد او تکړه حکیم ابوالحسن شهید بلخي، د امیر منصور ساماني وزیر او د بلعمي تاریخ لیکونکی محمد بن عبدالله بلعمي، د لومړي منصور ساماني تکړه وزیر، جغرافیه پوه او (اشکال العالم) د کتاب لیکونکي ابو عبدالله احمد بن محمد جیهاني، وروسته له اسلامه د دري پارسي لومړنی شاعر رابعه بلخي چې پلاريې د (زینت العرب) لقب ورکړی و، او لسگونو نورو پوهانو او هوښیارانو په دې دورې کې استوگنه درلوده او کتابونه یې وړاندې کړل.

په ټولگي کې فعالیت

زده‌کوونکي دې په ډله ییزه توګه د نقشي پر مخ ساماني قلمرو او پولې په ګوته کړي او د دې دورې د پوهانو او عالمانو نومونه دې وليکي.

پوښتنې

- ۱- زموږ په هېواد کې سامانيانو څه ډول سابقه لرله؟
- ۲- د سامان خدات اولادونو ولې لوړې حکومتي څوکۍ ترلاسه کړې؟
- ۳- د سامانيانو تر ټولو مشهور پاچا څه نومېده او په څه ډول یې ساماني دولت د د بدبې اوج ته ورساوه؟
- ۴- د بغداد د عباسي خلفاوو او سامانيانو ترمنځ څه ډول اړیکه وه؟

له ټولگي څخه د باندې فعالیت

زده‌کوونکي دې د سامانيانو د فرهنګي سیاست په هکله یوه مقاله وليکي، په راتلونکي درسي ساعت کې دې ترټولو غوره مقاله د ښوونځي په تابلو کې وڅړول شي، چې نور زده‌کوونکي ورته ګټه واخلي.

غزنویان او سلجوقيان

ترکان د هغو قومونو له ډلې څخه وو چې په مرکزي آسیا کې اوسېدل، له یادو شوو قومونو سره د سامانیانو د حکومت په دورې کې ډېرې اړیکې ټینګې شوې نو له دې کبله د ترکانو ځینې ډلې د اسلام په سپیڅلي دین مشرفې شوې او د ترکانو ځینې سرداران او مشران د ساماني دولت د چوپړ په لاره کې لوړو حکومتي مقاماتو او په ځانګړې توګه نظامي منصبونو ته ورسېدل. یو هم له دې مشرانو څخه الپ تګین نومېده چې د سامانیانو له خوا د خراسان یا افغانستان د سپه سالارۍ دنده ورته سپارل شوې وه. نوموړی د غزنویانو د لړۍ بنسټګر بلل کېږي. زموږ د هېواد په تاریخ کې د ترکانو په نامه درې لړۍ (غزنویان، سلجوقيان او خوارزم شاهیان) مشهور دي. په دې لوست کې به د ترکانو دوی مهمې کورنۍ (غزنویان او سلجوقيان) وپېژنئ.

د غزنویانو دولت

غزنویان

زموږ په هېواد کې د غزنه (غزنین یا غزني) ښار په ځانګړې توګه هغه وخت د اهمیت وړ وګرځېد چې د سامانیانو ترکي سردار الپ تګین په (۳۵۰ ق/ ۹۶۱ م) کال کې د امیر عبدالملک بن نوح د

مرگ په وخت کې په هغه توطئه کې گډون وکړ چې غوښتل یې د خپلې خوښې شهزاده د واک گډۍ ته ورسوي؛ خو ونه توانید نو ځکه له خپلو لښکرو سره غزني ته لاړ او دغه ښار یې د خپل مرکز په توگه غوره کړ خو د غزنویانو واک د سبکتگین په نامه د یوه بل ترکي غلام په واسطه تثبیت شو. دغه سړی چې په اصل کې د مرکزي آسیا له ترکانو څخه و، له زنداني کېدو وروسته د الپ تگین له خوا و اخيستل شو او د نوموړي د هوښیاری له کبله د الپ تگین د پام وړ وگرځید، تر هغه ځایه چې د نوموړي د ساتونکو مشري ور په غاړه شوه او د الپ تگین له لور سره یې واده هم وکړ.

سبکتگین

په (۳۵۲ق/۹۶۳م.) کال کې د الپ تگین له مړینې وروسته د ده زوی ابو اسحاق ابراهیم درې کاله او بیا د ده وروسته بلکاتگین د لسو کلونو لپاره د غزني اداره په غاړه لرله او دوی د الپ تگین خلاف د سامانیانو سره خپلې اړیکې ټینګې کړې.

خو د غزني کمزورې ادارې او په غزني باندې د لویکیانو اونورو مخالفینو احتمالي لاس بري، ترکي افسران او سرتېري دې ته وهڅول تر څو سبکتگین د الپ تگین زوم د خپل امیر په توگه وټاکي.

د نوموړي د واکمنۍ موده په (۳۶۶ق، ۹۷۶م) کال کې پیل او په (۳۸۷ق، ۹۹۷م) کال کې د ده له مړینې سره یو ځای پای ته ورسېده او نوموړي په دې دورې کې د غزنویانو حکومت ځواکمن کړ. سبکتگین بښت او قصدار په خپل قلمرو کې دننه او همدارنگه د دې حملو په ترڅ کې یې د افغانستان مشهور پوه او اديب ابوالفتح بښتي هم خپل چوپړ ته حاضر کړ.

د هندوستان په لور یې هم لښکر کښی وکړې. چې برسېره پر دیني اعتبار غزنویانو ته ډېر غنیمتونه هم په لاس ورغلل. او د حکومت ساحه یې د هند تر جیپال پورې ورسېده.

سبکتگین د هېواد د ادارې لپاره، ایالتونه د خپلې کورنۍ د غړو ترمنځ ووېشل چې ډیر مهم ښار (نیشاپور) یې خپل زوی ابوالقاسم محمود، بښت یې بل زوی نصر او همدارنگه غزني او بلخ یې بل زوی اسماعیل ته وسپارل.

سلطان محمود غزنوي

د سبکتگین له خوا اسماعیل (د سبکتگین د لور له خوا لمسي) ته د بلخ او غزني حکومت سپارل، د ده او محمود غزنوي (چې یو تکړه او په کار پوه سړی و)، د اختلاف لپاره یې زمینه مساعدله کړه. نو په دې توگه څه وخت چې په (۳۸۷ق/۹۹۷م) کال کې سبکتگین مړ شو، نوموړي خپل ورور له واکه لېرې کړ او د غزنوي

سلطان محمود غزنوي

دولت اداره یې پخپله غاړه واخیسته. د محمود غزنوي منظم سیاست په افغانستان او د هغه په شاوخوا کې د سیمه ییزو حکومتونو په له منځه وړلو ولاړ و او دې کار د ده واکمني ځواکمنه کړه. په دې توګه چې سیستان، غرګستان (هزاره جات)، گوزګانان (جوزجان)، چقانیان او خوارزم د غزني دربار اطاعت ته غاړه کېښوده.

فتوحات

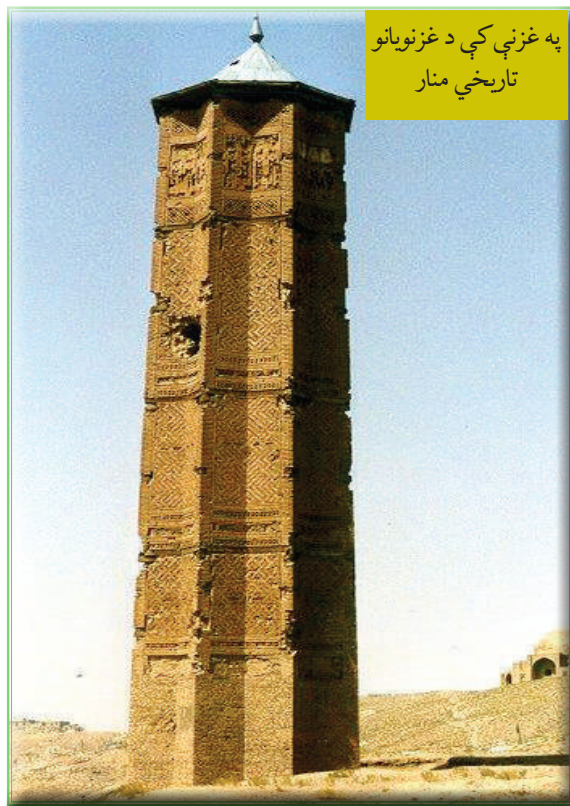
زموږ د هېواد په تاریخ کې محمود غزنوي ځکه د ستر فاتح په توګه پېژندل شوی چې ده زیات فتوحات په ځانګړې توګه د هندوستان په لورې تر سره کړي دي. نوموړي د بېلابېلو دلایلو له مخې په هندوستان باندې یرغلونه تر سره کړل، د اسلام خپرېدل او هغه قیمتي غنیمتونو چې د هندوستان په معبدونو او بت خانو کې ساتل کېدل لاسته راوړل.

د محمود غزنوي د یرغلونو په پایله کې یې په هندوستان کې د اسلام د سپېڅلي دین رېښې وغځولې او همدارنګه ډېر زیات غنیمتونه د غزنوي ترکانو سرتېرو ته لاسته ورغلل. په ځانګړې توګه د هندوستان په گوجرات کې په (۴۱۶ق/۱۰۲۵م) کال کې د سومنات بت فتحه کړ چې د هند د ډېرو لویو او مشهورو بتانو له ډلې څخه و. د غه کار د سلطان محمود غزنوي او د ده د سرتېرو د ډېر شهرت لامل وګرځېد. د هند په لور د لشکر کېښو په اړه د پام وړ خبره دا ده چې دا کار د غزنوي دولت د سرتېرو لپاره بوختیا وه چې په دې توګه غزنوي دولت له هغو خطرونو څخه په امن پاتې شو کوم چې د سرتېرو او افسرانو له پلوه ورته متوجه و. په هر حال، د سلطان محمود غزنوي فتوحات چې په هره انګېزه تر سره شوي، د هندوستان په سیمه کې په تېره بیا د اسلام د خپرېدو په برخه کې ډېر اغېزمن وو او د اسلام دین چې مخکې تر ملتان رسېدلی و، د غزنویانو په دوره کې د هند تر ډېرو نورو سیمو پورې ورسېد.

د سلطان محمود غزنوي ځایناستي

سربېره پر دې چې سلطان محمود غزنوي د خپل حکومت په منځنیو کلونو کې د مسعود په هکله مناسب نظر درلود او نوموړی یې خپل ولیعهد وټاکه خو د ژوند په وروستیو کلونو کې په مسعود باندې بدګمانه شو او د ده په ځای یې خپل بل زوی (محمد) ولیعهد وټاکه، د دې لپاره چې د ده زړور او مېړنی زوی (مسعود) له مرکز څخه لیرې لاړ شي نو د ری او (تهران) او جبال (د ایران لویدیځ) ایالتونو مشري وټاکه. سلطان محمود غزنوي په (۴۲۱ق/۱۰۳۰م) کال کې مړ شو او محمد د خپل پلار په غوښتنه په غزني کې پر تخت کېښاست.

محمد له خپل ورور (مسعود) سره د واک د وېش غوښتنه رد کړه خو مسعود په بریالیتوب سره له تهران څخه د نیشاپور په لور پرمختګ وکړ او د (روژې ۴۲۱ق/ سپتمبر ۱۰۳۰م) کال کې هغه

وخت چې د غزني لښکرو خبر تر لاسه کړ چې د خراسان لښکرو مسعود د پاچا په توګه اعلان کړي نو د دې خبرې په اوریدو سره یې بې له ځنډه محمد له واکه لېرې کړ. مسعود غزنوي د خپلې پاچاهۍ په وخت کې له مخالفینو او سرغړوونکو سره زیاتې جګړې وکړې.

نوموړي د خپل پلار ډېر شمېر هغه ملګري ووژل او یا یې زنداني کړل چې د ده په اند د نوموړي د ځایناستي په نه قبولولو کې یې د ده له پلا رسره سلا وه. په حکومت کولو کې یې هم استبدادي لاره غوره کړه او په خلکو یې زیاتې ماليې وټاکلې. او له بلې خوا د سلجوقي کورنۍ په مشرۍ د اغز د ترکمنانو نوي واک نوموړی لاکمزوری کړ او په پای کې په هغه

جګړه کې چې په (۴۳۱ق/۱۰۴۰م) کال په روژې کې د یادوشوو ترکمنانو او غزنویانو ترمنځ سرخس ته نژدې د دندانقان په سیمه کې وشوه. غزنویانو سخته ماته وخوړه مسعود غزنوي له دې ځایه د غزني په لور تېښته وکړه او څرنګه چې نوموړي فکر کاوه چې د ترکمنانو تر څارنې لاندې نه شي، نو ځکه له خپلې کورنۍ او خزانو سره د هند په لور وتښتېد. مسعود په (۴۳۲ق/۱۰۴۱م) کال کې په هغه توطئه کې ووژل شو چې د نوموړي د ورور محمود له خوا ورته برابره شوې وه. له دې وروسته غزنویان د (۱۳۰) کلونو لپاره په واک کې پاتې شول خو د دوی واکمني د افغانستان په ځینو سیمو او همدارنګه د بلوچستان او پنجاب په یوې برخې پورې محدوده شوه.

غزنوي پاچاهان

نوم

الپ تګین

سبکتګین

اسماعيل بن سبکتګین

سلطان محمود غزنوي

محمد بن محمود
سلطان مسعود
مودود بن مسعود
مسعود بن مودود
بهاالدوله علي بن مسعود

سلجوقيان

سلجوقيان په اصل کې د اغز له ترکمنانو څخه شمېرل کېږي چې د اتمې هجري پېړۍ په ترڅ کې یې د خوارزم (ارال) بحیرې او د سیر دریا سیمې ته کډې وکړې. دسلجوقي کورنۍ لوی نیکه دقاق(تقاق)نومېده.نوموړی د ترکي پاچاهانو په خدمت کې حاضر و او سلجوق هم د همدې (دقاق) زوی د ترک پاچاهانو په خدمت کې شپې ورځې تېرولې.

د سلجوقي دولت د واکمني سیمې

ویل کېږي چې دی او کورنۍ یې په (۳۸۲ق./۹۹۲ م.) کال کې مسلمان شول. د سلجوق درې زامن اسرائیل، میکائیل او موسی په نومونو د ماوراءالنهر لورته کډوال شول او هلته یې د سامانیانو خدمت ته غاړه کېښوده. خو د سلطان محمود غزنوي له خوا د اسرائیل نیول او د هندوستان کالنجر په زندان کې وروسته له اوو کلونو بند څخه د ده مړینه، د ترکمني سلجوقيانو او ترک غزنویانو تر منځ اړیکې خرابې کړلې او په ځانګړې توګه د سلطان مسعود غزنوي سیاستونو دوی ته دا زمینه برابره کړه

چې سياسي او نظامي واکمني ترلاسه کړي. دوی په (۲۹ق/۱۰۳۸م.) کال کې د خراسان مشهور ښار نیشاپور ونيو. او وروسته یې د جگړې په ترڅ کې د دندانقان په سیمه کې د سلطان مسعود غزنوي ځواکونو ته سخته ماته ورکړه، په دې جگړه کې د سلجوقيانو د جگړې مشري د مېکائیل زوی طغرل بېگ په غاړه لرله چې نوموړي سربره په نیشاپور د ماوراءالنهر، افغانستان او اېران نور مهم ولایتونه هم لاسته راوړل.

طغرل بېگ د سلجوقي حکومت د لړۍ بنسټگر گڼل کېږي او تر (۴۵۵ق/۱۰۶۳م) کال پورې یې واکمني وکړه. له (۲۶) کلونو واکمنۍ وروسته د ده له مړینې سره سم د نوموړي وراره الپ ارسلان واکمنۍ ته ورسېده. نوموړي خواجه نظام الملک خپل وزیر وټاکه د دې پوه وزیر په هڅو سره یې دولت او سلجوقي نظام له ښه کورني ثبات څخه برخمن شو او په بهرنۍ برخه کې یې په (۴۶۲ق/۱۰۷۰م) کال کې د وان او ارزروم د بحیري په منځ کې د ملازجرد په مشهوره جگړه کې روميانو ته ماته ورکړه. د روم قيصر دیوژن رومانوس یې اسیر او کوچنی آسیایي تر لاسه کړه.

الپ ارسلان په (۴۶۵ق/۱۰۷۳م.) کال کې د خوارزم په لاره کې ووژل شو او له ده څخه وروسته د نوموړي زوی ملک شاه سلجوقي د خواجه نظام الملک په هڅو واکمنۍ ته ورسېد. نوموړي نه یوازې په کورنیو گډوډیو برلاسی شو، بلکې د سلجوقي دولت ترواک لاندې سیمه یې د ختیځ لورته ترچینه او لویدیځ لورته د ملیترانې ترسمنډه پورې ورسوله.

د ملک شاه حکومت د خواجه نظام الملک په ایسته کولو او د تاج الملک قمي په راوستلو سره د کمزورۍ خواته روان شو او په (۴۸۵ق/۱۰۹۲م) کال کې د نوموړي له مړینې سره سم د ده د کورنۍ د غړو ترمنځ د واکمنۍ د لاسته راوړلو په موخه جگړې پیل شوې او دغه جگړې د دې لامل شوې چې د سلجوقيانو سیمې د شهزاده گانو ترمنځ ووېشل شي او هر شهزاده د خپل وزیر او سرپرست چې (اتبک) به ورته ویل کېده، په مرسته ولایت اداره کاوه.

اتبکانو هم له څه مودې وروسته د خپلواکۍ خوبونه ولیدل او همدارنگه د ایران په آذربایجان او لرستان کې یې خپلواکه لړۍ رامنځته کړه. د سلجوقيانو د واکمنۍ ختیځې سیمې، افغانستان چې د سلطان سنجر تر واک لاندې راغی او نوموړي له ډېر اخ او ډب وروسته مروه خپله پلازمېنه وټاکله. خو له (۴۲) کلونو واکمنۍ وروسته په (۵۵۲ق/۱۱۵۷م) کال کې د نوموړي له مړینې سره سم، د ختیځو سلجوقيانو کورنۍ هم کړه لاره ځانته غوره کړه او څرنگه چې سلطان سنجر ځایناستی نه درلود، نو د نوموړي خوري رکن الدین محمود په (۵۵۷ق/۱۱۶۲م) کال کې د افغانستان او ماوراءالنهر په ځینو برخو واک وچلاوه. خو په دې کال کې د یوه سلجوقي سردار له خوا ونیول شو او بیا وژند شو.

له دې وروسته افغانستان او ماوراءالنهر د غوري او خوارزم شاهي پاچاهانو ترمنځ د کړکېچونو ډگر شو.

دسلجی قیلانو دورې پو اثر

په دې دورې کې اقتصاد او فرهنگ

د محمود غزنوي فتوحاتو په ځانگړې توگه سر بهره د اسلام د دين په خپرېدو ډېره شتمني يې هم غزنويانو ته ورکړه؛ ځکه د دې يرغلونو په ترڅ کې ډېر غنيمتونه د دوی په برخه شول. چې د دې شتمنيو په وسيله د غزني ښار ودان او آباد شو، د غزني په ښار کې ډېر جوماتونه، کتابتونونه او ماڼۍ ورغېدې. د غزني جومات د دېدې په هکله ويل کېږي چې د بغداد له جومات سره برابر و. د غزنويانو په وخت کې د مانيو جوړول هم دود وو او ويل کېږي چې سلطان مسعود غزنوي يوازې د اوو ميليونو درهمو په بيه يوه ماڼۍ جوړه کړه چې د ودانۍ

او جوړولو کارونو يې څلورو کلونو پورې دوام وکړ. د پلونو جوړولو په برخه کې هم د پام وړ کارونه تر سره شول او د سلطان محمود غزنوي له خوا د جيحون رود پر سر د زنځيرونو د پيوسته کولو په واسطه په (۱۶-۱۵ع/۲۵-۱۰۲۴م) کال کې د زورقي پله جوړول د غزنويانو د دورې له غوره نوښتونو څخه گڼل کېږي.

زموږ په هېواد کې د کرنې په برخه کې د غزنويانو څخه د مخکنيو دورو په پرتله زيات توپير ترسترگونه شو خو د غزنويانو له خوا د حاصل خيزو ولايتونو لاندې کولو او د پريمانه غنيمتونو لاسته راوړلو د غزنوي دولت د عوايدو کچه لوړه کړه دغه عوايد په کال کې څه د پاسه سلو مېليونو درهمو ته ورسېد. له فرهنگي پلوه د غزني د ښار پرمختگ، د علومو د غوړېدو او دودېدو عامل وگرځيد، په داسې کچه چې د سلطان محمود غزنوي په وخت کې د غزني ښار د دارالعلم حکم ترلاسه کړ او ويل کېږي چې د پوهانو سربېره د ده په دربار کې څلور سوه شاعران هم اوسېدل.

د غزنويانو دورې د نامتو پوهانو او شاعرانو له ډلې څخه د لاندې کسانو نومونه د يادونې وړ دي. د نجوم، ځمکپوهنې او عقايدو په برخه کې نامتو پوه ابوريحان البېروني، رياضي پوه ابوالحسن علي بن احمد نسوي، ابوالقاسم حسن عنصري، ابوالنجم احمد منوچهري، عبدالعزيز عسجدي مروزي او ابوالقاسم فردوسي او سلجوقيان هم سره له دې چې د فرهنگ او تمدن له پلوه بيرته پاتې وو او تراوسه يې خپل قبيلوي خويونه نه وو هېر کړي، دوی هم د سيمه ييزو وزيرانو او پوهو شخصيتونو څخه غوښتنه وکړه ترڅو د حکومتدارۍ په برخه کې ورسره مرسته وکړي، په دې توگه يې غوښتل چې د قبيلوي نظام د زيانونو کچه راټيټه کړي.

په دې دورې کې املاک او کرنیزې ځمکې د واکمنو له خوا هغو خلکو ته ورکړل شوې چې په سلجوقي کورنۍ پورې يې اړه درلوده، له دې کبله د کرنې برخه زیانمنه شوه. خو په دې دوره کې د جوماتونو او قبرونو بیا رغونه د ځانگړي مذهبي ارزښت لرونکې وه، د ښوونې او روزنې لپاره د (نظامیه) په نامه مدرسې هم د هېواد په بېلابېلو برخو کې جوړې شوې. د دوی د آبادیو له ډلې څخه د جوزجان په سرپل کې د امام خرد زیارت، د بلخ په دولت آباد کې یو منار او په بلخ کې د بابا حاتم زیارت یادولای شو. د نورو فرهنگي بدلونونو له ډلې څخه د ترکي اداري اصطلاحاتو دودېدل لکه کوتوال (د کلاگانو سرمشر)، باسقاق (د ماليې اخیستلو مامور) او همدا راز د رنگارنگ او ارزښتمنو جامو دودېدل. همدارنگه سلجوقيان د دري او فارسي ژبې د جدي خدمت کوونکو څخه شمېرلای شو ځکه نوموړې ژبه د دوی په وسیله عراق، اذربایجان او کوچنۍ آسیا (اوسنۍ ترکیې) ته ورسېدله. د سلجوقي دورې د مشهورو فرهنگي او علمي خپرو نومونه په لاندې توگه یادولی شو: حکیم محدود چې په سنایي غزنوي مشهورو، خواجه عبدالله انصاري، شیخ محمد غزالي او همدارنگه شاعره او هنرمنده مېرمن منیژه مهستی.

په ټولگي کې فعالیت

زده کوونکي دې په دوو (الف) او (ب) ډلو ووېشل شي، د الف ډله دې د غزنيانو په دورې کې د غزني د پرمختگ او آبادۍ علتونو او (ب) ډله دې د سلجوقيانو په دورې کې زموږ د هېواد د فرهنگي پراختیا د علتونو په برخې کې یو له بل سره خبرې اترې وکړي.

پوښتنې

- ۱- ولې سلطان محمود غزنوي په هندوستان کې له فتوحاتو سره مینه درلوده؟
- ۲- د سلطان محمود غزنوي ځایناستی څه نومېده او سلطان مسعود څه ډول ماته ورکړه؟
- ۳- سلجوقيان په اصل کې له کومو خلکو څخه دي او په څه ډول یې دولتي واکمني ترلاسه کړه؟
- ۴- د سلجوقي دولت تر ټولو مهم وزیر څه نومېده؟

له ټولگي څخه دباندي فعالیت

زده کوونکي دې د ابوریحان البیروني او خواجه عبدالله انصاري د آثارو په هکله یوه مقاله ولیکي او تر راتلونکې لوست دې ټولگي ته وړاندې کړي.

غوريان او خوارزم شاهان

غوريان او خوارزم شاهيان زموږ د هېواد او سيمې د تاريخ هغه واکمن گڼل کېږي چې د ځانگړي ارزښت او نقش څخه برخمن وو. غوريانو هغه وخت چې په غور کې د سلطنت بنسټ کېښود، نو هندوستان يې هم تر خپلې ولکې لاندې راوست. خوارزم شاهيان سره له دې چې د ترکي سلسلو او د ماوراءالنهر په شمال کې خوارزم ته منسوب وو خو زموږ هېواد يې هم تر واک لاندې و.

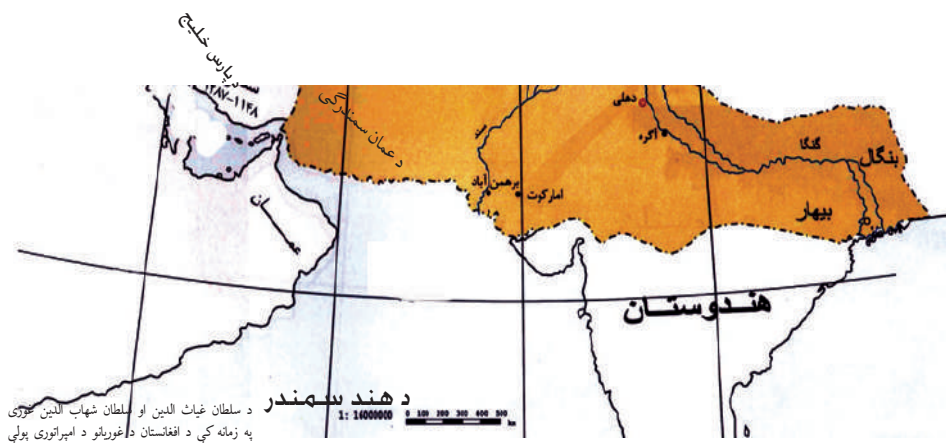
زموږ په هېواد کې د يادو شوو لږيو تړولکې لاندې، د وضعې څېړنه د دې لوست موضوع ده، ورسره به آشنا شئ.

د غوريانو دولت

قره ختايی سلطنت

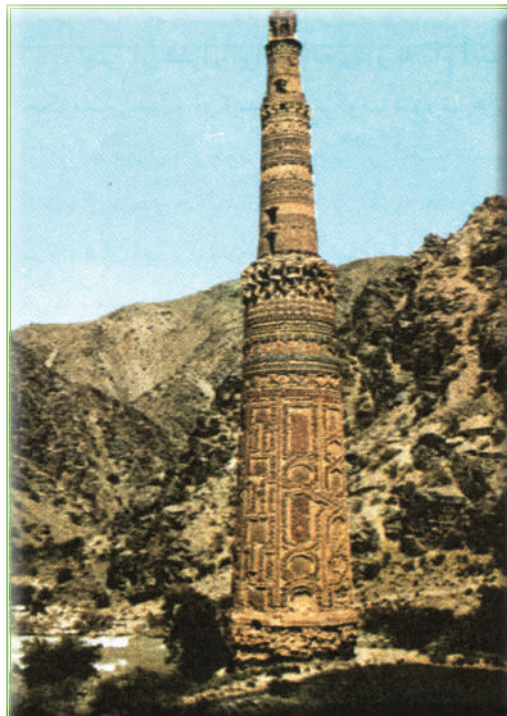
د خوارزم دولت

د کيس سمنگري

غوريان چې زموږ د هېواد افغانستان په مرکز کې له غور څخه پاڅېدل، په اصل کې يې رېښه ملک شنسب ته رسېږي. نوموړي په غور کې امارت درلود، منهاج السراج جوزجاني د (طبقات ناصري) په کتاب کې د ملک شنسب په اړه ويلي دي: نوموړی د اسلام په لومړيو کې ژوند کاوه او په داوطلبانه توگه يې د حضرت علي عليه السلام په دورې کې د نوموړي په واسطه د اسلام په سپېڅلي دين مشرف شو او همدارنگه د امارت دوه سمبولونه (عهد او لوا) ده ته ورکړل شول.

غوري شاهان د ځانگړي جغرافيوې موقعيت او د سيمې د ډېرو لوړو ژورو په لرلو سره، له هماغه لومړيو څخه د نسبي خپلواکۍ لرونکي وو، ډير پاچاهان او هېواد نيوونکي و نه توانېدل چې دا سيمه لاندې کړي. غوريانو له عباسي نهضت سره فعاله

د غور جام منار

ونډه واخيسته او امير فولاد غوري له ابو مسلم خراساني سره مرسته وکړه.

خو لومړی کس چې له هارون الرشيد څخه يې (عهد او لوا) ترلاسه کړل، امير بنجي نهاران نومېده. نوموړی وروسته له امير فولاد څخه د غور دويم ځواکمن امير بلل کېده.

د غور له اميرانو څخه محمد سوري د سبکتگين او د ده د زوی سلطان محمود غزنوي هم عصره و چې په کلکه به د زوی او پلار د يرغلونو په وړاندې درېده. په پای کې سلطان محمود غزنوي په (۴۰۱ق/۱۰۱۱ م) کال کې په محمد سوري يرغل وکړ او هغه يې ونيوه. او د سلطان محمود غزنوي په بند کې له منځه لاړ؛ خو د غور واکمني د سلطان

محمود غزنوي له خوا د هغه زوی شيث ته ورکړل شوه. وروسته له دې غوريان د غزنويانو تر ولکې لاندې راغلل. سره له دې چې په خپلې سيمې کې خپلواکه وو، خو غزنويانو ته به يې باج ورکاوه. دغې وضعې د سلطان بهرام شاه غزنوي او سلطان سلجوقي تر پاچاهۍ پورې دوام وکړ. په دې دورې کې غوريانو د علاوالدين حسين تر مشرۍ لاندې په (۵۴۷ق/۱۱۵۲ م) کال کې له سلطان سنجر سلجوقي سره جگړه وکړه. خو علاوالدين حسين د سلطان سنجر سلجوقي له خوا ماته وخوړه، بيا د غور مشرۍ ته ورسېد.

علاوالدين حسين له څه مودې وروسته پر غزني يرغل وکړ او غزني يې ونيو، خپل ورور سيف الدين يې د بهرام شاه غزنوي پر ځای په غزني کې حاکم وټاکه. له څه مودې وروسته د غزني خلکو د هغه پر ضد پاڅون وکړ او د سيف الدين په وژلو سره يې يوځل بيا بهرام شاه غزنوي د پاچاهي پر تخت کېناوه.

علاوالدين حسين د غزنويانو د دې عمل څخه د غچ اخيستلو په نيت په (۵۵۶ق، ۱۱۶۰م) کال

کې هغه وخت چې د بهرام شاه زوی خسرو شاه واکمن و، په غزني يرغل وکړ. غزني يې ونيو او وېې سوزاوه له دې وروسته نوموړی په علاوالدين جهانسوز مشهور شو.

له علاوالدين څخه څه موده وروسته د هغه وراره غياث الدين بن سام د غور واکمن شو او نوموړي د خپل زړور ورور شهاب الدين محمد بن سام په مرسته غزان ته چې د غزني حاکم و، ماته ورکړه او د

سلطان غياث الدين غوري

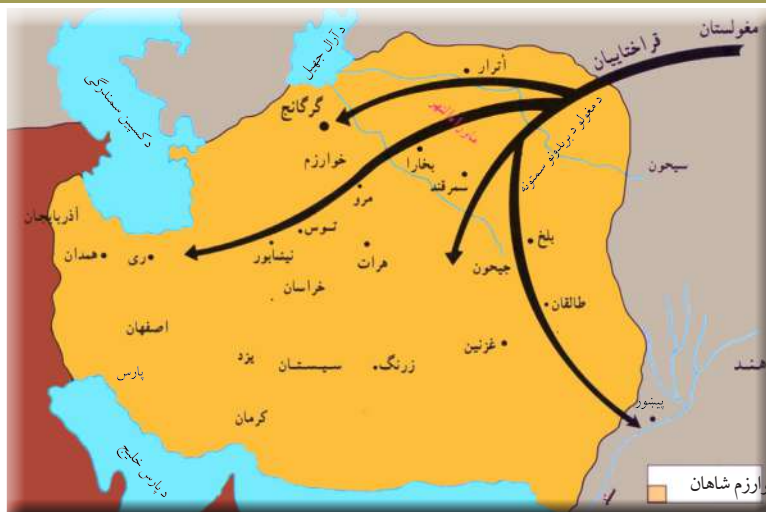
غوريانو تر لاس لاندې سيمه يې له سند څخه تر کرمان پورې ورسوله سلطان شهاب الدين په (۵۷۹ق/ ۱۱۸۴ م) کال کې لاهور هم ونيو او د غزنويانو سلطنت يې په بشپړه توګه له منځه یوړ. د شهاب الدين د اقداماتو په ترڅ کې د غوريانو هېواد ډېر پراخ شو. په دې ډول د کسپين(خزر) سمندر له څنډو څخه نيولې بيا په هند کې د جمنا تر ساحله او له جيحون څخه تر بلوچستان پورې خطبه د سلطان غياث الدين په نامه ويل کېده.

په (۵۹۹ق/ ۱۲۰۳م) کال کې د سلطان غياث الدين له مړينې وروسته د نوموړي ورور شهاب الدين محمد چې د

معزالدين په لقب مشهور و، پر تخت کېناست. خو دی په مرکزي آسيا کې د يوه بل ځواک سره مخامخ شو چې خوارزم شاهيان نومېدل. چې په پايله کې يې غوريانو ته ماته ورکړه او سلطان شهاب الدين هم په (۶۰۲هـ/ ۱۲۰۶م) کال کې د يوه مخالف له خوا ووژل شو.

د غوري حکومت کمزوري د غياث الدين محمد د زوی غياث الدين محمود له زمانې راپيل شوه او امپراطوري يې د دوه ټوټې کېدو په لور روانه شوه.

خرنگه چې قطب الدين ايبک په ډهلي او ناصر الدين په سند کې د خپلواکۍ بيرغونه اوچت کړل نو ورو ورو غوري دولت يوازې په غور پورې محدود شو.

خوارزم شاهان

خوارزم چې په لرغونو متنونو کې هوا زرميا راغلی د هغې سیمې نوم دی چې د جیحون سیند د لورې برخې او د کسپین (خزر) د بحیرې شمالي څنډې ترمنځ پرته ده. او خوارزم شاهان د دې سیمې او سېلونکو ته خوارزم شاهان ویل کېږي. دوی هم د سیمه

ییزو اسلامي حکومتونو د پاڅونونو په موده کې د خپلواکۍ بیرغ اوچت کړ او د ځانگړې حکمرانۍ لړۍ یې رامنځته کړه.

د خوارزم شاهانو لومړنۍ شپږه انوشتگین غرجه نومېده چې په اصل کې د افغانستان په مرکز کې له غرجستان (اوسني هزاره جات) څخه و، نوموړی د هغو خدمتونو په بدل کې چې سلجوقي دولت ته یې ترسره کړل. لوړو مقامونو ته ورسېده چې په پای کې حتی د خوارزم امارت ور په برخه شو. د انوشتگین غرجه له مړینې وروسته د ده زوی محمد په (۹۱۰ ق/۱۰۹۸ م) کال کې د سلطان سلجوقي له خوا د خوارزم حکمران وټاکل شو.

د خوارزم شاهیانو د دولت پرچم

محمد د لومړي ځل لپاره په ځان د (خوارزم شاه) نوم کېښود او د ټول عمر لپاره یې خپل حکومت د (سلطان سنجر سلجوقي) په ملاتړۍ پر مخ بیولو خو د ده زوی (اتسز) چې پوه او د فضیلت خاوند و، څه وخت چې په (۵۲۲ ق/۱۱۲۸ م) کال کې د خوارزم مشر شو، نو د سلجوقي حکومت څخه یې د خپلواکۍ لپاره هڅې وکړې.

نوموړي په (۵۳۵ق/۱۱۸۱م) کال کې د سلجوقيانو نوم له خطبې او سکې ایسته کړې، او په بشپړه توګه یې خپله خپلواکي اعلان کړه او هڅه یې وکړه چې د نویو سیمو په لاندې کولو سره خپله تر لاس لاندې جغرافیایي سیمې پراخه کړي.

د خوارزم شاهانو پیاوړي امیران عبارت وو له علاوالدین تکش او علاوالدین محمد خټکه و چې په ځانګړي توګه د علاوالدین د حکومت په دورې کې د خوارزم شاهي دولت تر ولکې لاندې سیمې خپل اعظمي حد ته ورسیدې. د غوریانو حکومت هم په (۶۰۲ق/۱۲۰۶م) کال کې د علاوالدین له خوا ړنګ شو. او په دې توګه د سند د سیند تر څنډو پورې د خوارزم شاهانو واکمني وغزېده. سره له دومره پراختیا، بیا هم خوارزم شاهي دولت ډېره موده پاتې نشو. ځکه له یوه پلوه یې له عباسي خلیفه سره اړیکې ښې نه وې چې په پایله کې ناصر الدین الله د خوارزم شاهانو له مخالفینو څخه ملا تر وکړ او له بله پلوه مغولانو د چنګېزخان تر مشرۍ لاندې د دوی سیمه په (۶۱۷ق/۱۲۲۱م) کال کې تر یرغل لاندې ونيوه. مغولو د خوارزم ښار ونيوه چې په دې ترتیب د خوارزم شاهي دولت او واکمني د له منځه وړلو موده راورسېده.

علاوالدین محمد خوارزم شاه له مغولو څخه وتښتېده او د مازندران سیند یوې جزیرې ته یې پناه یوړه. او هماغلته مړ شو، خو مخکې تر مړینې یې خپل زوی جلال الدین خپل ځایناستی وټاکه. نوموړي د مغولو پر وړاندې ډېر مقاومت وکړ خو د پروان په جګړه کې یې له دوی څخه ماتې وخوړه او سند ته وتښتېد. یو ځل بیا یې سند ته نژدې د چنګېزخان له خوا ماتې وخوړه او ډهلي ته یې پناه یوړه، یو ځل بیا یې د کرمان او شیراز له لارې ځان اصفهان او آذربایجان ته ورساوه خو په پای کې په (۶۲۷ق/۱۳۳۰م) کال کې د کردانو له خوا ووژل شو او خوارزم شاهي حکومت هم د ده له مرګ سره د تاریخ یوه برخه وګرځېده.

اقتصادي او فرهنګي وضع

د پرله پسې یرغلونو، لښکر کښیو او دوامداره جګړو په دلیل که څه هم دا سیمه دومره د اقتصادي ودې او غوړیدنې لپاره مناسبه نه ده خو بیا هم زموږ خلکو به په دې دورې کې د کرنې، زراعت او تولیدول له لارې خپلې لومړنۍ اړتیاوې پوره کولې. وربشې، غنم، وربچې، پنبه، انگور، ممیز، بادام، پنبېر یې تولیدول. همدارنګه د هېواد له ځینو کانونو څخه سره زر، سپین زر، اوسپنه، مس، سرب او نوشادر استخراجېدل. او کوچنۍ صنایع، لکه: نساجي، چرم جوړونه، قالین او بدنه او وسله جوړول دود وو، دا دوره د پوهې او فرهنګ په برخې کې، د ساماني او غزنوي دورو ادامه بللې شوې ده. سره له دې ټولو، په ځانګړې توګه غوریانو ودانیو او آبادیو ته پاملرنه وکړه او ځینې جوماتونه، کلاګانې او ودانۍ یې جوړې کړې.

د دوی د ودانیو له ډلې څخه د پام وړ عمرانات یو هم د هرات جامع جومات دی چې د غیاث الدین محمد غوري په دورې کې یې کار پیل شو. بل په غور کې د جام منار چې ۶۴ متره لوړوالی لري د محمد غوري په نامه د یوه ډبرلیک په لرلو سره د غور د جام په سیمې کې واقع دی چې د نړۍ له لویو منارونو څخه ګڼل کېږي.

له بلې خوا غوريان د مذهبي تسامح (آسانی) په برخه کې مشهور وو او د دوی دربار د بېلابېلو ديني او مذهبي ډلو او فرقو د پوهانو او عالمانو د ټولېدو ځای گڼل کېده. ددې د پوهانو او عالمانو د جدي ملاتړو له ډلې څخه بلل کېدل.

دوی پوهانو او عالمانو ته په درنه او د قدر په سترگه کتل. غوري اميرانو د علم او ادب سره دومره مينه لرله، هغه وخت چې علاوالدين جهانسوز د محمود غزنوي او د ده د ځايناستو بنياسته ودانۍ پرتگولې په همغه حال نوموړي هغه شعرونه چې د دې ماڼيو په هکله ويل شوي وو، ټول يې په سرو زرو واخيستل او په خپل کتابتون کې يې کېښودل.

خوارزم شاهانو هم د ادیبانو او شاعرانو د ملاتړ سياست وپاله او دا خبره مشهوره ده چې استر خوارزم شاه، د خپل اتشا د دېوان مشرۍ لپاره رشيد الدين محمد وطواط بلخي غوره کړ.

او دغه هنرمند شاعر چې په عربي او فارسي، نظم او نثر کې يې لوی لاس درلود، (حداائق السحر في دقايق الشعر) کتاب يې د ده په لارښوونې وليکه. دغه کتاب د معاني، بيان او د وينا د لفظي او معنوي صنايعو په برخه کې وليکل شو. همدارنگه سيده بېگم (علويه) د کمال او فضل خاونده او د دېوان لرونکې شاعره په همدې وخت کې اوسېدله. نوموړې د وطواط بلخي د شعرونو په ځواب کې شعرونه ويلي دي.

علاوالدين محمد سره له دې چې يو بې رحمه او د تدبير او سياست نه لرونکې څېره وه خو د يوه علم پال او ادب پالې څېرې په توگه پېژندل شوی او ويل کېږي چې نوموړی ديندار او علم دوست پاچا و.

په ټولگي کې فعاليت

زده‌کونکي دې، له جغرافيوې نقشي څخه په گټه اخيستنې سره د غور په تاريخي ارزښت خبرې وکړي.

پوښتنې

- ۱- غوريانو ولې په عباسي نهضت کې گډون وکړ؟
- ۲- د غور د مهمو اميرانو نومونه واخلي.
- ۳- د سلطان سنجر سلجوقي په څنگ کې د انوشکين غرچه او علاوالدين حسين د سياستونو توپير څه و؟
- ۴- رشيد الدين وطواط بلخي په کومه زمانه کې اوسېده او تر ټولو مهم کتاب يې څه نومېده؟

له ټولگي څخه دباندي فعاليت

زده‌کونکي دې د افغانستان په تاريخ کې د غوريانو ونډه (نقش) په هکله مقاله وليکي او په راتلونکې درسي ساعت کې دې ټولگي ته وړاندې کړي.

مغول او آل کړت

زمونږ په هېواد باندې د مغولو يرغلونه زموږ د سيمې د تاريخ له مهمو پېښو څخه گڼل کېږي. دغه يرغلونه چې د مغولو په برلاسي او برياليتوب پای ته ورسېدل زموږ د ټولنيز، سياسي، اقتصادي او فرهنگي ژوند په بېلابېلو برخو کې يې بېلا بېلې پايلې رامنځته کړې. د مغولو د برلاسي څرنگوالي او د دوی د واکمنۍ په دورې کې د کړتې دولت رامنځته کېدل، هغه موضوعگانې دي چې په دې لوست کې به يې ولولئ.

د مغولو د لومړنۍ واکمنۍ جوړښت

مغول په اصل کې د زېږ پوستو قومونو څخه وو چې د مرکزي، ختيځې آسيا په ځينو برخو کې اوسېدل. دغه قوم له بېلابېلو ډلو څخه جوړ شوی دی او ترټولو مهمې ډلې يې: تاتار، قيات، جلاير، قنقرات او کرائيت دي. دوی قبيلوي او د کپوالي ژوند کاوه. او تر هغه پورې چې يسوکابها در (د چنگيز خان پلار) په شپږمه هجري/ دولسمه ميلادي پېړۍ کې دوی سره متحد کړي نه وو، په جگړو او شخړو کې ښکېل وو.

وروسته د ده له مړينې، د نوموړي زوی (تموچين) د مغولو مشري ترلاسه کړه. تموچين د شپږمې پېړۍ په پای کې د مغولي قومونو په لويه غونډه کې د چنگيز خان لقب ترلاسه کړ. نوموړی وتوانېد چې د (اوومې هجري/ ديارلسمې ميلادي) پېړۍ تر لومړيو پورې په منځنۍ آسيا کې زياتره مغولي قومونه د ځان تابع کړي.

په چين کې د مغولو د پرمختگ او لاس اچونې خبر د سلطان محمد خوارزم شاه ترغوره هم ورسېده او همدارنگه د چنگيز خان له پلوه يو پلاوی هم د خوارزم شاه دولت ته ولېږل شو چې په (۶۱۵ق/ ۱۲۱۹م)، کال کې د چنگيز خان د استازي او سلطان محمد خوارزم شاه ترمنځ تړون لاسليک شو. خو د اترار ښار د حکمران له خوا چې د سلطان محمد خوارزم شاه له خپلوانو څخه و، د مغولي سوداگريز کاروان چور کول او د سوداگرو وژل، چنگيز خان ته ښه بهانه په لاس ورکړه چې په خوارزم شاهي دولت يرغلونه وکړي. نو په دې توگه په (۶۱۶ق/ ۱۲۲۰م)، کال کې د يرغل فرمان ورکړ شو، او په لسگونو زره مغولي سرتېري اسلامي سيمو ته ننوتل. وروسته د بخارا، سمرقند، خوارزم او مروې ښارونو د لوټولو او وژنو څخه زموږ د هېواد ځينې مهم ښارونه، لکه: هرات، غزني، کابل او باميان د مغولو په واسطه په سخته توگه ويجاړ او خلک يې ووژل شول. چې په دې توگه مغولي قومونه په افغانستان برلاسي شول او زموږ د هېواد په تاريخ کې يوه توره دوره رامنځته شوه.

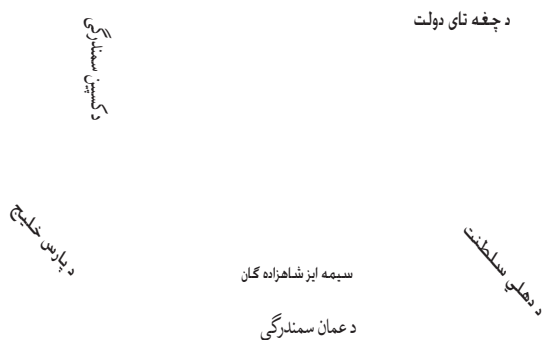

چنگېز خان دخوارزم شاهي دولت تر لاس لاندې سيمو د نيولو وروسته، بېرته مغولستان ته وگرځيد. نوموړی په (۶۲۴ق./۱۲۲۷م.) کال کې د تبت د شمال له نيولو وروسته د (۷۲) کلنۍ په عمر مړ شو. د چنگېز خان د ځايناستو له ډلې څخه يو ځل بيا د منگوقاآن د واکمنۍ په وخت کې هلاکو خان ته دنده وسپارل شوه چې په اسلامي نړۍ يرغل وکړي. نوموړي خپل ماموريت په (۶۵۱ق./۱۲۵۳ م) کال پيل کړ. هلاکو خان په (۶۵۶ق./۱۲۵۸م) کال کې د عباسي خليفه (المعتصم با الله) په وژلو او د بغداد په نيولو سره د عباسيانو د خلافت (۵۲۵) کلنه واکمني ختمه کړه. وروسته له عراقه يې همدارنگه گرجستان، ارمنستان او د کوچنۍ آسيا (اوسنۍ ترکيې) ښارونه هم ونيوه. هلاکو خان په (۶۶۳ق./۱۲۵۳م) کال کې وروسته له دې چې له جيحون نه د مصر تر يولو يې خلک د مغولو تابع وگرځول، مړ شو.

له دې وروسته د اوسني ايران او د افغانستان د لوېديځ يوه برخه د هلاکو خان د اولادونو يعنې مغولي اېلخانانو په لاس ورغله خو ماوراءالنهر او افغانستان (تخارستان، بلخ او زابل) د يوې بلې مغولي ډلې (جفائيانو) په لاس کې ورغلې. د افغانستان په نورو برخو کې سيمه ييزو مشرانو واکمني چلوله.

آل کړت

د آل کړت دولت

د مغولو په دورې کې يوله هغو سيمه ييزو حکومتو څخه چې د افغانستان په لويې برخې يې واکمني کوله آل کړت يا کړتيان وو. د کړتيانو اصل او نسب په هکله اختلاف موجود دی. ځينې دوی په غوريانو پورې تړي او ځينې نور مورخين بيا د ربيع فوشنجي د هغه شعر

له مخې چې د ملک فخرالدين کړت په ستاينه کې يې ويلی، نوموړي په سلجوقي او ترکمني پاچاهانو پورې تړي. د فوشنجيانو هغه شعر په لاندې ډول دی:

واسطه ملک سکندر تويي

قاعده دوده سنجر تويي

ملک سکندر به تو دارد امید

دوده سنجر ز تو خواهد نوید

په هر حال، ملک رکن الدین د دې کورنۍ له مشهورو شخصیتونو څخه و. نوموړی د تاج الدین مرغني زوی و چې د غوریانو له خوا په قلعه خیساړکې گمارل شوی و.

د مغولو د یرغلونو په وخت کې، هغه د غور او غزني د ځینو برخو سر لښکر و او څرنګه چې د چنگېزخان د فتوختو آوازه یې واورېده نو د اطاعت لاره یې غوره کړه چې په دې توګه نوموړي ته د غور ولایت او شاوخوا سیمو حکومت وسپارل شو.

ملک رکن الدین د خپلې (۲۶) کلنې واکمنۍ په موده (۶۴۳-۶۱۷ق / ۱۲۲۰-۱۲۴۵ م) کې د لور له پلوه لمسي (شمس الدین کُرت) ته ډېره پاملرنه وکړه اونوموړی یې خپل ځایناستي وټاکه. او همدغه شمس الدین کُرت چې وروسته له خپل نیکه واکمنی ته ورسېد، د کُرتي امیرانو او مشرانو د لړۍ پیل بلل کېږي.

ملک شمس الدین هم دخپل نیکه په څېر د مغولو ملاتړی و او مغولو د نوموړي د دې کار په بدل کې ده ته د مهمو ختیځو ایالتونو مشري وسپارله چې د افغانستان یوه مهمه برخه د سند تر سینده پورې په کې شامله وه.

په هرات کې د اختیارالدین کلا

د ملک شمس الدین زیاتره اولادونو او ځایناستي د مغولو سره د مرستې سیاست ته دوام ورکړ. ملک معزالدین حسین کُرت که هر څوله مغولو څخه د خپلواکۍ په لاره کې ګامونه پورته

کړل خو د مخالفینو په وړاندې د ناوړه چلند په لرلو او د بلخ، بادغیس او شبرغان د خلکو د وژلو او لوټولو په سبب د ډېرو پاڅونونو سره مخ شو او په پای کې د غوري حکومت له خوا له واکه وغورځول شو. د دې کورنۍ وروستی مشر ملک غیاث الدین د ملک حسین زوی و چې د امیر تیمور گورکاني په عصر کې یې ژوند کاوه. په (۷۸۴ ق/ ۱۳۸۳ م) کال کې د تیمور په امر ووژل شو او په دې ترتیب د آل کرت دولت هم زموږ د هېواد د تاریخ یوه برخه وگرځیده. د آل کرت امیرانو شمېر اته کسان وو او (۱۳۰) کاله یې واکمني وکړه.

په ټولګي کې فعالیت

زده‌کوونکي دې د نقشي څخه په کار اخیستلو، د مغولستان موقعیت پیدا او د افغانستان پر لور د مغولو د حرکت او نفوذ لاره پیدا کړي.

پوښتنې

- ۱- د مغولو د مهمو قبیلو نومونه واخلئ.
- ۲- مغول د لومړي ځل لپاره د کوم تاریخي شخصیت په مشرۍ سره راغونډ شول؟
- ۳- د مغولو او کرتیانو ترمنځ څه اړیکې موجودې وې؟
- ۴- د مغولو په وړاندې د کرتیانو د سیاست په هکله څه پوهېږئ؟ څرګند یې کړئ.
- ۵- عباسي خلافت څه وخت او د کوم مغولي کس له خوا له منځه لاړ؟

له ټولګي څخه دباندي فعالیت

زده‌کوونکي دې، د قبایلي ژوند د ځانګړتیاوو په اړه مقاله ولیکي او د ټولګي په راتلونکې درسي ساعت کې دې یې وړاندې کړي.

تیمور گورکاني او د ده ځایناستی

تیمور گورکاني هم د منځنۍ آسیا د غوسه ناکو نړۍ نیوونکو څخه و چې د چنگېز خان په څېر یې په سلگونو زره کسان مړه او د سمرقند په مرکزیت یې یوه پراخه امپراطوري رامنځته کړه، خو هغه اولادونه یې چې په ځانگړې توگه زموږ په هېواد یې واکمني وکړه، د پلار پر خلاف علمي او فرهنگي شخصیتونه وو او همدارنگه زموږ په هېواد کې د بېلابېلو پوهنو او هنرونو د رواجونکو څخه وو. په سیاسي او نظامي برخې کې د تیمور گورکاني ټولې کار نامې او د هرات د تیموري دولت رامنځته کېدل به د دې لوست موضوع وي چې ورسره به بلد شی.

مورخینو د تیمور نسب تومنای خان ته رسولی چې نوموړی د چنگېز خان له کورنۍ څخه و. تیمور په (۷۳۶ق/۱۳۳۶ م) کال کې د ازبکستان، سمرقند ته نژدې د کش په ښار کې وزېږېد. تر (۷۶۲ق/۱۳۶۱م) کال پورې د تیمور د ژوند په هکله سمه اطلاع نه لرو، پرته له دې چې ویل شوي نوموړي په هلکتوب کې علم او ادب زده کړل او په غیشو ویشلو بوخت شو خو په ځوانۍ کې یې د امیر حاجي بر لاس په اداري دستگاه کې خدمت کاوه. څرنگه چې امیر حاجي په مرکزي آسیا کې د داخلي رقابتونو په لړ کې، افغانستان ته وتښتېده، دی هم ورسره و. تیمور ډېر ژر ماوراءالنهر ته راوگرځېد او دا ځل د کاشغر له خان سره یو ځای شو. نوموړي ته د کاشغر خان د کش ښار اداره وسپارله. له دې نېټې وروسته د ده شهرت زیات شو او د نوموړي واکمني د ماوراءالنهر په ډېرو برخو کې پراخه شوه. گورکاني (زوم) لقب یې هغه وخت غوره کړ چې د ماوراءالنهر د یوه امیر (امیر حسین قرغني) خور یې په نکاح کړه.

تیمور د امیر حسین قرغني په مرسته له ماوراءالنهر څخه د جغتایي ترکانو لاسونه لنډ کړل او څرنگه چې په (۷۷۱ق/۱۳۷۰ م) کال کې یې د بلخ په شاوخوا کې امیر حسین او د ده زوی ووژل نو د ماوراءالنهر په ځواکمن مشر بدل شو او سمرقند یې خپله پلازمېنه وټاکله.

د تیمور يرغلونه

تیمور د (۷۳۳ق./۱۳۳۳م. او ۷۸۱ق./۱۳۸۰م.) کلونو په منځ کې څلور ځله د خوارزم په هېواد پسې لښکرې وایستې او هغه یې ړنگ کړ. مغولستان او قېچاق دېښته یې فتح کړه او خپل څوارلس کلن زوی (میران شاه) د خراسان (افغانستان) لاندې کولو پسې ولېږه او په خپله هم پسې ورغی، نوموړي هرات کې په پراخه وړانکارو لاس پورې کړ. د ښار ټولې ودانۍ یې ړنگې کړې پرته د اختیارالدین له ارگ څخه او د یادولو وړ ده چې ډلې ډلې د نامه او اعتبار خاوندان لکه عالمان، فقیهان او پوهان یې په جبري توګه د سبز ښار ته ولېږل.

ملک غیاث الدین کرتی که څه هم په لومړیو کې د تیمور له غوسې په امان پاتې شو خو په (۷۸۵ق./۱۳۸۳م) کال کې د تیمور په امر ووژل شو او د آل کرت د لړۍ پاڼه هم واوښته.

تیمور په خپله (۲۹) کلنه واکمنۍ کې د خپلو ډېرو سختو يرغلونو او حملو په پایله کې په سلګونو زره انسانان ووژل او له چین څخه تر مدیترانې او همدارنګه د روسیې او مسکو د استیونو څخه تر ډهلي پورې سیمې یې ونیولې او د لویې امپراتورۍ بنسټ یې کېښود. د تیمور د لښکرو اصلي هسته جغتایي ترکانو تشکیلوله. د ده په لښکرو کې ځینې ښځې هم وې تیمور په (۸۰۷ق./۱۴۰۴م) کال کې د (۷۱) کلونو په عمر مړ شو.

د تیمور ځایناستي

د مړینې په وخت کې یې ۳۶ زامن او لمسیان لرل. د دې لپاره چې د ده نه وروسته یې د اولادونو ترمنځ په واکمنۍ جګړې پېښې نه شي. په ژوند یې فتح کړي هېوادونه د دوی ترمنځ ووېشل. سره له دې هم، د تیمور له مړینې څخه وروسته د ده د دوو زامنو او لمسیو ترمنځ اختلاف رامنځته شو. او دواړو زامنو یې ورو ورو د خپلو ورېرونو له خوا نیول شوي سیمې ترلاسه کړې. دوی دوه نسبتاً پراخه دولتونه رامنځته کړل. یو یې د میران شاه او د ده د زامنو دولت په عربي عراق، د ایران په لویدیځ ګرجستان، ارمنستان او الجزایر کې او دویم دولت د شاهرخ په

خراسان، افغانستان او ماوراءالنهر کې رامنځته کړ چې مرکز یې د هرات ښار و.

که له یوه پلوه د میران شاه دولت، د نوموړي د لېونتوب، د ده د زامنو ترمنځ د اختلاف او د قراقویونلو ترکمنانو او همدارنگه د ایران د آل جلاير د واک نیولو په دلیل له منځه لاړ خو له بله پلوه د شاهرخ دولت د ده او د نوموړي د درباریانو کفایت او پوهې له برکته دوام وکړ. د ده دوره د افغانستان په تاریخ کې چې مرکز یې هرات و، روښانه دوره بلل کېږي.

نوموړي (۴۳) کاله واکمني وکړه. د ده په دوره کې هرات نه یوازې د لوی کتابتون چې د شاهرخ په امر جوړ شوی و، لرونکی شو. بلکې د پوهانو او عالمانو د غونډېدو مرکز وگرځېد. د ده له مېرمنو څخه یوه گوهرشاد آغا په ترکی ژبه کې آغا د ملکې نوم دی) نومېده. چې د ښوکارونو په کولو او د خیر د آثارو په رامنځته کولو مشهوره وه.

وروسته له شاهرخ څخه د ده زوی الغ بیګ واکمني ته ورسېد. دی هم د پلار په څېر علم دوست او پوه سپری و. خو په (۸۵۲ق/ ۱۴۴۸م) کال کې د خپل زوی له خوا ووژل شو. له دې وروسته د شهزاده گانو ترمنځ اختلاف زیات شو. له څه مودې وروسته د سلطان حسین بایقرا په نامه یو بل تیموري امیر په هرات کې واکمني ته ورسېد. نوموړي، امیر علي شېر نوایی چې د خپل وخت له پوهانو او ادیبانو څخه گڼل کېده، وزیر وټاکه. د ده د واکمنۍ دوره (۳۳) کاله اوږده شوه. او د ده په وخت کې هرات د آبادۍ او د بدې اوج ته ورسېد.

د سلطان حسین بایقرا له مړینې سره سم د تیمور د ځایناستو زوال هم پیل شو او د دوی د واکمنۍ سیمه د شېباني ازبکانو او د ایران د صفویانو له خوا تر یرغل لاندې راغله او په همدې توګه دوی د تاریخ یوه برخه شول. تیموریانو (۱۱۳) کاله واکمني وکړه او د دوی له ډلې څخه شېرو امپرانو په افغانستان واکمني تر سره کړه.

په ټولګي کې فعالیت

زده‌کوونکي دې، له نقشې څخه په ګټه اخیستنې سره د ټیموریانو د راولاړېدو ځای او د امپراتورۍ حدود او پولې څرګند کړي.

پوښتنې

- ۱- د تیمور د ګورکاني لقب لامل څه و؟
- ۲- افغانستان ته د تیمور د راتلو په وخت کې په هرات باندې چا حکومت کاوه او همدارنګه د ده برخليک څنګه شو؟
- ۳- د هرات د دوو مشهورو تیموري پاچاهانو نومونه واخلئ.
- ۴- د هرات آبادي او ددېبه د کوم ټیموري واکمن په دوره کې رامنځته شوه او ولې؟

له ټولګي څخه دباندې فعالیت

زده‌کوونکي دې له تاریخي کتابونو او سرچینو څخه په ګټه اخیستنې سره، د ټیموریانو په دورې کې د هرات د فرهنګ او تمدن په هکله یوه مقاله وليکي او په راتلونکې درسي ساعت کې دې خپلو ټولګیوالو ته وړاندې کړي. همدارنګه ترټولو غوره مقاله دې د ښوونځي په تابلو کې ځورنده کړي.

د مغولو او تېموريانو په دوره کې اقتصاد او فرهنگ

زموږ په هېواد باندې د ماوراءالنهر د ډاروونکو يرغلونو پايلې او اغېزې په اقتصادي او فرهنگي برخو کې راڅرگندې شوې. سر بيره پر دې چې مدرسې، ښوونځي، کتابتونونه او علمي مرکزونه يې ړنگ کړل، ورسره يې زموږ د سيمې زيات شمېر پوهان او عالمان يا يې ووژل او يا يې هم ليرې او نژدې هېوادونو ته تېستې ته اړ کړل. په واقعيت کې يو درېدلی حالت يا يو ډول په شاتگ رامنځته شو. په دې لوست کې دغه وضعیت ترڅېړنې لاندې نيول کېږي.

د مغولو د يرغلونو تر ټولو مهمې پايلې، سربيره پر دې چې په سلگونو زره انسانان ووژل شول، ښارونه ويجاړ او همدارنگه کارېزونه او کرنيزې ځمکې له منځه لاړې مغولانو د نيول شوو سيمو هنرمندان او صنعتگران بندي کول او مغولستان ته به يې لېږل او دوی به يې استثمارول. يوه ډله به چې په کلو او ښارونو کې د مغولو له تېغه خلاصه شوه، نو د خان يا دخان اړوند کسانو له خوا به ترې اقتصادي گټه پورته کېده. بېلابېل ماليات په خلکو لگول کېدل.

ړنگونو او اقتصادي ويجاړتيا په فرهنگي وضعې هم اغېزه وکړه او فرهنگي زيانونه په هغه کچه زيات وو چې د مغولو له يرغلونو څخه د مخه زموږ په هېواد کې زياتره کتابونه او آثار چې پيدا کېدل له منځه لاړل. مدرسې، ښوونځي، کتابتونونه، جوماتونه او ديني ودانۍ چې په عين وخت کې به د پوهانو کتابونه او آثار هم پکې ساتل کېدل، له منځه لاړل.

پوهان او عالمان ووژل شول يا د مغولو له خوا اړ شول چې مغولستان ته کډه وکړي. او يا پخپله هغو ځايونو ته لاړل چې گومان يې کاوه د مغولو لاسونه هلته نه رسېږي، لکه: مصر، شامات او هندوستان.

په همدې دليل په ځانگړې توگه د عقلي او فکري پوهنو په برخه کې يو وحشتناک سقوط رامنځته شو. او نور د ابن سينا په شان روښانه څېرې رامنځته نشوې.

له بله پلوه فقر، بېوزلۍ، تېريو او غمونو د خلکو انگېزه د گټورو پوهنو په وړاندې راپټه کړه او د علومو زياتره اړخونو او ديني ليوالتيا ته پاملرنه و نه شوه چې دې کار به له دنيا څخه تېښتې، صبر، قناعت او د ژوند سختۍ قبلولو لور ته توصيه کوله لکه تصوف او نړۍ پرېښودنه چې په

دې وخت کې يې زيات مينه وال پيدا شول او هغو کسانو ته به چې نړۍ ښه ونه برېښېده، نو به يې پناه وروړله. که څه هم د يوشمېر صوفيانو کرڼه او د فعاليتونو پايلې د هغه وخت د مغولي حاکمانو په گټه وې خو په عين وخت کې د طريقت پيروان او داسې صوفيان هم اوسېدل چې خلک به يې د پرديو په وړاندې پاڅون ته را بلل.

په هر حال، له ټولو زيانونو سره سره چې د فرهنگ په برخه کې رامنځته شول. زموږ د هېواد ځينې پوهان او اديبان د مغولو له منگولو څخه خلاص شول او په ليرې سيمو کې يې خپل آثار وپنځول، د دې دورې يو له مهمو شخصيتونو څخه مولانا جلال الدين محمد بلخي و چې پلار يې بهاولد نومېده. نوموړی (بهاولد) په ماوراءالنهر او خراسان کې ډېر مريدان لرل. او د مغولو د يرغل په سبب يې سيمه پرېښوده. د کلووالۍ په وخت کې درې سوه او ښان د بهاءالدين او د ده د کورنۍ په قيمتي کتابونو او د کور په سامان بار وو.

زموږ د هېواد تکړه مورخ قاضي منهاج الدين چې په منهاج السراج جوزجاني مشهور و، په دې وخت کې اوسېده. نوموړي هند ته د ناصرالدين دربار ته پناه يوپه او خپل کتاب (طبقات ناصري) يې هلته وليکه. د جهانگشا کتاب ليکونکي عطا الملک جويني، امير حسين غوري، سيفي هېروي، رباعي فوشنجي، بابا هوتک، د ده زوی ملکيار هوتک او اکبر زمينداوري په همدې دوره کې اوسېدل.

د تېموريانو په دورې کې اقتصاد او فرهنگ

د تېمور اقدامات لکه د نورو سيمو لاندې کولو، د ښارونو او ودانيو وړانول، د اوسېدونکو وژل او لوټ کول او همدارنگه ماوراءالنهر ته د پوهانو، کسبگرو، صنعتگرو او هنرمندانو لېږل د چنگېزخان کرڼلارې ته ورته وو. له دې امله ويلی شو چې د نوموړي دوره د مرکزي آسيا د پوونده (صحراگشتان) تسلط د تورې دورې دوام وگڼو. خو د تېمور په خلاف د ده اولادونو فرهنگي، هنري او معماري چاروته ډېره پاملرنه کوله. د تېمور د زوی شاهرخ ميرزا او د نوموړي د ښځې گوهرشاد بيگم آغا په ملاتړ ډېر روښانه او ارزښتناک آثار رامنځته شول. او د شاهرخ

زوی الغ بهگ په ملاتړ په سمرقند کې د الغ بهگي رصدخانې په نامه يوه لويه نجومی رصدخانه جوړه شوه چې ډېر پوهان پکې بسيا وو.

د شاهرخ بل زوی بایسنقر هم د کتاب له ملگرو څخه گڼل کېده. نوموړي د لويې کتابخانې بنسټ کېښود. بایسنقر هم نژدې څلوېښت تنه انځورگران او خطاطان د هرات په شاهي کتابتون کې راغونډ کړل. دوی زيات آثار انځور کړل لکه د فردوسي شاهنامه، لیلی او مجنون، د سعدي بوستان او گلستان، ده د ټولو هنري آثارو يونوی سبک رامنځته کړ چې د (هرات مکتب) نوم يې ځانته غوره کړ. د هرات په ښوونځي کې د انسانانو کوچني انځورونه انځور شوي او همدارنگه په ساده کړښو او بې ابزارو ((لومړنۍ ابزار)) ميناتورې يې رامنځته کړې.

په هرات کې په ځانگړې توگه د سلطان حسين بايقرا (۹۱۱-۸۲۶ ق/۱۵۰۶-۱۴۷۰ م) کلونو په زمانه کې د تمدن او فرهنگ د غوړيدنې او پراختيا د اوج دوره وه. په دې دورې کې پاچا او د ده عالم وزير (علي شېرنوايي) له پوهانو، هنرمندانو، شاعرانو او اديبانو څخه ملاتړ کاوه چې په پايله کې مهم علمي او فرهنگي يون رامنځته شو. په ځانگړي توگه د نقاشۍ ستر استاد کمال الدين بهزاد چې ډېر نفيس آثار يې وړاندې کړل. د هرات د هنري مکتب نوم يې ډېر لوړ کړ. دغه هنرمند د هرات ښوونځي ځانگړې لاره د کمال کچې ته ورسوله.

په دې دورې کې د هرات د ارگ له بيارغونې پرته نور هم ډېر مهم آثار رامنځته شول لکه په بلخ ولايت کې حضرت علي عليه السلام د منسوب زيارت جوړونه، په مشهد کې د گوهر شاد بيگم آغا د جامع جومات رغونه، په هرات کې د گوهرشاد او سلطان حسين بايقرا د قبرونو رغونه سره له شپږو ښکلايزو منارونو، په گازرگاه کې د خواجه عبدالله انصاري د قبر ښکلي کول، په هرات کې نور ډېر جوماتونه او زيارتونه همدارنگه د ايران پولې ته نژدې د خارگرد جومات يادولای شو.

د دې دورې مهم علمي او فرهنگي شخصيتونه عبارت وو له: امير علي شېر نوايي، ملا حسين واعظ کاشفي، سلطان حسين بايقرا، شېخ عبدالرحمن جامي، مير سيد علي خطاط، مولانا حسين علي هروي، ملا محمد ابراهيم غبار او د فاضلو او شاعرو ښځو له ډلې څخه د لاندې

ښځو نومونه اخيستي شو:

سلطان رضيه د التمش لور چې شعر به يې هم وايه، مهر النسا چې تخلص يې مهري و او په هرات کې اوسېده. د امير علي جلایر لور، آفاق جلایر چې د حسين بايقرا په زمانه کې اوسېدله او (ماه) چې هم شاعره او هم ستوري پېژندونکې وه.

په ټولگي کې فعاليت

زده‌کونکي دې په دوو ډلو ووېشل شي، يوه ډله دې د مغولو د دورې په فرهنگي وضعې او دويمه ډله دې د تېموريانو د دورې په فرهنگي حالت په لنډه توگه خبرې وکړي.

پوښتنې

- ۱- د پوهانو، هنرمندانو او صنعتگرانو په وړاندې د مغولو او تيموريانو په چلند خبرې وکړئ؟
- ۲- مولانا جلال الدين محمد بلخي چېرته اوسېده او ولې يې کډه وکړه؟
- ۳- د گوهرشاد بيگم آغا په امر د دوو مشهورو جوړو شوو ودانيو نومونه واخلي.
- ۴- امير علي شېر نوايي څوک، او په څه حال کې يې ژوند کاوه؟
- ۵- په بلخ کې حضرت علي عليه السلام ته منسوب زيارت د کوم تيموري پاچا په واسطه جوړ شو؟

له ټولگي څخه د باندې فعاليت

زده‌کونکي دې د (هرات هنري ښونځي) په هکله يوه مقاله وليکي او په راتلونکې درسي ساعت کې دې ټولگي ته وړاندې کړي، همدارنگه تر ټولو غوره مقاله دې د ښوونځي د اعلانونو په لوحه باندې خورنده شي.

دریم خپرکی

افغانستان د کندهار له پاڅون څخه مخکې

په دې خپرکي کې به د کندهار د پاڅون په وړاندې حالات په تېره بيا له دروگاونډيو دولتونو (شيبانيانو، صفويانو او بابرانو) سره زموږ د هېواد د اړيکو څرنگوالی، تر مطالعې لاندې ونيول شي. دغه راز زده‌کوونکي به د هوتکيانو په مشرۍ په کندهار کې د لومړني افغان دولت له جوړېدو سره آشنا شي.

په کندهار کې د حاجی میرویس نیکه آرامگاه

د څپرکي موخې

۱. د کندهار د خپلواکۍ له پاڅون څخه مخکې د افغانستان له عمومي وضعې سره د زده‌کوونکو بلدول.
۲. له گاونډيو واکمنو لږيو لکه شيبانيانو، بابريانو او صفويانو سره د افغانستان او د دوی د اړيکو په څرنگوالي د زده‌کوونکو بلدول.
۳. په افغانستان او ايران کې د هوتکي دولت له مهمو سياستونو او اقداماتو سره د زده‌کوونکو بلدول.
۴. په ياده شوې دورې کې د افغانستان له عمومي اقتصادي او فرهنگي وضعې سره د زده‌کوونکو بلدول.
۵. زده‌کوونکي دې د تاريخي اطلسونو او نقشو څخه کار واخيستلای شي.
۶. د انحطاط او تجزيې دورې په ترڅ کې د مهمو تاريخي او فرهنگي شخصيتونو او پوهانو سره د زده‌کوونکو بلدول.

د کندهار له پاڅونه مخکې د افغانستان وضعه

د هرات د تیموري لړۍ له منځه تللو سره سم، زموږ په هېواد کې یوه مرحله (تقریباً دوه نیمې پېړۍ) رامنځته شوې چې د افغانستان سیاسي مرکزیت او یو قلمرو له منځه لاړ چې زموږ ګاونډیو هېوادونو او قومونو زموږ د هېواد ځینې برخې لاندې کړې. د دې ډلې مهم ځواکونه عبارت وو له: ازبکي شیبانیانو، د ایران صفویان او د هند مغولانو څخه چې له بخارا، سمرقند، اصفهان او ډهلي څخه یې زموږ د هېواد سیمې او ولایتونه اداره کول. د وضعې څېړنه او د هوتکیانو په واسطه د افغانستان د بیارغونې څرنگوالی د دې او د خونورو راتلونکو لوستونو موضوع ده چې په ګډه به یې لولو.

په افغانستان کې شیبانیان

ازبکان د مغولو او تاتاریانو له اولادې څخه شمېرل کېږي. ازبکان خپل نوم له (ازبک خان) (۶۸۱-۷۴۳ق/۱۲۸۲-۱۳۴۲م) کلونو څخه اخلي. نوموړي د مغولو زرین پوځ چې د (والګا) رود ترڅنګ مېشت و، مسلمان کړ. نوموړی پوځ د ترکي قومونو څخه جوړ شوی و، خو رهبران یې مغولي نژاده وو.

په مرکزي آسیا کې د ازبکانو ځواک د چنګېزخان د زوی جوجي د یوه لمسي ابوالخیر له خوا رامنځته شو او نوموړي د قبیچاق د دښتو یوه زیاته برخه ونيوله خو د ازبکو ترټولو مشهور پاچا محمد خان شیباني (شيبک خان) نومېده، نوموړی د (ابو الخیر خان) زوی و.

شيبک خان د شپاړسمې مېلادې پېړۍ په لومړیو کې د تیموري لړۍ وروستی واکمن په سمرقند کې له پښو وغورځاوه او په دې توګه یې په ماوراءالنهر کې د ازبکانو د واکمنۍ بنسټ کېښود. که څه هم د شیبانیانو واکمني موقتاً د بابر له غندنې سره مخ شوه خو په (۹۱۱ق/۱۵۰۵م) کال شیبانیان وتوانېدل چې بابر او ملاتړي یې له مرکزي آسیا څخه وشړي.

شیبانیانو په ځانګړې توګه د سلطان حسین میرزا له مړینې وروسته او د نوموړي د اولادونو ترمنځ د اختلاف په سبب د افغانستان لورته پاملرنه وکړه او د تیموریانو د واکمنۍ مرکز، هرات د شيبک خان ازبک لاسته ورغی. پرته له هرات څخه، کندهار هم د شیبانیانو تر یرغل لاندې راغی او دا ښار چې تر اوسه د بابر پاچا له ورور یادګار ناصر میرزا سره و، تر استراېاده پورې مخکې لاړل.

د شیبانیانو ځواک تر (۹۱۶ق/۱۵۱۰م) کال پورې، چې د شاه اسماعیل صفوي یرغلونه په ازبکانو جاري وو، چلېده، خو په همدې کال، په هغې خونړۍ جګړې چې مروې ته نژدې را پېښه شوه. محمد خان شیباني د خپل لسو زرو جنگیالیو سره د ایران صفوي قزلباشو له خوا ووژل شو چې په دې

ترتيب دا ځل زموږ د هېواد لويديځې، شمالي او مرکزي برخې د صفويانو لخوا لاندې شوې. که څه هم په موقته توگه شيبانيانو د آمو سيند غاړې ته په شاتگ وکړ خو يرغلونه او بريدونه يې په ځانگړې توگه د افغانستان په شمال باندې ونه درېدل او دوی د افغانستان په شمال کې بدخشان تر ميمنې او بادغيس پورې او همدارنگه د هېواد په لويديځ کې يې هرات څو څو ځلې تر يرغل لاندې ونيو. په ځانگړې توگه عبيدالله خان چې د محمد سلطان خان زوی او د ابو الخير لمسی و، د ازبکانو ځواکمن پاچا د (۳۳) کلونو واکمنۍ په ترڅ کې اووه ځله زموږ په هېواد او په ايران يرغلونه کړي چې ډېر زيات زيانونه يې را اړولي دي.

شيبانيانو تر (۱۰۰۷ق/۱۵۹۹م) کلونو پورې واکمني چلولې ده. د دوی پلازمېنه زياتره وخت سمر قند او ځينې وخت بخارا هم وه، او څه د پاسه يوه پېړۍ يې زموږ د هېواد شمالي او لويديځ ولايتونه او سيمې يې تر بريدونو او يرغلونو لاندې نيولې وې. د ازبکو استراخانيان هم په مرکزي آسيا کې د شيبانيانو پر ځای پر تخت کېناست. د افغانستان په وړاندې يې هماغه د شيبانيانو سياست پر مخ بېوه او ځينې وخت به يې زموږ د هېواد شمالي ولايتونو لکه تخار او بلخ او ځينې وخت به يې هرات ته لاس غزولو. د استراخانيانو حکومت تر (۱۱۶۷-۱۷۵۴م) کال پورې دوام وکړ.

په ټولگي کې فعاليت

زده‌کوونکي له نقشي څخه په گټې اخيستنې سره د والگا رود په شاوخوا کې د مغولي زرین پوځ د مېشت کېدو موقعيت او د افغانستان شمال ته د شيبانيانو د لاس رسي لارې په گوته کړي.

پوښتنې

- ۱- شيبانيان د نژادي پلوه په کومې ډلې پورې تړل کېږي؟
- ۲- د شيبانيانو د ځواک اصلي مرکز چېرې واقع و او ولې يې افغانستان ته پاملرنه وکړه؟
- ۳- شيبک خان (محمد خان شيباني) د چا پواسطه او چېرته ووژل شو؟
- ۴- د هغو ولايتونو نومونه واخلئ چې زياتره وخت به د شيبانيانو او استراخانيانو د بريد او يرغلونو لاندې راتلل.

له ټولگي څخه دباندي فعاليت

زده‌کوونکي دې له علمي سرچينو څخه په گټې اخيستنې سره د شيبک خان د کړنلارې په هکله يوه لنډه مقاله وليکي او په راتلونکې درسي ساعت کې دې خپلو ټولگيوالو ته وړاندې کړي.

بابريان او افغانستان

يوه بله سلسله چې د تجزيې او گډې وډۍ په وخت کې يې زموږ د هېواد په ځينو برخو واکمني چلوله، بابريان وو. دوی هم د افغانستان د ډېرو گاونډيو ځواکونو سره په سيالي کې زموږ د هېواد د پريشانۍ، په شاتگ او د ټولنيزو، سياسي او اقتصادي خنډونو لامل وگرځېدل. په دې لوست کې به د افغانستان د تاريخ په دې برخه کې د بابريانو مهم اقدامات او خوځښتونه ولولئ.

ظهیر الدین محمد بابر (د ببر په معنا) د تیمور له لمسیانو څخه گڼل کېده. پلاري يې په ازبکستان کې د اندیجان حاکم و. نوموړي د ازبک شیباني ځواک د خپرېدو په لار کې په (۹۰۶ ق/۱۵۰۱ م) کال له مرکزي آسیا څخه افغانستان ته وتښتېد. او د بېرته راستنېدو په لومړيو ورځو کې د تخارستان سیمه ییز حکمران خسرو شاه ورته ښه راغلاست ووايه.

خسرو شاه په دې وخت کې زموږ د هېواد په شمال کې تر بدخشان پورې سیمې په واک کې درلودې. بابر وروسته له دې درې زره هغه لښکرې ورسره ملگرې کړې چې د خسرو شاه له ځواک څخه بېلې شوې وې؛ نو د کابل په لور وخوځېد. کابل په دې وخت کې د هرات د تیموریانو له خوا د یوه حاکم په واسطه اداره کېده. بابر په (۹۱۰ ق/۱۵۰۴ م) کال کې کابل پرته له جگړې او مقاومته ونیوه. دغه وخت چې د تیموریانو د واکمنۍ لړۍ د کمزورۍ او سقوط سره مخامخ وه. بابر بېلابېلو برخو ته پوځونه ولېږل او په ټولیزه توګه، پرته د افغانستان د لویدیځو او شمال لویدیځو ولایتونو څخه پرته چې د ایران د صفویانو تر واک لاندې وو، نور وتوانېد چې د افغانستان زیاتره سیمې لاندې کړي.

بابر وروسته له دې چې زموږ د هېواد په مهمو برخو یې واک ټینګ کړ. د هند په لور یې پوځونه وخوځول چې په پایله کې یې د کابل، بدخشان او کندهار د ځواکونو په واسطه یې ډهلی ونیو چې په دې ترتیب په هند کې د یوې نوې لړۍ بنسټ کېښودل شو چې ترڅو پېر یې دوام وکړ.

بابر په (۹۳۵ ق/۱۵۲۹ م) کال کې مړ شو او د خپل وصیت له مخې په کابل کې خاورو ته وسپارل شو. وروسته له ده څخه د نوموړي تر ټولو مشر زوی ناصر الدین محمد همایون چې په کابل کې زیږېدلی و، رامنځته شو. نوموړی د خپلو وروڼو او په هند کې د افغانانو له مخالفت سره مخامخ شو.

همایون د افغان شېر شاه سوري د پوځونو له خوا د قنوج په سیمه کې ماتې وخوړه او څرنگه چې وروڼو یې هم له ده سره مرسته ونه کړه، نو په ایران کې یې د صفوي طهماسب دربار ته پناه یوړه. په دې وخت کې د افغانستان زیاته برخه له بدخشان نه تر کندهار پورې د بابر د بل زوی کامران میرزا په لاس کې وه.

خو همایون داځل په (۹۵۱ ق/۱۵۴۴ م) کال کې افغانستان ته راوگرځید او د (۱۳) زرو صفوي قوتونو په مرسته یې د افغانستان زیاتې سیمې او ولایتونه لاسته راوړل. داځل یې له لسو کلونو څخه وروسته خپل هغه وروڼه له مخې لیرې کړل چې له نوموړي سره مخالف وو.

همایون په دې موده کې خپل وروڼه هریو ناصر میرزا، میرزا هندال او میرزا عسکري ووژل او کامران

میرزا یې پوند کړه وروسته هند ته یې پام شو او د سلطان ابراهیم لودی له ماتې وروسته؛ دویم ځل د دهلي پر گډۍ کېناست. د همایون له مړینې وروسته د هغه زوی جلال الدین اکبر د دهلي پر تخت کېناست. او نوموړي د کابل او غزني اداره خپل ورور محمد حکیم ته وسپارله خو دی په خپله د افغانانو سره په دوامداره شخړو کې ښکېل و، په ځانگړې توگه د خیبر، سند او ژوب په سیمو کې د دوی پاڅونونه یې شنل کړل.

د جلال الدین اکبر له مړینې وروسته، د ده زوی سلیم شاه د جهانگیر په نامه د هندوستان واکمن شو. د همدې واکمن په وخت کې چې صفوي شاه عباس په کندهار یرغل وکړ او نوموړی ښار یې ونیوه. د صفویانو او گورکانیانو د واکمنۍ په موده کې دکندهار برخلیک د یادو شوو دوو لږو ترمنځ د اختلاف او شخړو مهم ټکی و او ډېر ځله گورکاني هند او صفوي ایران د دې په سر سره نښتي دي. د جهانگیر ځایناستو، شاه جهان او اورنگزیب هم دخپلو واکمنیو د پراختیا په سبب د افغانستان په هکله ډېرې هلې ځلې کړې دي او په ځانگړې توگه د کابل، بلخ او بدخشان برخلیک د دوی او د سیمه ییزو ځواکونو ترمنځ د اختلاف بل لامل بلل کېږي. لکه د بلخ او د هېواد د شمالي سیمو د لاندې کولو پر سر د بابر او ازبکو استراخانیانو ترمنځ جگړې او همدارنگه د خټکو او یوسفزیو سره ټکرونه او نښتې چې په ځانگړې توگه د اورنگزیب په (۵۰) کلنه دوره کې رامنځته شول او د پراخه زیانونو سبب وگرځېدل.

دغو پېښو څرگندوله چې د افغانستان د تجزیې موده را رسېدلې، د پردیو لاسوهنو او د ځینو سیمه ییزو مخورو له خوا د بهرنیو ځواکونو ملاتړ د دې لامل وگرځېد چې گډوډي او انحطاط رامنځته شي چې د ډېرې مودې لپاره دا وضعه ناسمه پاتې شوه.

په ټولگي کې فعالیت

زده‌کوونکي دې هغه دلایل ووايي چې له افغانستان څخه یې د بابر پاملرنه هندوستان ته واړوله.

پوښتنې

- ۱- بابر شاه د کومو پوځونو په مرسته کابل او ورپسې هندوستان ونیوه؟
- ۲- همایون ولې صفوي دربار ته پناه یوړه؟
- ۳- د هغو اختلافي سیمونو مونه واخلئ چې د بابرانو او صفویانو او همدارنگه د بابرانو او استراخانیانو تر منځ شخړې په کې رامنځته کېدې؟
- ۴- ولې بابر پاچا د افغانستان لویدیځ ولایاتو ته لښکر کښي ونه کړه؟

له ټولگي څخه د باندې فعالیت

زده‌کوونکي دې د بابر پاچا د (بابر نامې) په نامه د خاطراتو ټولگي په هکله یو لنډ مطلب ولیکي.

افغانستان او صفویان

د ایران صفویانو زموږ د سیمې نیولو ته هم هغه وخت سترگې پټې کړې وې چې زموږ د تاریخ هغه دوره د انحطاط او تجزیې په نوم یادیده. زموږ په هېواد باندې د یرغل د هڅو په درشل کې او یا د دوو هم مهاله کورنیو (ازبکانو او گورگانیانو) سره د سیالی په پایله کې زموږ هېواد ته درانه زیانونه واوښتل. که څه هم له صفویانو سره د دوی ترلاس لاندې نورو سیمو کې هم مخالفتونه موجود وو، خو په ځانگړې توگه افغانان له هغو لومړیو ډلو څخه شمېرل کېږي چې له صفویانو څخه یې خپله خپلواکي ترلاسه کړه، دغه موضوعگانې به په دې لوست کې ولولو.

صفویان په اصل کې د شیخ صفی الدین اردبیلی له نسله دي. شیخ صفی الدین اردبیلی په اتمه هجري پېړۍ کې اوسېده. چې په ایران او کوچنۍ آسیا یا عثماني خلافت کې یې ډېر مريدان او پیروان وو، خو په ایران کې د صفوي لړۍ د حکومت بنسټ ایښودونکي شاه اسماعیل گڼل کېږي. نوموړي د

په اصفهان کې د شیخ لطف الله جومات

شیخ صفی الدین اردبیلی له لمسیانو او په عین وخت کې د خپل عصر د صفویه طریقت پیرو او مرشد و. شاه اسماعیل په خپلو مخالفانو باندې له برلاسی وروسته په (۹۰۷ ق/۱۵۰۱ م) کال کې د ایران د تبریز په ښار کې د تاج ایښودلو مراسم تر سره کړل. نوموړي د خپلو تکړه مريدانو او ترک ټبره ملا تر کوونکو (قزلباشو) په واسطه د ایران په دولت کې د حکومت د بنسټ ټینګولو نه وروسته د افغانستان لوري ته پاملرنه وکړه.

افغانستان په دې وخت کې د ازبکي شیباني ځواکونو او بابریانو له خوا اداره کېده، سره له دې چې د شاه اسماعیل او بابر پاچا اړیکې ډېرې ښې وې او هر وخت به یې د لیکونو په واسطه اړیکې ټینګولې خو د شاه اسماعیل او شیبک خان اړیکې ډېرې خرابې وې. چې په (۹۱۶ ق/۱۵۱۰ م) کال کې د صفویانو او ازبکانو ترمنځ په خونړۍ جگړه کې چې مروې ته نژدې پېښه شوه، ازبکانو سخته ماتې وخوړه، د ازبکانو پاچا شیبک خان ووژل شو او د (۳۰) زرو په شاوخوا کې ځواکونه یې یا مړه او یا بنديان شول. له دې وروسته له هرات څخه تر بلخ او هزاره جاتو پورې سیمې د صفویانو په لاس ورغلې او د امو سیند د ازبکانو او صفویانو ترمنځ د پولې په توگه وټاکل شو.

که څه هم دا وضعیت په خپل حال پاتې نشو زموږ د هېواد لویدیځې او شمالي سیمې ډېر ځله د دواړو لوري د شخړو او یرغلونو په ډګریدل شول خو د یادو شوو سیمو خلک له دواړو لورو څخه ناراضه وو. شاه اسماعیل صفوي په (۹۳۰ ق/۱۵۲۴ م) کال کې مړ شو او له ده وروسته د نوموړي زوی طهماسب د ایران پاچاهی ته ورسېد. د دې پاچا په وخت کې همایون گورکاني چې د خپلو وروڼو او افغانانو د مخالفت سره مخ شوی و، ایران ته پناه یوړه. نوموړی له څه مودې وروسته د صفوي دولت (۱۳) زرو جنگي ځواکونو (قزلباشو) سره افغانستان ته راوگرځېد، کندهار او کابل یې ونیول او د کندهار سلطنتي خزاني یې د ایران دربار ته ولېږلې، ابراني سرتېري له دې وروسته په کندهار کې مېشت شول.

د طهماسب د مړینې له کبله صفویان له داخلي بحران سره مخ شول او له دې وروسته زموږ هېواد هم د صفویانو د رقیبانو (ازبکانو او گورکانیانو) د یرغلونو سره مخ شول. خو د عباس میرزا د بیا را څرگندېدو سره سم، چې په لومړي سر کې یې هرات خپله پلازمېنه وټاکله او وروسته یې ټول ایران لاندې کړ، کندهار یې هم دخپلې ولکې لاندې راوست. د کندهار برخلیک هر وخت د صفویانو او گورکانیانو دوو لږو د اختلاف سبب و.

د دې ځواکمن پاچا له مړینې سره سم په (۱۰۳۸ق/۱۶۲۹ م) کال کې د دې کورنۍ له منځه تلل هم پیل شو، ځکه د نوموړي نه وروسته یې له ځنډه، شاه صفی ډگرته راغی او کابو د صفوي کورنۍ ټول غړي یې ووژل. د ده په وخت کې په (۱۰۴۷ق/۱۶۳۰ م) کال عثمانیانو په لوېدیځ کې بغداد او گورکانیانو په ختیځ کې کندهار ونیوه په دې توګه دویم شاه عباس یو ځل بیا له گورکانیانو څخه د کندهار د نیولو هڅه وکړه تر څو یې خپلې ولکې لاندې راولي. که هر څو د هندوستان د پاچا شاه جهان له خوا د کندهار د بیانولو هڅه وشوه او خپل زوی اورنگزیب یې د کندهار د نیولو لپاره ولېږه خو هڅو یې نتیجه ورنه کړه او گورکانیان د دې ښار د او یا ورځو محاصرې وروسته، په شاتګ ته اړ شول. له دې وروسته، سره له دې چې په ښکاره توګه، کندهار د صفویانو له واک لاندې و خو د صفوي مامورینو د بد چلند له امله ورځ په ورځ ترې خلک ناراضه کېدل او ځینې وخت به د خلکو د پاڅونونو لامل ګرځېدل. په پایله کې د دې پاڅونونو له ډلې څخه د یوه پاڅون په ترڅ کې چې حاجي میرویس خان هوتک له خوا تر سره شو. افغانان وتوانېدل. چې د صفوي حکومت له ظلمه ځان خلاص او خپله خپلواکي ترلاسه کړي.

په ټولګي کې فعالیت

زده‌کوونکي دې په ټولګي کې له نقشي څخه په ګټې اخیستنې سره، هغه سیمې په نښه کړي چې د ازبکانو یا صفویانو د برید او یرغلونو ډګرو.

پوښتنې

- ۱- د صفوي لړۍ بنسټ ایښودونکی څوک و او نوموړي ولې د افغانستان په لور لښکر وخوځاوه؟
- ۲- د صفویانو سره په شخړو کې هغه ښکېلې ډلې څه نومېدې، چې د افغانستان په ګاونډ کې یې ځواکونه میشت وو؟
- ۳- همایون گورکاني د کوم اېراني پاچا په مرسته د افغانستان په لور لښکر کېږي وکړه او کوم ولایتونه یې لاسته راوړل؟
- ۴- د کندهار برخلیک ولې د صفویانو او گورکانیانو د اختلاف سبب وګرځېد؟

له ټولګي څخه د باندې فعالیت

زده‌کوونکي دې له علمي سرچېنو څخه په ګټې اخیستنې، د گورکانیانو او صفویانو په بهرني سیاست کې د کندهار د اهمیت په هکله یوه مقاله ولیکي.

د حاجي ميرويس نيكه تر مشرۍ لاندې د كندهار پاڅون

په هېواد كې د يوې اوږدې دورې گډوډيو نه وروسته د هوتكيانو تر مشرۍ لاندې په گرگين د ظلم څخه د خلاصون په موخه د كندهار د خلكو پاڅون يو مهم گام گڼل شو. د غه گام د پرديو د غلامۍ كړۍ ماتې كړې او د سيمه ييزه خپلواكه حكومت بنسټ يې كېښود. د نوموړي پاڅون د برياليتوب څرنگوالی او په كندهار كې د هوتكي دولت جوړښت د دې لوست موضوع ده چې تاسې به يې ولولئ.

څرنگه چې په دوو تېرو لوستونو كې مو ولوستل، د هرات د تيموريانو دولت له ړنگېدو وروسته د دوه نيمو پېړيو په ترڅ كې د افغانستان سياسي او ټولنيز يووالی له منځه لاړ. او پرته له هغو خانانو او د سيمو مخورو څخه چې د خپلې واكمنۍ لمنه يې غوړولې وه، په ځانگړې توگه بابريانو او صفويانو د خپلو تېريو او ظلمونو په واسطه زموږ خلك تر پزې رسولې وو. هغه ظلمونه او ستمونه چې د گرگين خان په نامه د يوه گرجي الاصله ايراني له خوا په كندهار او ددې په شاوخوا سيمو كې كېدل زياتره خلك يې د پرديو پر ضد پاڅون ته هڅولي وو. په پايله كې دغه پاڅون د (۱۱۲۱ ق / ۱۷۰۹ م) كال په پسرلي كې رامنځته شو او ميرويس خان چې په ((حاجي ميرويس نيكه)) مشهور و د دې پاڅون مشري كوله.

د كندهار پاڅون د رامنځته كېدو لاملونه

د ايران د صفوي لړۍ وروستۍ پاچا شاه سلطان حسين نوميده. نوموړي په اصفهان كې دواكمنۍ په لومړيو كلونو كې د همدې هېواد په ختيځ كې د مېشتو قومونو لکه براهوي، بلوڅانو، نارويي، ريگي، رخشاني او افغانانو د پاڅونونو د ټكولو په لټه كې شو. د دې ډول حركتونو لمنه د كرمان، يزد او د نائين تر څنډو رسېدلې وه. نژدې په همدې ورځو كې ازبكانو په خراسان كې او كردانو د ايران په لويديځ كې د صفوي حكومت په ضد فعاليتونه پيل كړي وو. كه څه هم د شاه سلطان حسين د پاچاهۍ په پيل كې گرگين خان په گرجستان كې بغاوت كړی و او په همدې ورځو كې په اصفهان كې اوسېده خو سره له دې ټولو گرگين خان د ايران د دربار له خوا د يادو شوو پاڅونونو د ټكولو لپاره مامور شو. په دې كار كې د گرگين خان برياليتوب د دې لامل شو چې د صفويانو له خوا د كندهار عمومي حكرمان وټاكل شي. ځكه د (۱۱۱۵ ق / ۱۷۰۳ م) كال په وروستيو كې بلوڅان د ميرسمندر په مشرۍ كندهار ښارته ننوتی وو او صفوي مامورينو ته يې ستونزې زېږولې وې. گرگين د كندهار ښار ته له ننوتو وروسته د هغه ځای اداره په لاس كې ونيوله. او څرنگه چې نوموړی غوسه ناك، سخت گير او خونړی سړی و، نو ځكه يې د كندهار په اوسېدونكو هر ډول زور زياتي پيل كړ. نوموړي د قومونو او قبيلو مشران

تر فشار لاندې راوستل او ځينې خويې لاس ته کړل. له دې قومي مشرانو څخه يو حاجي ميرويس خان نومېده چې د گرگين خان سترگې پرې ولگېدې.

حاجي ميرويس نيکه

د کندهار د پاڅون مشر حاجي ميرويس نيکه

ميرويس خان چې په حاجي ميرنيکه مشهور و د يوو لسمې پېړۍ په وروستيو کې د نازو په نامه له يوې مور څخه وزېږېده. پلار يې شاه عالم خان د هوتکو قوم له مشرانو او مور يې د سلطان ملخي توخي لورو وه، چې دواړه د قومي مشرانو څخه گڼل کېږي. په را وروسته وختونو کې څه وخت چې ميرويس خان د جعفرخان سدوزي له لور سره واده وکړ، نو د نوموړي ټولنيز حيثيت يې نور هم لوړ کړ او څرنگه چې نوموړی يو نیک خويه، فصیح، مدبر

زيات وپوهېږي:

د (۱۱۱۹) هجري قمري کال د ذالقعدي مياشتې په نولسم نيټه ، کله چې زموږ ملي قايد ميرويس نيکه د ملت په مرسته، گرگين د يرغلگرو قوماندان يې په کندهار کې په قتل ورساوه او په هغه ځای کې يې د يو ملي حکومت بنسټ کېښود، په دغه موقع کې د افغانان مشرانو او کشرانو په وړاندې يو ملي افغاني جرگه کې داسې وويل ((که تاسو له ما سره يو موټی شئ او زما ملا وتړئ، نو په دې صورت کې ډير ژر دا امکان شته چې بريا به تر لاسه شي؛ تر څو د اسارت او ذلت منحوس ځنځير له خپلې غاړې څخه لرې کړو. او په مقابل کې د خپلواکۍ افتخار او د عزت بيرق د هېواد په گوټ گوټ او د نړۍ د آزاد ملتونو په منځ کې پورته کړو او هر کله چې د پرديو د سلطې هغه يوغ له خپل ځان څخه لرې کړو او په لوی خدای تبارک او تعالی باندې توکل وکړو او مطمئن اوسو، څرنگه چې زموږ نيت پاک دې نو د لوی خدای جل جلاله په استعانت وروستني برياليتوبونه زموږ دي))

او زړور سړی و او په څنگ کې يې د سوداگرۍ دنده هم پر مخ بېوله ، نو ځکه په ډېره اسانۍ سره يې وکولای شول چې د هغه وخت کندهار په خلکو کې ښه ځای ولري. د همدې خصوصياتو او صفاتو په لرلو سره د کندهار ښار د مشر په توگه هم وټاکل شو. او په دې مقام کې د خلکو او د هغه وخت کندهار د حکومت تر منځ د واسطې په توگه يې دنده تر سره کوله خو په همدې حال کې يې هم د خلکو له ملاتړ څخه لاس وانه خيست او په هغه ليک کې چې د ده لاسليک پرې و دگرگين له زور زياتي څخه په کې شکايت شوی و، او د اصفهان دربار ته وليږل شو، دا کار د دې لامل وگرځيد چې ميرويس خان دا ځل د گرگين له خوا ونيول شو او لاس نيولی اصفهان ته وليږل شو.

میرویس خان مخکې له دې هم اصفهان ته سفرونه کړي وو، او د صفوي حکومت او دربار له وضعې سره بلد و له همدې کبله نوموړی وتوانید چې نه یوازې ځان ته برائت ورکړي، بلکې د صفوي پاچا، سلطان حسین حضور ته هم ورسېد او مکې ته یې د تللو اجازه هم ترې واخیسته. نوموړي په مکې معظمې کې له مذهبي عالمانو څخه د گرجي گرگین په وړاندې د پاڅون فتوا تر لاسه کړه.

له اصفهان څخه کندهار ته د حاجي میرویس خان له راگرځېدو سره سم د اصفهان د دربار وضعه د گرگین په وړاندې بدله شوې وه ځکه داسې گنگوسی اوږېدل کېده چې د روسيې امپراطور پترکیر غواړي ارمنستان او گرجستان له خپل هېواد سره ونښلوي او داهم ویل کېدل چې گرگین له خپلو عسکرو غواړي د پترکیر سره یوځای شي. دغه گنگوسه د دې لامل وگرځېده چې میرویس خان له ډیر واک سره کندهار ته بیرته وگرځي.

نوموړي داخل په کندهار کې په ډیرې حوصلې سره د پړدیو په وړاندې د پاڅون لارې برابرې کړې. په ځانگړې توگه (د ۱۱۲۱ ق / ۱۷۰۹ م) کال په پسرلي کې هغه وخت چې گرجي لښکرې د گرگین د وراره الکساندر تر مشرۍ لاندې د کندهار ښار د ارغستان اوکاکړو د خپلو په نیت وتلې وې نو ډیره ښه زمینه مساعده شوه، او په دې حال کې میرویس خان او نور قومي مشران د مانجې په نامه په یوه سیمه ییزه جرگه کې سره راټول شول او له میرویس خان سره یې ژبه وکړه، او همدارنگه د کندهار د اوسېدونکو په مرسته یې گرگین او د صفوي دولت ډیرې گرجي لښکرې د کندهار ښار نه د څلویښتو میلو په واټن د (ده شیخ) کلي کې غافلگیره او بیا ووژلې.

الکساندر او پوځونه یې هم چې د کاکړو له جگړې څخه راگرځېدلي وو، په ډېرې سختۍ وتوانیدل چې له جگړې وتښتي او گرځشک ته ځان ورسوي.

په دې ترتیب د بایزید انصاري تر مشرۍ لاندې د روښاني پاڅون، د خوشحال خان خټک تر مشرۍ لاندې د خټکو تر پاڅون وروسته د کندهار پاڅون د خپلواکۍ گټلو په لاره کې دریم گام گټلی شو. چې د کندهار د خلکو په گډون تر سره شو، چې زموږ په هېواد کې یې د خپلواکه دولت بنسټ کېښود.

د صفویانو له خوا د کندهار د بیانولو پرله پسې هڅو، څه گټه ونه کړه او میرویس خان، ملي قاید ترنامه لاندې اته کاله د

په کندهار کې د حاجي میرویس خان مزار

کندهار واگي په لاس کې درلود. حاجي ميرويس نيکه په (۱۱۲۷ ق / ۱۷۱۵م) کال کې مړ شو.

مير عبدالعزيز

له ميرويس نيکه وروسته د ده ورور مير عبدالعزيز خان د کندهار د حکومت مشري تر لاسه کړه خو نوموړي له دوو کالو حکومت څخه وروسته، د حاجي ميرويس خان د کړنلارې خلاف له صفوي حکومت سره د پخلاينې لاره خپله کړه. د قومونو او قبيلو مشرانو د نوموړي دا کار خوښ نشو او د حاجي ميرويس خان زوی مير محمود يې د خپل کاکا وژلو ته تشويق کړ او نوموړی وروسته له دې کاره په (۱۱۲۹ ق / ۱۷۱۶م) کال کې د کندهار د حکومت پر تخت کيناست.

په ټولگي کې فعاليت

زده‌کونکي دې په دوو بېلابېلو ډلو کې د تاريخ په هماغه شېبو کې د کندهار ولايت د کورني او بهرني ارزښت په هکله خبرې اترې وکړي.

پوښتنې

- ۱) گرگين څوک و او ولې د اصفهان د دربار له خوا د کندهار حکمران وټاکل شو؟
- ۲) ولې حاجي ميرويس د رهبر او مشر په توگه د کندهار د خلکو د منلو وړ وگرځيد؟
- ۳) د صفوي دربار په وړاندې د حاجي ميرويس نيکه او مير عبدالعزيز د سياستونو تر منځ توپير څه و؟
- ۴) ولې د ايران دربار حاجي ميرويس نيکه ته اجازه ورکړه چې له اصفهان نه کندهار ته بېرته وگرځي؟

له ټولگي څخه دباندي فعاليت

زده‌کونکي دې د کندهار د پاڅون په وخت کې د هېواد د سياسي او ټولنيزې وضعې په هکله يو مطلب وليکي او د لوست په راتلونکې درسي ساعت کې دې وړاندې کړي.

په ایران کې د هوتکي دولت رامنځته کېدل

په ایران کې د هوتکي دولت رامنځته کېدل د افغانستان او ایران د تاریخ له مهمو برخو څخه شمېرل کېږي. که هر څو د دې دولت عمر ډېر لنډ و خو په همدې کم وخت کې بیا هم ډېرې مهمې پېښې رامنځته شوې. لکه له ایران څخه د ځینو سیمو د بېلولو په هکله عثماني او د روسیې نقشه، په ختیځ کې د سیمه ییزو حکومتونو جوړښت او ځینې نورې داسې پدیدې چې په دې لوست کې به ورسره بلد شو.

شاه محمود هوتکي

شاه محمود هوتکي

په کندهار کې د حاجي میرویس خان مشر زوی شاه محمود په تخت کېښاست چې په هرات کې د ابدالیانو د واک ته رسیدو سره همزمان وو؛ ځکه چې په هرات کې افغانانو د کندهار له پاڅون څخه په الهام اخیستلو، هرات په (۱۱۲۹ هـ ق / ۱۷۱۶ م) کال د روژې په میاشت کې ونیو. د افغانانو مشري په دې وخت کې عبدالله خان سدوزي کوله. څرنگه چې شاه محمود هڅه وکړه چې د سیستان د نیولو طرحه عملي کړي، په لومړي سر کې له ابدالیانو سره مخ شو چې هرات یې په ولکه کې و. په دې جگړې کې هوتکيانو بریالیتوب تر لاسه کړ او په جگړې کې د هرات د ابدالیانو د مشر عبدالله خان زوی اسدالله خان ووژل شو.

شاه محمود هوتک چې د ایران داخلي وضعه یې څارله، یو کال وروسته یې بیا خپل لښکر هغې خواته وخوځاوه، او دا ځل یې لښکرې له ریګستان څخه په تېرېدو سره تر کرمان پورې ورسېدې، خو د هغوی حکمران سره له پخلاينې وروسته کندهار ته راوگرځید. نوموړي په کندهار کې د خپلو لښکرو د پیاوړیتوب لپاره ځینې گامونه اوجت کړل او په (۱۱۳۵ ق / ۱۷۲۲ م) کال کې له (۲۵) زره لښکرو سره د هزاره او بلوڅو په گډون د ډېرو قومونو سرتېرو سره یو ځل بیا د ایران په لوریون پیل کړ، نوموړي دا ځل له کرمانیانو سره سوله وکړه، په یزد کې د صفویانو پلازمینې اصفهان ته یې ځان ورساوه او د دواړو لورو ترمنځ د گلناباد په سیمه کې سخته نښته وشوه، که څه هم په لومړیو کې صفویانو څه بریالیتوب تر لاسه کړ خو افغانان وتوانېدل چې ایراني سرتېرو ته سخته ماتې ورکړي، او د پنځوسو زرو لښکرو له ډلې یې (۲۵) زره تنه ورووژل. د فرح آباد ټینګه شاهي کلا، د جلفا ارمني مېشته سیمه چې د اصفهان ښار جنوب لورته په یو نیم میلی واټن کې پرته ده ونیوله، او زیات غنیمتونه د افغانانو لاسته ورغلل. په دې حالت کې شاه محمود د سولې غوښتنه وکړه خو صفوي پاچا، شاه حسین د ده له غوښتنو سره موافق نشو. په پایله کې دا ښار په پوره ډول د افغانانو په محاصره کې داخل شو.

د اصفهان محاصره نهه میاشتې اوږده شوه او د دې په ترڅ کې د اصفهان خلک له سختې لورې سره مخ شول د ایران پاچا (سلطان حسین صفوي) په پای کې تسلیم شو او په خپله یې د شاه محمود هوتک پر سرتاج کېښود او د ایران د خزانو کلې یې ورته وسپارلې چې په دې توګه شاه محمود هوتک د ایران واکمن (شاهنشاه) شو.

شاه محمود هوتک د اصفهان د واک پر گدی

اصفهان ته د شاه محمود له ننوتو وروسته په دې ښار کې د غذايي موادو د قحطۍ څخه راپېښو شوو ستونزو د مخنيوي او نظم لپاره لازم تدابير ونيول شول. شاه محمود د خلکو د اعتماد د لاسته راوړلو په خاطر له اوسیدونکو سره بد چلند منع کړ، اداري پوستونه او مقامونه يې پخوانيو مسئولينو ته وسپارل، د قضاوت له پست څخه پرته چې هغه يې يوه افغان قضاوت پوه ملا پير محمد مياجي ته وسپاره، نوموړي په ايران کې له مېشتو بهرنيانو سره هم ښه چلند کاوه خو دې حالت تر ډېره دوام ونه کړ؛ ځکه ځينې داسې پېښې رامنځته شوې چې شاه محمود او ځينې افغانان يې اړ ايستل چې نسبتاً تنده لاره غوره کړي. يوه پېښه داوه چې په قزوین کې (۱۰۰۰) تنه افغانان په بې پروايۍ سره ووژل شول. بل دا چې هغه مالي کاروان هم د سيستان په سيمه کې چور شو چې له اصفهان څخه د کندهار په لور روان و، او له بلې خوا داسې گنگوسی هم تر غوړو کيده چې د روسيې امپراطور پتر کبير د ايران د نيولو په نيت راوتلی دی او د نوموړي هېواد ځواکونه د (۱۷۲۲ م) کال په جولای کې د والگا له رود څخه تيرېږي او په ايران د يرغل لپاره د هشتدر خان ښار خپل نظامي مرکز ټاکي. عثماني ترکانو هم له وخت څخه په گټې اخيستې سره د ايران څو سرحدي ښارونه ونيول. دغه پېښې د دې لامل وگرځيدې چې په حکومتي رويه او د شاه محمود په شخصي کړنلاره کې بدلون را شي.

که د گلپايگان، خوانسار، کاشان او شيراز په ښارونو کې د اصفهان افغاني دولت ته د نصر الله خان په مشرۍ وفادارو کردانو او د زبردست خان په مشرۍ افغاني ځواکونو په گډه سره ډېر برياليتوبونه ترلاسه کړل خو په خپله شاه محمود د ډېرو بوختياوو په سبب او هم د افغانانو د خپلمنځيو سياليو او اختلافونو په وجه په دماغي ناروغۍ اخته شو.

په دې حال کې قومي مشرانو د مير عبدالعزيز زوی شاه اشرف هوتک د اصفهان د هوتکي دولت مشرۍ ته غوره کړ او شاه محمود هوتک يې له واکه گوښه کړ. په اصفهان کې د شاه محمود پاچاهي درې کاله دوام وکړ.

شاه اشرف هوتک

شاه محمود هوتک په (۱۱۳۷ ق/ ۱۷۲۴ م) کال د شعبان په مياشت کې مړ شو او داسې هم ويل کيږي چې د شاه اشرف په امر د خپل پلار د غچ په بدل کې ووژل شو.

شاه اشرف هوتکی

شاه اشرف د اصفهان په تخت باندې له کښیناستلو وروسته د يوه ليک په ترڅ کې د مخلوع سلطان حسين له زوي طهماسب ميرزا څخه چې په همدغه ورځو کې د افغاني ضد لښکر په جوړولو بوخت و، وغوښتل چې له ده سره ملگری شي ترڅو د روسانو او عثمانيانو لاسونه د ايران څخه غوڅ کړي. شاه اشرف زياتره له لاسه تللي ولايتونه لکه يزد، کرمان، قزوین، تهران، قم او ساوه بېرته ونيول. د نوموړي سپه سالار، سيدال خان ناصري نومېده چې د اصفهان د افغاني دولت د ساتنې په لاره کې د بري هلې ځلې وکړې.

له بهرنيانو سره نښتې

شاه اشرف په اصفهان کې هغه وخت واکمني ته ورسېد چې ايران د عثماني ترکيې او روس له ناوره اقداماتو سره مخ و او نوموړو دوو گاونډيو ځواکونو د ايران د ځينو برخو لاندې کولو هڅې وکړې. د روسيې دولت ځينې سرحدي سيمې لکه دربنډ، رشت او باکو تر مازندرانه پورې ونيولې او عثمانيانو هم د ايران لويديځ ولايتونه د سلطانيې، ابهر او د کرمان شاهان په گډون لاندې کړل. په داسې حالاتو کې، شاه اشرف بايد لومړی خپل داخلي مخالفين په ځای کښېنولې وای او له بله پلوه يې بايد د ايران د ځمکنۍ بشپړتيا او خپلواکۍ ساتلو لپاره له عثمانيې او روسيې سره ډغرې وهلې وای.

له ترکانو سره جگړه

سره له دې چې شاه اشرف د يوه اسلامي امت د يوه جز په توگه له ترکانو څخه د دوستۍ غوښتنه وکړه خو ترکانو (۶۰) زره سرتېرو او (۷۰) عرادو توپونو سره د اصفهان په لور مخ په وړاندې لاړل. په همدې وخت کې د ترکانو هغه ډلې ځواکونو چې د کرد او فراهان ښار د نيولو لپاره مامور شوي وو، شاه اشرف ته پيغام راولېږه چې ايران پرېږدي او سلطان حسين مخلوع موږ ته وسپاري خو شاه اشرف هوتک هغه وړانديز رد کړ او د جگړې لپاره يې چمتو والی ونيوه. ترکان او افغانان د کرد په ښار يا په بله وينا د اصفهان او يزد ترمنځ سيمه کې سره مخامخ شول او د دې په ترڅ کې ترکانو سخته ماتې وخوړه. د (۱۲) زرو په شاوخواکې ترکي سرتيري ووژل شول او ډېر غنيمتونه ترې پاتې شول.

له روسانو سره نښته

شاه اشرف د هغو روسانو سره د مقابلې لپاره چې د ايران په خاورې کې مخ په وړاندې تللي وو، خپل سپه سالار، سيدال خان ناصري يې سره له افغاني ځواکونو ورولېږه. په پايله کې په هغې جگړې کې چې په رودسر کې پېښه شوه، روسانو سخته ماته وخوړه او د روسي ځواکونو مشر وارلوف د سولې غوښتونکی شو. په دې وخت کې افغانانو هم چې ځانونو ته يې د ايران په ختيځ کې سختې ستونزې ليدلې، د سولې وړانديز ومانه: په هغه معاهده کې چې د دواړو لورو ترمنځ د (۱۱۴۲ق/ ۱۷۲۹ م) کال په فبروري کې د رشت په ښار کې وشوه، روسانو د ايران په خاورې کې د نور پر مختگ څخه لاس واخيست او ژمنه يې وکړه تر څو سرحدي ايالتونه لکه استرآباد او مازنداران هم بېرته دې هېواد ته پرېږدي. شاه اشرف په دې توگه د ايران افغاني دولت دوه لوی دښمنان وځپل.

د هوتکي دولت له منځه تلل

شاه اشرف هوتک سره له دومره هڅو ونه توانېد چې د ايران د واک مدعيان او ددې هېواد سيمه ييز ځواکونه له منځه يوسي. په ځانگړې توگه د ايران په ختيځ کې د ملک محمود سيستاني حکومت چې له سيستانه تر خراسانه پورې سيمې يې په و لکه کې وې، او همدارنگه د هرات خپلواکه ابدالي دولت هم هوتکيان له ستونزو سره مخ کول. کندهار هم په دې ورځو کې چې د حاجي ميرويس د بل زوی (شاه حسين) له خوا اداره کېده، له اصفهان سره يې ښې اړيکې نه درلودې او حتی د شاه اشرف هوتک د دولت د له منځه تللو په هيله ناست و. په دې وخت کې د ايران په ختيځ کې د افشار له تېر

څخه د نادر په نامه یو نظامي کس سر راپورته کړ نوموړي د یادو شوو سیمه ییزو ځواکونو د له منځه وړلو وروسته، د افغانانو سره مقابلې ته چمتو شو او په پایله کې یې شاه اشرف او افغاني لښکرو ته ماته ورکړه. شاه اشرف هم کندهار ته د راگرځېدو په لاره کې په شورابک کې ووژل شو.

شاه حسین هوتکی

نادر شاه افشار په (۱۱۴۹ق/۱۷۳۶م) کال کې له هلمند څخه په تیریدو کندهار تر محاصرې لاندې ونیوه. شاه حسین هوتک د خپل لښکر سره چې مشري یې د سیدال خان ناصري له خوا کیده څه د پاسه یو کال د مهاجمانو په وړاندې مقاومت وکړ او هغه یې پریښود. چې کندهار ونیسي نو په (۱۱۵۱ق- ۱۷۳۹م) کال کې د هوتکیانو مقاومت پای ته ورسیده. دا ځکه چې د دې نیټې څخه مخکې سیدال خان ناصري او محمد د شاه حسین هوتک زوی په قلات کې د نادر شاه افشار د سر تېرو له خوا نیول شوی وو، او په مرموزه توګه سیدال خان ناصري له دواړو سترګو څخه نا بینا شو. نو په دې توګه هوتکي دولت منحل شو. شاه حسین هوتک د نادر شاه په امر مازندران ته تبعید او هلته مسموم او مړ شو.

په ټولګي کې فعالیت

د ټولګي زده‌کونکي دې په دوو ډلو ووېشل شي. (الف) ډله دې د افغان حکومت په وخت کې ایران ته د روسیې د پاملرنې په لاملونو او (ب) ډله دې د ایران په خاورې کې د عثماني ترکانو د پرمختګ په پایلو خبرې وکړي. دواړه ډلې دې پایلې ښوونکي او زده‌کونکو ته واوروي.

پوښتنې

- له صفوي حکومت سره د شاه محمود هوتک تر مشرۍ لاندې د افغانانو مهمه جګړه چیرته پېښه، او څه پایلې یې درلودې؟
- د کومو لاملونو له مخې شاه محمود د ایرانیانو پر وړاندې خپل لومړنی سیاست بدل کړ؟
- د شاه اشرف تر مشرۍ لاندې ځواکونو سره د عثمانيانو جګړه چیرته پېښه شوه، او څه پایلې یې رامنځته کړې؟
- ولې روسانو په اصفهان کې د افغانانو د حکومت پر مهال د ایران په لور مخه کړه، او څه ډول یې د هغوی د پرمختګ مخه ونیوله؟
- سیدال خان ناصري د اصفهان د کومو افغاني شاهانو خدمت ته ملاتړلې وه؟

له ټولګي څخه د باندې فعالیت

زده‌کونکي دې د هوتکي دولت د نسکوریدو په هکله لنډه مقاله ولیکي او په راتلونکي درسي ساعت کې دې خپلو ټولګیوالو ته وړاندې کړي.

د هوتکيانو په دوره کې اقتصاد او فرهنگ

د هوتکيانو د واکمنۍ په ۳۱ کلنه دوره کې د سياسي او نظامي اړخونو سر بېره، ځينې فرهنگي مسايل هم شته چې که چېرې پرې وپوهېږو نو له فرهنگي چارو سره به د هوتکي شاهانو په نيک نيت پوه شو. په ځانگړې توگه د دوی د واکمنۍ په مهال په کندهار کې د علم او فرهنگ د پراختيا زمینه برابره شوه او هوتکي دربار د عالمانو د ملاتړ په لاره کې هڅې وکړې او د کم وخت لپاره فرهنگي رڼا رامنځ ته شوه. په دې لوست کې به د پورتنيو مسايلو سره د يادې شوې دورې له اقتصادي ودې سره هم بلد شئ.

اقتصادي وضع

لکه څنگه چې زموږ د هېواد وېش، گلووډي او په ځينو برخو د گاونډيو واکمنۍ د هرات د تيموريانو له نسکورېدو وروسته د افغانستان د وضعې له مهمو ځانگړتياوو څخه گڼل کيږي. که هر څو په دې دورې کې داسې معلومات په لاس کې نه لرو چې د خلکو د اقتصادي ودې ښکارندويي وکړي؛ ځکه په دې دورې کې، زموږ د هېواد بېلابېلې برخې د پردیو تر فشار او ظلم لاندې وې او معمولا خلکو دوو دربارونو اصفهان او دهلي ته درانه ماليات ورکول. په دې حال کې زموږ د هېواد يو شمېر خلکو په ځانگړې توگه هغو وگړو چې په ښارونو کې اوسېدل، د هند او ايران سره يې د سوداگرۍ چارې پر مخ بېولې، او په ټولو کې

په کندهار کې سر پټې بازار

کندهار د يادو شوو دوو هېوادونو تر منځ د مهم سوداگريز مرکز په توگه رول لوباوه. او په همدې دليل، تل د دوو هېوادونو (هندوستان او ايران) ترمنځ د شخړو لامل گرځېده.

فرهنگي وضع

په ټولنيز ډول د هرات د تيموريانو دورې له نسکورېدو او د هوتکيانو تر راتلو پورې زموږ په تاريخ کې يوه توره دوره گڼل کيږي خو په دې دورې کې په ځانگړې توگه وروسته له هغې چې اصفهان د افغانانو لاسته ورغی. په پورتنۍ وضعه کې بدلون راغی ځکه افغان هوتکي پاچاهانو برسېره پردې چې سياسي او نظامي چارې يې پر مخ بېولې، په خپله واکمنۍ کې د دواړو ژبو (پښتو او فارسي) شاعرانو او ادیبانو ملاتړ يې هم کاوه.

په دې دورې کې نه يوازې دا چې د وخت د دوديزو علومو چې د معقولو او منقولو په نومونو ياديدل

مخه ونه نیول شوه، بلکې د هوتکیانو په افغاني او ایراني واکمنۍ کې نوموړو علومو ژوند ته ادامه ورکوله. معقول علوم عبارت وو له فلسفې، منطق، نجوم ریاضیات او همدارنگه د تفسیر، حدیث، فقهې څانگوته یې منقول علوم ویل.

سره له دې چې د هوتکي دولت عمر کم و او د علومو د پراختیا په برخه کې یې بنسټیزو کارونو تر سره کولو ته وخت پیدا نه کړ خو بیا هم داسې بېلگې په لاس کې لرو چې د هوتکیانو په دورې کې د علم او فرهنګ د نورمالې ودې څرګندونه کوي. په ځانګړې توګه په دې برخه کې د شاه حسین هوتک په دورې کې په کندهار کې د لومړني ادبي بنډار جوړښت ډیر مهم ګڼل کیږي ځکه د یاد شوي پاچا له خوا د کندهار د نارنج په قصر کې یو کتابتون جوړ شو او په هغه کې د ادب او علم پېژندل شوې څېرې په اونۍ کې یو ځل راغونډیدلې. پخپله شاه حسین هوتک هم په دواړو پښتو او دري ژبو شعرونه ویل او له پوهانو او ادیبانو څخه یې ښه ملاتړ کاوه. د بېلګې په توګه نوموړي د پښتو ژبې شاعر ربدي خان ته د محمود هوتک د جګړو داستان په نظم ویلو زر سکې ورکړې.

د دې دورې له پیاوړو شاعرانو او پوهانو څخه کولای شو چې د څو تنو څخه یادونه وکړو: ملازعفران، مددخان غلجی، شاه حسین هوتک، داود هوتک، ملایار محمد هوتک، بابوجان بابې، سیدال خان ناصری او د ښځینه شاعرانو له ډلې څخه د شاه حسین هوتک د خور زینب هوتک نوم واخلو. چې ډېره فاضله او پوهه ښځه وه. او برسېره پر دې چې شعرونه به یې ویل له خپل ورور (شاه حسین هوتک) سره به یې د حکومت کولو په چارو کې هم مرسته کوله.

په ټولګي کې فعالیت

زده‌کونکي دې د (الف) او (ب) په دوو ډلو ووېشل شي. (الف) ډله دې د هوتکیانو د اقتصادي او (ب) ډله دې د فرهنګي وضعې په هکله خپل معلومات وړاندې کړي.

پوښتنې

- ۱- د کندهار اقتصادي او سوداګریز اهمیت په لنډه توګه روښانه کړئ.
- ۲- د هوتکي دورې د پنځو تنو پوهانو او عالمانو نومونه واخلئ.
- ۳- له فرهنګي څېرو څخه د شاه حسین هوتک د ملاتړ دوی بېلګې یادې کړئ.
- ۴- د کندهار د نارنج قصر کتابتون د چا په واسطه جوړ شو؟

له ټولګي څخه دباندي فعالیت

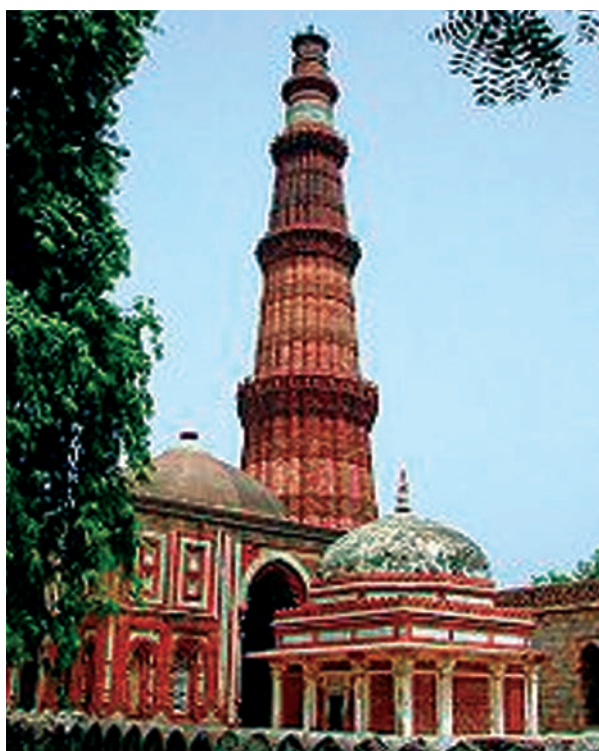

زده‌کونکي دې د هوتکیانو په دورې کې د ادبي بنډار په هکله یوه لنډه مقاله ولیکي.

خلورم خپرکی

په هند کې افغاني پاچاهان

په دې خپرکي کې به په هند کې د افغاني کورنۍ د واک ته د رسېدو او د تاريخ له لورې او ژورو سره په (۱۲۲۳ تر ۱۷۴۷م). کلونو کې په لنډه توگه پېژندگلوي تر لاسه کړئ.

په ډهلي کې د قطب منار

د خپرکي موخې

- هيله ده چې د دې خپرکي په پايله کې زده‌کوونکي لاندې موخې تر لاسه کړي:
- په هند کې به له لومړني اسلامي دولت سره پېژندگلوي پيدا کړي.
 - په هند کې به د افغاني شاهانو او په ځانگړې توگه د سلطان رضيه او سوري شير شاه له دولتدارۍ سره آشنا شي.
 - په هند کې به د افغاني شاهانو بڼې او بدې کړنې سره توپير کړای شي.

په هندکې افغاني پاچاهان

په دې لوست کې به هند ته د اسلام ورتگ او خپرېدل او همدارنگه هلته د لومړني اسلامي دولت د رامنځته کېدو سره اشنا شئ. او ورسره به د هندوستان په دولتي چارو کې د افغاني ښځو په وړتيا او ونډې هم پوه شئ.

عربي مسلمانانو په (۹۰ ق / ۷۱۲ م) کال کې هندوستان ته پام شو. هند ته د ورتگ په وخت کې د سند د پاچا (داهر) په امر د دوی کښتۍ ونيول شوه او ټول سپاره يې ووژل شول. د عراق والي او د فتحه شوي افغانستان ستر مشر حجاج بن يوسف د محمد بن قاسم تر مشرۍ لاندې يو لوی لښکر د سند د پاچا د خپلو، او د اسلام د خپرېدو لپاره سيمې ته ولېږه. نوموړي سند او ملتان ونيول، او غوښتل يې چې مخ پر وړاندې لاړ شي، خو د خليفه له خوا بيرته وغوښتل شو. له هغه وخت وروسته عربي مسلمانان هند ته متوجه نه شول. تر هغه پورې چې په (درېمه هجري / لسمه مېلادي پېړۍ) کې وار غزنويانو او غوريانو ته ورسېد او دوی د هند په لور لښکرکشي د خپلو پروگرامونو يوه برخه وگڼله.

په هند کې قطيبه پاچاهان (۶۰۲ - ۶۸۹ ق / ۱۲۲۳ - ۱۳۱۰ م)

د سلطان شهاب الدين غوري له مړينې (۶۰۲ ق / ۱۲۲۳ م) وروسته د غوريانو لويه امپراتوري تجزيه شوه. ترک توکمه قطب الدين ايبک محمد سام غوري يې د هند خپلواکه پاچا اعلان کړ. پلازمېنه يې له لاهور څخه ډهلي ته نقل کړه. نوموړي په ډهلي کې د مشهور جامع جومات او د جام منار په څېرې هلته د قطب منار بنسټ کېښود.

قطب الدين ايبک سخي، زړور او سياستپوه سړی و. نوموړی له پنځو کلونو واکمنۍ وروسته په (۶۰۷ هـ. ق / ۱۲۲۸ م) کال کې د چوگان په لوبه کې له اس څخه ولوېد او مړ شو. له ده وروسته آرام شاه چې په زوي ولې يې نيولی و د ډهلي په تخت کېناست. په دې وخت کې د سند او بنگال مشرانو د خپلواکۍ بيرغونه پورته کړل. د نوموړي د پاچاهۍ يو کال نه و پوره چې د قطب الدين ايبک زوم او د هندوستان د يوې سيمې مشر شمس الدين التمش (ايلتمش) راپور ته شو او دی يې له واک څخه گوښه کړ.

قطب الدين ايبک

سلطان شمس الدین التمش

سلطان شمس الدین التمش

د قطیبه پاچاهانو ترټولو ځواکمن پاچا التمش یا ایلمش دی چې (۲۵) کاله یې پر هند واکمني وکړه. نوموړي د سند او بنگال مشران اطاعت ته اړ ایستل او د جلال الدین خوارزم شاه غوښتنه یې چې د هند د واکمنۍ سوچونه یې وهل رد کړه. د التمش د واکمنۍ په دورې کې د لومړي ځل لپاره مغولان هند ته متوجه شول او چنگیز خان د جلال الدین خوارزم شاه په لټه کې د سند د سیند تر څنډو ورسید او د خپلو یرغلونو له کبله د هغه ځای له اوسېدونکو وډار شو. وروسته له دې چې ویوېد مرسته نه شي تر لاسه کولای، د بامیانو

په لور راوگرځېد او جلال الدین هم له هند څخه ووت او د ایران په لور وخوځېد. په دې توګه التمش نه یوازې د چنگیز خان له ځواکونو څخه دفاع وکړه، بلکې په عین حال کې یې جلال الدین خوارزم شاه هم پرې نښود چې شمالي هند د خپلو یرغلونو ډګر وګرځوي، د بغداد خلیفه کله چې د ده شهرت او وړتیا د هند د اسلامي دولت د ساتنې په هکله واورېده نو یو پلاوی یې ده ته ورولېږه او ډالی یې ورته وړاندې کړې.

په ۶۳۳ هـ / ۱۲۵۴ م کال کې د التمش له مړینې وروسته د ده زوی رکن الدین فیروز شاه واکمن شو. خو له شپږو میاشتو وروسته د ده درباریانو دی له واکمنۍ څخه ګوښه او بیا یې وواژه، او د ده خور رضیه یې د واک په ګدۍ کېنوله.

سلطانه رضیه

التمش له ماشومتوب څخه د خپلې لور د ښوونې او روزنې په برخه کې زیاته پاملرنه درلوده. رضیه د ښکلي قرائت په لرلو سره د وخت علوم له لویو پوهانو څخه زده کړل. نوموړې نارینه جامې اغوستې او جګړه ییز تکتیکونه یې هم زده کړل. دې د خپل پلار سره په

سلطانه رضیه

اداري او سياسي چاروګي مرسته کوله.

سلطانه رضيې د خپل ورور رکن الدين چې فيروز شاه نومېده له هغه وروسته په (۶۳۴ هـ / ۱۲۵۵ م) کال کې واکمني تر لاسه کړه. د واکمنۍ په لومړيو ورځو کې د خپل پلار د صدر اعظم نظام الملک جنيدی له مخالفت او بغاوت سره مخ شوه. خو په ډير ښه تدبير سره له دې اړو دوړ څخه ووته، نظم او امنيت يې ټينګ کړ. سلطانه رضيې هم د خپل هېواد ټولنيز نظام په ښه توګه پر مخ يووړ. نوموړې خواجه مهدي غزنوي چې يو سياسي او علمي شخصيت و د خپل صدراعظم او ملک سيف الدين ايبک يې د ځواکونو د مشر په توګه وټاکه.

سلطانه رضيې مهم کارونه پوهو کسانو ته وسپارل او په خپله يې د هغوی د کارونو څار نه کوله. د ساتل شوي هېواد په ټولو برخو کې يې قوانين نافذ کړل، نوموړې په خپلواکه توګه خلک خپل حضور ته را بلل او د هېواد چارې يې پرمخ بيولې. خو د سيف الدين ايبک له مړينې وروسته چې سلطانه رضيې د ده په ځای تور پوستی جلال الدين ياقوت حبشي وټاکه، نو ځينو سردارانو ته کينه ورغله، مخالفت يې پيل کړ، او د نوموړې په وړاندې يې بغاوت وکړ تر څو چې په (۶۳۸ ق / ۱۲۵۹ م) کال کې يې پاچاهي ونړېده.

له سلطانه رضيې وروسته معزالدين بهرام شاه او علاوالدين مسعودشاه يو پر بل پسې واکمنۍ ته ورسېدل، تر څو وار د سلطان رضيې کشر ورور ناصرالدين محمدشاه ته ورسيد نوموړي په هند کې (۲۱) کاله واکمني وکړه. دی سوله غوښتونکی، تقوی لرونکی او پرهېزګاره سړی و. په حرمسرای کې يې عادي ژوند کاوه. ويل کېږي چې يوه ورځ شهزادګۍ د وينځې غوښتنه ترې وکړه، تر څو په پخلي کې ورسره مرسته وکړي، ده ځواب ورکړ چې بيت المال د الله (جل جلاله) د ټولو بنده ګان حق دی او عذر مې ومنه.

په (۶۶۵ ق / ۱۲۸۶ م) کال کې د سلطان ناصرالدين له مړينې وروسته، د ده وزير غياث الدين بلبن په تخت کېناست. د ده دربار د پوهې او فن مرکز و. څرنگه چې امير خسرو ډهلوي هلته ځانګړې درجه درلوده. سلطان غياث الدين بلبن له (۲۱) کلونو پاچاهي وروسته په ډهلي کې مړ شو، د ده له مرګه وروسته د قطبيه دولت لړۍ په هند کې مخ په ځوړ شوه. او نورې افغاني لړيو د غلځي شاهانو، تعلق شاهانو، خضر خانانو، لوديانو او سوريانو په نومونو يو پر بل پسې په واکمنۍ ته ورسېدلې.

په ټولگي کې فعالیت

زده‌کونکي دې د الف او ب په دوو ډلو ووېشل شي. هره ډله دې د لاندنيو شاهانو څخه دوه پاچاهان تر بحث لاندې ونيسي او د خبرو لندیز دې د ډلې یو غړی نورو ته وړاندې کړي.

- د سلطانه رضیې دوره
 - د سلطانه قطب الدین ایبک دوره
 - د سلطانه شمس الدین التمش دوره
- خضر خانیانو، لودیانو او سوریانو په نومونو یو پر بل پسې په هند کې واکمنۍ ته ورسېدلې.

پوښتنې

- ۱- د اسلام دین څه ډول په هند کې خپور او وده یې وکړه؟ په دې هکله څرگندونې وکړئ.
- ۲- د هغو افغاني شاهي کورنیو نومونه واخلئ چې په هند کې واکمنۍ ته ورسېدې؟

له ټولگي څخه د باندې فعالیت

ستاسو په آند، د سلطانه رضیې د پاچاهۍ ځانگړتیاوې څه وې؟ په دې هکله یو مطلب ولیکئ او د ښوونکي له موافقې وروسته یې د ښوونځي د دېوالي په جریده کې راځوړند کړئ.

لوديان او سوريان

په دې لوست کې به په هند کې د افغاني لوديانو او سوريانو واک ته د رسېدو په څرنگوالي وپوهېږو او په لنډه توگه به په هغو علتونو هم پوه شو، چې د هندوستان په سياسي صحنه کې د کمزورۍ سبب وگرځېدل.

لوديان

د پنجاب د نائب الحکومه ملک کالا خان زوی ملک بهلول له (۸۵۸ - ۸۶۸ هـ.ق / ۱۴۷۹ - ۱۴۸۹ م) کلونو وروسته د خضرخانيه دولت د کمزورۍ له امله د ملک چارې لاسته راوړې او په هند کې د مخ په ځوړ افغاني پاچاهۍ بنسټ يې بيا پياوړی کړ. د ملک بهلول لودي له مړينې وروسته د هغه زوی نظام خان چې د سلطان سکندر پاچا په نوم يادېده واکمن شو. نوموړي د هېواد په رغاونه او د علم او پوهې په پرمختگ کې هڅې وکړې. پوهانو او فاضلانو ته يې په درنه سترگه کتل. دري ژبه او خط او همدارنگه د اسلام دين د ده په دورې کې په هندوستان کې ډېره پراختيا ومونده.

په (۸۹۴ هـ.ق / ۱۵۱۷ م) کال کې سلطان سکندر مړ او د ده زوی ابراهيم واکمني ته ورسېد. د ابراهيم د ناسمې ادارې له کبله د پاچاهۍ بنسټ کمزوری شو او په هند باندې د بابر لښکر کشی ته زمینه برابره شوه. د پاني پت په ډگر کې د بابر او ابراهيم ترمنځ خونړۍ جگړه ونښته، بابر بری وموند او په بريا لیتوب سره د ډهلي په تخت کښيناست او په (۹۳۰ هـ.ق / ۱۵۲۶ م) کال کې يې د کوه نور مشهور الماس سره له نورو دولتي خزانو لاسته راوړل خو په ټول هند يې واکمني ترلاسه نه کړه. په هر حال په هند کې د بابر په وړاندې د افغانانو د مخالفتونو لړۍ روانه وه، په ځانگړې توگه هغه وخت چې بابر مړ شو، او د هغه زوی همايون واکمني ته ورسېد، د افغانانو مخالفت لا زيات شو. ترهغه پورې چې په هند کې د سوريانو د راتگ لپاره زمینه چمتو شوه.

سوريان

د هندوستان له افغاني ځواکمنو پاچاهانو څخه يو هم فريد د حسن زوی دی. چې په لومړيو کې نوموړي د لاهور د حاکم دولت خان په واسطه د سلطان ابراهيم لودي دربار ته لاره ومونده او شهرت يې ترلاسه کړ، وروسته د بهار نائب الحکومه وټاکل شو. نوموړي د هغې زړورتيا له کبله د شېر خان لقب ترلاسه کړ، چې د زمري د ښکار په وخت کې يې ښودلې وه. په سند کې د مغولي پاچا سره د شېر خان مخالفت د دې لامل شو چې همايون پر ده بريد وکړي. خو په لومړني يرغل کې همايون ته د شېر خان فکري او نظامي لوړتيا معلومه شوه. وروسته له دې شېر خان په (۹۱۶ هـ.ق / ۱۵۳۷ م) کال کې بنگال ونيوه او د دويم ځل لپاره بيا هم له همايون سره مخ شو. په دې مقابله کې جلال خان د شېر خان زوی د بهار او بنگال په منځ کې همايون ته ماتې ورکړه او همدارنگه په (۹۱۸ هـ.ق / ۱۵۴۰ م) کال کې د دوی ترمنځ بله جگړه ونښته، او په پايله کې همايون ماتې وخوړه او نژدې د گنگا په سيند کې ډوب شوی و خو د يوه سقاو له خوا راويستل شو. نور اړشو چې هند پرېږدي. له دې ځايه خپل ورور عسکري خان ته چې د کندهار حاکم و ورغی خو له هغه څخه يې هم ښه ونه ليدل او ايران ته لاړ. په دې توگه شېر شاه سوري د شمالي او مرکزي هند د ټولو برخو له نيولو وروسته په کورنيو اصلاحاتو پيل وکړ. د اوبو بندونه، کاروان سرايونه او جوماتونه يې جوړ کړل. د بنگال لاره يې د اټک ترسيند پورې ورغوله او وروسته له هرو پنځو کړو (په ټوليزه توگه ۱۰۰۰ گره) يې کاروان سرايونه، د اوبو څاه گانې او جوماتونه جوړ کړل. څه وخت چې نوموړي غوښتل د کالنجر کلکه کلا ونيسي، وروسته له څوارلسو کلونو حکمراني او شېر

کلونو واکمنی په (۹۲۳ ق / ۱۵۴۴ م) کال کې د باروتو په یوه چاودنه کې مړ شو. شېرشاه سوري پوهانو او عالمانو ته پاملرنه کوله، پخپله یې ځینې وخت شعر وایه او د قافیې په پوهه کې ښه پوهېده. له شېرشاه سوري وروسته دده مشر زوی عادل خان پاچا شو خو نوموړی د سردارانو د مخالفت په وجه لرې او په (۹۲۳ ق / ۱۵۴۴ م) کال کې دده کشر ورور جلال خان چې د سلیم شاه سوري په نامه یادېده واکمنی ته ورسېد. له یوه پلوه دده د ورور عادل خان مخالفت او له بل پلوه د همایون لښکر کېنې د دې لامل وگرځېده چې د نوموړي دولت کمزوری شو تر څو په (۹۶۰ ق / ۱۵۸۱ م) کال کې له منځه لاړ، د ده په وخت کې د نیلاب او بنگال ترمنځ دوه زره میله (هر میل دوه زره گامه) لاره جوړه شوه او د هرو دوو میلو ترمنځ کاروان سرایونه جوړ شول. له سلیم شاه سوري وروسته د هغه دولس کلن زوی فېروز پاچا شو خو له دریو ورځو وروسته د شېرشاه سوري د وراره مبارزخان له خوا ووژل شو او مبارزخان د محمد شاه عدلي په نامه پاچا شو. د شېرشاه سوري او سلیم شاه آمرین له دې وضعې څخه ناخوښ شول، او هر یوه د سلطان سکندر او سلطان ابراهیم لودي په نومونو په ځینو سیمو کې د پاچاهۍ اعلان وکړ. د سختو اختلافاتو د رامنځته کېدو په وجه، همایون وخت غنیمت وگاڼه او په (۹۳۳ ق / ۱۵۵۴ م) کال کې هند ته لاړ. که څه هم له دې وروسته افغانان په پوره توګه له صحنې څخه ونه وتل او کله ناکله به د مغولو د سرخوږي لامل کېدل. خو د احمد شاه بابا تر وخته چې د هندوستان زیاتې برخې یې ونیولې، په ښه توګه راڅرګند نه شول.

په ټولګي کې فعالیت

زده‌کونکي دې په څلورو ډلو ووېشل شي او هره ډله دې د لاندې یادو شوو پاچاهانو د کارونو په هکله د ذکر شوې بېلګې په څېر کار وکړي او وروسته دې د ډلې د یوه غړي له خوا نورو ته وړاندې شي.

سلطان سکندر لودي	د پوهانو او عالمانو هڅوونکي، په هندوستان کې اسلام او دري ژبې ته پراختیا ورکونکي.
سلطان بهلول لودي	؟
اعلیحضرت شېرشاه سوري	؟
سلیم شاه سوري	؟
محمدشاه عدلي	؟

پوښتنې

- ۱- کوم دلایل د دې لامل وگرځېدل چې همایون د دویم ځل لپاره په هندوستان یرغل وکړي؟
- ۲- سوري شېرشاه څه ډول په هند کې واکمنی ته ورسېد او ولې ده ته شېرشاه وایي؟
- ۳- په هند کې د سوریانو د له منځه تللو دلایل ولیکئ.

له ټولګي څخه دباندي فعالیت

ستاسو په آند کوم دلایل په هند کې د لودیانو د حکومت د نسکورېدو لامل شول، د دغې موضوع په اړه هر یو له ځان سره څه ولیکئ او په راتلونکي درسي لوست کې یې خپلو ټولګیوالو ته وړاندې کړئ.

پنجم خپرکی

په منځنیو او نویو پیړیو کې ګاونډي هېوادونه

په دې خپرکي کې به په منځنیو او نویو پیړیو کې د ګاونډیو هېوادونو له تاریخ سره
په لنډه توګه بلدتیا پیدا کړو.

د خپرکي موخې

- د دې خپرکي په پای کې له زده‌کوونکو څخه کېږي تر څو په لاندې پایلو وپوهیږي:
- په ایران کې به د سیمه ییزو دولتونو د رامنځته کېدو سره بلد شي.
 - د صفویانو، افشاریانو او زندیه وو د راڅرګندېدو د لاملونو په اړه به معلومات تر لاسه کړي.
 - په هند کې به د بابري دولت له رامنځته کېدو سره بلد شي.
 - د چین د یووالي په څرنگوالي به پوه شي.
 - په چین کې به د مغولو په واکمنۍ پوه شي.
 - په منځنیو او نویو پیړیو کې به د چین د فرهنګي او اقتصادي وضعې سره بلد شي.
 - د ایران د سیمه ییزو دولتونو د منځته راتلو او ړنګېدو لاملونه به تحلیل کړای شي.
 - په هند کې به د تېموري دولت د رامنځته کېدو لاملونه وپېژني.
 - د چین د یووالي انگیزې لږ لیک به ډلبندي کړای شي.
 - په چین باندې به د مغولو د یرغلونو پایلې تحلیل کړای شي.
 - د زده‌کوونکو په ذهن کې به د مرستې او ښه ګاونډیتوب روحیه پیاوړې شي.

ایران په منځنیو پېړیو کې

د افغانستان او ایران د تاریخ زیاتې برخې سره ورته والی لري. هغو پاچاهانو او لږیو چې په افغانستان واکمني چلوله، د ایران په خاورې یې هم حکم چلاوه. ایران ته د اسلام د دین په راتگ سره، د هغه هېواد تاریخ هم بدل شو. امویانو او عباسیانو به د ایران لپاره پاچاهان او واکمنان ټاکل. خو د ایران په بېلابېلو سیمو کې چې کوم پاڅونونه رامنځته شول، په هغه هېواد کې امېران او د سیمه ییزو لږیو مشران را پیدا شول. له دې ډلې څخه د طبرستان د علویانو، زیاریانو او د آل بویه لږیو د حکومتونو نومونه اخیستی شو.

د طبرستان علویان

دغه کورنۍ په هاشمي سیدانو پورې تړلې ده چې په (۲۵۰ ق/ ۸۶۴ م) کال کې یې د زید د زوی سید حسن په مشرۍ د ایران په اوسني طبرستان کې د خپلواکه حکومت بنسټ کېښود. حسن زړور سړی و، او ځان به یې داعي کبیر باله. نوموړي ټول طبرستان او ری (تهران) و نیول او عباسي آمرین او مامورین یې له دې سیمو څخه وشړل. نوموړي تر (۲۷۰ ق/ ۸۸۳ م) کال پورې حکومت وکړ خو له حسن څخه وروسته نورو علوي پاچاهانو هم واکمني وکړه. د علوي لړۍ تر ټولو مشهور پاچا د علي زوی حسن گنجل کبیري چې په ناصر کبیر باندې مشهور و، نوموړی وتوانېده چې ساماني ځواکونه چې یوه موده یې د طبرستان واکمني تر لاسه کړې وه، کلکه ماته ورکړي او د (۲۹۰ ق/ ۹۳۰ م) کال په ژمي کې یې د ساماني ځواکونو (۷۰۰) تنه ووژل. په پایله کې سامانیانو له علویانو سره سوله وکړه، او ټول طبرستان د ناصر کبیر (د علي زوی حسن) په ولکه کې شو. خو مخکې له مړینې یې ټولې حکومتي چارې خپل زوم حسن بن قاسم ته وسپارلې. د نوموړي په زمانه کې د علوي حکومت چارې گډې وډې شوې او په پایله کې په (۳۱۶ ق/ ۹۲۸ م) کال کې د طبرستان علویانو حکومت ړنگ شو.

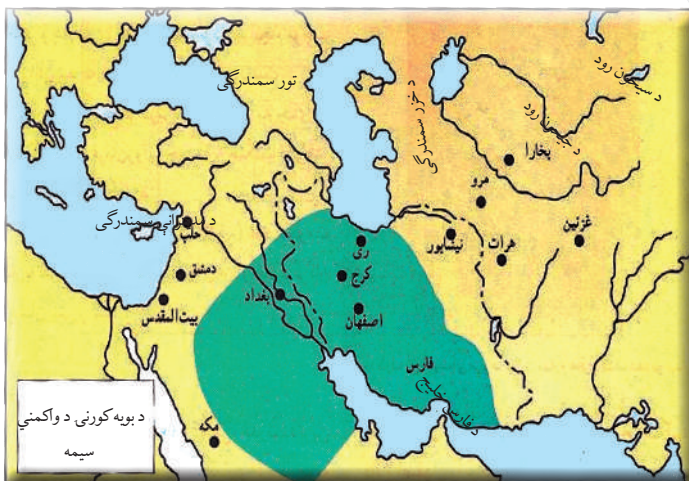
زیاریان

د علوي حکومت له راپرځېدو وروسته، د دې حکومت نظامي واکمنو او سردارانو بغاوت وکړ او د طبرستان سیمه په ډېرو سیمه ییزو خپلواکه حکومتونو ووېشل شوه. د دې سردارانو له ډلې څخه یې یو مشهور د زیار زوی مرداویچ نومېده. نوموړي د خپلواکه حکومت د رامنځته کېدو لپاره، لومړی د طبرستان سیمې د واک غوښتونکو سردارانو په مخه کې ودرېد، او د طبرستان ښار په نیولو یې د زیاریانو د حکومت بنسټ کېښود. وروسته یې د گرگان او اصفهان ښارونه هم د خپلې واکمنۍ یوه برخه وگرځوله. نوموړي د خدمت لپاره د ترکی غلامانو په نیولو سره ځواکمن لښکر رامنځته کړ، خو له ترکی غلامانو سره د بد چلند په سبب، دوی بغاوت وکړ او پخپله مرداویچ یې هم وواژه.

له مرداویچ څخه وروسته د ده ورور وشمگیر واکمنۍ ته ورسېد. نوموړي د واکمنۍ ټوله موده د بویه له زامنو سره په جگړو او مبارزو کې تېره کړه او په پایله کې یې له دوی څخه ماتې وخوړه او په (۳۲۰ ق/ ۹۳۲ م) کال کې د بویه زامنو حکومت را منځته شو.

آل بویه

نوموړي ابو شجاع په نامه یوه سړي ته منسوب دي چې په لومړیو کې یې له مرداویچ سره مرسته کوله او

درې زامن يې د مرداوېچ په لېنکر کې لوړو نظامي مقامونو ته رسېدلي وو.

آل بويه د بغداد (عباسي) خلافت د کمزورتيا په دورې کې، وروسته له هغې چې له زياريانو څخه يې د خپلواکۍ اعلان وکړ، پخپله يې په اصفهان کې د خپلواکه حکومت بنسټ را منځته کړ او په لنډ وخت کې يې د ايران بېلابېلې سيمې په خپله واکمنۍ کې شاملې کړې. نوموړو په (۳۳۴ ق / ۹۴۵م) کال کې د عباسي خلافت د راپرځېدو پرځای يوازې د المتکفي په ځای د المطيع خليفه

په راتگ بسنه وکړه. په بغداد باندې د آل بويه واکمنۍ، د عباسي خلفا وو دريځ په پوره توگه متزلزل کړ. د آل بويه تر ټولو مهم مشران حسن رکن الدوله او احمد هزالدوله نومېدل. چې د (۳۲۰ ق نه تر ۳۵۷ ق / ۹۳۲-۹۶۸م) کلونو په منځ کې يې د ايران په سويل، ري (اوسني تهران) او کرمان واکمني کوله. آل بويه په پای کې د غزنويانو او سلجوقيانو لخوا چې د عباسي خلافت له ملاتړ کوونکو او غوښتونکو څخه وو، له منځه لاړل. په منځنيو پېړيو کې په ايران باندې له غزنويانو، سلجوقيانو او خوارزم شاهانو درو لږو پرته تيموريانو هم واکمني کړېده.

په ټولگي کې فعاليت

زده‌کونکي دې په درو ډلو ووېشل شي. لومړۍ ډله دې د طبرستان د علويانو، دويمه ډله دې د زياريانو د حکومت د رامنځته کېدو او درېمه ډله دې د آل بويه حکومت د رامنځته کېدو په څرنگوالي خبرې وکړي او پايله دې له نقشې څخه په گټې اخيستني سره د ډلو استازي نورو ته وړاندې کړي.

پوښتنې

- ۱- د علوي حکومت د رامنځته کېدو او د دې لړۍ د مشهورو پاچاهانو په هکله څومره پوهېږئ؟
- ۲- ستاسو په اند د علويانو حکومت څه ډول ړنگ شو؟
- ۳- د زياريانو حکومت د چا له خوا او څه ډول رامنځته شو؟
- ۴- ستاسو په نظر د آل بويه حکومت څه ډول رامنځته شو؟
- ۵- ال بويان په پايله کې د او له خوا راو پرځېدل؟

له ټولگي څخه د باندې فعاليت

زده‌کونکي دې د ايران د سيمه ييزو حکومتونو لکه طبرستان د علويانو، زياريانو او آل بويه حکومتونو په هکله مطالب راغونډ او هغه دې په راتلونکي درسي ساعت کې ټولگيوالو ته وړاندې کړي. ښوونکي دې د علمي سرچينو او اخځليکونو په برخه کې زده‌کونکو ته لارښوونه وکړي.

ايران په نويو پېړيو کې

د ايران په تاريخ کې د صفوي دولت را منځته کېدل مهم ټکی گڼل کېږي. دوی دې هېواد ته داسې سياسي مرکزيت او ځانگړې هويت وربانډه چې له پخواني حالت سره يې توپير درلود. له دوو پېړيو څخه د زياتې واکمنۍ په ترڅ کې ډېرې مهمې سياسي او نظامي پېښې رامنځته شوې. د افغانانو په واسطه د دوی د واکمنۍ راپرځېدل هم د دې لامل وگرځېده چې په دې هېواد کې د نوي حکومتونو لړۍ رامنځته شي. سر بېره پردې، په دې دورې کې د ايران اړيکې له نړۍ، او په ځانگړي توگه له اروپا سره ټينگې شوې. په دې لوست کې به د پورته موضوعاتو په هکله مطالب ولولئ.

صفويان

د شاه اسماعيل صفوي په واسطه د نويو پېړيو يعنې په (۹۰۶/ق ۱۵۰۱ م) کال کې د صفوي حکومت را منځته کېدل د ايران د تاريخ ډېره مهمه برخه گڼل کېږي؛ ځکه د ايران وضعه وروسته له دې پېښې په پوره ډول بدله شوه. صفويان وتوانېدل چې د ايران سياسي گډوډۍ او ټولنيزو ناخوالو ته د پای ټکی کېږدي. دوی د ايران خاوره يو موټی کړه. د صفوي لړۍ د مشهورو پاچاهانو له ډلې څخه چې يو يې لومړی شاه عباس نومېږي. نوموړي د خپلو وفاداره سلاکارانو او سرتېرو په واسطه د صفوي حکومت بنسټ ځواکمن کړ. بيا يې د يو لړ پرله پسې لښکرکشيو په واسطه، سيمه ييز اميران (سرکښ قزلباشان) وټکول، او په هېواد کې يې د ايران دولت د څارنې لمنه وغوړوله. د نوموړي د واکمنۍ په دورې کې امن او امنيت ټينگ شو. د سوداگرۍ، کرنې او صنعت چارو پراختيا ومونده. د اصفهان ښار د صفويانو د پلازمېنې په توگه د ايران په يوه ډېر ښکلي او لوي ښار بدل شو.

د صفويانو په دورې کې له نړۍ او په ځانگړي توگه له اروپا سره د ايران نوې اړيکې ټينگې شوې؛ ځکه په کوچنۍ آسيا کې د عثماني ځواکمنې امپراتورۍ په رامنځته کېدو سره، اروپايانو په هوسا توگه نشوای کولای چې د ځمکې له لارې ختيځ ته تگ او راتگ وکړي. له دې کبله چې اروپايانو له عثماني امپراتورۍ سره دښمني لرله، نو د عثمانيانو له ختيځ گاونډي ايران سره يې ښې اړيکې ټينگې کړې. وروسته يې بيا د کسپين (خزر) سمندرگي له لارې ختيځو سيمو ته هم لاره پيدا کړه. په دې وخت کې د ايران او عثمانيانو اړيکې هم سړې شوې وې، او اروپايانو له دې وضعې څخه گټه پورته کړه. ايران په همدې وخت کې د اروپايانو له پوځي پوهې څخه د وسلو جوړولو او نظامي فنونو په برخه کې ډېره گټه واخيسته. د دوی په مرسته يې د خپلو عسکرو د زده کړې او پوځي ځواکونو د سمبالولو په برخه کې گټه ترلاسه کړه. د آنتوني (Antony)، او رابرت شرلي (Robertsherly) د دووانگليسي وروڼو په مرسته يې جگړه ييز توپونه او لاسي تفنگچې جوړې شوې. صفويانو د ايران دولت وروسته له اسلام څخه د شهرت ترټولو لوړو پوړيو ته ورساوه.

افشاريان

د صفوي حکومت له پرځېدو وروسته، افغانان پر ايران باندې د صفويانو په ځای واکمن شول. خو په ايران باندې د افغانانو واکمني ډېره اوږده نه شوه؛ ځکه نادر افشار چې په اصل کې د ترکمنانو د افشارو له ټبر څخه و، يو ځل بيا ايرانيان په ځان راټول کړل. نوموړي داخل د افغانانو او ازبکو په گډون له بېلابېلو ډلو څخه لښکر جوړ کړ، د ايران د زياتو ښارونو د فتحې په برخې کې د پوځي وړتياوو په ښودلو سره يې په ټول ايران واکمني تر لاسه کړه او ديوه نوي حکومت د رامنځته کېدو لپاره يې لاره اواره کړه. په دې وخت کې د نادر په وړاندیز د آذربايجان په شمال ختيځ د مغان په سيمې کې د قبيلو د مشرانو، مخورو او روحانيونو يوه غونډه راوبلل شوه او له يو لړ خبرو اترو وروسته نادر افشار د ايران د پاچا په توگه وټاکل شو.

نادر د مرکزي واکمنۍ له جوړېدو وروسته، له ايران څخه د بهرنيانو د شړلو لپاره مټې را ونغښتې. په دې توگه، روسان او عثمانيان چې په ايران يې يرغل کړی و، خپلو سيمو ته په شا وتمبول. وروسته يې د هند پر لور لښکر وخوځاوه نوموړي په هند کې د شاه جهان په امر جوړ شوی د طاووس تخت چې د شاه د ځای ناستي لپاره جوړ شوی و سره د بې شمېر و غنيمتونو او د کوه نور مشهور الماس چور کړل او له ځان سره يې ايران ته يوړل.

د نادر شاه په زمانې کې د مشهد ښار د نوموړي د اوسېدو په اصلي مرکز، او د دولتي خزانو د ساتلو په ځای بدل شو.

دنادر افشار د ځانگړو پوځي سياستونو او اقداماتو په اړه، ايران د لږې مودې لپاره وتوانېده چې افغانستان، هند او د کوچنۍ آسيا ځينې برخې لاندې کړي. خو د نادر افشار د حکومت وروستي کلونه د ايران د خلکو لپاره ډېر ستونزمن وو او په (۱۱۶۰ ق / ۱۷۴۷ م) کال کې د نوموړي له وژلو وروسته ايران په کورنيو گډوډيو او اختلافاتو کې رابښکيل شو.

زنديه

د نادر افشار په وژلو سره د ده د حکومت بنسټ ونړېد او په ټول ايران کې کورنۍ جگړې له سره پيل شوې. د نادر افشار مامورينو، خراسان د خپلې واکمنۍ لپاره غوره کړ. د ايران نورې برخې هم د پوځي مشرانو او د قبيلو مخورو لاس ته ورغلې چې تل به يو له بل سره په جگړو کې ښکيل وو. خو په دوی کې کریم خان زند ډېرواک پيدا کړ. نوموړی د زند له قبيلې څخه و. کریم خان د خپلې قبيلې له خلکو او

د کریم خان زند ماڼی

سرتېرو سره د اصفهان ښار له نیولو وروسته ، د یو لړ جگړو په ترڅ کې خپل ټول دښمنان له منځه یوړل او ځان یې وکیل الرعایا د خلکو استازي) ونوماوه او د پاچاهۍ څوکۍ یې د صفوي کورنۍ درېم شاه اسماعیل ته پرېښوده. نوموړی) درېم شاه اسماعیل) په ښکاره توګه د کریم خان زند د رقیب علي مردان خان په مرسته واکمنۍ ته

رسېدلی و. د کریم خان زند د استازیتوب دوره له بې شمېره کورنیو جگړو سره همغاړې وه، ځکه په خراسان کې شاهرخ افشار، په مازنداران کې محمد حسن خان قاجار او په آذربایجان کې آزاد خان افغان د پاچاهۍ غوښتونکي وو. کریم خان زند وروسته د ډېرو جگړو په پای کې د (خشت) په جگړه کې آزاد خان افغان ته ماتې ورکړه او آذربایجان یې هم ونیوه. له دې وروسته په ایران کې دوې سرسختې سیالې ډلې یو د بل په وړاندې پاتې شوې. یعنې قاجاریان د ایران په شمال او زندیان په سوېل کې، په پایله کې په یوه جگړې کې محمد حسن خان قاجار ووژل شو او زوی یې آقا محمد خان د کریم خان زند له خوا بندی شو او عملاً د ګروګان په توګه په زندیه دربار کې پاتې شو.

هغه وخت چې له کورنیو جگړو څخه د کریم خان زند زړه ټول شو درېم شاه اسماعیل هم د ځوانۍ عمر ته ورسېد او باید د هېواد چارې نوموړي ته سپارل شوې وای. خو د مشرانو په هغه غونډه کې چې په اصفهان کې رابلل شوې وو. د نوموړي د لیاقت د نه لرلو له امله یې له واک څخه د ګوښه کولو پرېکړه وکړه. او پاچاهي یې کریم خان زند ته وسپارله. کریم خان زند د شېراز ښار د خپل مرکز په توګه وټاکه. نوموړي د کورني امنیت له ټینګښت وروسته د سوداګرۍ او صنعت د پراختیا په برخې کې هڅې وکړې. په همدې وخت کې انګریزانو، ایران ته د ورتګ په لاره کې ډېرې هڅې وکړې. انګریزانو د خپلو ښکېلا کې، فعالیتونو د پراخولو لپاره له زندیه دولت سره تړون لاس لیک کړ، چې د هغه په اساس یې د فارس خلیج په بندر کې سوداګري کولای شي.

په (۱۱۹۳ ق / ۱۷۷۹ م) کال کې د کریم خان زند له مړینې سره، په ایران کې کورنۍ جگړې پیل شوې. په پایله کې د قاجار په نامه د واک یو لوري په ایران کې د حکومت مشري لاسته راوړه. په دې توګه ایران په خپل معاصر تاریخ کې ورګډ شو.

په ټولګي کې فعالیت

زده‌کوونکي دې په درو مناسبو ډلو ووېشل شي. لومړۍ ډله دې د ایران صفوي لړۍ په هکله خبرې وکړي، دویمه ډله دې د افشاریانو د حکومت په هکله په خبرو پیل وکړي او دریمه ډله دې د کریم خان زند د حکومت په هکله سره بحث وکړي او پایله دې د ټولو ډلو استازي په پرتلیزه توګه نورو ته وړاندې کړي.

پوښتنې

- ۱- د صفویانو حکومت د چا له خوا جوړ او هم د دې کورنۍ تر ټولو مشهور پاچا په هکله معلومات ورکړئ.
 - ۲- ستاسو په اند د ایران او اروپایانو ترمنځ اړیکې څنګه ټینګې شوې او ولې؟
 - ۳- نادر افشار څوک و؟
 - ۴- د هند په لور د نادر افشار د لښکر کشیو په هکله څومره پوهېږئ؟
 - ۵- ستاسو په اند کریم خان زند څرنگه واکمني ته ورسیده؟ توضیح یې کړئ.
 - ۶- د انګرېزانو سوداګري له ایران سره په کومو لاندې بندرونو کې تر سره کېده؟
- الف: د عباس بندر ب د خلیج فارس بندر ج: د خزر سمندر کې

له ټولګي څخه د باندې فعالیت

زده‌کوونکي دې په نویو پېړیو کې د ایران د وضعیت په هکله لږ تر لږه دوه مخه مطلب راتلونکي درسي ساعت ته چمتو کړي.

هند په منځنيو پېړيو کې

د هند، پاکستان او اوسني بنگله دېش هېوادونه، پخوا د هند د شپې قاره په نامه يادېدل. ډير وختونه يې گڼه برخليک او تاريخ درلود خو په شلمه پېړۍ کې دا هېوادونه سره بېل شول. په منځنيو پېړيو کې د دې سيمې تاريخ، د گوپتيانو د لړۍ او سيمه ييزو حکومتونو له راپرځېدو وروسته لوی بدلون وموند، د اسلام راتگ چې د افغانانو په هڅو سره په هند کې خپور شو، او همدارنگه د غزنويانو او غوريانو په واسطې د سيمه ييزو حکومتونو را منځته کېدلو سره به چې د دې لوست موضوع ده، بلدتيا ومومي.

په منځنيو پېړيو کې د هند لوی هېواد د گوپتيانو له خوا اداره کېده. دې لړۍ تر (۵۵۰ م) کال پورې د هند په شمال کې خپلې واکمنۍ ته دوام ورکړ چې د هند د فرهنگ تر ټولو روښانه دوره گڼل کېږي. په دې دورې کې په ځانگړې توگه رياضي علومو ته پاملرنه وشوه. د گوپتيانو له راپرځېدو وروسته د

هند په شمال کې ډېر حکومتونه را منځته شول او شاوخوا (۷۰) کوچنيو سيمه ييزو حکومتونو په دې سيمې واکمني چلوله. دغه سياسي وېش خو پېړۍ دوام وکړ. د دې حکومتونو تر ټولو ځواکمن يفتاليان وو. په همدې وخت د هند په سويل کې د گوپتا پاتې شونو هم خپل ژوند ته ادامه ورکړه. دوی له اعرابو او د آسيا د سويل او منځني ختيځ خلکو سره راکړه ورکړه او سوداگريزې اړيکې ټينگې کړې. دې اړيکو د اسلام دين تر څرگندېدو پورې دوام وکړ. مسلمانان د لومړي ځل لپاره په (۹۳ ق، ۷۱۱ م) کال کې هندوستان ته راغلل. نوموړو د سند سيند تر څنډو پورې سيمې لاندې کړې. دغه سيمې د

اوسني پاکستان برخه ده. له دې وخته (اتمې زيږديزې پېړۍ) څخه وروسته تر يوو لسمې زيږديزې پېړۍ پورې، لويديځ هند له اسلامي نړۍ سره نژدې اړيکې ټينگې کړې په دې پېړۍ کې د اسلام بلنه ورکوونکو د هندوانو په منځ کې د آسماني دين تبليغ خپراوه.

له بله پلوه په (۳۸۸-۴۲۲ ق، ۹۹۸-۱۰۳۰ م) کال کې د سلطان محمود غزنوي له خوا په هندوستان باندې واکمن کېدل د اسلام رېښې په هند کې ټينگې کړې او ځواکمن شو. له غزنويانو وروسته غوريانو هم پر هند حکومت وکړ او سلطان شهاب الدين محمد غوري د هند په شمال کې نژدې د گنگ تر روده سيمې ونيولې. نوموړي وروسته له ډېرو هڅو ډهلي هم فتح کړ او دا ښار يې د قطب الدين ايبک په نامه يوه ترکي مربي (غلام) ته وسپاره. غوريان وروسته د ډهلي له نيولو وتوانېدل چې ترنگال پورې

د قطب الدين ايبك زيارت

سيمې په خپل واک کې راوولي. په (۶۰۳ ق، ۱۲۰۶ م) کال کې د سلطان شهاب الدين محمد غوري ابن سام له مړينې وروسته د قطب الدين ايبک واکمني ته لاره اواره شوه. ايبک ځان د هندوستان خپلواکه پاچا ونوماوه. نوموړي د ډهلي ښار خپله پلازمېنه وټاکله نو ځکه هغه خلک چې له ده څخه وروسته واکمني ته ورسېدل. د ډهلي پاچاهانو په نوم ياد شول. هغه حکومت چې قطب الدين ايبک په

ډهلي کې رامنځته کړ، تر ډېرې مودې يې په هند کې دوام وکړ ان د تيمور گورگاني يرغلونو هم ونشوی کړای چې هغه حکومت له پښو وغورځوي او نوموړو د (لسمې هجري پېړۍ تر وروستيو/ شپاړسمې زېږدېزې پېړۍ) پورې په هند کې واکمني وکړه له دې وروسته په هندوستان کې د لوديانو او سوريانو افغاني حکومتونه چې په تېرو لوستونو کې مو ولوستل را منځته شول.

په ټولگي کې فعاليت

زده کوونکي دې په د و و ډلو ووېشل شي. لومړۍ ډله دې په هند کې د گويتايانو د لړۍ او سيمه ييزو واکمنيو په هکله او دويمه ډله دې هند ته د اسلام په راتگ او د غزنويانو او غوريانو حکومتونو په هکله خبرې وکړي. پايله دې د ډلو استازي نورو ته وړاندې کړي.

پوښتنې

- ۱- په هند کې د گويتايانو حکومت تر کوم کال پورې دوام وکړ او له فرهنگي پلوه څه ډول دوره وه؟ روښانه يې کړئ.
- ۲- مسلمانانو د لومړي ځل لپاره د هندوستان کومې سيمې لاندې کړې؟
- ۳- په هند کې د غزنويانو او غوريانو د حکومتونو په هکله لنډ معلومات وړاندې کړئ.
- ۴- قطب الدين ايبک څرنگه واکمني ته ورسېد؟

له ټولگي څخه د باندې فعاليت

زده کوونکي دې په هند کې د غزنويانو او غوريانو د واکمنيو په هکله مطالب چمتو او په راتلونکي درسي ساعت کې دي له ځانه سره راوړي.

هند په نويو پېړيو کې

په دې لوست کې به د بابر په هکله چې څه ډول يې په هند کې حکومت را منځته کړ، او همدارنگه د نوموړي د ځايناستو په اړه چې له ده وروسته يې په هند کې حکومت وکړ، او هم به د ختيځ هند په نوم انگليسي کمپنۍ له خوا د بابر ي پاچاهانو سره د اړيکو د ټينگښت او نفوذ په څرنگوالي مطالب ولولئ.

بابريان (گورکانيان)

لومړنۍ کس چې په هندوستان کې يې د بابري لړۍ بنسټ کېښود، ظهيرالدين محمد بابر نومېده، نسب يې تېمور ته رسېده په خپله تېمور هم په مغولو پورې اړه لرله او په همدې دليل په تاريخي سرچينو کې له بابريانو څخه د هند د گورکانيانو او مغولو په نوم هم يادونه شوې ده.

بابر واک غوښتونکۍ سړۍ و. دافغانستان دېږو سيمو تر نيولو، وروسته يې د هندوستان د نيولو هوډ وکړ او له (۹۲۵ ق ۱۵۱۹م) کال

څخه يې په هغه هېواد يرغلونه پيل او تر (۹۳۲ ق / ۱۵۲۶م) کال پورې يې پنځه ځله په دې سيمه يرغلونه وکړل. په پايله کې په ډهلي کې د ابراهيم لودي د حکومت په ړنگولو يې ، هغه هېواد په خپله ولکه کې راوست.

د لوديانو په ماتې سره د هند په تاريخ کې يوه نوې دوره پيل شوه چې (۱۸۱) کاله يې دوام وکړ. په دې موده کې شپږو لويو گورگاني (بابري يا مغولي) پاچاهانو پر هند حکومت وکړ.

بابر باتديره پوه او زړور سړی و. نوموړي سربېره پردې چې په هندوستان کې اوسېده، کابل هم پرې گران و. بابر مخکې له مړينې وصيت وکړ چې د کابل له باغونو څخه په يوه کې خښ شي. په پای کې وروسته له څلورو کلونو واکمنۍ د (۴۹) کلونو په عمر مړ شو. او مړۍ يې له هند څخه کابل ته را انتقال کړ، او په هغه بڼه کې يې خښ کړ چې تل يې خوشاوه چې اوس د بابر بڼه په نامه يادېږي.

د بابر ځايناستي

هغه وخت چې بابر مړ شو، زوی يې همایون واک ته ورسېد. همایون لس کاله په هند حکومت وکړ. نوموړی پوه او فرهنگي سړی و. خو د پلار په څېر يې پوځي پوهه نه درلوده. په همدې وخت (۱۵۴۰

ظهيرالدين بابر د خپل درباريانو سره

په کابل کې د بابر بن

م) کال کې د شېر شاه سوري په نامه يوه تکړه افغان د همایون حکومت له گټې وډې وضعې څخه گټه واخيسته او د همایون ځواکونو ته يې ماتې ورکړه، په دې توگه افغانان يو ځل بيا په هند کې واکمنۍ ته ورسېدل.

همایون له دې پېښې وروسته اړشو چې د ايران صفوي دربار ته پناه يوسي. خو نوموړي

په هند کې د شېر شاه د مړينې په سبب له بدې او نا آرامې وضعې څخه گټه واخيسته او د ايران د صفوي ځواکونو په مرسته له واکمنۍ څخه د (۱۶) کلونو وروسته يو ځل بيا د هند په تخت کېښاست. په دې توگه، په هند کې د افغانانو د واکمنۍ دوره هم ختمه شوه.

جلال الدين محمد اکبر

د هند پاچاهۍ ته د همایون راگرځېدو، زيات دوام ونه کړ، ځکه نوموړي دا ځل يوازې شېر مياشتې د هند پر تخت پاتې شو او په (۹۶۳ ق / ۱۵۵۶ م) کال کې مړ شو. له ده څخه وروسته د نوموړي ۱۳ کلن زوی جلال الدين محمد اکبر د هند د پاچاهۍ پر گدۍ کېناست.

جلال الدين محمد اکبر زړور سړی او همدارنگه يو تکړه او هوښيار سردار و. نوموړي د خپل پوه او هوښيار وزير ابوالفضل علامي په مرسته د هند د هېواد چارې منظمې پرمخ بوتلې، د خپلو خلکو د هوساينې لپاره يې ډېرې هڅې وکړې. اکبر د هندي کورنيو د خواخوږۍ جلبولو لپاره د جزبي قانون لغوه اعلان کړ. راجپوت اشراف يې د امپراتورۍ لوړو څوکيو ته ورسول او په خپله يې له يوې راجپوتي هند وې سره واده وکړ.

نور هم زيات وپوهېږئ

دروښيانو نهضت

د اکبر پاچا د حکومت په دورې کې، ځينې وختونه د گورکاني حکومت ضد پاڅونونه او حرکتونه پېښېدل. له دې پاڅونونو څخه يوه د بايزيد انصاري (پيروښان) په مشرۍ د افغانانو پاڅون و ده پاڅون ته ځکه د دروښيانو پاڅون ويل کېږي چې مشري يې پير روښان نومېده. سره له دې چې بايزيد انصاري په يوې جگړې کې مړ شو خو د افغانانو نهضت د ۶۵ کلونو لپاره د مغولو په قلمرو په ځانگړې توگه په پښتونخوا کې د هند د گورکانيانو پر وړاندې ادامه لرله.

اکبر پاچا د يوه پوځي سردار په توگه د تلپاتې پوځ په جوړولو سره د خپل حکومت بنسټ لا ځواکمن کړ. نوموړي بيا وروسته د راجپوتو قبيلو په مرسته کوچني سيمه ييز حکومتونه له منځه يوړ. او له سويل نه تر شماله د هند په پراخه سيمو واکمن شو. په اصل کې د اکبر پاچا د حکومت په زمانه کې په هند کې د مغولو امپراتوري د ځواکمنتيا وروستي پړاو ته ورسېده. نوموړی وتوانېده چې د بنگال، کشمير او سند حکومتونه هم لاندې کړي. اکبر پاچا په پای کې په (۱۰۱۴ ق / ۱۶۰۵ م) کال کې له پنځو سوکلونو پاچاهۍ وروسته مړ شو.

جهانگیر

له اکبر پاچا وروسته د ده زوی سلیم د جهانگیر په نامه چې له راجپوتې مور څخه زیږېدلی و، د هندوستان پاچا شو. نوموړي تر یوه حده هغو اصلاحاتو ته دوام ورکړ چې پلار یې منځته راوړي وو. خو د ده په زمانې کې د انگریزانو د نفوذ هڅې په هند کې زیاتې شوې. په (۱۰۱۷ق/ ۱۶۰۸م) کال کې د انگلیس استازی د جهانگیر دربار ته ومنل شو. او وروسته له دې د سرتوماس روند (Sirtomos Roand) په نامه انگریزي سفير د انگریزانو لپاره د سوداګرۍ حق واخیست. او په دې توګه د انگریزانو استعمارګري نفوذ په هند کې پیل شو. همدارنګه د ده په زمانې کې د ایران پاچا، شاه عباس صفوي هم په کندهار یرغل وکړ. هغه وخت چې د هغه ښار حکمران د هند له پوځي مرستې څخه نا هیلی شو، کندهار یې بیا صفوي ایران ته پرېښود.

شاه جهان

له جهانگیر څخه وروسته د ده زوی شاه جهان پاچاهۍ ته ورسېد. نوموړي (۳۰) کاله په هند حکومت وکړ. شاه جهان د هند د جوړولو (معماری) ډېر مینه وال و او امر یې وکړ چې د طاووس تخت په نامه له قیمتي غمیو څخه یو تخت ورته جوړ کړي خو د خلکو د بېوزلۍ او ستونزمن ژوند پروای یې نه لرله، او تر هغه پورې چې د دکن او گجرات په سیمو کې سخته لوږه راغلې وه، نوموړي بیا هم د خلکو د مرستې لپاره ګامونه اوچت نه کړل. همدا رنگه د ده په امر د سکانو مشر ووژل شو او دغه کار په هند کې د ګورکانیانو د حکومت پر وړاندې د سکانو د پاڅون پیل و.

اورنگزیب

اورنگزیب د عالمگیر په لقب سره د مغولي لړۍ د وروستي پاچا په توګه په (۱۰۶۹ق/ ۱۶۵۹م) کال کې وروسته له هغه پاچا شو چې خپل پلار شاه جهان یې زنداني کړ. نوموړی نه یوازې د نیکه (اکبر) په څېر د هنر او ادبیاتو او نه د پلار (شاه جهان) په څېر د معماری مینه وال و بلکې یو متعصب مذهبي او سخت دریځه پاچا و. اورنگزیب راجپوت هندوان له لوړو حکومتی څوکیو څخه لرې کړل او له هندوانو یې جزیې اخیستلې، او د هندوانو زیاتره معبدونه یې ړنګ او د دوی ځمکې یې مسلمانانو ته ورکړې. د هند د بابري حکومت کمزورتیا د اورنگزیب له زمانې را پیل شوه، او په (۱۱۱۹ق/ ۱۷۰۷م) کال کې د نوموړي له مړینې سره سم یې د لومړي شاه عالم په نامه زوی او بیا یې بل زوی لومړي بهادر شاه واکمني ته ورسېد. له دې وروسته په هند کې سیمه ییز ځواکونه واک ته ورسېدل. په همدې وخت کې د بریتانیا د ختیځ هند کمپنۍ ته په هند کې د لا ډیرو لاسوهنو زمینه برابره شوه، او په پایلې کې د غه پراخ هېواد په (۱۲۵۵ق/ ۱۸۳۹م) کال کې رسماً د بریتانېي تر سوري لاندې راغی. سره له دې چې یرغلونو دوی کمزوري کړل خو د بریتانیا د ختیځ هند کمپنۍ چې د جهانگیر له وخته په هند کې نفوذ پیل کړی و، د نولسمې پیړۍ په لومړیو کې د خپل ملاتړ لاندې راوستل، او په ۱۹۴۷م کال کې خپلواکی لاسته راوړه.

د زیاتې پوهېدنې لپاره

د خټکو نهضت

د اورنگزیب د واکمنۍ په دوره کې، د پښتو نخوا په سیمو کې د خوشحال خان خټک پر مشرۍ د افغانانو نهضت پیل شو. خوشحال خان خټک په ډېره میړانه، او زړور توب درې کاله په هند کې د گورکانیانو په وړاندې مبارزه وکړه. خو د یوې جگړې په ترڅ کې چې له اورنگ زیب سره پښه شوه، ډېر افغانان په هغه کې له منځه لاړل او په خپله خوشحال خان خټک د اورنگ زیب په لاس بډي او څلورنیم کاله یې د اورنگ زیب په زندان کې تېر کړل. خوشحال خان خټک د پښتو ژبې له مشهورو شاعرانو او لیکوالو او همدا رنگه زموږ د هېواد د زړورو پښتنو سردارانو له ډلې څخه دی.

په ټولګي کې فعالیت

زده‌کونکي دې په دریو ډلو ووېشل شي. لومړۍ ډله دې د هند د بابریانو د لړۍ د رامنځته کېدو او د همایون د حکومت په هکله. دویمه ډله دې د جلال الدین اکبر د پاچاهۍ او جهانگیر حکومت په اړوند او درېمه ډله دې د شاه جهان او اورنگزیب د واکمنیو په هکله یو له بل سره خبرې وکړي او د مطلب لنډیز دې د ډلو د استازو لخوا نورو ته وړاندې شي.

پوښتنې

- ۱- بابر څوک و او څه ډول یې په هندوستان کې بابري لړۍ رامنځته کړه؟
 - ۲- د بابر حکومت په هند کې څو کاله دوام وکړ، او ولې د نوموړي مړي کابل ته راوړل شو؟
 - ۳- د همایون په هکله څومره پوهېږئ او ولې یې ایران ته پناه یوړه؟
 - ۴- همایون وروسته له څو کلونو، او څه ډول په هند کې د دویم ځل لپاره د هند واکمن شو؟
 - ۵- جلال الدین اکبر، راجپوتو هندوانو ته څه خدمتونه ترسره کړي، په لنډه توګه یې روښانه کړئ.
 - ۶- د طاووس تخت د کوم پاچا په زمانه کې جوړ شو؟ د پوښتنې سم ځواب په نښه کړئ
- الف: جلال الدین اکبر ب: جهانگیر ج: شاه جهان

له ټولګي څخه د باندې فعالیت

زده‌کونکي دې په هند کې د بابري لړۍ مهم ټکي په خپلو کتابچو کې وليکي. ښوونکي دې په راتلونکي درسي ساعت کې د دوی کتابچې وګوري.

د هند په بابري دوره کې علم، فرهنگ او هنر

په هند کې د بابريانو واکمني د علم، فرهنگ او هنر له پلوه د هغه هېواد يوه بډايه دوره گڼل کېږي. بابر او اکبر د دې دورې له مشهورو او با فرهنگ دوستو پاچاهانو څخه وو. په دې لوست کې به د بابريانو د علم، فرهنگ او هنر د وضعیت په اړه معلومات تر لاسه کړئ.

د بابريانو په زمانه کې علم، فرهنگ او هنر ته ډېره پاملرنه وشوه. په هغه وخت کې د هند مهمې سيمې د مسلمانانو په واک کې وې. دري د هغه هېواد رسمي ژبه شوه. بابر او اکبر دواړه د فرهنگ کلک مينه وال وو او پخپله بابر هم فارسي شعرونه ويلي دي. گلونه او باغونه يې خوښېدل. نوموړو د هند دربار ته د دري ژبې شاعرانو په ورټولولو سره، دري ادبيات پياوړي کړل که څه هم اکبر پخپله سواد نه درلود. سره له دې يې هم له نوو علومو سره مينه لرله او هم به يې يوه ډله کتاب لوستونکي لرل چې نوموړي ته به يې کتابونه لوستل.

د اکبر پاچا په امر ډېر کتابونه له سانسکرېټ څخه دري ژبې ته وژباړل شول. د نوموړي دا کار د دري ژبې د خپرېدو لامل وگرځېد، او د هند د غير مسلمان او سپېدونکو مينه هم له دري ژبې سره زياته شوه.

د اسلام سپېڅلي دين ډېره موده مخکې هند ته لاره پيدا کړې وه، او بابريان په هندوانو کې د اسلام دين په نسبي خپرېدو بريالي شول، او په هېواد کې يې د قومونو او مذهبونو ترمنځ يووالی رامنځته کړ. د اکبر پاچا د گټورو اقداماتو له ډلې څخه د غير انساني دود (ساتي) يعنې د مېړه له مړينې وروسته د مېرمنو له خوا د ځان سوځېدنه منعه کړه.

د معمارۍ هنر ته هم د بابريانو په وخت کې ځانگړې پاملرنه وشوه او گڼ شمېر قوس لرونکي او گنبدي ودانۍ، د ښه راغلاست د تالارونو په لرلو سره دود شوې، چې د ځانگړې اسلامي معمارۍ ښکارندوی وي. ډير شمېر ښکلي باغونه، ودانۍ او ماڼۍ جوړې شوې، لکه د آگرې په ښار کې تاج محل، په فتح پور کې د اکبر ماڼۍ، په ډهلي کې د شاه جهان سره کلا، او د هندوستان

چې زيات و پوهيرئ تاج محل

تاج محل د نړۍ له ډېرو ښکلو ودانيو او همدارنگه د اسلامي معمارۍ تر ټولو غوره، او نه هېرېدونکې نمونه ده چې د آگرې په ښار کې هغه وخت جوړ شوي دي چې په (۱۶۳۱م) کال کې د شاه جهان مېرمن (ممتاز محل) مړه شوه. شاه جهان امر وکړ چې د گراني مېرمنې د قبر پر سريې داسې وداني جوړه شي. د دې وداني د جوړولو لپاره يې د ډېرو غورو معمارانو غونډه را وبلل شوه، او د غونډې په پاۍ کې د استاد عيسي شېرازي طرحه ومنل شوه.

د تاج محل وداني د جوړولو کار (۲۲) کاله وخت ونيو، او په دې مودې کې (۲۰۰۰۰) کارکوونکي په کې گمارل شوي وو. تاج محل په مرمينو او قيمتي ډبرو ښکلی شوی دی او په سريې پياز شکرله گنبد موقعت لري. د دې گنبد لوړوالی (۲۴،۵) متره او قطر يې له (۱۵) مترو څخه زيات دی. د دې وداني لاندې د ميرمن ممتاز محل قبر دی، او د دې قبر څنگ ته شاه جهان هم خښ شوی دی.

په نورو ښارونو کې ډېرې وداني جوړې شوې، خو د هند گورکانيانو افغانستان ته ډېره پاملرنه نه کوله، نو ځکه زموږ په هېواد کې ارزښتناک او باعظمته آثار پاتې نه شول. سره له دې هم، ځينې آثار رامنځته شول، لکه د

کندهار د سرپوزې په غره کې د چهل زينې اثر چې د بابر په امر جوړ شو. ځينې باغونه يې په افغانستان کې جوړ کړل چې کولای شو د کندهار، استالف، کابل او د کابل شمالي او ختيځ لور د علم گنج بڼ، شهرآرا بڼ، دلکشابڼ، د بابر چهار باغ، بگرامي بڼ، صفا بڼ او کوکب بڼ نومونه واخلو.

د انځورگرۍ په هنر کې له طبيعت څخه تقليد او له لرغونو هندي لارو چارو

څخه گټه اخيستل.

د سلطان حسين بايقرا د دربار تر ټولو غوره انځورگر استاد کمال الدين بهزاد هم په همدې وخت کې په هرات کې اوسېده. د هند مغولو د بڼو او بوستانونو د منظرو په ترتيب او په دېوالونو د انځورونو او د هغو رنگولو په سبب د استاد بهزاد د ميناتورۍ مينه وال شول. هغه يې په هند کې دود کړل او ان خپله اکبر پاچا په خپل دربار کې د انځورگرۍ کارخانه لرله چې له سلو زياتو انځورگرانو پکې کار کاوه.

موسيقي هم له ديار لسمې پېړۍ څخه وروسته په هندوستان کې وځلېده. له اورنگ زيب څخه پرته د هند ټول مغولي واکمنان د موسيقي مينه وال وو. د فقير الله په نامه د هند يو مسلمان په (۱۶۶۶م) کال کې د راگ درپن (Rag Darpan) په نامه يو کتاب تاليف او خپور کړ. له دې وروسته د موسيقي په برخه کې د مسلمانانو او هندوانو فرهنگي سبکونه سره گډ شول. په دې دورې کې تر ټولو مشهور سندرغاړی تانسن (Tansen) نومېده. نوموړی د اکبر پاچا د دربار تر ټولو غوره سندرغاړی، او د هند د ټولو سندرغاړو د مخکښ په توگه پېژندل شوی و. د بابريانو په دوره کې زياتره هغو خلکو چې په ښارونو کې يې ژوند کاوه د خوښيو شپو او ورځو (نوي کال او برات) او هغو جشنونو کې چې په لويو مذهبي قبرونو او زيارتونو کې جوړېدل گډون يې کاوه او د هغو مداريانو او جادوگرانو په زړه پورې نندارتونونو او د څارويو له لېدلو څخه يې خوند اخيست. خو د نادر افشار له خوا د اتلسمې پېړۍ له نيمايي وروسته، يرغلونه د ډېرو وېجاړيو لامل وگرځېدل. د هند پلازمېنې زياتره برخو هغه پنځوانۍ ځلېدنه او دېدبه له لاسه ورکړه.

په ټولگي کې فعاليت

زده کوونکي دې په دوو ډلو ووېشل شي، لومړۍ ډله دې د بابريانو د علم او فرهنگ په هکله خبرې وکړي او دويمه ډله دې د هند د مغولو په دوره کې د هنر په هکله وغږېږي او پايلې دې د هرې ډلې د استازي له خوا په پرتليزه توگه وړاندې شي.

پوښتنې

- ۱- بابر او اکبر د علومو او دري ژبې لپاره کوم گامونه اوچت کړل؟ څرگند يې کړئ.
 - ۲- د اکبر پاچا د گټورو اقداماتو له ډلې څخه يو هم د غير..... دود له منځه وړل وو.
 - ۳- استاد کمال الدين بهزاد څوک و؟
 - ۴- د موسيقۍ په برخه کې د راگ درېن په نامه کتاب د کوم يوه لاندیني سړي له خوا ليکل شوی و؟
- الف: فقير الله ب: استاد بهزاد ج: شاه جهان

له ټولگي څخه د باندې فعاليت

زده کوونکي دې په هند کې د بابريانو د دورې د ارزښتناکو آثارو په هکله لږ تر لږه دوه مخه مطلب وليکي.

چين په منځنيو پېړيو کې

په دې لوست کې به په منځنيو پېړيو کې د چين د يووالي او لويوالي په څرنگوالي او انگېزو، د بزگرانو د پاڅون په لاملونو او د هغو په پايلو، او همدا رنگه په چين کې د مغولو د واکمنۍ چې ډېرو وېجاړيو او بې شمېره خلکو د وژلو لامل شول، خبرې کوو.

په منځنيو پېړيو کې د چين يووالي

له منځنيو پېړيو مخکې چين په يو لړ بېلا بېلو سيمو وېشل شوی و. د چين شمال د هغو يرغلگرو کابوالو د يرغلونو په واسطه لاندې شوی و، چې د لوېديځ او شمال له لوري يې پرې يرغلونه کړي وو. د چين سويل هم په دې وخت کې په

زيات وپوهېږئ

چينايانو هيڅ وخت خپل هېواد چين نه باله، دوی معمولاً تر آسمان لاندې امپراتوري بلله او ځانونه به يې آسماني زامن بلل.

څو سيمو وېشل شوی و. په دې توگه، په چين کې څوگونو پاچاهانو او پوځي سردارانو په خپلواکه توگه واک چلاوه چې تل به يو له بل سره په جگړو کې ښکيل وو.

په (۶۱۸ م) کال کې د چين خاورې له

سره يووالی وموند. دغه يووالی د يوه زړه ور او جگړه مار سردار چې کائوتسو (Kaiotso) نومېده را منځ ته شو، او د تانگ (Tong) په نامه يې امپراتوري جوړه کړه.

د تانگ کورنۍ امپراتورانو د خلکو په مرسته وکولای شول چې ټول سيمه ييز مشران، او پوځي سرداران تابع کړي، او پراخې سيمې تر واک لاندې راولي. د يو لړ برياليو جگړو وروسته يې گاونډي هېوادونه هم لاندې کړل، او چينايان هلته مېشت شول. په دې توگه د چين لوی هېواد رامنځته شو. د تانگ د امپراتورۍ په زمانه کې د چين خاوره له اوسني چين څخه هم پراخه وه. په هغه وخت کې د هند د شمال په شاهزاده گانو، باندې د چين فرمان چلېده او دوی ته به يې خراج ورکاوه.

د تانگ امپراتورۍ شاوخوا (۲۸۸) کاله د چين په پراخه خاوره حکومت وکړ. په هغه وخت کې چين خپل ځواک، اقتصاد او فرهنگ لوړو پوړيو ته ورساوه. چينايانو د تانگ په لړۍ کې باروت اختراع کړل. د دې امپراتورۍ پلازمېنه د چانکان (Chankan) ښار و چې اوس سيان (Ceaion) نومېږي. دتاتنگ د امپراتورۍ په مهال چين د نړۍ يو له ډېرو ځواکمنو حکومتونو څخه گڼل کېده، خو په نهمه زېږدیزه پېړۍ کې چين د بزگرو له يوه لوی پاڅون سره مخ شو.

په نهمه زيردیزه پېړۍ کې د بزگرانو پاڅون

په بزگرانو باندې د فيودالانو او د پراخو سيمو د خاوندانو له خوا درانه باجونه او بدې روپې د دې لامل وگرځېدلې، چې د تانگ امپراتورۍ په بېلا بېلو سيمو کې پاڅونونه رامنځته شي. يو له دې پاڅونونو څخه په (۸۷۴ م) کال کې د هوانگ چائو (Hovangcho) په مشرۍ بزگري پاڅون و. چائو چې له جگړه ييزو چارو سره پوره بلد و. له بزگرو څخه يې خوزره کسيز لښکر جوړ کړ. د دې لښکر شمېر هره ورځ زياتېده، او د امپراتورۍ لښکر د هغه سره د مقابلې توان له لاسه ورکاوه.

چائو چې د بزگرو د لښکرو په سر کې و، غوښتل يې چې له ټولو فيودالانو او د چين له ايالتونو سره حساب پاک کړي، تر څو د بزگرو ژوند ښه او نابرابري له منځه لاړه شي.

هوانگ چائو او ملگري يې له يو لړ برياليو جگړو وروسته په (۸۸۱ م) کال کې د تانگ امپراتورۍ ته ننوتل. امپراتور وټېښته او له نوموړي سره يې ټول تړلي فيودالان، دولتي کارکوونکي او پوځي مخور ووژل شول، او د دوی په ځای بزگران په لوړو څوکیو وگمارل شول. د پلازمېنې شتمني ټوله د بې وزلو ترمنځ ووېشل شوه.

چائو دوه نيم کاله پلازمېنه په واک کې لرله خو امپراتور، او فيودالان له کپوالو ټبرونو سره ملگري شول او ځانونه يې (تور کارغان) وبلل. هغوی په (۸۸۳ م) کال کې د هوانگ چائو لښکرو ته ماته ورکړه. زياتره بزگران د امپراتور اجيران شول او د بزگرو پاڅون په سخته ماتې خوړلو سره له منځه لاړه، خو د تانگ امپراتورۍ نوره هغه پخوانۍ ځواکمنتيا او ځلا نه لرله. نوموړې امپراتورۍ په (۹۶۰ م) کال کې خپل ځای د سونگ (Sung) په نامه يوې بلې کورنۍ ته پرېښود.

په چين کې د مغولو واکمني

په مغولستان کې د مغولو په پوځي ځواکمنتيا سره، چنگيز خان د دوی د مشر په توگه راښکاره شو. په لومړي سر کې يې د گاونډيو هېوادونو لاندې کولوته پاملرنه وکړه چې په دې ډله کې چين هم و. په هغه وخت کې د سونگ د امپراتورۍ لړۍ په چين کې واکمنه وه. سره له دې چې د چنگيز خان په ژوند کې ټول چين فتح نه شو. خو د نوموړي زامن په (۱۲۳۴ م) کال کې وتوانېدل چې چين لاندې کړي.

مغولو په چين کې ډېرې وېجاړۍ رامنځته کړې. د بزگرانو کښتونه د مغولي څارويو په څرځايونو بدل شول، گڼ شمېر خلک له منځه لاړل. نوموړو په (۱۲۷۱ م) کال کې د پېکېنگ (بيجينگ) بدل شول، گڼ شمېر خلک له منځه لاړل. نوموړو په (۱۲۷۱ م) کال کې د پېکېنگ (بيجينگ) بدل شول، گڼ شمېر خلک له منځه لاړل.

چې زيات پوهېږئ مارکوپولو

مارکوپولو د نیکوپولو زوی په منځنیو پېړیو کې د اروپا تر ټولو مشهور گړخندوی گڼل کېږي. نوموړي د خپل پلار او تره سره د کوچنۍ آسیا، ایران او افغانستان (د ورېښمو له پخوانۍ لارې) نه چین ته سفر وکړ، مارکوپولو وتوانېده چې په چین کې د واکمنو مغولو دربار ته لاره پیدا کړي. ده شل کاله په چین کې تېر کړل. په دې موده کې د چنگېز خان د زوی (قبلاي خان) له خوا د چین حکومت په لوړو څوکیو وگمارل شو، لکه د گمرک اداره، سفارت او داسې نور. په پایله کې نوموړي د چین په گڼو د آسیایي هېوادونو له وضعې سره پوره بلدتیا تر لاسه کړه. کله چې چې په (۱۲۹۵م) کال کې خپل پلرني ټاټوبي (ونیز) ته وگرځېد. د خپلو خاطراتو په کتاب کې یې د ډېرو آسیایي هېوادونو او سیمو د فرهنگ، تمدن او اقتصادي وضعې په هکله معلومات او خبرتیاوې اروپایانو ته ورسولې چې په نویو پېړیو کې هند او چین ته د ډېرو اروپایانو د کډوالۍ لامل وگرځېده.

ښار د خپلې امپراتورۍ د پلازمېنې په توگه وټاکه، او تر څوارلسمې زیږدیزې پېړۍ پورې یې د چین په پراخه خاوره واکمني وکړه. مغولو د چین زیار ایستونکي د ځان لپاره غلامان کړل. چینایان له دولتي څوکیو او ادارو څخه وایستل شول. دا کار د عامه وگړو د کرکې لامل وگرځېده، په ځانگړي توگه د چین زیار ایستونکي د مغولو پر ضد راپورته شو او په (۱۳۴۸م) کال کې یې د چوېو آنگ چان (Chew ang Chon) په نامه دیوه بزگر په مشرۍ د چین په سویل کې د مغولو په وړاندې پاڅون پیل کړ. په دې پسې د بزگرو او عامه وگړو له خوا په ټول چین کې پاڅون

پیل شو. د مغولو د اداري او پوځي مامورینو ډله ییزې وژنې ورسره ملگرې وې او ښارونه یو پر بل پسې د پاڅون کوونکو لاسته ورغلل. چان په (۱۳۶۸ م) کال کې د نانکېنگ ښار له نیولو وروسته د مېنگ (Ming) په نامه نوې امپراتوري په هغه ښار کې رامنځته کړه. نوموړي د چین د خلکو په مرسته د مغولو پلازمینه (پېکنګ) ونیوه او مغول یې تر مغولستان پورې په شاه وتمبول. په دې توگه په چین کې له سلو کلونو څخه زیاتې واکمنۍ وروسته مغولي امپراتوري ړنګه شوه او په بدل کې یې د مېنگ لویه امپراتورۍ واکمنه شوه، او د دې لړۍ واکمني څه د پاسه (۳۰۰) کاله اوږد ده شوه. په دې دورې کې د چین خلکو نسبت نورو دورو ته په هوساینې او آرامۍ کې ژوند کاوه.

په ټولگي کې فعالیت

زده‌کونکي دې په دروو ډلو ووېشل شي. لومړۍ ډله دې د چین د یووالي او تانگ امپراتورۍ د رامنځته کېدو په هکله، دویمه ډله دې د بزگرانو پاڅون او د هغوی د پایلو په هکله او دریمه ډله دې په چین کې د مغولو د واکمنۍ په هکله خبرې اترې وکړي. پایلې دې د هرې ډلې د استازو له خوا وړاندې شي.

پوښتنې

- ۱- د چین وضعه مخکې د منځنیو پېړیو له پیل څخه څه ډول وه؟ معلومات ورکړئ.
 - ۲- د چین یووالی څه وخت رامنځته شو او د تانگ د امپراتورۍ په اړه څومره پوهېږئ؟
 - ۴- مغول څه ډول په چین واکمن شول؟ په دې اړه معلومات ورکړئ.
 - ۵- په چین کې د مغولو حکومت څو کاله اوږد شو؟
- الف: ۵۰ کاله ب: له سلو څخه زیات کلونه ج: درې پېړۍ.

له ټولگي څخه د باندې فعالیت

زده‌کونکي دې په راتلونکي درسي ساعت کې د مغولو او په چین کې د هغوی د بري په هکله یو مطلب ولیکي.

چین په نویو پېړیو کې

په دې لوست کې به په نویو پېړیو کې د چین د سیاسي او ټولنیزې وضعې له څرنگوالي سره آشنا شئ.

د نویو پېړیو پیل په اصل کې له لیرې ختیځ (هندو چین) سره د اروپایانو د سوداګریزو اړیکو له پیل سره سمون خوري. پرتګاليان چې مانوګان وو. وروسته له ډیرو هڅو وتوانېدل چې د لومړي ځل لپاره د افریقا وچې له غاړو څخه راتاو شي او په لومړي سر کې د هند په سویل لویدیځو غاړو کې پلي شول. نوموړي بیا وروسته په (۱۵۱۳م) کال کې د سوداګرۍ د پراختیا لپاره د چین سویلي سیمو ته راغلل، په هغه وخت کې چې د مېنګ لړۍ په چین کې واکمنه وه، د کانتون (conton) بندريې د پرتګالیانو د سوداګرۍ لپاره خلاص کړ. چین ته د پرتګالیانو راتګ د دې لامل وګرځید؛ تر څو لومړی هالنډیان او وروسته انګریزان او فرانسویان هم له چین سره د سوداګرۍ په لټه کې شي. د اروپایانو زیاتره فعالیتونه په سویلي بندرونو کې په ځانګړې توګه د کانتون په بندر کې تر سره کېدل. او له هغه ځای څخه یې چای، وربنس او چینی لوبښي راوړل، له دې وروسته چین ته د اروپایانو تګ او راتګ له شمېر عیسوي مبلغینو سره زیات شو. په دې سفرونو کې، عیسوي مبلغین به له قیمتي ډالیو سره له اروپایانو سره تلل. د چین دولت هم دغو مسیحي مبلغینو ته د مسحیت د تبلیغ اجازه ورکړه.

په چین کې د مینګ د کورنۍ حکومت (۳۰۰) کاله دوام وکړ خو په (۱۶۴۴م) کال کې د همدې هېواد له شمال ختیځ لوري څخه د منچوریا د صحرايي تېرونو له یرغلونو سره مخ شو. له یو لړ جګړو وروسته د مینګ امپراتوري ړنګه او دهغې پر ځای د منچو (Manchu) په نامه نوې امپراتوري رامنځته شوه چې پلازمېنه یې د پکېنګ (Peking) ښار و. په اصل کې دوی څیرک او جګړه مار خلک وو. د منچو اشرافو په کلو کې د سختو جګړو په واسطه د بزګرانو زیاتې ځمکې لاسته راوړلې، او هغه یې په خپل خصوصي شتمنیو بدلولې، له بزګرو سره به یې د بې رحمۍ او زورزیاتي چلند کاوه. زیاترو چيني فیوډالانو به له دولت څخه ملاتړ کاوه، او دمنچویانو د فرمان سره سم یې په دولتي ادارو کې فعالیت کاوه. نوموړي د جګړو اسیران په خپلو شخصي غلامانو بدل کړل.

د منچو کورنۍ و توانېدله چې ټول چین تر خپلې واکمنۍ لاندې راولي، او شاوخوا دوې نیمې پېړۍ یې پر چین واکمني وکړه. نوموړو د مینګانو په څېر له اروپایانو سره خپلو سوداګریزو اړیکو ته دوام ورکړ. له چین سره سوداګري د اروپایانو په ګټه ختمه شوه، او تر دریو پېړیو یې دوام وکړ. اروپایي سوداګرو ارزښتناک غنیمتونه لاسته راوړل او د خلکو په وړاندې یې له هېڅ ډول فساد څخه ډډه ونه کړه. نوموړو به چېني سوداګر تېریستل، د چین خلکو ته یې سپکاوی کاوه، او چيني مامورینو ته به

يې رشوت ورکاوه. تر څو اروپايان د دوی د جنایت په وړاندې پلټنه ونکړي. په دې توګه د اروپايانو سوداګري، د چین د خلکو د مالونو د چور او لوټولو لامل وګرځېده. دغه وضعه د پږیو په تېره د انګرېزانو په وړاندې د چین د خلکو د کرکې او نفرت لامل وګرځېده؛ ځکه انګرېزانو د نورو اروپايي هېوادونو په پرتله له چین څخه ډېره ګټه ترلاسه کړې وه. په پای کې د چین دولت له اروپايي هېوادونو سره خپله سوداګري لنډه کړه او په (۱۷۵۷م) کال کې د کانتون بندر په ګډون د چین ټولو ښارونو ته د اروپايانو تګ راتګ منع شو او د نوموړو سوداګري او مذهبي فعالیتونه چینایانو تر څارنې لاندې ونيول. په دې توګه د چین دولت خپلې دروازې د بهرنيانو پرمخ وتړلې او څوکاله یې د اروپايانو د تګ او راتګ مخه ونيوله. سره له دې هم اروپايان وتوانېدل چې د درو پېړیو لپاره خپلې سوداګریزې اړیکې له چین سره ټینګې کړي. په دې مودې کې انګرېزان له چین څخه د ګټې اخیستنې په برخه کې تر ټولو زیات بریالي وو، او په پایله کې یې چین د تریاکو لګښت ته اړ کړ چې د انګرېزانو له خوا به د قاچاق په توګه لېږدول کېدل.

په ټولګي کې فعالیت

زده‌کوونکي دې په دوو ډلو ووېشل شي. لومړۍ ډله دې په دې هکله خبرې وکړي چې اروپايان له کومې لارې څخه چین ته راغلل، او څه ډول یې د چین له حکومت سره خپلې سوداګریزې اړیکې ټینګې کړې؟ او دویمه ډله دې په چین کې د منچو کورنۍ په بریالیتوب او له اروپايانو سره د دوی د اړیکو په هکله خبرې وکړي. پایلې دې د ډلو استازي ټولګي ته وړاندې کړي.

پوښتنې

- ۱- د مینګ د کورنۍ حکومت د چا په واسطه ړنګ شو؟
- الف: د منچو صحراوي تېرونو ب: اروپايانو ج: هیڅ یو
- ۲- په کلو کې له بزګرانو سره د منچو اشرافو چلند څه ډول وه؟
- ۳- د چین حکومت ولې کانتون بندر ته د اروپايانو تګ او راتګ بند کړ؟
- د لاندې جملې تش ځایونه په مناسبو کلمو سره ډک کړي
- ۴- له چین سره سوداګري د په ګټه ختمه او شاوخوا دوام وکړ.

د چین اقتصادي، فرهنگي او هنري وضع

الف: اقتصادي وضع

په منځنيو پېړيو کې د چین هېواد له اقتصادي پلوه ستر برياليتوبونه تر لاسه کړل. نوي نهرونه، بې شمېره بندونه او د کښت فن پر مخ تللو و ساييلو په واسطه تر سره شو. د کانونو لکه د اوسپنو، مسو، سرو او سپينو زرو رايستل پراختيا ومونده. نوي ښارونه د ښکلو ماڼيو او معبدونو په لرلو سره جوړ شول او سوداگري ډېره زياته وغوړېده. د چانگان (changan) ښار چې د تانگ امپراتورۍ پلازمېنه وه له يو ميليون څخه يې زيات اوسېدونکي لرل. دغه ښار په هغه وخت کې د لويو سوداگريزو مرکزونو څخه گڼل کېده.

چينايانو له گاونډيو او د منځنۍ آسيا له هېوادونو سره پراخه سوداگرۍ پيل کړه. او چينايان ډېر ژر پدې وتوانيدل چې د چاي توليد ډير او هغه ډېرو هېوادونو لکه هندوستان ته ولېږدوي. همدارنگه عربو هم چې د سوداگرۍ کسب درلود د کانتون په بندر کې يې د سوداگرۍ څانگې پرانيستلې، او له چينايانو سره يې په پراخه سوداگرۍ لاس پورې کړ. له نورو هېوادونو سره د چينايانو اړيکې، د چينايانو په فرهنگ باندې ډېره زياته اغېزه وکړه.

ب: فرهنگي وضع

په منځنيو پېړيو کې چينايان ډېر فرهنگي خلک گڼل کېدل. د چين ادبيات د سلگونو کلونو په اندازه له اروپا څخه مخکې وو. په چين کې کاغذ د نړۍ له نورو هېوادونو څخه د مخه کشف شو. او د چاپ صنعت ډېره موده مخکې منځته راغلې و. په اتمه هجري پېړۍ کې د تانگ امپراتورۍ په فرمان د (پلازمېنې پيغام) په نامه تر ټولو لرغونې ورځپاڼه خپرېدله. چې په هغه کې به د امپراتور فرمان او د هېواد مهم سياسي خبرونه خپرېدل. د غې ورځپاڼې له زرو کلونو څخه زيات دوام وکړ.

چينايانو له پخوا څخه باروت او قطب نما اختراع کړي وو. نوموړو له ستورو پېژندنې او کليزې سره پوره بلدتيا لرله، د لمر کسوف په هکله به يې وړاندوينې کولای شوې. د تانگ او سونگ د امپراتوريو په زمانو کې علومو او فنونو لکه رياضياتو، جغرافيا او د کښت چارو ته ځانگړې پاملرنه وشوه. تاريخ ليکونکو او فيلسوفانو ته په چين کې په ډېره درنه سترگه کتل کېدل. د دې دورې تر ټولو مشهور شاعران لي پو او توفو (Lepo-Tofou) وو. په ښارونو کې لوی کتابتونونه او ښکلي پوهنتونونه جوړ شول چې په هغې کې په ځانگړې توگه تاريخ، فلسفه او ادبيات تدريس کېدل.

ج: هنري وضع

د تانگ د امپراتورۍ پر مهال په چين کې تياتر او موسيقي په نوي ډول سره دود شول. حتی امپراتور

هم په خپل دربار کې د هنر زده کولو ښوونځی جوړ کړ. تياتر له پخوا څخه د چين د خلکو د علاقې وړ ساعت تېری گڼل کېده، چې تر اوسه هم په چين کې دود دی.

د سونگ د امپراتورۍ په دورې کې انځورگري هم د پام وړ وگرځېده. چينايانو به خپل انځورونه زياتره په ورېښمينو ټوټو او د معبدونو او ماڼيو په دېوالونو انځورول. حجاري او مجسمه جوړول هم له پخوا څخه په چين کې پراختيا موندلې وه. د خدايانو، امپراتورانو او د ژوو هيكلونه او زياتره لويې ودانۍ او مجسمې به يې جوړولې. معمارۍ د امپراتورانو او فيودالانو د ځانگړې پاملرنې له کبله وغوړېده.

چيني معمارانو به د استوگنې کورونه، پلونه او ښکلي ماڼۍ گانې له مرمرينو ډبرو څخه جوړولې، او وروسته به يې د لوبښو په چيني موادو، سروزرو کيندلو سره په هنري توگه ښکلا ورکوله. هغه اروپايان چې په چين کې اوسېدل د نوموړو ودانيو لويوالي او ښکلا هک پک کړي وو.

هنر د شتمنو خلکو ورځني ژوند ته ژوره لاره پيدا کړې وه، او نژدې د دوی ټولې گټې هنري شيان او هنري پيداوار گڼل کېدل، او همدا رنگه چيني لوبښو جوړول هم د چين د خلکو له وياړو نو څخه گڼل کېږي.

په ټولگي کې فعاليت

زده کوونکي دې په درو ډلو ووېشل شي. لومړۍ ډله دې د چين د اقتصادي وضعې په هکله، دويمه ډله دې د چين فرهنگي وضعې او دريمه ډله دې د چين د هنري وضعې په هکله بحث وکړي، پايله دې د ډلو د استازو له خوا په پرتليزه توگه نورو ته وړاندې شي.

پوښتنې

- ۱- ستاسو په اند، د چين سوداگريزې اړيکې له گاونډيو او منځنۍ آسيا هېوادونو سره څه ډول وې؟
- ۲- د (پلازمېنې پيغام) ورځپاڼې او د چين مشهورو شاعرانو په هکله معلومات ورکړئ.
- ۳- د موسيقۍ او تياتر په هکله چې څومره پوهېږئ خپل معلومات نورو ته وړاندې کړئ.
- د لاندې جملې تش ځايونه په مناسبو کلمو سره ډکې کړئ.
- ۴- معماري د..... او فيودالانو د ځانگړې پاملرنې پواسطه پراختيا ومونده.

له ټولگي څخه دباندي فعاليت

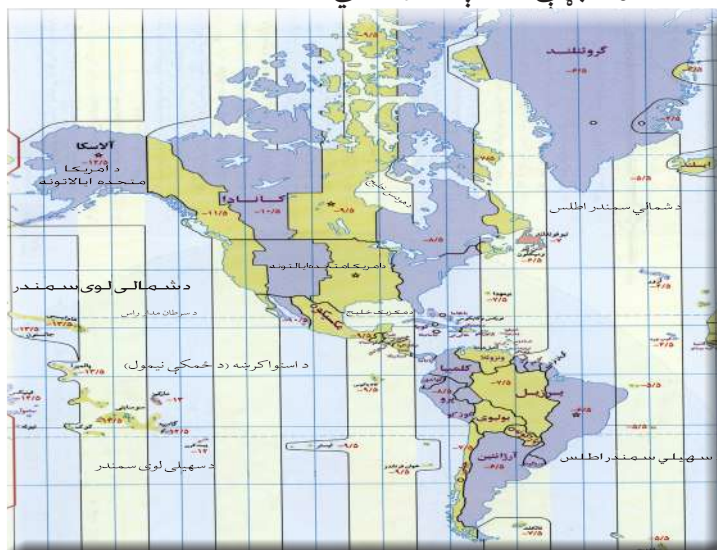

زده کوونکي دې د لوست مهم ټکي په خپلو کتابچو کې وليکي او په راتلونکي درسي ساعت کې دې ښوونکي ته د کتنې لپاره وړاندې کړي.

شپږم څپرکی

اروپا او امریکا په منځنیو او نویو پیړیو کې

په دې څپرکي کې هڅه کېږي چې په ډېره لنډه توګه په منځنیو او نویو پیړیو کې د اروپا او امریکا وضعیت تر څېړنې لاندې ونيول شي.

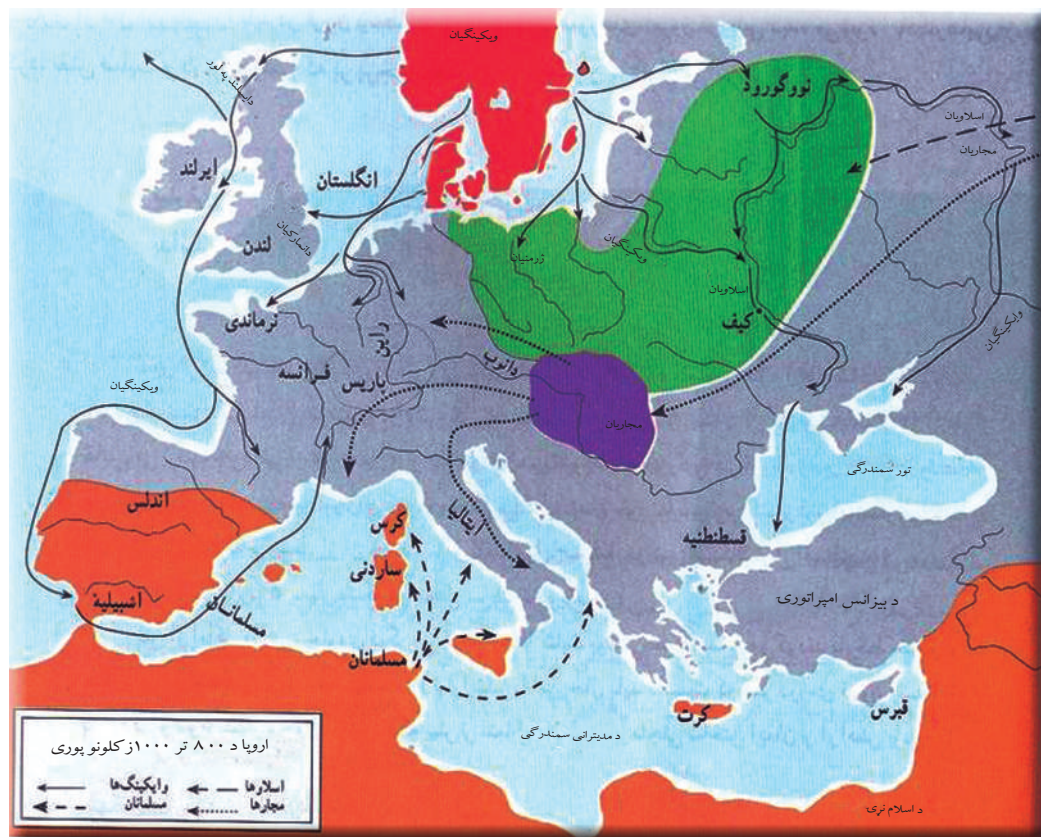

د خپرکي موخي

- هيله ده چې زده‌کونکي ددې خپرکي په پای کې لاندې پایلې ترلاسه کړي:
- په منځنيو اونويو پيړيو کې د اروپا او امريکا له سياسي او اقتصادي وضعې سره آشناشي.
 - په صليبي جگړو وپوهيږي او د هغو په پايلو او لاملونو يې وپوهيږي.
 - د رنسانس په مفهوم وپوهيږي.
 - په منځنيو پيړيو کې د امريکا له بومي فرهنگ سره بلد شي.
 - د امريکا د کشف په هکله معلومات ترلاسه کړي.
 - د امريکا د ودې او پرمختگ په لاملونو وپوهيږي.
 - د صليبي جگړو لاملونه او پایلې وکولای شي وپيژني.
 - په دې پېر کې د اروپا د علم، هنر او فرهنگ د پرمختگ لاملونه په گوته کړای شي.
 - د متحده ايالاتو د ودې او پرمختگ لاملونه وپيژني او لړليک يې کړي.
 - د نقشو او اطلسونو څخه کار واخېستلای شي.
 - د ودې او پرمختگ مينه وال شي او ځان د نړۍ يوه برخه وگڼي.

اروپا په منځنیو پیړیو کې

په دې لوست کې به په منځنیو پیړیو کې د اروپا د سیاسي او ټولنیزې وضعې له څرنګوالي سره په لنډه توګه بلدشئ.

آیا د منځنیو پیړیو له اصطلاح سره کله مخ شوي یاست؟ یا مو اورېدلي چې دا کار یا هغه طرز فکر د منځنیو پیړیو د وخت دی؟ دا وینا هغه وخت کارول کېږي چې یو کار په زړه طریقه تر سره شي یا یو اندود د نننۍ پوهې پر بنسټ ولاړ نه وي.

یو وخت په اروپا کې ښاري ژوند دود نه و. د علم او پوهې زده کړې ته خلکو ښه راغلاست نه وایه. دغه شرایط د اروپا د تاریخ له یوې دورې سره تړاو لري.

مؤرخینو د لوېدیځ روم له پرځېدو (۴۷۶ م) څخه د ختیځ روم تر را پرځېدو (۱۴۵۳ م) پورې واټن، منځنۍ پېړۍ ونومولې. مذهب او کلیسا واکمني او د فیودالېزم نظم د اروپا د تاریخ د دې دورې له ځانګړتیاوو څخه ګڼل کېږي.

له لرغونو پېړيو څخه وروسته د منځنيو پېړيو دوره را منځته شوه چې د اروپا د تاريخ زر کاله (۵۰۰-۱۵۰۰) رانغاړي. له منځنيو پېړيو څخه وروسته نوې پېړۍ رامنځته شوې. په دې لوست کې به د اروپا د تاريخ د منځنيو پېړيو چې په لومړۍ نيمايي (۵۰۰-۱۰۰۰م) په حدود کې پيل شوې خبرې وکړو.

په منځنيو پېړيو کې د اروپا مهمو ټولنيزو حالتونو ته لنډه کتنه

د يرغلگرو قومونو په واسطه په (۴۷۶م) کال کې د لوېديځ روم له نسکورېدو او د روم ښار له نيولو وروسته د منځنيو پېړيو پېر پيل شوه. د ژرمن، مجار، فرانک او په همدې توگه د ځينو نورو قومونو، د څو پېړيو يرغلونو په ترڅ کې چې تقريباً ټوله اروپا يې ونيوله او وروسته تر دې چې د ډېرو خلکو ژوند يې خراب کړ نو کلو او کلاگانو ته يې مخه کړه. د دې يرغلونو په پايله کې ډېرې تمدني لاسته راوړنې لکه ښاري ژوند، سوداگري او د پوهې او زده کړې مرکزونه له خاورو سره برابر شول. ترهغې چې وروسته له ډېرو پېړيو يعني د منځنيو پېړيو په پای کې يوځل بيا په اروپا کې ښاري ژوند، سوداگري او د زده کړې مرکزونه وځلېدل چې په راتلونکو لوستونو کې به يې ولولو.

په منځنيو پېړيو کې په اروپا کې فيودالي نظام واکمن و، هر فيودال يعني ارباب د ډېرو املاکو لرونکی و. چې ځينې وخت به يې يو لوی ولايت په واک کې و. په دې لوبو املاکو کې به کرنيزې ځمکې، د ښکارځايونه، ځنگلونه، چينې، واړه سيندونه او کلي شامل وو. چې په دې توگه دخپلو اړتياوو د پوره کولو لپاره په ځان بسيا وو. هغو خلکو به چې د فيودال د سيمې په حدودو کې ژوند کاوه، رعيته به بلل کېدل. په همدې دليل به فيودالي نظام ته ارباب رعيته نظام هم ويل کېده.

رعيته به په پوره ډول د ارباب تابع و او ارباب به د خپلې واکمنۍ ادارې او قضايي چارې هم په غاړه لرلې. په منځنيو پېړيو کې د اروپايانو مهمه دنده کرنه گڼل کېده ارباب به د حاصلاتو زياته برخه ترلاسه کوله، او لږه برخه به يې رعيته ته ورکوله، او رعيته به اړ و چې د کال په اوږدو کې په دې لږو حاصلاتو گوزاره وکړي.

د منځنيو پېړيو اشراف يا فيودالان په اصل کې د هغو جگړو ييزو ډلو مشران وو، چې له جگړو وروسته د اروپا په بېلابېلو سيمو کې به له مېشت کېدو سره د ځمکو خاوندان کېدل. خپل جگړه ماران او د هرې سيمې بومي اوسيدونکي يې د خپل رعيته په ډله کې راوستل. د فيودالانو ترټولو مهمه دنده دا وه چې د خپلو شتمنيو نظم او امنيت ټينگ، او په جگړې کې برخه واخلي. د همدې موخې لپاره هر فيودال ډېره لويه او کلکه کلا درلوده. چې د جگړې په وخت کې به يې د ځان او

رعیت ساتنه پکې کوله. هر فیوډال به جگړه ماران هم لرل، چې د اړتیا په وخت کې به د دښمن سره پرې جنگېده. ارباب به له خپل رعیت څخه دفاع خپله دنده گڼله، چې په بدل کې به رعیت هم له نوموړي څخه په پوره ډول متابعت کولو.

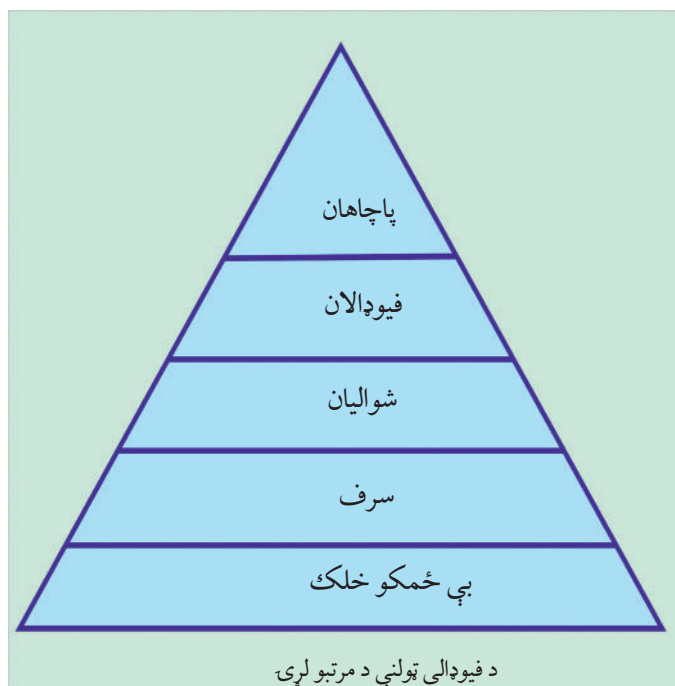
فیوډال یا ارباب چې په خپله سیمه کې به خپلواک و خو بیا هم د لوی فیوډال متابعت به یې کاوه او پاچا به د فیوډالانو له خوا ټاکل کېده. فیوډالانو به پاچا ته د وفادارۍ ښودلو لپاره لوړه کوله. څه وخت به چې له بهرنیو دښمنو سره جگړه ونښته، فیوډالان به له خپلو سرتېرو سره د پاچا مرستې ته ورتلل.

په منځنیو پېړیو کې د اروپا د فیوډالانو خپلمنځي جگړې له بهرنيانو سره د جگړو په پرتله زیاتې وې. له همدې کبله پاچاهان په زیاتره د زیات واک خاوندان نه وو. او یوازې د منځنیو پېړیو په وروستیو کې ورو ورو د پاچاهانو واک زیات شو او فیوډالان یې د ځان فرمان منونکي وگرځول.

د منځنیو پېړیو په پېر کې د ټولنې ترټولو مشهوره ډله شوالیان (سپاره نجیب زاده گان) بلل کېدل چې په ټول ژوند کې به په جگړو، د جگړو د فنونو په زده کړو، د وسلې په کارولو، د ځوانمردۍ او وفادارۍ په رعایت بوخت وو اود زده کړې او شتمنۍ سره یې مینه نه درلوده.

د شوالیانو تر لاس لاندې رعیت اوسېده. چې په کروندو کې به یې کار کاوه، او په غرونو کې به

اوسېدل. او حاصل به یې چې لاسته راوړه، ده ته به هم برخه رسېده او د کروندې پرېښودلو حق یې نه درلود. دې ډلې ته به سرف یعنې په ځمکو پورې تړلې خلک ویل کېدل. همدغه شرایط به له پلار نه زوی ته په میراث پاتې کېدل. خو ځینې داسې بې مشره رعیت هم وو چې دکار د موندلو په موخه به له یو ځای نه بل ځای ته لېږدېدل او د کار په بدل کې به دوي ته دحاصلاتو یوه برخه ورکول کېده.

د منځنيو پېړيو په دوران کې هر څوک به چې د وړوکتوب له دورې را تېر شو نو که په اشرافو يا فيودالانو پورې به يې تړاو درلود، نو جنگيالي به شو او که د رعيت په مشر پورې به تړلی و په کرونده کې به په کار بوختېده. ښوونځی او زده کړه موجوده وه. يوازې هغو کسانو به چې غوښتل کښيښان شي د ځوانۍ له پيل څخه به کليسا ته تلل، او په هغه ځای کې به يې ديني علوم لوستل.

کليسا

د کليسا د مرتبولۍ

د فيودالي واکمنۍ لاندې سيمو کې څو کليساوې موجودې وې. چې د کښيښانو په واسطې به اداره کېدلې. کښيښانو به د خپل ژوند يوه برخه له ټولنې څخه جلا په يوه ځای کې د درس په لوستلو تېروله، چې دا ځای به يې (دېر) او نوموړی کس به يې راهب باله. د دوی په درسونو کې به لاتيني ژبه، فلسفه، منطق، رياضيات او نجوم شامل وو خو ساينسي علومو ته يې پاملرنه نه کوله.

ډيري کښيښان به د درسونو له ختمولو وروسته کليسا ته تلل او ځينې دندې به يې هلته ترسره کولې، لکه: د تعميد غسل (مسيحيانو به د مراسمو په وخت کې خپلو ماشومانو ته غسل ورکولو) د دعا او عادت مراسم، او د واده مراسم. کښيښانو به له لوړ پوړۍ کښيښ چې اسقف به بلل کېده، اطاعت کاوه، اسقفانو به بيا تر ټولو لوړ پوړي اسقف چې سراسقف به بلل کېده، اطاعت کاوه. سراسقف به د ټول هېواد کليساگانې څارلې. سراسقف به د مسيحيانو د لوړپوړي مقام (پاپ) له خوا په دنده گمارل کېده.

پاپ چې د ټولو مسيحيانو مخکښ و، د اروپا ټولې کليساوې يې تر لاس لاندې وې نو په همدې دليل د دوی مقام له اروپايي پاچاهانو څخه لوړ وو. پاپ د روم په ښار يعنې د لرغوني روم د امپراتورۍ په پلازمېنه کې استوگنه درلوده د لوېديځ روم له منځه تلو څخه وروسته په اېټاليا کې حکومت نه و موجود. نوله همدې کبله د روم ښار او څنډې يې د پاپ تر ولکې لاندې سيمې گڼل کېدې.

د منځنيو پېړيو په لومړۍ نيمايي کې د اروپا مهم سياسي حالات

د روم د امپراتورۍ د له منځه تلو څخه وروسته او د منځنيو پېړيو په پيل کې اروپا له ډېرو ستونزو سره لاس او گرېوان وه، د اروپا په سويل ختيځ يعنې د بالکان په شبه جزيرې کې د ختيځ روم (بيزانس) خلکو پياوړي حکومت جوړ کړی و او د خپلې واکمنۍ د پراختيا او د لرغوني روم د بيا رامنځته

کېدو په سوچ کې وو. خو د بیزانس جگړو له ساسانیانو او وروسته بیا له مسلمانانو سره د دوی واکمني کمزورې کړه.

د بیزانس په لاندې کولو برسېره د اروپا په پاتې خاورې هم د هغو یرغلگرو قومونو له خوا حملې کیدلې چې لرغوني روم یې له منځه وړی و دغو یرغلونو تر هغه وخته دوام درلوده چې ترخوږې اوسېدونکي مسیحي شول. یو له هغو قومونو څخه چې مسیحي شوي وو. فرانک نومیده دوی د اروپا په لوېدیځ کې یې لویه واکمني رامنځته کړه چې د فرانک په پاچاهۍ مشهوره شوه. په نهمه زیږدیزې پېړۍ کې د شارلمان په نامه د فرانک یوه پاچا د یوې پیاوړې واکمنۍ بنسټ کېښود. نوموړی وتوانېده چې له پاپ سره یوځای په اروپا کې د مسیحیت لمنه وغورځوي، او همدارنگه له هغو مسلمانانو سره یې هم جگړه وکړه چې د اسپانیې له لارې اروپا ته ننوتې وو. شارلمان یو پیاوړی پاچا و چې هم فرانسویانو او هم المانیانو نوموړی د خپل پاچا په توګه منلی و.

له شارلمان څخه وروسته د هغه د واکمنۍ سیمه تجزیه شوه. په پایله کې یو ځل بیا بېلابېلو قومونو د شمال او ختیځ له لورو په اروپا باندې یرغلونه پیل کړل. چې په یوې برخې کې اوسنی فرانسه او په بلې برخې کې د روم مقدسه امپراتوري رامنځ ته شوه چې ځان یې د لرغوني روم امپراتوري وارث ګانه. د شارلماني له واکمنۍ څخه وروسته دولتونه کمزوري وو، چې په پایله کې یو ځل بیا د بېلابېلو قومونو یرغل د شمال او ختیځ له لوري په اروپا پیل شول د اروپا په ختیځ کې روسان او مجاریان میشت شول، د انګل او ساکسون قومونو د انګلستان د حکومت او ملت بنسټ کېښود. په همدې توګه فینانو د فنلاند د خاورې او دانیانو د دنمارک هېواد رامنځه کړي دي دغو بدلونونو او پېښو څه د پاسه زر کاله وخت ونیوه. له دې وروسته د څو پېړیو په ترڅ کې د بدلونونو په پایله کې د اروپا اوسني هېوادونه رامنځ ته شول. په هغه وخت کې یرغلونه او د سیمو لاندې کول، او وروسته د فیوډالي حکومتونو او مسیحیت قبولول د دې ملتونو د رامنځ کیدو اصلي بنسټ ګڼل کیده.

وروسته له دې ادب او دودونه، ژبه او لیک او همدارنگه تاریخ هم پدې ورزیات شول. که چیرې په منځنیو پېړیو کې د ډېرو اروپایي هېوادونو د رامنځته کېدو تاریخي رېښې وڅېړو. د صلیب نښه چې د زیاتره اروپایي هېوادونو پر بیرغ لګول شوې، د هماغه وخت نښه ده.

په ټولگي کې فعالیت

زده کوونکي دې په څلورو ډلو ووېشل شي او وروسته له مشورې دې، له هرې ډلې څخه یو غړی د مطلب لندیز نوروته وړاندې کړي.

۱- فیوډالیزم یعنې څه؟

۲- د کلیسا د مراتبو لړۍ؟

۳- د فیوډالیزم د مراتبو لړۍ؟

۴- منځنۍ پېړۍ یعنې څه؟

پوښتنې

۱- په اروپا کې فیوډالانو کوم واکونه لرل؟ لنډېې تشریح کړئ.

۲- شوالیه او سرف یو تر بله څه توپیر لري؟ لنډېې تشریح کړئ.

۳- د اروپا پوهه او زده کړه له مسلمانې ټولنې سره په لنډه توګه پرتله کړئ.

له ټولگي څخه د باندې فعالیت

د هغو قومونو دمنشا په هکله یو لنډ مطلب ولیکئ چې په منځنیو پېړیو کې اروپا ته راغلل.

صليبي جگړې

صليبي د مسيحيت تر ټولو لويه نښه ده. د مسيحيانو په اند دغه نښه د صليب په واسطه د حضرت عيسى عليه السلام د شهادت يادونه ده. مسيحيان له صليب څخه د بيرغونو او كليساگانو د ښکلي کولو لپاره گټه اخلي. د بېلگې په توگه د منځنيو پېړيو مسيحي لښکر چې د بيت المقدس لپاره يې له اروپا څخه په شام او فلسطين يرغل وکړ، په خپلو جامو يې د صليب انځور ايستلي وو. په همدې دليل دوی ته صليبان ويل کيږي او د مسلمانانو او اروپايي مسيحيانو ترمنځ (۲۰۰) کلنې جگړو ته صليبي جگړې وويل شوې. که څه هم د دې جگړو انگيزه مذهبي وه خو په هيڅ ډول د اروپا د سياسي، اقتصادي او ټولنيزو شرايطو په شتون سترگې نه شو پټولې. صليبي جگړې چې د منځنيو پېړيو په دويمه نيمايي (له ۱۰۹۹ نه تر ۱۲۹۱ م) کې رامنځته شوې، ډيرې سترې تاريخي پېښې بلل کيږي چې په لنډه توگه به خبرې پرې وکړو.

د صليبي جگړې يوه صحنه

د صليبي جگړو پيل

له لومړۍ هجري پېړۍ څخه چې د اوومې ميلادي پېړۍ سره سمون خوري، اسلامي نړۍ او مسيحيت د يوه بل په وړاندې سنگر ونيوه. په لومړۍ هجري پېړۍ کې مسلمانانو له مسيحيانو څخه د شام څنډې، فلسطين، د افريقا شمال او هسپانيه ونيولې، او وروسته هم د دوی او مسيحيانو ترمنځ د

منځنۍ آسيا (ترکيې، مدیترانې ایتالیا او هسپانيې په سیندونو، او وچو کې جگړو دوام درلود. د منځنیو پېړیو په لومړیو کې د اسلامي نړۍ او مسیحیانو ترمنځ د شخړو او تاوتریخوالي نور لاملونه هم منځ ته راغلل چې لنډه یادونه ترې کوو.

۱. حضرت عیسیٰ علیه السلام ته انتظار

: یوه ډله مسیحیان په دې باور وو چې وروسته له زر کلونو به یو ځل بیا حضرت عیسیٰ علیه السلام په بیت المقدس کې رابنکاره کیږي له همدې امله، مسیحي زائران په ځانگړې توگه راهبان به هغه ښار ته راتلل، او ورځ په ورځ یې شمېر په بیت المقدس کې زیاتېده. البته، هغه څه پېښ نه شول چې مسیحیانو یې انتظار ایست. خودې سفرونو یوه ښه پایله لرله چې اروپایان یې د مسلمانانو د ژوند له اقتصادي او ټولنیزو شرایطو څخه خبر کړل.

۲. د وگړو گنوالی او په اروپا کې د ټولنیزو ستونزو را برسېره کیدل

په اروپا باندې د خوپېړیو یرغلونو او د کابوالو قومونو ورتگ، د دې وچې اوسیدونکي ډېر گڼ کړل. دې کابوالیو د کرنیزو ځمکو د کموالي ستونزه هم په څنگ کې لرله. د ځمکو کموالی د بیوزلی سبب گرځیده او ورو ورو ځمکوال رعیتونه کم او بې ځمکې رعیتونه زیاتیدل. دغه ستونزه، یوازې په رعیت پورې اړه نه لرله، بلکې شوالیه هم ورځ په ورځ تر بلې زیاتېدل؛ ځکه د اروپا په فیوډالي نظام کې دود داسې و چې د فیوډال شتمني به مشر زوی تر لاسه کوله. له دې امله د فیوډال نور زامن اړ و و چې له شوالیه سره یو ځای شي. د شوالیه د شمېر زیاتوالي او د دوی شر غوښتنو په اروپا کې د نا امنیو لمنه پراخه کوله.

د همدې لاملونو له مخې فیوډالان او پاچاهان د نویو ځمکو په لټه کې وو. له دې امله چې د اروپا وچه نسبتاً کوچنۍ او له دریو خواوو بحر ترې را تاو و، د هېوادونو د لاندې کولو امکان لږ و، نو ځکه یې د مدیترانې ختیځ لوري (شام او فلسطین) ته چې د مسلمانانو په ولکه کې وو پاملرنه وکړه.

۳. په اندلس (هسپانيه) کې د مسلمانانو پرمختگ

د لومړۍ پېړۍ په وروستیو کې اندلس د مسلمانانو تر ولکې لاندې شو. دوی له پېړیو را پدې خوا د هغې سیمې له مسیحیانو سره په سوله کې ژوند کاوه. خو د فرانکانو په پیر کې اروپایي مسیحیانو د

اندلس په بېرته نيولو ټينگار کاوه. اندلس سره له دې چې له پاتې اسلامي نړۍ سره يې لږې اړيکې لرلې خو بيا هم نه يوازې د دوی د فشار په وړاندې ودرېدل، بلکې مسلمانانو يې يو روښانه تمدن هم رامنځته کړ. خو د خپلمنځيو جگړو له امله، مسلمانانو ته ډېر توانونه ورواوښتل او د هسپانيا شمالي څنډې يې له لاسه ووتې.

په همدې وخت کې سلجوقيانو په (۱۰۷۱م) کال کې پر شرقي روم (بيزانس) د بريښنا په څېر برياليتوب تر لاسه کړ، او د بيزانس امپراتورۍ د کوچنۍ آسيا برخه له لاسه ورکړه. د مسلمانانو پر ضد يې له پاپ څخه د مرستې غوښتنه وکړه، او دا د پاپ لپاره غوره وخت و چې د بيزانس کليسا چې د روم له کليسا څخه په (۱۰۵۵م) کال کې جلا شوې وه، يو ځل بيا د خپل امر لاندې راولي. په پايله کې د بيزانس کليسا چې په ځان يې ارتودوکس نوم ايښی و او د روم کليسا کاتوليک نومیده. چې په دې توگه صليبي جگړې پيل شوې.

لومړنۍ صليبي جگړې څه ډول پيل شوې؟

پاپ دويم اوربان په (۱۰۹۶م) کال کې د بيت المقدس د نيولو لپاره د مسلمانانو په وړاندې د جگړې امر ورکړ. گڼ شمېر خلک د اروپا له مرکزي او لويديځو سيمو څخه د بيزانس په لور وخوځېدل تر څو له هغې لارې ځانونه بيت المقدس ته ورسوي. دغه خلک چې زياتره شواليه او کليوالي خلک وو، د يوه بې نظمه او بې سره لښکر په توگه يې د لارې پر سر ډېرې سيمې جوړ کړې. څه وخت چې قسطنطنيې ته ورسېدل نو د بيزانس امپراتوري د دې سرکښه او وېرې لښکر څخه ووېرېدل، او نوموړو ته يې د مسلمانانو د پولو په لور لارښوونه وکړه. که څه هم زياتره صليبيان يا په دښتوکې ورک، او يا له لوړې څخه مړه شول، خو پاتې بيا د مديترانې له ختيځو څنډو څخه ځانونه شام او فلسطين ته ورسول او په (۱۰۹۹م) کال کې د بيت المقدس په لاندې کولو وتوانېدل چې د صليبي جگړو په پيل کې اسلامي نړۍ په خپلمنځي جگړو کې ښکېل کړي. فلسطين د مصر د فاطميانو په لاس د کمزورۍ او د له منځه تلو په حالت کې، شام د عباسي خلافت د ملاتړو سلجوقيانو په لاس کې و. خو نه سلجوقيان سره متحد وو او نه عباسيانو خپلو پولو ته پاملرنه کوله. له بله پلوه فاطميانو او عباسيان هم په خپلو منځو کې سره دښمن وو. له دې امله د شام، فلسطين او بيت المقدس زياتې برخې د صليبيانو لاسته ورغلې.

په دې توگه صليبي لومړۍ جگړه د صليبيانو په گټه ختمه شوه. د دې پېښې خپرېدل مسلمانانو ته سخت ټکان ورکړ. نو ځکه د زنگيانو په نامه چې د شام په پولو کې يې حکومت کاوه، د صليبيانو په وړاندې جگړې ته راووتل او د مسلمانانو ځينې سيمې يې بېرته ترې ونيولې. د صليبيانو ماته د دې لامل وگرځېده. چې نور تازه دمه يا نوي اروپايان د بيت المقدس په لور وخوځېږي. خو په دې جگړه کې فيودالان هم له شوالیه وو سره ملگري شوي وو. صليبيانو ماتې وخوړه، ځکه چې مسلمانان چمتو شوي وو او له بله پلوه د لومړۍ صليبي جگړې فاتحان د نويو کډوالو په راتگ خواشينی وو.

د صليبيانو په دويمې جگړې کې پاپ ماته وخوړه او دې ته اړ شو چې اروپايي پاچاهان هم د مسلمانانو پر وړاندې جگړې ته وهڅوي. په پايله کې د انگلستان، فرانسې او المان (د روم مقدسې امپراتورۍ) پاچاهان د فلسطين په لور وخوځېدل او دريمه صليبي جگړه رامنځته شوه.

همدغه جگړه وه چې د صلاح الدين ايوبي په نامه يوه مسلمان مشر سخت مقاومت وکړ. صلاح الدين چې د زنگي او فاطميانو د حکومت له نسکورېدو سره يې په مصر او شام کې د ايوبيانو په نامه حکومت را منځته کړ، وتوانېد چې بيت المقدس بېرته ونيسي، او د شام او فلسطين زياتې برخې آزادې کړي. يوازې ساحلي سيمې د صليبيانو په واک کې وې. د اروپا د مسيحي شاهانو لپاره د دې ماتو زغمل ډېر سخت وو، نو ځکه يې د نويو لښکرو تياری ونيوه.

نورې صليبي جگړې

څلورمې صليبي جگړې کې د ډېرو سرتېرو او زياتو تجهيزاتو ته په درلودو صليبيانو په بيت المقدس کې بری او د ډېرو غنيمتونو تر لاسه کول حتمي گڼل. خو کله چې د مسيحيت تر ټولو لوی ښار قسطنطنيې ته ورسېدل نو له مسلمانانو سره د جگړې او د بيت المقدس لاندې کولو په نسبت يې د نوموړي ښار تصرف ته ترجيح ورکړه.

له څلورمې او پنځمې جگړې وروسته، د صليبي جگړو لاره بدله شوه. له يوې خوا د بيزانس امپراتورۍ صليبي جگړه مارانو ته اجازه ور نه کړه چې د دوی د واکمنۍ له سيمو څخه تېر شي او د مسلمانانو پولو ته ورسېږي. په همدې توگه صليبيان د ايتاليا له شمالي بندرونو څخه وخوځېدل، له مديترانې څخه تېر شول او د صليبيانو ترواک لاندې د شام ځنډو او بندرونو ته ورسيدل. له بله پلوه، پاپ د صليبي لښکرو د برابرولو لپاره په اروپايي شاهانو ډډه ولگوله. نو ځکه له شپږمې څخه تر نهمې

ټولې صلیبي جگړې پاچاهانو د فیوډالانو او شوالیه په ملاتړۍ رهبري کولې. دوی نه یوازې خپلو گټو پسې لږې سیمو ته تلل، بلکې په دې فکر کې وو چې صلیبيان نه شي توانیدلی چې د مدیترانې ختیځې سیمې لاندې کړي. له دې امله سیاسي فعالیتونو ته یې تر جگړو ډیره پاملرنه وکړه. د صلیبي جگړو په وروستیو کې چې کوم مهم بدلون رامنځته شو، د سوداګرۍ لپاره له مسلمانانو سره د مسیحیانو نژدې کیدل وو. چې د اېتالیا د شمالي بندرونو ګرځندویانو وکولای شول له دې سوداګرۍ څخه ډېره ګټه پورته کړي.

په داسې شرایطو کې چې سوداګري د صلیبيانو لپاره غوره انگیزه ګرځېدلې وه، نو له دې امله په دې سیمو کې د صلیبيانو په وړاندې د مسلمانانو قدرت زیات شو. د ایویانو پرځای ځواکمن حکومت رامنځته شو چې د صلیبيانو وروستی هڅې باندې د پرله پسې یرغلونو په پایله کې یې د شام ساحلي سیمې ونیولې. چې په دې ترتیب صلیبي جگړې وروسته له (۲۰۰) کلونو په (۱۲۹۱) کې د مسلمانانو په بریالیتوب پای ته ورسېدې.

د صلیبي جگړو پایلې

- صلیبي جگړې د اروپایانو په ماتې سره پای ته ورسیدې، خو نوموړې یې له اسلامي تمدن سره بلد کړل او له هغو څخه یې ګټه واخیسته.

- صلیبي جگړې د هغه وخت تر ټولو پرمختللي تمدن (اسلامي تمدن) سره د اروپایانو د نژدیوالي لامل وګرځېدې چې دا پخپله د اروپایانو د فکرونو د خلاصون د نړۍ د واقعیتونو په هکله د دوی د سترګو غړولو او خپل موقعیت ته د کتنې په برخه کې ډېر ګټور وو.

- صلیبي جگړې د نویو اقتصادي برخو د پراختیا سبب وګرځېدې. د مدیترانې د ختیځ او د افریقا د شمال له لارې اروپا له مسلمانانو سره سوداګري پیل کړه، او د بورې، کاغذ، قهوې، قطب نما، پنبه یې ټوټې، درمل او داسې نور محصولات او شیان د اروپایانو لاسته راغلل. دا ډول محصولات او شیان په اروپا کې نه پیدا کېدل. د دې شیانو لاسته راوړل او وروسته تولیدول د اروپا په وچه کې د ژوند د کچې، کار او فرهنګ د لوړیدو لامل وګرځېدل.

- سربېره په بیلا بیلو درملو چې اروپایان یې ډېر غوښتونکي وو، د طبابت اړوند کتابونه لکه کیمیا، درمل جوړونې، درمل پېژندنې، ژوند پېژندنې، میخانیک او د دې په څېر نور ډیر زیات کتابونه د اروپایانو

لپاره ډېر گټور وو. همدارنگه هغه علوم چې اروپا ورسره مينه وښودله هغه جغرافيه او نجوم وو. دغه دوو علومو د سيمو، لارو، بحري گرځېدوې او سوداگرۍ په برخه کې ډېره مرسته کوله. عقلي علومو لکه فلسفې هم په اروپا کې ډېر مينه وال درلودل او د اسلامي نړۍ د لويو فيلسوفانو ابن سينا او فارابي آثار په لاتين ژبه وژباړل شول. په دې وخت کې اندلس (هسپانيه)، تونس، د شام سواح (سوريه) او د مصر اسکندريه له اسلامي نړۍ څخه اروپا ته د اقتصادي، فکري، علمي او فني لاسته راوړنو د لېږدونې تر ټولو مهمې دروازې وې.

په ټولگي کې فعاليت

زده کوونکي دې په دوو ډلو ووېشل شي او هره ډله دې يوه له لاندېنيو پوښتنو څخه، وروسته له مشورې د يوه غړي په واسطه نورو ته وړاندې کړي.

۱. ولې د بيزانس حکومت صليبي جگړه مارانو ته اجازه ور نه کړه چې د دوی د واکمنۍ له سيمو څخه د مسلمانانو جگړو ته ور شي؟
۲. ولې د لومړۍ صليبي جگړې فاتحان د نويو کډواليو په راتگ خواشينی شول؟

پوښتنې

- ۱- د اروپا ټولنيزې وضعې څه ډول صليبي جگړو ته زمينه برابره کړه؟
- ۲- دريمه صليبي جگړه څه ډول را منځته شوه او په څه پای ته ورسیده؟
- ۳- په څلورمې صليبي جگړې کې د صليبيانو کړنډود د کوم واقعيت بيانوونکی دی؟
- ۴- په وروستيو صليبي جگړو کې د اسلامي نړۍ په وړاندې د اروپايانو په فکر کې څه بدلون را منځته شو؟

له ټولگي څخه دباندي فعاليت

د صليبي جگړو د پايلو په هکله يو مطلب چمتو کړئ.

په اروپا کې رنسانس

د ښاري ژوند پراختیا او د ښاریانو ځواکمنتیا

رنسانس یعنې څه؟ او څه ډول را منځته شو؟
د منځنیو پېړیو په وروستیو کې چې کوم فکري او فرهنگي تحولات او بدلونونه را منځته شول د رنسانس یعنې د نوې زېږېدنې په عصر شهرت لري. او د دې مفهوم د لرغوني روم او یونان د تمدن راژوندي کېدل دي چې د منځنیو پېړیو په پیل کې هېر شوي وو.
هغه څه چې د رنسانس په عصر کې رامنځته شول او په اروپا کې یې د منځنیو پېړیو خپرې ته بدلون ورکړ عبارت وو له:

- ۱- د ښاري ژوند پراختیا او د ښاریانو ځواکمنتیا.
- ۲- د پاچاهانو د ځواک زیاتېدل او د فیوډالانو کمزورول.
- ۳- (Humanizam) بشر دوستی او عقل پالنه (د عقل او استعدادونو ورده)
- ۴- د سوداګرۍ او مسلک پراختیا.
- ۵- جغرافیوي اکتشافات.

د دې له پاره چې رنسانس د منځنیو پېړیو په وروستیو کې رامنځته شوی دی، نو په دې ځای کې د اروپا تاریخ له ۱۳۰۰ کال څخه تر ۱۶۰۰ م. کال پورې ترکټې لاندې نیسو.

د رنسانس په پېر کې د اروپا سیاسي وضع

صلیبي جګړو د اروپا د خلکو ستونزې حل نه کړې. په اروپا کې د ځمکو د کموالي په پایله کې یو زیات شمېر ځمکوال رعیت په بې ځمکو رعیت بدل شول. یو شمېر کروندګرو د فیوډالانو د ظلم له امله شورش وکړ، له کلو څخه تېښتېدل او د پاچا له رعیت سره یو ځای کېدل. همدغه ډله په بېلابېلو کسبونو او راکړه ورکړه بوخت شول او په اروپا کې یې د نویو ښارونو بنسټ کېښود. له صلیبي جګړو وروسته چې د سوداګرۍ پراختیا را منځته شوه د ښاریانو د اقتصادي پراختیا په برخه کې یې مرسته وکړه. د ښار اوسېدونکو ته یې بورژوا ویل چې ښاري اوسېدونکي معنا ورکوي. ښار چې د پلورنې او پېرودنې مرکز دی، له پیسو څخه ګټه اخیستنه پکې زیاته شوه؛ ځکه د راکړې ورکړې لپاره اړین شی پیسې دي.

په لومړيو کې د ښار پراختيا زياتره په ساحلي ځنډوکې وه. ځکه چې په هغو ځايونو کې فيوډالان لږ وو. په پايله کې په اروپا کې د ښارونو پراختيا او د فيوډاليزم د سوداګرۍ غوړېدنه کمزورې شوه. پاچاهانو له فيوډالانو څخه غوښتل چې ماليات ورکړي، او دغه ماليات هم بايد د پيسو په بڼه تحويل شي؛ ځکه د پيسو د لاسته راوړلو لپاره د ښار بانکدارانو او سوداګرو ته ورتګ اړين و. د دغه حالت په پای کې د ښاري ژوند اقتصاد په فيوډالي اقتصاد غوره والی تر لاسه کړ، او ښاري اشراف يې له ځانګړي مقام څخه برخمن کړل. په دې دوره کې فيوډالو اشرافو هڅه کوله چې خپل پخوانی ځای بيا تر لاسه کړي. دغه ټولنيز اخ وډب ډېر دوام وکړ او په پای کې د بورژوا په ګټه پای ته ورسیده. د اروپا ښارونه او اوسيدونکي زيات شول او لرغوني روم د ښاري ژوندون څخه په ګټه اخيستې ښاري ژوندته قوانين او لارې غوره کړې چې د اروپايانو د نوي ژوند بنسټ يې کېښود.

د پاچاهانو ځواکمنېدل

هغه ماليات چې اروپايي پاچاهانو له فيوډالانو څخه اخيستل زياتره يې د خپل حکومت د ځواکمنتيا په لاره کې لګول، پاچاهانو د ګڼ شمېر سرتېرو په ګمارلو سره، منظم او دايمي لښکر رامنځته کړ، او د وسلو په ځانګړې توګه د توپ په جوړولو يې پيل وکړ. په پايله کې پاچاهان د فيوډالانو د پوځي ځواک له مرستې څخه بې نياز شول. په ځانګړې توګه چې د اړتيا په وخت کې به د توپ په واسطه د فيوډال کلاګانې هم ړنګېدلې نو په دې توګه د فيوډالانو ځواک د پاچاهانو په ګټه لږه شوه. د دې لپاره چې پاچاهان په اصل کې له همدې پور څخه وو، له دې وروسته يې فيوډالو اشرافو ته د ځينو سيمو حکمراني او د حکومت مقامونه وسپارل. له دې امله ټول واک د پاچاهانو لاسته ورغلو. له دې وضعې څخه، سربېره په پاچاهانو، بورژوا طبقه هم خوشحاله وه، ځکه د مرکزي حکومت په جوړېدو سره اداري يووالی، د واحد نظم او امنيت ټينګښت او د يوه شان قوانين منځته راتلل. دغه کار د سوداګرۍ د پراختيا او آسانی په برخه کې مرسته کوله چې د بورژوا هيله هم همداوه. د پاچاهانو ځواکمنېدل د دې لامل وګرځېدل چې د کليسا په چارو کې هم لاسوهنه وکړي او وتوانېدل چې د پاپ د قدرت کړۍ کوچنۍ او خپل واک زيات کړي.

سياسي بدلونونه او د مرکزي حکومتونو منځته راتلل

د رنسانس په پېر کې د مرکزي حکومتونو متحدو قلمروونو او ملتونو رامنځته کېدل په آرامۍ سره تر سره کېدل. هيڅ يو اوسنی اروپايي هېواد، نننۍ وضعه نه لرله.

د انگلستان په پارلمان کې د فيوډالو اشرافو شتون، د دې هېواد د حکومت بڼه يې په مشروطه سلطنت بدله کړه. د اوسنۍ فرانسې زياتې برخې د انگلستان د پاچاهانو په واک کې وې. خو د فرانسې پاچاهان چې د فيوډالانو په ټکولو کې ډېر ځواکمن شوي وو، د دې قلمرو د ترلاسه کولو لپاره ډګر ته راووتل. د جګړو پايلې ډيرې وړانې او ويجاړې وې، ځکه دغو جګړو سل کاله دوام وکړ. په پايله کې فرانسو يانو د ژاندارک (Jeandearc) په نامه د يوې جينۍ په پاڅون برياليتوب تر لاسه کړ.

په هسپانيا کې د هسپانيا شمالي ايالتونه چې د مسيحي پاچاهانو په لاس کې وو، د مسلمانانو په وړاندې يې په سويل کې نوي برياليتوبونه وګټل او وتوانېدل چې د مسلمانانو وروستی مقاومت په تپه ودروي. د اروپا په مرکزي او ختيځو ځنډو کې د يوه ځواکمن دولت د جوړېدو لپاره، په ډيرورو حرکت سره د

هغه له لويديځو ځنډو يعنې انگلستان، فرانسې او هسپانيا څخه تيرېدل. ځکه د فيودالانو اشرافيت په دوی کې تر اوسه ډېر ځواکمن و. په آلمان (د روم په مقدسه امپراتورۍ) کې همدغو اشرافو د امپراتور مقام په رسمي توگه مانه. په روسيه کې هم فيودالان د ډېرواک لرونکي وو. تر هغه پورې چې په (۱۵۸۴ - ۱۵۳۳م) کال کې څه وخت چې څلورم ايوان (Ivan IV) واکمني ته ورسېد، اشراف فيودالان وټکول شول. دوی که څه هم له منځه ونه ایستل شول خو په روسيه کې يو مرکزي ځواک رامنځته شو او د ارتودوکس مذهب پراختيا هم د روسانو د يووالي په ځواکمنتيا کې مرسته وکړه.

د اروپا د سويلي سيمو وضعې د نورو سيمو په وړاندې د مرکزي حکومت د رامنځته کېدو په لور گامونه پورته کول. د بالکان په شبه جزيره کې د بيزانس حکومت وروسته د صليبيانو له گوزارونو څخه ونه توانېده چې په پنبو ودرېږي، او واک يې د تل لپاره له لاسه ورکړ. د عثماني ترکانو وړاندې تگ او د صرفانو او مجاريانو د خپلواکۍ غوښتنې روحې د دوی زوال لاگړندی کړ. د ايټاليا په شبه جزيره کې، د دې سيمې شمالي ښارونه او بندرونه د سوداگرۍ او ښاري ژوند له لارې د ډېرو شتمنيو خاوندان شوي وو، خو دا سيمه د مرکزي حکومت له شتون څخه بې برخې وه.

په اروپا کې علمي او فرهنگي رنسانس

د رنسانس دوره په اروپا کې، له ټولنيزو، سياسي او اقتصادي بدلونونو سره همغاړې او د فکر، هنر، علم او فن په برخه کې هم بدلونونه رامنځته شول.

د رنسانس يو له مهمو اړخونو څخه انسان پالنه يا انسان دوستي (هوما نيزم) او فرد پالنه ده. وروسته له صليبي جگړو څخه د اروپايانو بلدتيا له فلسفي آثارو سره په ځانگړې توگه د لرغوني يونان د دې لامل وگرځېده چې تر څو په انسان او د ده په عقل زيات باور وکړي.

د رنسانس د زمانې له فلسفي او اخلاقي آثارو څخه پرته چې د انسان پالنې تمايلات يې پکې منعکس کړي وو، د هنر په برخه کې هم دغه عقايد په ښه توگه ليدلای شو. د رنسانس دورې د زياتره انځورونو او مجسمو جوړولو موضوع انسان ده. په دې آثارو کې چې د لويو انځورگرانو لکه داوینچي له خوا وپنځېدل د انسان احساس فکر، عملونو او طبيعت ته هم ډېره پاملرنه شوېده.

د رنسانس په دوره کې د ادبياتو په برخه کې هم بدلونونه رامنځته شوي دي. د څو پېړيو مخکې بر عکس ټول باسواده کليسايان نه وو. دوی هم د هنرمندانو په څېر انساني موضوعات په خپلو آثارو کې ځايول. داته او پترارک د دې عصر له مشهورو ادیبانو څخه دي.

طبيعي (تجربي) علوم چې مخکې د پاملرنې وړ نه وو، د رنسانس په پېر کې يې مينه وال پيدا کړل. په دې برخې کې اروپا ته د اسلامي علومو لېږدېدل ډېر اغېزمن وو. په دې دورې کې د راجرېکن هاروي په نامه يوه عالم د وينې د دوران څرنګوالی کشف کړ.

همدارنگه په رياضياتو، نجوم او جغرافيه کې هم نوي فکرونه را منځته شول. کپرنېک د ځمکې کروي والی او وروسته له ده گاليله د لمر په شاوخوا د ځمکې څرخېدل کشف کړل.

که څه هم د اختراعاتو په برخې کې دومره پرمختګ رامنځته نشو خو بيا هم د گوتنبرګ په واسطه د چاپ دستگاه او د گاليله په واسطه د تلسکوف آله اختراع شوه.

د بشر په جغرافيو پوهه کې بدلون

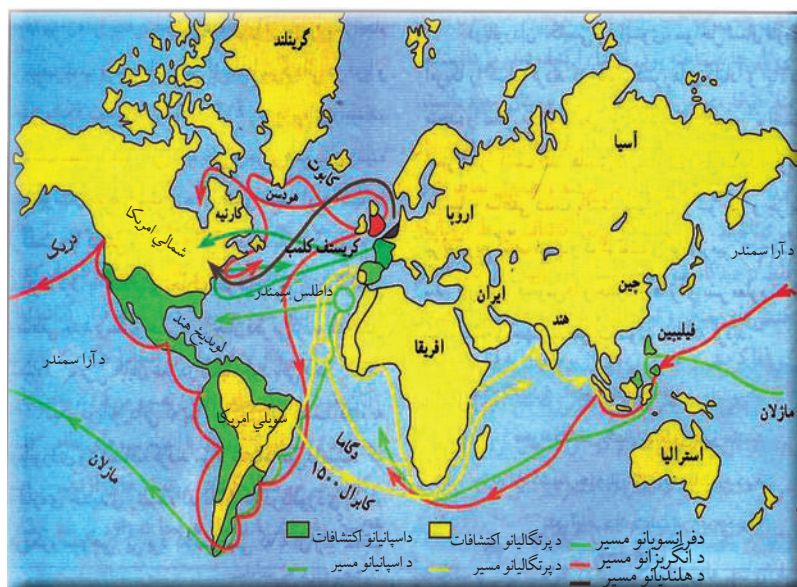
بشر د خپل څو زره کلن ژوند په ترڅ کې د ځمکې د کرې له ځینو سیمو څخه معلومات نه درلودل. او د دوی جغرافیوي پوهه په آسیا، اروپا او افریقا پورې محدوده وه. د همدې سیمو په هکله یې هم بشپړ معلومات په لاس کې نه درلودل. د بېلګې په توګه سویلي نیمه کره کابو ناپېژندل شوې پاتې وه. اوله لويديځې نیمې کرې څخه هم معلومات نه وو. په داسې حال کې چې دا سیمې له اوسېدونکو تشې نه وې او تمدنونه یې درلودل. خو دغو تمدنونو په آسیا، اروپا او افریقا کې له نورو تمدنونو سره اړیکې نه لرلې.

د صلیبي جګړو په ترڅ کې خبرتیاوې د مسلمانانو او نورو ختیځو سیمو د تمدنونو فنون او جغرافیوي خبرتیاوې اروپا ته ورسېدلې. چین ته د مارکوپولو سفر د اروپایانو د جغرافیوي پوهې په برخه کې ډېره مرسته وکړه. نوموړي د ایټالیا د وینز له ښاره د آسیا لويديځ ته راغلو او له ایران او افغانستان څخه په تېریدو چین ته لاړ. او وروسته له شلو کلونو څخه د هند اقیانوس له لارې وینز ته بېرته وګرځېد. نوموړی لومړنی سړی و چې اروپایان یې له جاپان او آرام اقیانوس څخه خبر کړل.

د سمندري ګرځندويې پراختیا او د اکتشافاتو پیل

له صلیبي جګړو مخکې، د اروپایانو سمندري ګرځندويې د اروپا په شمالي سمندرونو کې تر سره کېده، خو وروسته له صلیبي جګړو څخه لږ لږ اروپایانو په مدیترانه کې هم سوداګري پیل کړه. نوموړو په اروپا او اسلامي سیمو کې د کښتو جوړولو فن څخه په ګټې اخیستنې سره، نوې بېړۍ جوړې کړې چې له پخوانیو کښتو څخه هم کلکې او هم لوې وې او د ګرندیتوب او لارښوونې اخیستنې په برخه کې هم له پخوانیو څخه پرمختللې وې، قطب نما چې مسلمانان د چینایانو له خوا ورسره آشنا شوي وو، د اروپایانو لاسته ورغله او په دې توګه د بحري سوداګرۍ په پراختیا یې اغېزه وکړه.

د منځنیو پېړیو په وروستیو کې د مدیترانې په سمندرګی کې د سمندري سوداګرۍ له لارې د شتمنیو

د جغرافیایي اکتشافاتو مسیر

ګټلو او واک پر سر سیالیو زور ونیوه او له بلې خوا سیاسي او مذهبي اختلافاتو هم دې سیالیوته لمنه وهله. په (۱۴۵۳ ز) کال کې عثماني ترکانو چې د مدیترانې د شمال ختیځو سواحلو زیاتره سیمې یې لاندې کړې وې، د قسطنطنیې په نیولو وتوانېدل چې د بیزانس امپراتوري ړنګه کړي او د مدیترانې شمال ختیځې برخې له دې

وروسته اروپايانو د بیزانس په ځای له عثمانیانو سره راکړه ورکړه پیل کړه. خو د پرتګال او هسپانیا حکومتونو له دې سوداګرۍ څخه ځکه ګټه نشوای اخیستی چې له عثمانیانو سره په جګړه بوخت وو. نو په دې توګه دوی غوښتل چې د مدیترانې په ځای د اطلس له سمندر څخه ګټه واخلي.

پرتګاليانو د ختیځو سیمو په لور سمندري لارې کشف کړې

د پنځلسمې زېږدیزې پېړۍ له نیمایي وروسته پرتګاليانو د افریقا د لویدیځو سواحلو له لارې د سویل په لور په سمندر کې په سفر پیل وکړ. په هماغه حال کې یې د عاج او غلامانو په سوداګرۍ هم پیل وکړ. د دوی د تصور خلاف د افریقا جنوبي نقطه ډېره لرې واقع وه. په پای کې په (۱۴۸۷م) کال کې بارتولو مودیز او توانیده چې د افریقا د وچې له جنوبي وروستۍ خنډې څخه تېر شي. چې دا څنډه (دماغه امید نېک) په نامه یادېده او په ختیځو سیمو کې د هند له اقیانوس څخه تېر شو. دغه کشف ډېر مهم و. وروسته له هغو پرتګالي ګرځندوی واسکودوګاما و توانېده چې د هند ټول اقیانوس پلي کړي او د هند، اندونیزیا او د فارس خلیج لارې یې وموندې. له اطلس سمندر څخه د هند سمندر په لور د سمندري لارومیندلو وروسته پرتګاليانو د آسیا نورو سویلي او ختیځو سواحلو ته ځانونه ورسول.

د امریکې وچه څنګه کشف شوه؟

هغه وخت چې پرتګاليان له افریقا څخه د تاویدلو په نیت د ختیځ په لور وخوځېدل. هسپانوي ګرځندویانو د کرسټف کولمب په مشرۍ له څو بېړیو سره هند ته د رسېدو په نیت د اطلس سمندر لویدیځ لور ته سمندري سفر پیل کړ. دوی ته لاره نه وه معلومه او د لرې سیمو له اوبو او هوا څخه نه وو خبر. په پایله کې ځینې بېړۍ ډوبې شوې. د خوراکي موادو کموالي هم دوی له ناروغیو سره مخامخ کړې وو او ځینې یې له منځه وړي وو.

په پای کې کرسټف کولمب او ملګري یې د څو میاشتو ستونزو له زغملو وروسته په (۱۴۹۲م) کال کې جزیرې ته ورسېدل. کرسټف کولمب په دې خیال کې و چې د هندوستان یوې جزیرې ته رسیدلي، د هغه ځای سور پوستي بومیان یې هنډیان ونومول. نوموړی هسپانیا ته بېرته راوګرځېد او یو ځل د تېرو تجربو په درلودلو سره، نوموړي په آسانۍ سره وکولای شول چې نویو سیمو ته ورسېږي. او بیایې هم فکر کاوه چې هندوستان ته رسیدلی دی. نوموړی د ژوند تر پای پورې په خپله تېروتنه کې پاتې شو.

له کرسټف کولمب وروسته هم چې کومو ګرځندویانو د سمندري اکتشافاتو او ګرځندوبې په لاره کې ګامونه اوچت کړي وو. په دې نه پوهېدل چې نوې وچه یې کشف کړېده. تر هغه پورې چې د امریکو سپوږمۍ په نامه یو ګرځندوی و پوهېده چې هغې سیمې ته چې دی رسېدلی دی هغه هندنه، بلکې نوې وچه ده. دغه وچه یې د ده په نامه امریکا ونوموله.

انګلیسي او فرانسوي ګرځندویانو، د امریکا د وچې شمالي سواحل کشف کړل چې اوسنی کاناډا او د امریکې ایالتونه رانغاړي. یوه انګلیسي ګرځندوی استرالیا کشف کړله. زیاتره جزیرې او سواحل هم په تدریج سره کشف شول او ورو ورو د ځمکې ډګرې نقشه مشخصه شوه. وچه، سمندرونه او د هغو حدود او پولې د بشر لپاره معلوم او د نړۍ نقشه لږ تر لږه په اوسني شکل وپېژندل شوه.

د پرتگاليانو او هسپانيانو استعمارگري

هغه سيمو ته چې پرتگاليان، هسپانيان او نور ورسېدل، له اوسېدونکو تش نه وو. خو د دې لپاره چې د اروپايانو لپاره نوي وونو کشف به يې بلل. د بېلگې په توگه د امريکا په وچه کې د سوريوستکو تمدن موجود و. په هر حال اروپايانو له جنگي بېړيو او توپونو څخه په گټې اخيستې سره گڼ شمېر بوميان چور او ووژل. د البورکرک په نامه يوه پرتگالي گرځندوی په هند کې د ((گوا)) جزيره کشف کړه، او هغه ځای يې په ختيځو سيمو کې د پرتگالي استعمار مرکز وټاکه. پرتگاليانو په زور سره د افريقا په ختيځو او لويديځو سواحلو او ښارونو کې خپل واک ټينگ کړ. د هرمز او عدن بندرونه د دوی په واسطه اشغال، او په چين کې يې د هنگ کنگ بندر ونيوه او په دې توگه يې د لويديځو سيمو سوداگري خپله کړه.

څرنگه چې په لويديځو سيمو کې د پرتگاليانو سوداگري د هسپانيانو له خوا تهديدېده نو پرتگال او هسپانيا ترېون ليک ته ورسېدل، چې ختيځ په پرتگال او لويديځ په هسپانيا پورې وتړل شو. په دې توگه د وی ځانونه د ټولې نړۍ واکمنان گڼل.

هسپانيانو د امريکا د شتمنيو لاسته راوړلو له پاره د پوځي لښکرو په واسطه د سور پوستو په وژنه لاس پورې کړ، او د ازتک او اينکا تمدنونه يې له منځه يوړل. استعمار به چې هر ځای ته لاره پيدا کوله، د هغه ځای وگړو ته به يې ډېر زيانونه به وراړول.

په ټولگي کې فعاليت

زده‌کونکي دې په دريو ډلو ووېشل شي.
لومړۍ ډله دې د لرغوني يونان د فلسفي آثارو په هکله؛
دويمه ډله دې د جغرافيوې اکتشافاتو په برخه کې د مسلمانانو د ونډې په هکله؛
درېمه ډله دې د ختيځو سيمو اوسېدونکو د کمزوره کېدو د لاملونو او په نوي پير کې د اروپايانو د برلاسيو په لاملونو خبرې وکړي، او پايله دې د ډلې د يوه استازي له خوا نورو ته وړاندې شي او ښوونکي دي پوره پاملرنه وکړي.

پوښتنې

- ۱- په اروپا کې د رنسانس په پير د ښاري ژوند د پراختيا لاملونه څه وو؟
- ۲- د کومو لاملونو له مخې د رنسانس په پير کې د اروپايي پاچاهانو واکمني زياته شوه؟
- ۳- د رنسانس په پير د هنر په برخه کې کوم بدلونونه رامنځته شول؟
- ۴- د رنسانس په پير د طبيعي علومو په برخه کې څه بدلونونه رامنځته شول؟
- ۵- د اروپايانو لپاره د جغرافيوې اکتشافاتو په برخه کې څه ډول زمينه برابره شوه؟
- ۶- د امريکا وچې د کشف بېلابېل پړاوونه په لنډه توگه روښانه کړئ.
- ۷- جغرافيوې انکشافاتو د اروپايانو لپاره څه پايلې درلودې؟

له ټولگي څخه د باندې فعاليت

زده‌کونکي دې د رنسانس پير د يوه عالم، اديب يا هنرمند د خدمتونو په هکله يو مطلب چمتو کړي.

په نویو پېړیو کې د اروپا علمي او فکري بدلونونه

بدې لوست کې به په معاصرو پېړیو کې د اروپا د علمي او فکري بدلونونو په څرنگوالي او همدارنگه د دغې لړۍ وچې د هغه مهال له پوهانو سره اشنا شئ او د هغه په توپیر به د اروپا د منځنۍ پېړیو د علمي او فکري بدلونونو سره پوه شئ.

په نویو پېړیو کې د اروپا ټولنیز او مذهبي بدلونونو د اروپایانو په علمي او پوهنیز تمایل کې بدلون راووست. لکه څنګه چې فرانسیس بیکن یوله پخوانیو پوهانو څخه داسې ويلي چې: ((د پوهې موخه د انسان د ځواک ډیروالی دی)) د دغسې تفکر په پایله کې، له هغه وروسته یواځې هغو زده کړو ته پاملرنه وشوه چې د انسان لپاره یې مالي ګټه په څنګ کې لرله، نو له همدې امله و چې تر ټولو د مخه طبیعي علومو (تجربې) ته پام واړول شو. له هغه ځایه چې پاچاهانو د خپلو ځواک د ډیروالي مینه وال وو او ښار میشته سوداګر (بورژوا) هم د خپلو شتمنیو د ډیروالي غوښتونکي وو، دې ډول زده کړو ته چې په حقیقت کې د ځواک او شتمنیو راوړونکي او تولیدونکي وو ځانګړې پاملرنه درلوده، او ځانونه یې د زده کړې (پوهې) مینه وال او د پوهانو ملاتړي ښودل.

هغوی د پوهانو د څېړنو، کشفیاتو او نوښتونو د زیار پایلې په ډیر کم ارزښت سره تر لاسه کولې. د بېلګې په توګه که چیرې کیمیا پوهانو کولای شوی چې ښه باروت تیار کړي، پاچاهانو به په بهتره اور لېږونکو وسلو د خپلو توپخونو د سمبالولو لپاره ترې ګټه اخیستله. او کله چې د بخار ماشین کشف شو، پانګه لرونکو له هغه څخه د خپل تولید د ډیرولو لپاره ګټه واخیسته. په ټولیز ډول د دغه مهال د نویو علومو مهمو ځانګړتیاوو له ډلې څخه یو هم، په صنعت او تکنالوژۍ او د تولید لوړوالی د هغو د بدلون وړتیا کې وه.

متفکران او پوهان

په نویو پېړیو کې څلور پوهان د نویو علومو مخکښ شول، کوپرنیک، کپلر، گاليله او نیوټن. دغو پوهانو دوه مهمې ځانګړنې درلودې چې یو یې صبر او ډیره حوصله د طبیعي پېښو په پلټنه، لیدکاته او بررسی کې او بل یې ډیره زیرکتیا او هوښیارتیا د علمي فرضیو په رامنځته کولو کې درلوده، چې له همدې امله د مخالفینو او د پخوانیو (زړو) علومو د ملاتړ کوونکو له ډېرو سختو بریدونو او نیوکو لاندې راغلل.

په نویو پېړیو کې لا تر اوسه علوم د نن ورځې د علومو په شان تخصصي (ځانګړي) شوي نه وو. له همدې امله و چې هر پوه په څو علمي برخو کې کار کاوه. د بېلګې په ډول گاليله د ستورو په پیژندلو کې او پاسکال ریاضی پوه د فزیک په علم کې هم کار کاوه. نیوټن انګلیسي پوه هم ریاضي پوه او هم فزیک پوه و او وېي کولای شول چې د جاذبې قانون کشف کړي.

په نویو پېړیو کې د کیمیا علم هم نویو لاسته راوړنو او نوښتونو ته ورسید، د بېلګې په توګه فرانسوي لاوازیه وکولای شول چې د اوبو تجزیه (لرې والی) او یو ځای والی (ترکیب) او همدارنگه د اکسیجن په وسیله د نورو موادو یوځای والی وښيي. همدارنگه د موادو د خواصو او ځانګړتیاوو او د عناصرو د طبقه بندۍ په اړه هر اړخیزې هڅې وشوې.

په نویو پېړیو کې د اروپا فیلسوفان، توماس هابز (انګلیسی)، دیکارت (فرانسوي)، اسپینوز (هالنډي) او

لایب نیتس (آلماني) ول چې خپل فلسفي افکارې بشري عقل او فکر ته د اعتبار ورکولو پر بنسټ ټینګ کړل. پخوانیو عقیدو او کړنو، د کلیسایي احکامو او د دولتونو د امر او نهی له بند څخه و هغوی د انسان د فکر او عقل د خپلواکۍ غوښتونکي.

په دې پیر کې د مورخینو په عقاید و او فکرونو کې هم یو لړ بنسټیز بدلونونه رامنځته شول. چې د تاریخي مطالعاتو په بهیر کې د مهمو بدلونونو لامل شول.

لومړۍ: د اروپا د تېرو پېرو فرهنگي او مدني آثارو لکه د یونان اولرغوني روم آثارو ته پام واړول شو، په داسې حال کې چې په منځنیو پېړیو کې هغه دوران ته د شرک او بت پرستی د آثارو په توګه کتل کېدل، او له همدې امله کومه ځانګړې پاملرنه یې ورته نه درلوده.

دویم: مورخینو د پاچاهانو او حکمرایانو د ژوند د پېښو د څرګندولو پر ځای، د عامو وګړو د ژوند ټولنیز او اقتصادي حالاتو او اړخونو ته ډیر پام واړاوه.

دریم: د سیاسي او نظامي پېښو د بیانولو پر ځای هڅه وشوه، چې د هغو پېښو لاملونه او پایلې وڅېړل شي، او د بشري ټولنو د بدلونونو د بهیر ټول حاکم قواعد او قوانین وموندل شي.

څلورم: د نویو پوهو د نوښتونو په کارولو سره، په ځانګړې توګه لرغون پېژندنې او سکه پېژندنې مورخینو سره یې مرسته وکړه، تر څو د ملتونو د تېر تاریخي بهیر څخه یوه واقعي طرحه او تصویر په ګوته کړي. د روم امپراتورۍ سقوط او زوال کتاب چې د ګیبون اثر دی، د تاریخ لیکنې د یوې نوې تګلارې یو ښه مثال دی.

په ټولګي کې فعالیت

- زده‌کوونکي دې په څو ډلو وویشل شي او هر ه ډله دې په لاندې موضوع ګانو خبرې وکړي:
- ۱- د منځنیو پېړیو او نویو پېړیو ځانګړتیاوې په یو جدول کې انځور او یوله بل سره دې پرتله کړي.
 - ۲- په نویو پېړیو کې د تاریخ پوهانو په تفکر او لید کې څه بدلون را منځته شو؟
 - ۳- په نویو پېړیو کې ولې پوهانو طبیعي علومو ته ډیره پاملرنه وکړه؟

پوښتنې

- ۱- د نویو پېړیو د پېژندل شویو او نامتو پوهانو نومونه وویاست؟
- ۲- د نویو پېړیو عمده ځانګړتیاوې او خصوصیات په لنډه توګه بیان کړي؟
- ۳- پوهه د یوې ټولنې په پرمختګ کې څه رول لري؟

له ټولګي څخه د باندې فعالیت

د اروپایي هېوادونو نومونه په یوه جدول کې ترتیب کړي.

په نویو پیړیو کې د اروپا سیاسي بدلونونه

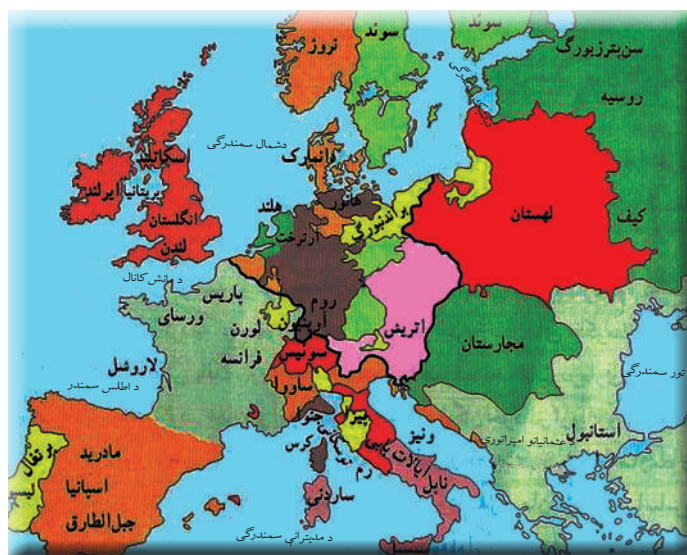
د اروپا نقشې ته وگورئ. په شپاړسمه زېږدیزه پېړۍ کې انگلستان او فرانسه څه ناڅه په اوسني شکل و، او د روم مقدسه امپراتوري د اروپا په مرکز کې پرته وه.

په سویلي برخه کې یې سویس پروت و، چې عملاً خپلواک و، خو خپلواکي یې په رسمیت نه وه پېژندل شوې. د ایټالیا شمالي ښارونه هم د هغه په شاوخوا کې پراته وو. د روم په شاوخوا کې د پاپ دولت و چې د څو ایالتونو یوه ټولګه وه او پاپ پر هغوی ریاست کاوه. د اروپا په ختیځ کې لهستان د مقدسې امپراتورۍ او روسیې تر منځ پروت و، او مجارستان د عثماني امپراتورۍ په ګاونډیتوب کې په سختۍ سره ساکنه.

په شپاړسمه پېړۍ کې هسپانیا د لوی ځواک لرونکي اروپایي دولت په توګه شمېرل کېده. په دې لوست کې به په نویو پیړیو کې د اروپا مهمو سیاسي بدلونونو سره بلدتیا پیداکړئ.

په شپاړسمه پېړۍ کې د هسپانیا برلاسي

د اندلس د مسلمانانو له ماتې وروسته په (۱۴۹۲ م) کال کې هسپانیا یو ځل بیا د مسیحیانو لاسته ورغله. په هماغه کال کې امریکا هم کشف شوه.

اروپا د ۱۴۹۲ م پېړۍ په پیل کې

پر دې مهال شارلکن و (۱۵۱۹ کال څخه تر ۱۵۵۶ م) د هسپانیې پاچا چې د هسپانیې له پاچاهۍ سربېره د روم امپراتوري هم له همدې امله د هالنډ، بلجیم، اتریش او آلمان هېوادونه د هغه د قلمرو برخه و. د امریکا د لویې و چې په کشف سره په سویلي او مرکزي امریکا کې لویې مستعمرې هم د هسپانیا په لاس ورغلې. په دې ترتیب سره هسپانیا د نویو پیړیو په پیل کې یو ځواکمن او زبر ځواک اروپایي هېواد و. له دې وروسته هسپانیا د پرتګال په نوم یو

کوچني هېواد اشغال کړ چې د هغه د مستعمراتو په پراخیدو هم هڅې وشوې. د هسپانیې پاچاهانو عموماً هغه متعصب کاتولیکان وو چې د پاپ د مخالفو (پروتستان، یهودیان او مسلمانانو) سره یې ناوړه چلند او معامله کوله. د پاپ سره یې هم په پراخه پیمانه ملاتړ وکړ. خو د هسپانیې ځواک او قدرت تر ډېره وخته دوام ونه کړ او ورو، ورو هسپانیه د انحطاط او زوال خواته ولاړه.

هغه لاملونه چې دې زوال ته يې لاره چمتو کړه، په اروپا کې د څو مهمو پېښو د رامنځته کيدلو لکه په مرکزي اروپا کې د پروتستان د نهضت برياليتوب، له هسپانيا څخه د مسلمانانو ايستل، د هالنډ د وگړو پاڅون او د انگلستان له خوا د هسپانيا د سمندري پوځونو ماته وه.

د مسلمانانو په وړاندې، د هسپانيا د مسيحيانو مذهبي تاوتریخوالی او د عقايدو د تفتيش او پلټنې د محاکمو رامنځته کول په دې هېواد کې د څه کم يو ميلیونو میشتو مسلمانانو د جبري مهاجرت او وتلو لامل شو. چې دا مسلمانان د هغه هېواد له وړ او کار پوهو صنعتگرو، هنرمندانو او بزگرانو له ډلې څخه وو، د هغوی په جبري توگه کډه کول له هسپانيا څخه دغه هېواد د دغه کارگرې طبقې له تجربو او وړتياوو څخه بې برخې کړ.

په (۱۵۶۶م) کال کې د هالنډ هېواد وگړي د هسپانيه د نفوذ پر وړاندې را پاڅېدل، او وېي کولای شو چې پر هغوی بريالي شي او دخپل هېواد خپلواکي تر لاسه کړي.

د هسپانيا پر وړاندې د هالنډ د وگړو بريا، د دغه هېواد حيثيت او ځواک ته يوه لويه ضربه وه. بل مهم لامل چې د هسپانيې پرمختگ ته يې د پای ټکی کېښود، د انگلستان پر وړاندې په (۱۵۸۸م) کال کې د دغه هېواد سمندري ځواکونو ماته وه.

فرانسه د څوارلسم لويی دواکمنۍ پر مهال

په تدريج سره چې هسپانيا خپل ځواک له لاسه ورکاوه، او کمزورې کيده، نورو اروپايي هېوادونو لکه هالنډ، فرانسه او انگلستان خپل ځواک لا پياوړی کاوه. د اولسمې پېړۍ په پيل کې فرانسه د اروپا د پياوړيو ځواکونو له ډلې څخه وه. دغه ځواک د لاندې لاملونو په پايله کې تر لاسه شوی و:

۱- د فرانسې ځواک او شتمنۍ، د هسپانيې د ځواک او شتمنيو برعکس چې د امريکا د لويې وچې د باد راوړو سرو زرو او شتمنيو څخه رامنځته شوی وه، د توليد او سوداگريزو چارو پرنست ولاړه وه.
۲- پادچاهانو د پوهو سلاکارانو او کار پوه ټولواکانو لکه ريشليو، مازارین او کلبړ د رایې او وړانديزونو څخه گټه اخيستله.

۳- د مذهبي خپلواکۍ سياست په فرانسه کې، د کاتوليکانو او پروتستانانو ترمنځ مذهبي توپيرونه او کرکيچونه کم کړل.

۴- د فرانسې پاچا ادعا درلوده چې د هغه د پاچاهۍ سرچينه الهی ورکړه ده، نو له همدې امله يې ځان د اشرافو له ملاتړ او يا د پاپ له هوکړې څخه بې نيازه گاڼه او د هغوی د غوښتنو په وړاندې يې د خپلې رایې په خپلواکۍ ټينگار کاوه.

د فرانسې ځواک په اووه لسمه پېړۍ کې د څوارلسم لويې د پاچاهۍ پر مهال چې اویا کلونو په شاوخوا کې يې حکومت وکړ، خپلو لوړو پوړيو ته ورسېد. که څه هم چې د هغه د حکومت په وروستيو کلونو کې د فرانسې قدرت يو څه کمزوری شو. له دې امله چې د هېواد شتمني يې يوازې د درباري تجملاتو او ښکلو ودانيو په جوړولو لگولې.

سربېره پردې فرانسويانو د خپلو گاونډيو هېوادونو سره په اروپا کې ښې اړيکې نه درلودې او د هغوی

ڊير پوه شئ مرکانتلیسم (سوداگری بنوونځی)

په ۱۶ او ۱۷ م، پېړیو کې چې ۱۰ او ۱۱ سپوږمیزو پېړیو سره سمون خوري، اروپايي دولتونو د خپلو شتمنیو او ځواک د ټینګولو لپاره یو ځانګړی پروګرام پلي کاوه، چې د سوداګرۍ یا مرکانتلیسم لاس لرلو په بنسټ ولاړ و. مرکانتلیسم په دې عقیده و چې د یوه هېواد رېښتیني شتمني د هغه د پیسو او قیمتي فلزاتو د زیرمه کولو څخه عبارت دي چې د حکومت او یا وګړو سره اړین دي. په بل عبارت هر هېواد به چې ډیر سره او سپین زر درلوده، تر ټولو ځواکمن ګڼل کیده. له دې امله دولتونه هڅه کوله چې نه یوازې د خپل قلمرو څخه د سرو او سپین زرو د ایستولو مخه ونیسي بلکې له بهر څخه به یې خپل هېواد ته سره او سپین زره واردول. د دغه چارو د تر سره کولو لپاره اړینه وه، چې اقتصادي پوښې او ګمرکي بناوې رامنځ ته کړي. دولتونه هڅه کوله چې د یو توکي د صادرولو په بدل کې بل ارزښتناکه او قیمتي توکي وارد کړي او یا دخپلو توکو دلیردولو په بدل کې پیسې ترلاسه کړي، او یا پخپل ځان د بسیا کیدو د سیاست په وړاندې بیولو سره خپل هېواد د بهرنۍ تړاو او اړتیا څخه خلاص کړي. له هغه ځایه چې په اروپا کې د مرکانتلیستي سیاست وړاندې بیول، د دې لپاره چې ټول هېوادونه د دغه سیاست سخت غوښتونکي و، د اروپایانو مستعمراتو ته پام شو او هغه لورته یې مخه کړه.

په کورنیو چارو کې یې لاس وهنې کولې. پداسې حال کې چې د انګلستان سره جګړو د فرانسې وګړي په دې زمانې کې ډیر په تنګ کړي وو، یا له بلې خوا د نانت د حکم لغو کیدل چې د هغه پر بنسټ پروتستان د مذهبي خپلواکۍ څخه برخمن وو، هم د فرانسې د پروتستات چې ډیرې یې صنعتګر او سوداګر وو د هغوی د مهاجرت او کډه کیدو لامل شو. د غې مسئلې د فرانسې اقتصاد کمزوری کړ، پداسې حال کې چې د دغه هېواد اصلي سیال یعنې انګلستان خپل سمندري ځواکونه پیاوړي کول، او خپلو مستعمراتو ته یې ورځ په ورځ پراخوالی ورکاوه.

انګلستان خپل پاچا ګیوتین ته سپاري

د نویو پېړیو په پیل کې انګلینډ چې له یوې خوا، د کاتولیکانو او پروتستانتانو د اخ و ډوب ډګر و، او له بلې خوا د پاچا او پارلمان د جګړو ډګر شو. په دغه اخ و ډوب کې د پروتستانتانو یوه ډله په انګلینډ کې بریالیتوب ته ورسیده. خو د پاچا او پارلمان تر منځ اخ و ډوب ضروري و چې په دې پېړیو کې د انګلستان د سیاسي نظام بدلونونه له بنسټیزو لاملونو څخه شمیرل کېږي. په (۱۶۲۸م) کال کې د انګلینډ پارلمان یوه لایحه (عدالت غوښتنې حقوق) تصویب کړه چې د هغې په سبب لومړي چارلز ته ویل کیده چې هغه د مطلق واک خاوند ندی او دا واک نه لري چې د قانون څخه پرته له چا څخه مالیات واخلي او یا څوک زندان ته ولېږي. دغه مسئله په انګلستان کې د کورنیو جګړو او اختلافاتو لامل شوه چې په پای کې د پارلمان په بریالیتوب پای ته ورسیده. د دغه حرکت مشري د کرامول په نوم د یو با اراده او هوډمن نظامي قوماندان او څیرک سیاستوال په لاس کې وه چې هغه د (روبین تنان) په نامه یو نوی پوځ رامنځته کړ او ویې کولای شو چې سلطنتي ساتونکو (ګارډ) ته ماتې ورکړي. په پایله کې لومړی چارلز ونیول شو، لومړی زنداني او بیا په دار وځړول شو. وروسته بیا کرامول په هېواد کې جمهوري نظام ټینګ کړ.

کرامول غوښتل چې د انګلینډ د مستعمراتو سوداګرۍ ته لا زیاته وده ورکړي، ایرلنډيې اشغال کړ، هالنډیانو سره یې جګړه وکړه، هغوی ته یې ماتې ورکړه او نوي سوداګریز قوانین یې را منځته کړل. د کرامول په کړنو د انګلستان سمندري ځواکونه پیاوړي شول، په انګلستان کې لومړنۍ او وروستۍ جمهوري نظام پای ته ورسیده او بیا سلطنتي نظام رامنځته شو.

روسیه: لوی پتر په روسیه کې خپل خیالونه په واقعیت بدلوي

- د (۱۸ ز) پېړۍ په پیل کې د روسیې له امپراتورانو څخه د لوی پتر په نامه یوه امپراتور تصمیم ونیوه چې روسیه پر یوه پیاوړي دولت باندې بدله کړي. د روسیې د پیاوړي کېدلو لپاره د هغه برنامې عبارت وي، له:
- ۱- په نړیو وسلو باندې د وسلوالو ځواکونو سمبالول، له نویو جنګي فنونو سره د سرتیرو بلدتیا.
 - ۲- د سوداګرۍ او سمندري چلند پراختیا، او آزادو ګرمو اوبو ته د لاس رسۍ هڅه.
 - ۳- د روسیې لویدیځ کول

په اتریش او پروس کې د نویو دولتونو رامنځته کېدل

د نویو پیړیو له مهمو سیاسي بدلونونو څخه یو هم په اروپا کې د نویو پیاوړو دولتونو رامنځته کېدل و. له دغو دولتونو څخه یو هم د پروس (آلمان) دولت و. دغه دولت د روم د مقدسې امپراتورۍ په شمال کې را منځته شو او د لهستان (پولنډ) په نیولو سره یې قلمرو پراخ شو، او په لنډ وخت کې په یو مهم هېواد بدل شو. اتریش هم چې د روم امپراتورۍ یو سویلي ایالت و، ورو ورو یې خپل قلمرو پراخه کړ او په یوې امپراتورۍ بدل شو. د اتریش تر ټولو مهم ګاونډی عثمانی هېواد و چې په ۱۸م/ ۱۲ لمریز پیړۍ کې یې دولت کمزوری شو او د متصرفاتو لویه برخه یې اتریش تر لاسه کړه او په اروپا کې په یو ستر هېواد بدل شو.

په ټولګي کې فعالیت

- ۱- د معاصرو او منځنیو پیړیو توپیر په ګوته کړئ،
- ۲- ستاسو په اند په معاصرو پیړیو کې د اروپا د پرمختګ مهم لاملونه څه و؟

پوښتنې

- ۱- هسپانیه په شپاړسمه پېړۍ کې څرنگه د نورو هېوادونو په وړاندې مخکښه شوه؟
- ۲- په اوولسمه پېړۍ کې په اروپا کې کوم لاملونه د نورو هېوادونو په پرتله د فرانسې د سیاسي غوره والي سبب شول؟
- ۳- د انګلستان د هېواد عدالت غوښتنې د حقونو د لیکنې په هکله څه پوهیږئ؟
- ۴- د روسیې د ځواکمنولو لپاره د لوی پتر پروګرامونه څه وو؟

له ټولګي څخه دباندې فعالیت

د معاصرو پیړیو او منځنیو پیړیو توپيرونه په څو کرښو کې ولیکئ او د ښوونځي په جریډه کې یې وڅړوئ.

د انگلستان صنعتي انقلاب

د انگلستان صنعتي انقلاب نړۍ ته څرنگه بدلون راووست؟

د اتلسمې پېړۍ تر وروستيو پورې د توليد اصلي عامل د انسان مې او د لاس ځواک و، او نورو عواملو ډېره کمزورې ونډه په توليد کې لرله. خو د دې پېړۍ په وروستيو کې د صنعتي انقلاب په رامنځته کيدو لومړی د اوبو محرکه ځواک او وروسته د بخار ځواک د توليد په خدمت کې ورکړای شو.

صنعتي انقلاب چې د انساني ځواک په بدل کې د ماشین د ځواک له کارولو څخه عبارت دی، لومړی له انگلستان څخه پیل شو او ورو، ورو نورو هېوادونو ته یې پراختیا وموندله، د بخار د ماشین په کشفولو سره د توليد بهیر گړندی شو، د توليد لگښتونه را ټیټ شول او د عامې هوساینې کچه یې په صنعتي هېوادونو کې ډېره کړه.

د اروپايي هېوادونو په صنعتي کيدو یو لړ لاملونو لکه د کافي طبيعي زیرمو شتون، ارزانه انساني ځواک، ډېره مادي پانگه، کار پوهه ځواک، د دولت ملاتړ او د خرڅلاو د بازار اړتیا پیدا شوه، او له هغه ځايه چې په دغو هېوادونو کې هغه ټول عوامل په لاس کې نه و، دولتونو په یو لړ استثماری او توسعه غوښتنې په اقداماتو لاس پورې کړ. له همدې امله صنعتي انقلاب په خپله د دوو اقتصادي- ټولنیزو پېښو د راپیدا کيدو او پرمختیا لامل شو.

۱- په بهر کې د آسیایي او افریقایي ملتونو لوټول او د استعمار پراختیا.

۲- د هېواد په د ننه کې د کارگرانو څخه د گټې اخیستنې او استثمار ډیروالی.

صنعتي انقلاب په انگلستان کې تر ټولو لومړی په دریو برخو

کې رامنځته شو چې له اوبدلو، ډبرو سکاره او د اوسپنې ویلې کیدو. چې په پایله کې یې انگلستان په یوه صنعتي ځواک بدل کړ. په دې لړ کې یو شمېر کارخانې د لوړو دود کښونو او تور لوغرڼ لوگي په درلودو چې په هوا کې تیتیده، د شنو او ښایسته کلو او بانډو ځای ونیوه چې. د دغو کارځایونو په

شاوخواکې د کوم پلان او نقشې پرته استوگنځي را منځته کيدل. دغه ښارونه ډير چټل او ککړ و، او وږي او سترې کارگران دې ته اړ و چې له دوولس ساعته سخت کار څخه وروسته په هغو کې آرام وکړي.

د صنعتي انقلاب پر مهال، هره نوې اختراع د دې سبب کېده چې نوي ماشينونه دې د يو شمېر کارگرانو پر ځای په کار پيل وکړي، او يو شمېر خلک بېکاره کړي. په پايله کې کارگران بېکاره شول، ماشينونه يې د ځان د بدمرغۍ مسئول گڼلو او ځينې وختونه يې ماشينونه ماتول. که څه هم وروسته په دې پوه شول چې ماشين کومه گناه نلري بلکې نوي اقتصادي نظام د هغوی د بې وزلۍ او بې کارۍ مسئول دي. نوو کار ځايونو ډېر شمېر پخواني لاسي صنايع او کوچنۍ فابريکې تسخير کړلې او د کسب او پخواني لاسي صنايعو خاوندان د لويو فابريکو اجير کارگران شول.

د صنعتي انقلاب په لومړيو کې د کارگرانو مزدوري ډېره لږه وه او کارگران د خپلو خپټو د مړولو لپاره دې ته اړ نه ول چې خپلې ښځې او ماشومان هم د کار لپاره هغو غير صحي کار ځايونو ته بوځي. د معدن کارگرانو ټوله ورځ د ډبرو سکرو د زيرمو په ژورو کې په کار کولو بوخت و او د شپې له خوا کورونو ته راتلل او بيا سهار وختي بېرته د معدن په لور روانيدل. ځينې وختونه يې تر څو مياشتو د ورځې روښنايي په سترگو نه لیده.

په ټولگي کې فعاليت

- زده‌کوونکي دې په څو ډلو وویشل شي او هره ډله دې په لاندې مسئلو له يو بل سره خبرې وکړي.
- ۱- د انگلستان د صنعتي انقلاب پايلې څه وې. په گوته يې کړئ.
 - ۲- انقلاب يعنې څه؟ او صنعتي انقلاب څه معنا لري.

پوښتنې

- ۱- د بخار ماشين په توليد کې څه بدلونونه را منځته کړل؟
- ۲- ولې کارگرانو د ماشينونو پر وړاندې غبرگون ښوده؟

له ټولگي څخه دباندي فعاليت

صنعت به زموږ په هېواد کې څنگه پرمختگ وکړي. په دې هکله يو مطلب وليکئ.

د عثماني دولت رامنځته کېدل

په معاصرو پېړیو کې، چې اروپایانو د خپل نوي تمدن بنسټ ایښوده، او پوهې او نوې تکنالوژۍ په مرسته پر مخ تلل تر څو پر نړۍ لاس بري شي، په اسلامي هېوادونو کې څه تیرېدل؟ آیا هغوی هم د بدلون په فکر کې وو؟ آیا د نویو تمدني لاسته راوړنو څخه یې کومه گټه پورته کړه؟ د استعمار له پېښې سره یې څنگه معامله وکړه؟ په معاصرو پېړیو کې د مهمو اسلامي دولتونو له ډلې څخه یو هم د عثماني دولت و چې په دغه لوست کې به ور سره پیژندگلوي پیداکړئ.

د سلجوقي ترکانو بريا د ملازگرد په جگړه کې، چې د الپ ارسلان او د ختیځ روم د امپراتور تر منځ پېښه شوه، څو پایلې یې په څنګ کې لرلې: په کوچنۍ آسیا کې لومړی د اسلام د دین خپرېدل د مسلمانانو او مسیحیانو تر منځ دوه سوه کلنې صلیبي جگړې یې له مهمو پایلو څخه دي. په تېره بیا، د ترکي مسلمانانو د قبایلو په کوچېدو سره د ایران له ختیځو سیمو څخه د کوچنۍ آسیا په لور، په دغه سیمه کې په ورو، ورو سیمه ییز کوچني دولتونه رامنځته شول چې د خپل پایښت او پراختیا لپاره له خپلو مسیحي ګاونډیانو سره جنګیدل. د دغو قبایلو له ډلې څخه یو پیژندل شوې قبيله، دقايې قبيله وه چې په انقره او د هغه په شاوخوا کې میشت شول. د دغې قبیلې مشر ارطغرول و چې خپل ځواک ته یې پراختیا ورکړه. له هغه وروسته یې زوی عثمان په ۶۹۹ قمری کال کې یو دولت رامنځته کړ چې د ده په نوم (عثماني) یاد شو. دغه عثماني دولت چې د شلمې پېړۍ تر لومړیو پورې دوام وکړ، د ختیځې نړۍ وروستنی ځواکمنه امپراتوري وه، چې نوم او آواز یې د اروپایانو لپاره د ویرې سبب ګرځیدلی و، نو له همدې امله یې د دغه دولت د له منځه وړلو لپاره ډیرې هڅې وکړې.

عثماني ترکانو د خپل قلمرو د پراختیا او دخپل ځواک د غښتلتیا لپاره دوه مهم پوځي ځواکونه منځ ته راوړل: یوې عثمانلي لښکر و او بل یې یني چري، د عثماني دولت د اصلي ځواکونو څخه شمېرل کېده چې د ترکي قبایلو او نظامي ملاتړو څخه را منځته کیده، او د خپلو خدمتونو په بدل کې یې ځمکه لاسته راوړله او د غنیمتونو څخه یې گټه پورته کوله. خو دیني چرې مسیحي مسلمان شوي ځوانان وو چې د هغوی ونډه د عثماني پاچا ساتنه وه او د خپلو خدمتونو په بدل کې یې پیسې ترلاسه کولې چې د دېرشو کلونو له خدمت څخه وروسته هغوی ته ځمکه ورکول کېده.

عثماني پاچاهان

د عثماني پاچایانو تر منځ څو تنه دنړیوال شهرت څخه برخمن وو:

۱ - سلطان محمد فاتح

سلطان محمد د عثماني پاچایانو تر منځ ډیر نامتو پاچا و، نوموړي وکولای شو چې د بیزانس د امپراتورۍ (ختیځ روم) زرکلن سیاسي ژوند ته د پای ټکی کېږدي. د هغه ځلانده او نامتو فتحه د قسطنطنیې (د

کستانین بنار) فتحه او د ختیځ روم د امپراتورۍ پلازمېنه وه، چې له هغه وروسته د اسلامبول (د اسلام بنار) په نامه و نومول شو او سلطان محمد د فاتح لقب تر لاسه کړ. دغه فتحه او سوبه دنړۍ په تاریخ کې د ډیرو بدلونونو سرچینه شوه او د اروپا په تاریخ کې د نویو پېړیو د پیل په توګه وپېژندل شو.

۲- سلطان سلیم

دغه پاچا چې د شاه اسماعیل صفوي معاصر و په خپلو بریدونو سره د ایران پر پولو یې وکولای شول چې د چالداران په جګړه کې په (۹۲۰ق) کال کې صفوي لښکرو ته د هغوی د توپخونې د ځواک او اورلږونکو وسلو سره ماتې ورکړي، هغه عراق او شام هم فتح کړل، او د مصر په لور په لښکر کېنې کې یې ډیر هېوادونه له منځه یوړل او د مصري عباسیانو حاکمیت او ځواک ته یې د پای ټکی کېښوده. له هغه وروسته یې د مکې مکرمې اداره یې په لاس کې ونیوله، ځان یې د خلیفه په توګه ونوماوه او پر ټولو مسلمانانو د حکومت کولو غوښتونکی شو.

۳- سلطان سلیمان قانوني (لوی سلیمان)

په ۱۶ م/ ۱۰ قمری کال کې سلطان سلیمان د سلطان سلیم زوی د عثماني پاچاهانو له ډلې څخه پېژندل شوی پاچا و. د هغه د پاچاهۍ پر مهال د عثماني امپراتورۍ قلمرو زیاته پراختیا ومونده، لکه څنګه چې عثماني لښکرو د وین بنار د اوسني اتریش پلازمېنه هم د خپلې محاصرې لاندې راووسته. د عثماني دولت سمندري ځواکونه په دې دورې کې په مدیترانه او د هند په سمندري لارو کې شتون درلود. همدغه ځواک و چې په (۱۵۳۸م) کال کې د خیرالدین په مشرۍ د اروپایي متحدینو سمندري ځواکونو ته هم ماته ورکړه. ترکانو سلیمان د دې لپاره چې منظم اداري جوړښتونه او مدني قوانین یې رامنځته کړل د (سلیمان قانوني) په نامه ونومولو، او اروپایانو د هغه د امپراتورۍ د لویوالي او ځواک له امله هغه ته د (لوی سلیمان) نوم ورکړ.

سلطان سلیمان د عثمانيانو پیاوړی امپراطور

عثماني امپراتوري ولې کمزوري شوه؟

۱۷ ز / ۱۱۱۱ ق پېړۍ کولای شو د عثماني دولت د زوال د پیل دوره وګڼو. دغه زوال چې د اروپا د پر مخګ او د لويديځ د بدلون له دورې سره سمون خوري، د دې لامل شو چې عثماني امپراتورۍ خپل ټول زیار د خپل سیاسي دریځ او موقعیت په ساتنه ولګوي. ځانګړي لاملونه چې د عثماني دولت د وروسته پاتې کېدو او زوال لامل شو، عبارت دي له:

۱- د عثماني پاچاهانو فساد او وخت تیروول.

۲- د هر ډول سیاسي او ټولنیزو اصلاحاتو د پلي کولو څخه ډډه کول، چې د اشرافو او درباریانو ګټې یې له خطر سره مخامخ کولې.

۳- د فتوحاتو ودرول چې د عثماني دولت د لوی پوځ د وزگارتیا لامل شو، او له هغه وروسته پوځیانو چې ډېر یې د ځمکو خاوندان وو، پر کلیوالو یې ظلم او تېریو ته زور ورکړ، او په سیاسي چارو کې یې لاس وهنو ډېرې ستونزې را منځته کړې.

۴- د صفوي دولت سره د عثماني دولت مذهبي شخړې، نه یوازې دا چې د هغه دولت د کمزورتیا لامل شوې، بلکې د مسلمانانو د ټولنیز انحطاط سبب هم شو، دا په داسې حال کې وو چې عثمانيانو د خپل قلمرو میشتو مسیحي اقلیتونو ته ډېره سیاسي او مذهبي خپلواکي ورکړې وه.

په ۱۸ ز/ ۱۲ ق پېړیو کې د عثماني دولت کمزورتیا ښکاره شوه. د روسیې او اتریش دوو هېوادونو عثمانيان د بالکان له سیمې او د تورې بحیرې د شمال څخه په شا وتمبول. په ختیځ اړخ کې هم د افشاریه د دولت په رامنځته کېدو د ایران لښکرو د نادر افشار په مشرۍ د عثمانيانو پر وړاندې را پاڅیدل او سخت زیانونه یې هغوی ته ور وړول.

د نولسمې پیړۍ په لړ کې، عثماني امپراتورۍ د خپل قلمرو د پراختیا او د خپل ځلانده تاریخ باوجود، له د ننه کمزوری شوی و، که څه هم بیا وروسته د هغه دولت د واک د ژوندي کولو لپاره هڅې وشوې، او رغنده پروګرامونه هم پلي کړای شو، خو په دې وتوانېدل چې د هغه دولت د زوال بهیر د یو څه وخت لپاره وځنډوي.

په ټولګي کې فعالیت

زده‌کونکي دې په څو ډلو وویشل شي او هره ډله دې په لاندې موضوعاتو له یو بل سره خبرې وکړي او پایلې دې یو بل ته ووايي.

- ستاسو په اند ولې اروپایان د عثماني پاچا له خوا د ختیځ روم پوځي ماته د اروپا په تاریخ کې د نویو پیړیو پیل وگڼلو؟

- ستاسو په اند د عثماني دولت مشران، د نسکورېدو د عواملو څخه د خلاصون لپاره کومې هڅې کولای شوې چې تر سره یې کړي؟

پوښتنې

۱- د عثماني دولت د کمزورتیا لاملونه څه وو؟

۲- د عثماني پاچاهانو نومونه واخلي؟

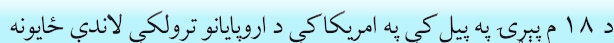
۳- عثماني دولت څرنگه منځته راغی؟

له ټولګي څخه دباندې فعالیت

زده‌کونکي دې د عثماني امپراتورۍ د واکمنۍ سیمې په اړه معلومات راټول اود اوسنۍ ترکې سره دې پرتله کړي.

په دې لوست کې، امریکا د متحده ایالاتو د خپلواکۍ له انقلاب سره او همدارنگه د امریکا د خپلواکۍ د اعلاميې له موادو سره آشنایی.

سواحل يې د کبانو نيولو او د بېړۍ چلولو لپاره مناسب او د اقتصادي ودې او پراختيا لپاره زمينه برابره وه. د انگليستان دولت د خپل واک لاندې سيمې يې د کرنيزو توليداتو مرکز او د خپلو صنعتي محصولاتو د پيرودلو لپاره ټاکلې وې، په دغه مهال کې د نوي مالياتو وضع د کډوالو نيوکې يې رامنځ ته کړې، په دې مهال کې د فرانسې دولت چې د انگليستان په جگړو کې ماتې خوړلې وې او مستعمرات يې هم په امريکا کې له لاسه ورکړي و، له کډوالو څخه يې ملاتړ وکړ. په پايله کې کډوال په دې وتوانيدل چې د جورج واشنگتن په مشرۍ د انگرېزانو ځواکونو ته ماته ورکړي. د دغې ماتې په تعقيب د کډوالو

ډيارلس ايالاتو د خپلواکۍ اعلام وکړ، او خپله خاوره يې د امريکا د متحده ايالاتو په نوم ونوموله، او په (۱۷۷۶م) کال کې جورج واشنگتن يې هم د امريکا د لومړي ولسمشر په توگه وټاکه.

د امريکا د خپلواکۍ اعلاميه

په (۱۷۷۶م) کال کې د امريکا له روشنفکرانو څخه په نامه د توماس پين د (سليم عقل) په نامه يوه مقاله وليکه چې ډير پلويان يې پيدا کړه او د هغه (۱۰۰ زره) نسخې په امريکا کې وپيړودل شوې. ناڅاپه د توماس پين دغه فکر د امريکا د خپلواکۍ په اعلاميه کې د (۱۷۷۶م) کال د جنوري په څلورمه ورځ کې خپور شو چې د خپلواکۍ د اعلاميې د اصولو برخه يې داسې ده:

- ۱- ټول خلک يو د بل سره برابر دي او د يو شان حقونو درلودونکي دي.
 - ۲- ټول خلک د ژوند او د خپلواکۍ د حق درلودونکي دي.
 - ۳- حکومت د خلکو د حقونو د تايمينولو لپاره منځته راغلی دی. په داسې حال کې که چيرې حکومت د خلکو د حقونو د تايمينولو توان ونلري دا د خلکو طبيعي او قانوني حق دی چې هغه لري کړي او د خپلې ټاکنې حکومت منځ ته راوړي.
- وروسته له خپلواکۍ، د امريکا خلک د لويديځ په لور له پرمختگ سره، د هغه ځای زيات شمير سور پوستکۍ يې له منځه يوړل د هغوی پراخه ځمکې يې لاسته راوړې، او د امريکا د ايالاتو شمير له ډيارلسو څخه پنځوسو ايالاتو ته ورسیده. په دې ترتيب د متحده ايالاتو هېواد چې د اطلس سمندر د سواحلو څخه پيل کېږي تر آرام سمندر سواحلوته پراخوالی پيدا کړ.

په ټولگي کې فعاليت

- زده کوونکي دې په دوو ډلو ووېشل شي او د لاندنيو مطالبو په هکله دې يو تر بله مشوره وکړي، وروسته د ډلې يو غړی دې پايله نورو ته ووايي.
- ټول خلک يو بل سره برابر دی يعنې څه؟
 - ټول خلک د ژوندانه د حق درلودونکي دي يعنې څه؟
 - حکومت د خلکو د حقونو د تايمينولو په منظور منځ ته راغلی دی يعنې څه؟

پوښتنې

- ۱- د امريکا د متحده ايالاتو ځمکې د څه ډول معادنو درلودونکي دي؟
- ۲- نيو انگلند د امريکا د متحده ايالاتو کومې برخې احاطه کړې دي؟
- ۳- د اروپايانو د هجوم دليل د امريکا متحده پر ايالاتو باندې څه وو؟

له ټولگي څخه دباندې فعاليت

د خپلواکۍ په هکله يو مطلب وليکئ او په راتلونکي لوست کې په ټولگي کې ولولئ.

د امریکا د متحده ایالاتو د پرمختګ او لوړتیا لارې چارې

امریکا په اوسنی مهال کې د یو شمیر سترو ځواکونو څخه پیژندل کېږي، په پنځلسمې میلادي پېړۍ کې د اروپایي کپوالو په ورتللو سره دغه هېواد له بنسټیزو بدلونونو سره مخ شو، د دغه هېواد پرمختګ او اعتلا د همدغو شرطونو له زمینو څخه رامنځ ته شوی چې په دې لوست کې به یې له ځینو سره آشنا شی.

د امریکا متحده ایالات یو لوی او پراخه هېواد دي، چې د صنعت درې اصلی مادي (سکاره، اوسپنه او نفت) په کې ډېر زیات وو، په دغه هېوا کې ګڼ خړوبی او له اوبو ډګ سیندونه هم موجود و، چې له هغو څخه د برېښنا د تولید ځواک په ډیره لوړه پیمانه جوړېده. د امریکا د متحده ایالاتو نفوس د خاورې د پراخوالی په کچه لږ دي، او هر څوک کولای شي چې د خپل ځان لپاره د کار او فعالیت ډګر پیدا کړي.

د امریکا له کشفولو سره په (۱۴۹۲م) کال کې دنړۍ له گوټ گوټ څخه په تېره بیا له اروپا څخه امریکاته زیات کپوال ورغلل، او بېلا بیلو اروپایي ډلو هغو ځمکو ته مهاجرت پیل وکړ او یو تر بله سره ګډ شول، او د هغوی له اختلاط څخه یو نوی ملت د امریکایي ملت په نامه راجوړ شو. هغوی د یوه واحد او یوشان میتود سره زده کړه کوله. همدارنګه د هغو کپوالو په منځ کې چې له اروپا څخه امریکا ته ولاړل یو شمېر پوهان او عالمان هم وو، او هغوی دا فرصت پیدا کړ تر څو د خپلې علمي زده کړې او کړنې لپاره مناسب ځای چمتو او مهیا کړي. د بېلګې په توګه یو بریتانوی پوهاند د سومایل سلاتر (somail slatter) په نامه د لومړۍ ځل لپاره په (۱۷۹۰م) کال کې په هغه هېواد کې (د ټکر ټوټی) جوړولو د فاربریکې بنسټ کېښود، په امریکا کې د نوو صنایعو د ودې چټکتیا په هغه کچه وه چې په لنډه موده کې هغه هېواد له بریتانیا څخه هم زیات پرمختګ وکړ.

د تلګراف او تېلیفون د کرښی رامنځ ته کیدل او د اوسپنې دلاری جوړېدل د کالیو د وړلو او راوړو لپاره چې د امریکا ختیځ او لویدیځ یې یو تر بله ونښلول، او د بخار له بیړیو څخه کار اخېستنه په اقتصادي پرمختګ کې ډېر ګټور وو. همدا رنگه د امریکا د پرمختګ بله لاره په (۱۸۳۸م) کال کې د مریټوب نظام له منځه وړل، د ختیځې امریکې آزادي تر لاسه کول څرنگه چې د مریټوب نظام له منځه وړلو غورځنګ چې په امریکا کې منځته راغلی و، ورو ورو د خپلواکۍ غوښتونکو له عقایدو او مفکورو څخه یې سر راپورته کړ. د امریکا د مریټوب ضد غورځنګ چې د ویلیام لوید ګارسن (william lwid garsen) په واسطه (۱۸۰۵ - ۱۸۷۹م) کلونو کې رامنځته شوی و، تر پنځو کلو پورې یې ۲۵۰۰۰۰ غړي پیدا کړل.

د امریکا متحده ایالاتو د قضایه قوې چې ریاست یې جان مارشال له (۱۸۰۱ - ۱۸۳۵م) کالو پورې په غاړه درلود، د امریکا د ملي یووالي لپاره یو بل پیاوړی ځواک و. همدارنګه هغه دموکراتیکې نظریې چې د خلکو او پرګنو سیاسي قدرت یې زیاتولو، او د لومړي ځل لپاره د انګلستان د کورنیو

جگړو د اوولسمې پېړۍ په ۴۰ لسيزه کې را منځته شوې و، د امريکايانو غوږونو ته هم راوړسېدې، که څه هم داسې نظريې څه بريالۍ نه شوې خو د هغو له پيل څخه د انساني اړيکو د پرمختگ لپاره يې لاره هواره کړه. پورتنیو اندونو او نظريو په سياسي برابرېو او د خلکو په اراده باندې يې ټينگار درلود. په اوسني عصر کې متحده ايالاتو د سالمې ادارې د رامنځ ته کېدو سره په نوو شرايطو کې د دموکراسي د منلو امکانات پيدا کړل. خو په امريکا کې دموکراسي هيڅ کله هم آسانه وده ونکړه. بلکې د امريکا د دموکراسۍ له نظام سره د هغو خلکو له خوا مخالفت وشو چې د امريکا د دموکراسۍ په نظام کې د ټيټو طبقو له شمول سره مخالفتونه درلودل، او هغه يې ردول خو د وخت په تېرېدو سره نوموړي مخالفتونه کم شول.

همدارنگه د عرضي او تقاضا غوښتنې پر بنسټ د امريکا د ځانگړو شرايطو په پام کې نيولو سره د آزاد بازار د اقتصادي سيستم په اساسي له معقولو اقتصادي نمونو څخه کار اخيسته، د سالم رقابت را منځته ته کول او همدارنگه د اداري، سياسي او فرهنگي لاروچارو سمون (اصلاحات) هغه نورې زمينې وې چې د امريکا د متحده ايالاتو د ودې او پر مخگ لامل وگرځيد.

په ټولگي کې فعاليت

زده کوونکي دې په دوه ډلو ووېشل شي لومړۍ ډله دې د کپوالو د فعاليت له څرنگوالي سره په بېلابېلو برخو کې او د امريکا د صنايعو د پرمختگ په اړه خبرې وکړي او دويمه ډله دې د جان مارشال او په امريکا کې دموکراتيک فعاليتونو په اړه خبرې اترې وکړي او پايله دې بيا د هرې ډلې استازی نوروته وړاندې کړي.

پوښتنې

- ۱- ولې کپوال د نړۍ له هر گوټ څخه امريکا ته ور کډه شول؟
- ۲- په امريکا کې د مريتوب د نظام له منځه وړل د چا په واسطه او څرنگه رامنځته شول؟
- ۳- جان مارشال څوک و؟
- ۴- دموکراتيکو اندونو (ولسواکي) څرنگه امريکا ته لاره پيدا کړه؟

له ټولگي څخه دباندې فعاليت

زده کوونکي دې د ښوونکي د لار ښوونو څخه په گټې اخيستنې سره د امريکا د متحده ايالاتو د پرمختگ او پراختيا په اړه يو مطلب وليکي او په راتلونکي درسي ساعت کې دې ټولگيوالو ته وړاندې کړي.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library